

8770

SIDDUR (YEMEN).

סידור (תימן).

TIKLAL.

עבודה.

YEMEN.

YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

לְעוֹלָם יְיָ עֲנוֹךְ לַעֲמֹנוּ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת
אֲמוֹנֵי זֶה הַשִּׁיר
לִכְתּוּב דּוּדֵי לִקְרָאוֹ
שִׁמּוֹר וְזָכוֹר בְּדִיבוֹר אֶחָד הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַ
שֵׁם וְלִתְפִּאֲרוֹת וְלִתְהִלָּה "פס'
וְלִכְתּוּב "כִּי הִיא מִקּוֹר הַבְּרָכָה" בְּגִד אֶשׁ מִ
בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלָה "פס'
מִתֵּיךְ הַהִפִּיכָה "דָּבָלָךְ שָׁבַת בְּעַמְּךָ הַבָּר
"פס' הַתְּנַעֲרֵי בַעֲפֹר קוֹמֵי "לִב
יִדְבֹּק יְשִׁי בֵּית הַלְחָמִי "קִרְבָּה אֵל נִפְשֵׁי
הַתְּעוֹדֵרִי "כִּי בִּם אֲוִדָךְ קוֹמֵי אֲוִרִי "עוֹרִי
עֲלִיךְ בְּגִלָּה "פס' לֹא תִבּוֹשִׁי זָלָה
תִּהְיֶינִי "בְּךָ יִחַסּוּ עֵינֵי עַמִּי "וְנִבְנְתָה עִיר
וְהָיִן לְמִשְׁמָה שׁוֹמֵר וְרִחְקוֹ מִבְּלַעֲיִךְ
חֲתֹן עַל כָּלָה "פס' יִמְעִין וְשִׁמְעֵן
יִד אִישׁ בֶּן סָרִיס "וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלָה "י
בַעֲלָה "גַּם בִּשְׁמָחָה וְנִבְנְתָה "תוֹךְ אֲמֵנוּ
וְאֲמוֹנֵי יְיָ מִלֵּךְ יִרְגָּזוּ
הָאֲרֵץ יְיָ בְּעִיּוֹן גְּדוֹל וְרֵם הוּא עַל כָּל הַ
קָדוֹשׁ הוּא וְעוֹשׂ מִלֵּךְ מִשְׁפָּט אֱהָב אֶת־
וְעִדְקָה בִּזְעָקָה אֶת־הַעֲשִׂית רוֹמֵמֵי יְיָ
קָדוֹשׁ הוּא "מִשָּׁה אֶת־הָרֶן בְּכִהְיוֹ נֶשֶׁ
אֵל הוּא יַעֲנֶם בְּעַמּוּד עֵמֶךְ יִדְבֹּק אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַעֲנִתָם אֵל בּוֹשָׁם הַיּוֹת לִי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם קָדְשׁוֹ כִּי לִקְדוֹ
לְתוֹדָה הִרְיֵעַנְלִי כָל הָאֲרֵץ עֲבָדוֹ אֶת־
דָּעוּ כִּי יְיָ הוּא עֹשֶׂה זֶלָתָהּ אֲנַחְנוּ עַמּוֹךְ

עָמְנוּ בְּשָׁלוֹם

כָּלָה פֶּנֶס שְׁבֹת דִּקְכָּלָה פֶּנֶס

בְּיוֹחַד יְיָ אֱחָד וְשִׁמְנוּ אֶחָד

לִקְרֹאת שְׁבֹת לְכֹ

אֵדָם נְסֹכָה סוֹף מַעֲשֵׂה

מִלֶּךְ עוֹד מְלוֹכָה סוֹף יָחִיד

ח' וְהוּא יַחְמֹל עַלְיוֹךְ חֲמֵלָה

שִׁי בְּגָדֵי תַּבְּאֵרֶתְךָ עָמְנוּ עֲלֵי

מָלָה פֶּנֶס הַתְּעוֹרָרִי

עוֹדֵי שׁוֹר דְּבָרֵי כְּבוֹד יְיָ

וְתַכְלָמֵנוּ מִהַ תַּשְׁתַּוְּחָה וְמִהַ

עַל כָּלָה פֶּנֶס

יִשְׁוֹשׁ עַלְיוֹךְ אֶהְיֶךָ כְּמִשְׁוֹשׁ

וְתַמְדוֹנֵנוּ וְאֵת יְיָ תַּעֲרִימֵנוּ עֲלֵי

ח' בּוֹאֵי בְּשָׁלוֹם עֲמֵלֵי

יָעֵם סִגְלָה בּוֹאֵי כָּלָה בּוֹאֵי כָּלָה

בְּמֵימֵינוּ יוֹשֵׁב כְּרוֹבִים תְּכַוֵּלָה

בְּמֵימֵינוּ יוֹדֵנוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְזוֹרָה

כּוֹנֵנָת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּלָה

אֶהְיֶנוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹוּ לַהֲדוֹם לְגִלְיוֹ

גּוֹן בְּקוֹרָאֵי שִׁמְנוּ קוֹרָאִים אֶל

שִׁמְכֵנוּ עֲדוֹתֵנוּ וְחֹק נִתֵּן לְכֹ

ס וְנוֹקֵם עַל עֲלִילוֹתֵנוּ דּוֹמְמֵנוּ

ש' יְיָ אֶהְיֶנוּ מִקְדָּשׁ

יְיָ בְּשִׁמְכֵנוּ בּוֹאֵי לְכֵנָה בְּרַנְדָה

מִן מִדְּעִיתֵנוּ בּוֹאֵי שִׁעְרֵנוּ בְּתוֹרָה

מִשְׁטַח יְיָ הַיְּהוּדִי וְחָן מִשְׁטַח יְיָ הַכְּלִים וְחָן מִשְׁטַח יְיָ הַלְּחָדִים
 הַכֹּל מִשְׁטַח יְיָ הַיְּהוּדִי וְחָן מִשְׁטַח יְיָ הַכְּלִים וְחָן מִשְׁטַח יְיָ הַלְּחָדִים
 אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֲמַר רַבִּי הֵיכָנָה תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מִדְּבָרִים שְׁלוֹם
 בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר לְבָנֶיךָ לְמִדּוֹתֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֶיךָ "אֵל תִּקְרֵי בְּנֶיךָ אֵל בּוֹנֵיךָ
 יְהוֹשֻׁעַ שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲחֵי בְּרַחֲמֵי שְׁלוֹם
 בְּךָ לְמַעַן בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲהִיבֻ אֲבָתְכָם שׁוֹב לֶךְ" וְרַחֵם בָּנִים לְבָנֶיךָ שְׁלוֹם עֲלֵי
 יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם רַב לְאֹהֲבֵי תוֹרַתְךָ וְחָן לְמִדּוֹתֵי מַכְשׁוֹל "יְיָ עוֹשֵׁה לְעַמּוֹ יִרְדֵּן
 וְחָן יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא דְּעֵתִיד וְגו'

תעלות לילי שבת

המחנה של

ליום השבת טוב להודות לטי ולקמור לשמך
עליון "להגיד בקדקד חסדיך וחסדנותך בלי לאור
עלי ששור ועלי בכל עלי הגין בבכור" פי שלחתי
ימי בעלליך בעצמך ישיך מרגן מנה גדלו בעשאיך
ימי מנהר עמקו מנעבותיך מיש צנח לא ידע
ומסיל לא יבין את זאת בכרוח רשעים פסלו

וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵי־אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־יְמֵי־חַיֵּינוּ
עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל כָּל־פְּעֻלָּתוֹ אֲחֵן לְהַשְׁמִידָם עָדִי עַד וְאַתָּה מֶלֶךְ
לְעוֹלָם יְיָ כִּי הִנֵּה אֲוִיבִיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֲוִיבִיךָ יִמְצְאוּ יִתְפָּרְדּוּ כִּי
פְּעֻלָּתוֹ אֲחֵן וְתָרָם כִּדְמָם קָדְנֵי בָלוּתִי בְּשִׁמְךָ דָּעֵן וְתִבְטַעֲנִי בְּשׁוּרֵי
בְּקָמִים עָלַי מַדְעִים תִּשְׁמַעְנֵנִי אֲזַנִּי עָדִיק כְּתֻמָּה יִמְצֶה כִּי
כִלְכִּלִי יִשְׁגָּה שְׁתּוּלִים בְּבֵיתִי בְּחַתְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִסְרִיחוּ עַד יִגְבֹּהּ
בְּשִׁיבַת דְּשָׁנִים וְדַעַנְנִים יִהְיוּ לְהַגִּיד כִּי יִשְׂרָאֵל יִתְפָּרְדּוּ וְלֹא עוֹלָתָהּ
זְמַנָּה שֶׁעַל וְפֹרֶשׁ עַל שִׁמְעָה וְאֵינוּ אֲנִי וְהוּא דָּחֵם
בְּשִׁבְתָּהּ זְמַנָּה אֲנִי קָדִישׁ זְמַנָּה וְכִלְכִּלִי מִגֵּן וְכִלְכִּילָהּ
וְהוּא קָדִישׁ זְמַנָּה אֲנִי עֲשֵׂה וְזֶה הִיא אֲתָה קָדִישׁ

54

אֲמַרְתִּים הַשְׁבִּיעַ לַשָּׁמַיִךְ " תִּכְלִית מַעֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִירְכֹתָ
 מְכַל הַיָּמִים וְהַדְּשָׁתָה מְכַל הַדְּמִנִּים כְּאֶמְנוּרָה וְיִכְוֹלוּ הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל יִצְחָם " וְיִכְלֹ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבּוּרָה
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה " וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וַיְקַדְּשֵׁהוּ וַיֹּאמֶר כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת
 אֲמַרְתִּים וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ דָּתָה נָח בְּמִנְחָתֵינוּ קָדְשֵׁנוּ בְּמִנְחָתֵינוּ
 וְתָן חֶלֶק יְבוֹ בְּתוֹרָתְךָ וְשִׁמְחָה בְּמַעֲשֵׂיֶינוּ בּוֹשׁוֹעֵתְךָ וְשִׁבְעֵינוּ מִטּוֹבָךְ
 וְטָהֳרָה לְבָבֵנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאֵמֶת וְהִנֵּחַ יְלֵינוּ בְּהַהֲבִיָּה וְבִרְעוֹן יוֹמֵי שְׁבָתוֹת
 קָדְשְׁךָ בָּא שִׁי מִקָּדֶשׁ הַשְּׁבָת " דָּתָה " וּמִצְוֹתֶיךָ " וְשִׁימְנוּ שְׁלוֹם
 יִהְיוּ לְרַעְיוֹן " וְיִתְאֲכִלּוּ עָלֵי אֲרָמִים " כְּאִיִּסְרָגוֹ מִן אֶעֱלוֹת
 וְקִדְּשׁוּ מִדְּשֵׁת וּיְכַלּוּ אִי לַעֲשׂוֹת " וְאַחֲרֵי כֵן מִתְכַּלֵּל שִׁשְׁ בְּקוֹרָה
 דָּם בְּרֵכָה אַחַת מֵעֵין שֶׁבַע וְזִי הִיא

בְּדִין אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֵלֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֶעֱלִיךָ קוֹבֵר
 בְּרַחֲמֵינוּ שְׁמַיִם וָאָרֶץ גּוֹמֵל חַסְדִּים וְקוֹנֵה הַכֹּל מִגֵּן וְצוֹת בְּרַחֲמֵינוּ
 מִחַיֵּיהַ מֵתִים בְּמִנְחָתֵנוּ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שְׁמֵנוּ כְּמוֹהוּ וְאֵין קוֹלָתוֹ הַמְּנִיחַ
 לַעֲבָדָיו וְשִׁלָּ בַּיּוֹם שְׁבַת קָדְשׁ כִּי בָּם דָּתָה לֵהֲנִיחַ לָהֶם " לְמִנְחָתֵנוּ עֲבוֹדָה
 בִּירְמָה וְתַחֲדָה וְנוֹדָה לְשִׁמְנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מִנְחָתוֹ הַבְּרִיכוֹת אֲדִין הַשְּׁלוֹם
 מִבְּרִךְ הַשְּׁבִיעִי וּמִקָּדֶשׁ הַשְּׁבָת וּמִנְחָתוֹ בְּקָדוֹשָׁה לַעֲמֵם מִדְּשֵׁן עוֹבֵד
 עֲבָד לַמַּעֲשֵׂה בְּרַחֲמֵינוּ " אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ דָּתָה נָח וְאֵל
 אִי מִקָּדֶשׁ הַשְּׁבָת " וַיְקוֹל קָדִישׁ וּבִתְרָא וּנְפִלְדִין "

וְלִמְנָה חוֹדֵר שִׁשְׁ וּמִתְכַּלֵּל בְּקוֹל דָּם בְּלִי שְׁבַת מִמֶּנּוּ שִׁימְנוּ
 מִי שְׁבַת אַחֲרֵי בְּבִית הַכְּנָסֶת וְלֹא הַשְּׁלִים תַּמְלִיתוֹ לְמִי כֵן תִּקְנוּ בְּרַחֲמֵינוּ
 דְּכִי שִׁישְׁלִים הַמִּתְאֲחֵר וַיֵּצֵא עֲמֵהָן כְּדִי שְׁלֵא יִבּוֹא לִידֵי סַכְכָּה "

וַיַּחֲדֵל לֹא יִקְרָא אֹתָהּ כָּלָל " וְאֵם חַל יוֹם טוֹב אֲדִין אֵל
 חֲדָשׁ לַחַיּוֹת בְּשִׁבְתָּהּ אֵיבּוֹ מִגְּזִירַת עֲמֵן הַיּוֹם בְּבִרְכָּה זוֹ אֵל אֲמַרְתִּים

בשם
 א"י
 אולגין
 ברכה
 מעין
 שבע
 בבית
 חתנים
 דלכא
 טעמא
 ימיתא
 לבוא
 שוקין
 נידון
 שבת
 בבית
 ימיתא
 אולגין
 חתנים
 דלכא
 טעמא
 ימיתא
 לבוא
 שוקין
 נידון
 שבת
 בבית
 ימיתא
 אולגין
 חתנים
 דלכא
 טעמא
 ימיתא
 לבוא
 שוקין
 נידון

מקדש

קידוש לילי שבת

הכנסת הולכין לבתיהם

שגומדין התפלה בבית

הם יש ויין לזקק כוס מחזיק רביעית ומדיחו מבטנים ושופכו מבחוץ וממלאו יין ואוחז בנפשו
 בקדש מעומד ומגביהו מן הקרקע טפח ומתחיל לקרות
 יום הששי ויכלו
 השמים והארץ וכל תבאם "ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
 עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה" ויברך אלהים
 את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
 אלהים לעשות "קברי ערבן" להיו "בא יי א מלה
 בורא פרי הגפן" בא יי א מלה אשר קדשנו במצותיו ורעה
 בנו ושבת קדשו בטהרה וברצון הנחילנו זכרון למעשה בראשית
 תחלה למקראי קדש עבר ליציאת מצרים כיצנו בהדרת ואותנו קדשת
 מכל העמים ושבת קדשך בטהרה וברצון הנחלתנו בא יי מקדש השבת

ההולכים בתמים לשמור דרך יי ישושו וישמחו לעשות רצון קונם ויבא מובאום להודות ולקבד שם
 יי בגשמות קול קול לא חליו כל אחד ואחד לכבד את יי מקדשו תקרא מלה
 וימים טובים וראשי חדשים וסמיננס ש"י על כן ישודרו ויזמרו בשירים מעולים כספירים אשר
 שר החכם החסיד הלהי מלהלי **פתיק** אשכנסי ק"ל לכבוד שבת בשלוש מעודות שלו
 זהו ליל שבת ומפני השכחה נשמע והרועה לאמרו שפרו הרבה מאד זהו ליל שבת לשעודה
 ראשונה לבוקרה דעיר אנפין לעלמה צמוד מטה מנועעת עש לחן ערוך וכר דלוק וקדוש על היין
 ומריך שיהיה כנסוד שלחן צמחון ממזרה בדרום והכוס מלא בידו ואומ' קודם הקדוש לחן המזרחות

והסימן הנצחיק לזריא בן שלמה

בש"ס א"י משבת לקדוש יין לקדוש ולחמן ערביה שורה לכבוד חלילה ולכבוד היום מוטב שיקדש
 שוקנה יין לקדוש חלילה מלה שייבין ערביה הסעודה או מלה שיקנה יין לעירך היום והא דתניא כבוד יום
 קודם לכבוד חלילה הינו דוקא בשאר ערבי הסעודה אבל אם אין לו לא כוס אחד לחזש כבוד חלילה קודם
 לכבוד יום ובדפוס מתחיל בקידוש בזה השיר קודם ויכלו

למען על גו חתן "דבוקה לתמוה" דאנן קדש
בשורה חדתא "זבנדיתא שבתא דהדא על דש
זבניה בלה" בקשואין חדל" וננין ולבוש
זבוסודא דיה" דעכוד נחל" יהי כתיש כתיש
במילין ושבותין" ברם אנטן חדתין" דרוחין עם נפש
ועל חדא תרת" דהורא לה ימלא" זבנדיתא דנפש
עכוד תמוה" לה פשא גינן" זנוכין עם דחש
דרוחין חדתין" בתרתין ותלתין" זבנדיתא שבת
זבנדיתא דלעילא" דיתעטד כולא" בקדש דקדוש
בגוה כל עלמין" ברם גתיה ימין" הלא בלא שבת
דתשרי על עמיה" דיתעטד לשמיה" במתקין דזבש
מנדיתא דסתיה" בשלחן עם דהמא" בעסנא חדש
זבנדיתא דסתיה" לה דוס דהדוס" להתקפא חלש
במילין דהדין" בשבתין פלגין" דעלגא דהדש
בשית נהמי לשדה" דוין תתקט" זנוכין דכניסין

למען על גו חתן "דבוקה לתמוה" דאנן קדש
בשורה חדתא "זבנדיתא שבתא דהדא על דש
זבניה בלה" בקשואין חדל" וננין ולבוש
זבוסודא דיה" דעכוד נחל" יהי כתיש כתיש
במילין ושבותין" ברם אנטן חדתין" דרוחין עם נפש
ועל חדא תרת" דהורא לה ימלא" זבנדיתא דנפש
עכוד תמוה" לה פשא גינן" זנוכין עם דחש
דרוחין חדתין" בתרתין ותלתין" זבנדיתא שבת
זבנדיתא דלעילא" דיתעטד כולא" בקדש דקדוש
בגוה כל עלמין" ברם גתיה ימין" הלא בלא שבת
דתשרי על עמיה" דיתעטד לשמיה" במתקין דזבש
מנדיתא דסתיה" בשלחן עם דהמא" בעסנא חדש
זבנדיתא דסתיה" לה דוס דהדוס" להתקפא חלש
במילין דהדין" בשבתין פלגין" דעלגא דהדש
בשית נהמי לשדה" דוין תתקט" זנוכין דכניסין

דאנן קדש
בשורה חדתא
זבנדיתא שבת
זבנדיתא דלעילא
דיתעטד כולא
בקדש דקדוש
בגוה כל עלמין
ברם גתיה ימין
הלא בלא שבת
דתשרי על עמיה
דיתעטד לשמיה
במתקין דזבש
מנדיתא דסתיה
בשלחן עם דהמא
בעסנא חדש
זבנדיתא דסתיה
לה דוס דהדוס
להתקפא חלש
במילין דהדין
בשבתין פלגין
דעלגא דהדש
בשית נהמי לשדה
דוין תתקט
זנוכין דכניסין

דאנן קדש
בשורה חדתא
זבנדיתא שבת
זבנדיתא דלעילא
דיתעטד כולא
בקדש דקדוש
בגוה כל עלמין
ברם גתיה ימין
הלא בלא שבת
דתשרי על עמיה
דיתעטד לשמיה
במתקין דזבש
מנדיתא דסתיה
בשלחן עם דהמא
בעסנא חדש
זבנדיתא דסתיה
לה דוס דהדוס
להתקפא חלש
במילין דהדין
בשבתין פלגין
דעלגא דהדש
בשית נהמי לשדה
דוין תתקט
זנוכין דכניסין

מאמרים משע
בועבמת במקום שנאפה היטב
ויחתוך מדוסת הבטיעה ומריר
לחם דעל שום יאחז בפרוסה
עלה

מאמרים משע
בועבמת במקום שנאפה היטב
ויחתוך מדוסת הבטיעה ומריר
לחם דעל שום יאחז בפרוסה
עלה

מאמרים משע
בועבמת במקום שנאפה היטב
ויחתוך מדוסת הבטיעה ומריר
לחם דעל שום יאחז בפרוסה
עלה

מאמרים משע
בועבמת במקום שנאפה היטב
ויחתוך מדוסת הבטיעה ומריר
לחם דעל שום יאחז בפרוסה
עלה

דורם העצב
אוסף קורם
תבחן ציט
ועתה
ענין צפון

73721

ובדקו

75

החזק

11954

596

531A

4153

2

1

1

4

1

1

1

1

[illegible]

הברית שנות" לא יחל אדם כלל
ואם אכל הרי זה גרדן" לא ישתה כוס
בבית אחת" ואם שתה הרי זה גרדן" שנים
דרך ארץ" שלש הרי זה מגמיו הרי זה
לא יחל שום אובדן מראשו לא מעלה
ואם אכל הרי זה רעבתן" לא ישוך פרוסת
ויניחה על גבי השלחן" לא ישתה אדם שני
כוסות בבית אחת בתוך סעודתו ויבדל
פזקן ממנו שנראה כגרדן" שנים שישבין
על השלחן הגדול משש ידיו תחלה והשולחן
ידו במנומי שהוא גדול במנומי" גרדן
הנכנס לבית לא יתמיד תטל לאכול עד
שיאמר הם" לא יכרוס אדם פרוסה ע"ב
הקערה אבל מקבץ הקערה בפרוסה" לא
ישתה מדיכוס ויתן להבדילו ממנו סעודה
בפשות" לא ישתה כוסו ויניחו על השלחן
לא יחזקו בידו עד שיבא השליש ויתכנילו
הנכנס לסעודה לא יקח חלקו ויתכנילו שמש
שמש יאדע דבר קלוקל בסעודה לא יקחו
ויניחו תחתיו ואחד כך יתכנילו" אורחים
הנכנסים אל בעל הבית אינם רשאים
ליטול מלפניהן וליתן לבנו או לעבדו של בעל
הבית אלא בטרורשות מב"ה" נקי הדעת
שבירושלם לא היו מסובין בסעודה אלא
יוצאים מן המסב עמהם ממנו שגמול
לתלמידי חכמים לישב אל עמי הארץ

בשמיני ה' שמש שהיה משמש על שני
הידיה אובל עמדם א' שלח נתכו לו
דמות היה משמש על ג' הינו אובל עמדה
א' ב נתכו לו דמות" אחר שסתית נשח
יון בכוס לשונות חצירך קנח מקוס נשיקת
היה משום מניחוס ולא תשפוך משום
בל תטחית אכל אחר שת"ת בגים שפוך
מהם דרך שם" י סעיף
עושה אדם ארפיו צפת והימניו דלא
שפוח ביה אכל מידה מנחוס ביה
לא הלכך אין מניחין עליו בשר חי ואין
מעבדין עליו כוס מלא ואין כומכין בו
הקערה אם היא שאם יסול צר על הפת
ימנח ואין בוטלן הידים ביין בין חי בין
מת ואם פילו פאילה שאינה צורך אכילה
ואין צורך קין הפת משום בקיין אובלן וכשם
שאין צורך קין את הפת כך אין צורך שאר
אובלים הנמאסים על ידי צריקה אכל
מדידי לא מנחוס כגון אגוזים ודמונים
ואפוסים שדי" לא ישב אדם על קופה
מלאה תאנים וגדוגדות אכל יושב הוא
על עיגול של צבילה או על קופה מלאה
קטנית" מותר לאכול דייסא
בבית המדרש כח ואו שיאכל
חסת אכל והמדיקדים אובלים בלא
מעט אכילת לתוך פיהם כגון חסת

דלות שיערי מזרח ובו קע חלוצ
דקיע מניח חמה ממקומה ולבנה
ממכון שבתה ומחור לעולם כולו
וליושביו שצדא במדת דחמנים
המחור לארץ חדר דין עליה
המחור שטוב בכל יום תמיד
מעשה בראשית מה רב
מעשיך וגו' אי משגב צעדיכו
אין ערוך לך זמין
זולתך חסם בלתך ומי דומה לך
אין ערוך לך אי אהינו בעולם הזה
זמין זולתך מלכינו להיו העולם
הבא אהם בלתך גואינו לימות
המלך המשיח ומי דומה לך
מושיענו לתחיית העמ
אין אדון על כל
המעשים ברוך
ומבורך בפי כל
השמה גדלו וטובו
מלא עולם דעת
ותבונה סובבים
הודו המעצמה
על חיות הקדש
וגדולה כבוד
על המרכבה
המחור שטוב בכל יום תמיד
מעשה בראשית מה רב
מעשיך וגו' אי משגב צעדיכו
אין ערוך לך זמין
זולתך חסם בלתך ומי דומה לך
אין ערוך לך אי אהינו בעולם הזה
זמין זולתך מלכינו להיו העולם
הבא אהם בלתך גואינו לימות
המלך המשיח ומי דומה לך
מושיענו לתחיית העמ
אין אדון על כל
המעשים ברוך
ומבורך בפי כל
השמה גדלו וטובו
מלא עולם דעת
ותבונה סובבים
הודו המעצמה
על חיות הקדש
וגדולה כבוד
על המרכבה

הידיה אובל עמדם
דמות היה משמש
א' ב נתכו לו דמות
יון בכוס לשונות
היה משום מניחוס
בל תטחית אכל
מהם דרך שם
עושה אדם ארפיו
שפוח ביה אכל
לא הלכך אין מניחין
מעבדין עליו כוס
הקערה אם היא
ימנח ואין בוטלן
מת ואם פילו פאילה
ואין צורך קין
שאין צורך קין
אובלים הנמאסים
מדידי לא מנחוס
ואפוסים שדי
מלאה תאנים
על עיגול של צבילה
קטנית" מותר
בבית המדרש
חסת אכל
מעט אכילת

מגשיבין יין בקנאות דע
ותי זכרה יהוא שיקבלנו בכלי בני העגור
קורקין לנענה קליות ואגוזים בימיות
חיה שאינם נמאסים אבל לא בימיות
גשמים סעע שנמאסים אבל לא
לופתה לשיולים הקורקים חטאים
פני חתנים מריך ליהר שלח יקרום
הה במקום נהי זגם יכבדו אותם מגשם
די שלח ידרסו עליהם וזה
משע
שבח ותבנים משקין לתוך
גשמים בולעג ואינו מבדרך
מליהם ברבה ראשונה שבח והבנים
אובלין לתוך פיו בלא ברכה אם הוא
דבר שאינו נמאס אם ימלטנו
ויברך עליו ואם הוא דבר שנמאס
מקלקל לנעך אחד ומבדרך

לפני כהן חסד ורחמים
כבודו טובים במאורות שפוא
אחינו יתרם בדעת בביב
ובה שכל כוח וגבורה נתן נהב
להיות מושלים בקרב תב
מלאים קיו ומפיקים נגה נאה
קיום בכל העולם שמחה
בצאתם ששים בבואם עושים
באומה רעון קיניהם פתח
וכבוד בותנים בשמו עהלה ורנה
מלכותו קרא לשמש ויקרח חו
למה והתקין עורת הלבנה שבת
יתנו לו כל עבא מרום תפארת
וגדולה שרפים ואומנים וחיות
הקדש לא אשר שבת מש
המעשים וציום השביעי ברה
זנתעלה וישב על כסא כבודו
תפארת פטה ליום המנוחה עונה קרא ליום השבת זה שיר
שבח שליום השביעי שבו שבת א מכל מלאכתו ואם השביעי
משבח ואומר מגמור שיר ליום השבת לפיכך יתארו לא
עוריו שבו ויקר וגדולה וכבוד יתנו למלך יוער כל המנהיג
מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש שמך יי אהינו ותקדש
וקבדך יתפאר מלכינו בשמים מנעל ועל הארץ מתחת ועל
כל שבת נעשה ידיך ועל במורות אשר יצרת המנה יתאריך
תתברך לעד עורינו וגו' ויתם אי גא ישראל
ומבדך לעד יתברך יהיה זה הקדוש וברכה

אמנות

באליהם

וְכָל־כְּשֶׁלֶמֶד מִבֶּרֶךְ אַחֲרֶיהָ כִּכָּה

בֹּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ

וְהַעֲלֵם הַעֲדִיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הֵן הַבְּחֵן הַחֹמֶר וְעוֹשֵׁי
לְבַד וּמִקִּיּוֹם אֲשֶׁר כָּל דְּבָרָא מֵעַד בְּחֵן אֶתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲמֵנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אֶחָד לֹא יִשׁוּב דִּיקָם כִּי
אֲמֵן אֶתָּה בֹּא יְיָ הֵן הַבְּחֵן בְּכָל דְּבָרֶיךָ רַחֵם עַל עֵוֹן כִּי הֵיאָ בֵּית
יִינוּ וְלַעֲגוּפֵת נִמְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ בֹּא יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
אֶת עַמָּךְ דָּוִד מַהֲרָה תַעֲמִיחַ וְקִרְבּוֹ תִרְוֶם בִּישׁוּתֶיךָ בֹּא יְיָ מִגִּן
עַל הַתְּהִיָּה וְעַל הַנְּבִיִּים וְעַל יוֹם הַמְּנוּחָה הַזֶּה שְׁנֵת
כִּי יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדוּשָׁה וְלַמְּנוּחָה לְכַבֹּד וְלַתְּפִאֲרוֹת עַל הַכָּל אֲבוֹ מִ
גְּדֻלָּתוֹ אֶת שְׁלֵיךְ בֹּא יְיָ מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת אֲמֵן וְאִם חַל יוֹם טוֹב
כִּי לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת מִגְּדֻלָּתוֹ עַנֵּן הַיּוֹם בְּבִרְכָּה אֲזַכְּרֶנּוּ שְׁמֵךְ כִּי
יִתְמַלֵּא אֲבֵל רַחֵם חֲדָשׁ נִהְיָ שְׁלֵם לְהַזְכִּירוֹ בְּבִרְכַּת הַפִּסְחָה כָּל
אֲמוֹנֵי אֲשֶׁרֶן יוֹשְׁבֵי

תַּמְלִית מִוֶּסֶף

תַּהֲלֵה לְדוֹד וְאִם קִדְיָנָה

וְעוֹמֵדִין וּמִתְפַּלְלִין מִגִּן וּמִחֵיָּה וְהֵן הַקְדוּשָׁה וְבִרְכָּה אֲמֵנִים
לְמַעַן יִצְוֶה עַל הַר פִּינִי מִצִּוֹת שַׁבָּת לְכוּ
שְׁמוֹר וְכוּ מִצְוֹתֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב לָךְ קָדְשֵׁךְ מִוֶּסֶף כִּי יִתְדָּעוּ
וְהַמִּיִּם מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁתַּעֲלִינוּ לְאֶדְרֵינוּ וְתַשְׁעִינוּ בְּגִבּוֹלֵינוּ
שֶׁנַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת הַנִּבְתִּינוּ תַּמְיִדִין כַּסְדִּין וּמִוֶּסֶפִּין
וְהַלְכֵת וְאֶת מִוֶּסֶף יוֹם הַמְּנוּחָה הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאֵהָבָה כְּמִצְוֹת דְּתוֹכֶיךָ כִּמְנו
שְׁנוֹבֵת עָלֵינוּ בְּתוֹרַתֶיךָ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה עֲבָדֶיךָ
לֹא תִרְדּוּ וְכִי מִוֶּסֶף מִוֶּסֶף וְכִי מִוֶּסֶף הַשַּׁבָּת שְׁנֵי
אֲהִינוּ לְגוֹיֵי אֲרָצוֹת כְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תַּמְיִדִים וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת
וְלֹא הִנֵּה רָדִינוּ מִנַּחֲהָ בְּלוּלָה בְּשִׁמְנוֹ וְנִסְכּוֹ עֵלֶת שַׁבָּת בַּשַּׁבָּת
מִלְּכֵינוּ לְעוֹבָדֵינוּ עַל עוֹלָת הַתַּמִּיד וְנִסְכָּה לֹא נִתְּנוּ יְיָ

פִּירֵשׁ אֵין אֲמוֹנֵי וְאֶת מִוֶּסֶף
אֵין בְּיוֹם שִׁישׁ בּוֹ שֶׁנֶּחֱסֵב מִוֶּסֶף כִּי
שַׁבָּת וְדִמְיוֹתֶיהָ אִשְׁבָּת וְכִי
כִי וְכִי אִשְׁבָּת אִשְׁבָּת וְכִי
מִוֶּסֶף וְאִשְׁבָּת בְּחֹל כְּדִי לְכַלּוֹ
בּוֹ מִוֶּסֶף רַחֵם חֲדָשׁ

כִּי יִתְּנוּ

וְשָׁמַיִם גַּם בִּמְבוֹהָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים לְבֵית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ כִּתְּתוּ
 יִשְׁרוּן אֲשֶׁר בָּם בַּחֲרַת חֲמִדָּת יִמְנִיב אֹתוֹ קִרְיָת " אֵלֶיךָ
 רִנָּה נָח וְגו' " רִנָּה " וּמִן הַיָּם שֶׁלֹּא " וְהוֹדָר שֶׁ
 וּמִתְחַלֵּל בְּקוֹלָרִם כִּמְנוּ שֶׁעָשָׂה וְהוֹמֵר בְּכַבֵּקוֹם כִּקְדִישׁךְ
 כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הַמְּנוֹנִי מַעֲלָה וְעִמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל קְבוּצָתוֹ מִנְּטָה יָחִיד כּוֹלֵם לְךָ קִדּוּשָׁה וְשִׁלְשׁוֹ כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר עֲדָה
 יִרְצִיחֶךָ וְקִרְיָתָהּ אֵלֶיךָ וְגו' " וְהוֹמֵר בְּרַכְתִּי כְּהִנֵּה וְקִדְשִׁי וְנִתְּרָה
 וּבְכַבֵּדִין " וְהוֹמֵר אֵן יִבְאָרְךָ עָלֵי אֲפִי יוֹם אִקְבֵּת קִבְלִי עֲדָה
 שְׁלִישִׁית וְהוֹ אֵן יִגְסַל כּוֹס בְּרַכָּה וְיִמְלִיָּה בִּפְנֵי וְיִבְאָרְךָ בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּם
 וְלֹא יִכּוֹן לֹא בְּמִקְוֵם סְעוּדָה "

בש"ע בשבת וי"א
 א"י חזקוני ברכו
 אהרן קדיש בתיא

אֲסִדֵּר לְסְעוּדָתָהּ " אֲמַר דְּשַׁבְתָּהּ " וְהַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּה " עֲתִיקָה קְדִישָׁה
 פְּהוּרִיהַ יִשְׂרָאֵל " בְּקִדּוּשָׁה רַבָּה " וְהַזְמִין לָהּ טַבָּח " דְּבִיהַ תַּחְדִּי נִתְּשָׁה
 יִשְׂרָאֵל לֵן שׁוֹמְרִיהַ " וְהַזְמִין לָהּ סִתְרִיהַ " דְּמִתְּחַמֵּד בְּלִי שֶׁ
 יִבְלִי לֵן טַעֲמִיהַ " דְּבִתְרִי סִדְּרָהּ " דְּאֵבֶן אֶת בְּשִׁמְיָהּ " כְּפִילָה וְקִלְיָנָה
 עֲרוּרָה דְּלִעֲוִלָּהּ " דְּבִיהַ חַיִּי כֹלָה " דִּיתְרִבִּי חוֹלָה " וְתִימָק עַד דִּישָׁה
 חֲדָה עֲדִי חֲקִלָּה " בְּדָבוֹר וְקִלָּה " וְהַזְמִין לָהּ מִלָּה " דְּהַמִּיָּה בְּלִבוֹשָׁה
 סָדֵם רַבִּין עֲלֵמִין " בְּמִלִּין סִתְרִימִין " תַּגְלִין סִתְרִימִין " וְתִימָרִין חֲדוּשָׁה
 לַעֲטֹר סִתְרִיהַ " בְּרַחֲמֵי יִקְרָהּ " עֲמִיקָה וְטַמִּירָה " וְלֹא מִלִּתָּהּ אֹשֶׁה
 וְהַזְמִין לָהּ יִתְרָה " יִתְרָה בְּרַקִּיעִיהַ " וְהַזְמִין לָהּ שְׂרִיָּה " הֵלֵךְ הָיָה שֶׁמֶשׁ
 רַבּוֹ יִתִּיר יִבְנִי " לַעֲוִלָּהּ מִן דְּרָגִי " וְיִקְבֵּת בֵּית דִּוְנִי " דְּהֵי וְתִפְרִישָׁה
 וְהִדִּי יִסְמַח קְדוּשָׁה רַבָּה "

בש"ע וגם זה
 הקדוש עדין
 שיהיה
 במקום
 סעודה

וְאַחֲרַי כִּךְ הוֹמֵר מִשְׁמֹר לְדוֹד יְיָ דוֹעִי לֹא אֲחִסְרָה וְגו'
 וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדִרּוֹתֵם בְּרִית
 עוֹלָם " בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הִיא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
 יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ " רִאשׁוֹנִי "

לכם השבת עלכן הוא נותן לכם ביום הששי
ש יומים שבו איש תחתיו חל ויש
מקומו ביום השביעי ויש
שביעי ויאמר משה אכלוהו היום ששבת

פירוש בזה הסוק
אכלוהו היום כי שבת היום
לוי היום לא תמנעוהו
בשדה שלש פעמים היום
והאמנעוהו באמנה היום
לכך נקרא קדושא רבא
ושלשה פעמים היום כבוד
שלש מעודות בשבת

בשני במקום שאין
יין מעני הוי שפר ושאר משקין
חין מן המים חמר מדיב
ומקדשין עליו ואם אין לו חמר
שפר ושאר משקין אובל בלח
קידוש

אם תשיב משבת דגליך עשות חפצך
יום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ימי
כבוד וכבודתו מעשות דרכיך ממנו
ומעך ודבר דבר אז תתענג עלי
הרבתיך על במתי ארץ והאכלתיך בחלת יעקב אביך כי פי יי דבר
עלכן בריך יי את יום השבת ויקדשוהו
לאהי ב"א יי א מלה בורא פרי הגפן ואחר כך המניח

תפלת מנחה שלשבת

אשר יושב

אומריך ביתך תהלה לדוד ועומד שט ואומר ובא לעיון ומגמור שיר ליום
השבת ולדוד אליך ואומ' קדיש ומניח ספר
תורה קורין בו בני אדם מפרשת שבת
הנחה עשרה בני אדם ואמלו חל יום טוב
להיות בשבת קורין בפרשה הבאה ול
בשל יום טוב וכשבומדין מחד ירו
היקומו ואומר קדיש ומתפללין מגן ומחיה והא הקדוש
וברכה אמנעוהו וזו היא

אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ עמדת תהלה ותפארת
ישועה לעמך נתת אברהם יגל יצחק ידבן יעקב וספר יפור
בומנוחה שלי מנה שאתה רותה בה יפירו בכיך וידעו

ואומ' החזן
ואני תפילתי לך יי
עת רצון אלהים ברכ
חסדיך עננו באמת
ישעיק

אתה אחד ושמוך
אחד ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ עמדת תהלה ותפארת
ישועה לעמך נתת אברהם יגל יצחק ידבן יעקב וספר יפור
בומנוחה שלי מנה שאתה רותה בה יפירו בכיך וידעו

פירוש ירבה בפירות ומ
ומגדים ומציע ריח בדי
שלא ומנוע מלהשלים
מנחה בדבות "אחד
סעודת שחרית קובעים
מדרש לקדושת בני אדם
ולדיוש בדברי אגדה
ואסור לקבוע סעודה
באותה שעה

מאתך היא מנוחתם הנה לנו חביו ואל ת
תרה ביו מנוחתנו "אחינו ואחי אב
רעה נא לנו וגו' רעה" ומודים ושי
שלום "ויתקדם שש בלאך בקיאה
אקדושה ואין נשיחת כפים במנחה

וכשגומר אומר קדיש אברה ויושבין וק
סדק ממנחת אבות אחר תפלת מנחת שבת" וקבל דלאך יקו
שלשה פסוקים שלעידוק הדין כנגד שלשה שמעתי במנחה
שבת והם משה רבינו "ודוד המלך" ויוסף הצדיק

אמר רבי שמעון בן כחי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא
המקיים שלוש סעודות בשבת נצול משלש פורעניות מוחבלי
וממכחשת גג ומגבה ומד ינה שלמה הנם לסעודה שלשית לעיד אדם
יאמר בבום מלא בידו ומקדש וקורא לו הפולט וזה ה

לסעודה שלישית

בני היכלא דכסיפין למחזי קיו בעיר אכפין
יהון הכא בהאי תפא "וביה מלכא בגלופין
עצו לחדא בהאי ועדא" בגו עירין וכל גדפין
חדו השתא בהאי שעתא דביה דעוא ולת דעפין
קריבו לי חזו חילי" דלית דיבין דתקיפין
לבר נטלין ולא עאלין" הני כלבין דהעיפין
יהא חזמין עתויק יומין למעחה עד יהון חכ
דעו חליה דגלי ליה לבטלה בכל קלפין
ישוי לין בנוקציהון "ויטמדין בגו כיפין
אדי השתא במנחתא בחדותא דקעיר חנו
ואחד כך אומר דאו כי יג וגו' "ואמר משה וגו' ובורא פתיק

עקתך כהררי
למשפטך תהום
דבה אדם ובהמה
תושיעני ונך קתך
איהם עד מרום
גדולות איהם
מי ממון
עקתך עדיק
לעולם ותורתך
אמת כל
ישרא יש להם
חלק לעולם הבא
שש עמך כולם
עדיקים לעולם
וירשמוך
נער משה עשה
נדי להתפאר

ואם חלבו יום שאילו היה חול לא היו אומרים בו במנחה נפילת אפים
אומרים עד קתך לא צתחילין מן כל ישראל וארא אן אכתב
הכלה מעני

ספר ראשון תורה מעסיני ומסרה ליהושוע ויהושוע

קנים וקנים לבניאים ונביאים מסרה
הנשי כנסת הגדולה זהם אמרו שלשה דברים
יו מתונים בדין זה עמידו תלמידים תרבה
עשו סיעה לתורה שמעון העדיק הוא
יה משיירי אנשי כנסת הגדולה הוא היה
הומד על שלשה דברים העולם עומד על
התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים

פירוש קנים הם שהאדמונים
אחרי יהושע כביאם הם עלי
ושמון אנשי כנסת הגדולה הם
הנשי כנסת ומלכא וכו' ונקראו
בן עזשם שהחזירו העדה
למשנה שמעון העדיק הוא
היה משיירי אנשי כנסת הגדולה
לפניהם במופת לא בתחלת הבית
בעקרה

אנחנו חושבים
המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס לא היו כעבדים המשמשים
את הרב על מנת שלא לקבל פרס ויהי כבוד שמים עליכם
יוסי בן יועזר איש ערידה ויוסף בן יוחנן
איש ירושלם קיבלו ממנו יוסי בן יועזר איש

פירוש או הזוגות אחד מהן
נשיא שני לו אב בית דין

פירוש כלומר במקום
עבדים שישמשוך הכנס

ערידה ויהוסי בן יוחנן
לחכמים והיו מתאבק בעשר דגליהם ושורתה
עצמא את דבריהם יוסף בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי
ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך ולמד את כל בני ביתך
עמוה ואל תרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו קל וחומר באשת
אבירי מבאן אמרו חכמים כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה
לעצמו וביטל מדברי תורה ומוטו וידע מזהם יהושוע בן
פרחיה ונתתי הארכלי קיבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה
לך רב וקנה לך חבר והוידן את כל האדם לכף זכות ונתתי

ה' בלי אומר הדק משכן לעזאל אתה כבר לדשע ואל תתיא
מן הפוד ענות" יהודה בן טובאי ושמעון בן שטח קיבלו מה
יהודה בן טובאי אומר אל תהיה כעורכי הדיונים ופשוהו
בעלי הדין עומדין לפניך כדשעים שלא קבלו עליה
את הדין וכשנסטדין מלפניך יהיו בעיניך כקבאים שקיבלו עליה
את הדין" ושמעון בן שטח אומר הוי מרבה לחקור את הער
והוי עהיר בדבריך שמא מתוכן ולמדו לשקר" שמעיה ואנש
קיבלו מהם" שמעיה אומר אהוב את המלאכה ושנא את
הרבות ואל תתודע לדשות" ואבטליון אומר חכמים השדה
פירוש מקום המים הרעים בדבריכם שמא תחובו חובות גלות ותגר
מקום עמי הארצות שמנהגם לעולם עמי הארצות כלומר
דע וישתו התלמידים כלומר
למקום המים הרעים וישתו התלמידים הבאים
מחריכם וימותו ונמצא שם שלמים מתחלל
הלל ושמאי קיבלו מהם" הלל אומר הוי בתלמידיו שלא הדין
אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה
פירוש נגד שמא אבד שמה הוא היה אומר כגד שמא אבד שמה די לא
כל מי ששמו נמשך ועולה
לגדולה מיתתו מתקרבת
מורשתו כשם
פירוש דולא מוסיף
מליל וזעל ימים מהמשה
עשר באב ואילך" וסוף אמר
רב יוסף תקבדיה אמיה
ביתא חלף" הוא היה אומר אם אני לא
מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא
עכשו אימתי" ושמאי אומר עשה תורתך
קבע אמר מעט ועשה הרבה והוי במקביל
את כל האדם במקבר פנים יפות" רבן גמליאל אומר עשה לך רב
והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אומדות" שמעון בנו אומר
כל ימי גלותי בין החכמים ולא נמצאתי לגוף טוב לא שתוקה ולא
המדד ש הוא העיקר לאה מעשה וכל המרבה דברים מביא חטא
רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד
על הדין ועל תאמת ועל השלום שנאמת ומשפט שלום שפטו בשערי ירושלים

פרק שני

דרך ישראל שיבנה לו

בי אומר איזו הוא

אדם כל שהוא תכארת לעצמו אחרת לו מן האדם והוא זהיר
מנוה קלה במנוה חמורה שאחיה יודע מתן שכרן של מעלות
הוא מנחש הפסד מעוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה
המתכל בשלש דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מיה למעלה
גמך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיוך בספר נכתבים

רבן גמלי' בנו של רבי יהודה הגשיח אומר יפה תלמוד תורה
עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סופה בטילה וגוררת עון וכל העמלים עם העבור יהיו עמלים
עמם לשם שמים שזכות אבותם מקיימת ונרקתם עומדת לעד ואחם
מעלה אני עליכם שכר כאלו עשיתם" היו זהירים ברשות

פירוש
אסלמה

שאין מקבלין לו לאדם אלא לעורך עצמם נראה כחובבן בשער
הנחתן ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו" הוא היה אומר

פירוש אם חמדה
נפשך בגל ועריות
כדי שיבטל רעון י
אחרים הקמים עליך

עשה רעונך כרעונך כדי שיעשה רעונך כרעונך
בטל רעונך מרעונך כדי שיבטל רעון אחרים
מרעונך" הלל אומר אל תכרוש מן העבור

ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדון את חבירך עד שירביע
למקומו ואל תאמר דבר שאי אפשר לו לשמוע ומומו להשמיע ואל
תאמר לבשרתה אשנה שמעתי לא תפנה" הוא היה אומר אין
בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד ולא הבישן למד ולא הקפדן
ולא כל המרבה בחורה מבחבים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות
איש" אף הוא ראה גלגולת אחת ימיה על פני המים ואמר לה

על דא שיפת אטפון וסוף מטיפיך יטופין" הוא היה אומר מדבר
בשר מרבה דמיה" מרבה נכסים מרבה דאגה" מרבה נשים מרבה
נשים" מרבה שמחות מרבה דמיה" מרבה עבדים מרבה גזל

מרבה

מדרבה תורה מדרבה חיים " מדרבה ישיבה מדרבה חכמה " מדרבה
מדרבה תבונה " מדרבה עזקה מדרבה שלום " קנה שם טוב קנה
לעצמו קנה לו חיי העולם הזה **רבי ראובן בן אבטיבילוס**
אומר אין אדם נעשק בדבר **אם כן עשהו או עשה כיוצא בו**
או שחשב לעשותו או שדחה אחרים מתעסקים בו זהו זה
לשמוע את דבריהם " הוא היה אומר דמאיאוב ומרעאור
ואסטרטיות שמלכות רשעה זו או לשם שמנים היו עושין הרידין
לנחול את העולם לא שאינן מתכוונין ועושין לא לעורך עצמן
רבן יוחנן בן זכאי קיבל מהלל ומשמאי הוא היה אומר אם עש
תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לכך נועדת
חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי ז"ל הם " רבי
איעזר בן הורקנוס " ז"ל יהושע בן חנניה " ורבי יוסי הכהן " ורבי
שמעון בן נתנאל " ורבי אעזר בן ערך " הוא היה מונה שבהן
איעזר בן הורקנוס בור קיד שאינו מאבד טפה " יהושע בן חנניה
אשרי וולדתו " יוסי הכהן חסיד " שמעון בן נתנאל ח"טא " אעזר בן ערך
מעט המתגבר " הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכה
במחזנים ואיעזר בן הורקנוס בכה שנייה מכריע את כולם " אבא
שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכה במחזנים ואיעזר
בן הורקנוס את עמיהם ואעזר בן ערך בכה שנייה הוא מכריע את
כולם " אמר להם יצאו וראו איזו היא דרך טובה ושתדעין
בסנהדרים " רבי איעזר אומר עין טובה " רבי יהושע אומר חבר
טוב " ר' יוסי אומר שכן טוב " ר' שמעון אומר הריחה את הכול
רבי אעזר אומר לב טוב " אמר להם ריחה אני את דברי אעזר בן
ערך מדרבאיתם שכלל דבריו דבריהם " חזר ואמר
להם יצאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם
רבי איעזר אומר עין רעה " רבי יהושע אומר חבר רע " ר' יוסי

WIN

עד שכן דע"ר שמעון אומ"ר הלוח ואינו משלם" אחד לור"מ
 ס' כאלו לוח מן השכינה של לוח דשע ולא ישלם ונר"ק חובן ונות
 עזר אומ"ר לב דע"ר אמר להם ~~לוח~~ את דברי אעקד בן ערך
 בריכם שבכלל דבריו דבריכם" הם אמרו שלשה שלשה
 יום" רבי אעקד אומר יהי כבוד הבירך הביב עליך בשלך ואל
 יבוח לבעוס" שוב יום אחד למע מיתתך" והוי מתחמם כנגד
 רן שלחמנים והוי זהיר בגחלתן שמא תכזה שנשיבתן
 יבית שועל ועקיעתן עקיעת עקרב ולחישתן לחישר
 ר"ת וכל דבריהם כגחלי אש" רבי יהושע אומ"ר
 ודעה וימר הדע ושנאת הדבריות מוסיחין את האדם מן
 עולם" רבי יוסי אומ"ר יהי ממון הבירך הביב עליך
 שלך התקן עתמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל
 עשיך יהיו לשם שמים" רבי שמעון אומ"ר הוי זהיר בקריית
 גע ובתפלה ובשחיתתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע לא דחמים
 מהונים למע הקב"ה כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם
 בלדעה" ואל תהי דשע צפצפ עתמך" רבי אעקד אומר הוי
 שקץ ללמוד מה שתשיב את אחיך ודע למע מי אתה עמלומי
 הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך" ר' טרפון אומ"ר
 יום קצר זה מלאכה הרובה והפועלים עמלים ובעל הבית דוחק
 הוא היה אומ"ר לא עליך כל המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין
 יבטל אבל אם למדת תורה ביותבין לך שכר תדבה ובאמן הוא בעל
 מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך ודע מתן שכר שלמד יקיים לעתיד
 צ"ח

פירוש
 השועל
 שבו
 דקור
 ועקמית
 וקשה
 כשיכיר
 משאר
 נשיבות

פרק שלישי

עקביה בן מהלל
 אומר הפתכל בשלשה
 דברים ואין אתה בא לידי עבירה ד"מ מתיין באתה ולאין אתה

הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון "ממין בחתה מלך
קר וזה" ולמין אתה הולך למקום רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד
ליתן דין וחשבון לפני מלך ~~המלכים הקב"ה~~ "ל חנניה בן
הכהנים אומ' הוי מתפלל בשלומנה של מלכות שאמלא מוראה של
מלכות איש את דעהו חיים בלעו" ל חנניה בן תורדין אומ'

שנים שהיו יושבין ואין ביניהם דברי תורה הדי זה מנושב לעים שנ
ובמושב לעים לא ישב" אבל שנים שהיו יושבין ויש ביניהן דברי
תורה שכינה עמהן שנ אה בדברו יראי ילי איש אל דעהו ויקשב
וישמע ויכתב ספר גדון לפכו לידאי ילי ולחושבי שמנו" אין לי א
שנים מנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקב"ה קוביע ד
שכר ש' ישב בדד וידום כי בטל עליו" ל שמעון אומ' שלש

שאכלו באחד על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה שנ כי כר
שולחנות מלאו ק"א עוואה בלי מקום" אבל שלשה שאכלו באחד
על שלחן אחד ואמרו עליו דברי תורה באו אכלו משלחנו שלהקב"ה
ש' וידבר אלי זה השלחן אשר לפני ילי" <sup>פירוש וידבר זה הקב"ה
המדיבר והנביא ושרא
הרי שלשה</sup>

חנניה בן חבינאי אומ' אתה הניעור בלילה והמחיל
בדרך יחידיו והמטנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בפטו" רב
נחמיה בן הקנה אומ' כל המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עוד
עול מלכות ועול דרך ארץ וכל הפורק ממנו עול תורה בותבין עליו עול
מלכות ועול דרך ארץ" ל חלפתא איש כפר חנניה אומ' עשרה

שהיו יושבין ועוסקין בתורה שכינה עמהן שנ אהים בעב בעדת א' ומנין
שאפילו חמשה שנ ואגודתו על ארץ יסדה" ומנין שאפילו שלשה שנ
בקרב אהים ישמוט" מנין שאפילו שנים שנ אה בדברו יראי ילי איש את
דעהו" מנין שאפילו אחד שנ בכל המקום אשר חזכיר את שמו

ל אעמר בן יהודה איש ברתותא אומ' תן לו משלו שאת ושלך של
זכן הוא אומר בדוד כי ממך הכל ומידך נתנו לך" ל יעקב אומ'

פ
מאתא

המלך

פ' שני
שנחש

הלך בדרך ישונה ומפסוק משנתו ואומ' מה באה אילן קדמה נחה נ"ך
מעלה עליו בלא מתחייב בנפשו " ל' דוסתאי אומ' ינחו אומ' משום
שום רבי מאיר כל השוכח דביתא משנתו מעלן עליו בלא מתחייב
בשן של השמר לך ושמור נפשך מאד מן תשכח את הדברים אשר דא
ינ"ך " יכול אפילו תקפה עליו משנתו ת"ל וכן יסורו מלבבך כל ימי חיך
הינינו מתחייב בנפשו עד שישב לו ויסידם מלבו " ל' חנינא בן
וסא אומ' כל שיראת חטאו קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת " וכל
אין יראת חטאו קודמת לחכמתו אין חכמתו מתקיימת " הוא היה
ימ' כל שמעשיו מרובין מחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שאין מעשיו
מרובין מחכמתו אין חכמתו מתקיימת " הוא היה אומ' כל שרור
בריות בוחה הימנו רוח המקום בוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות
בוחה הימנו אין רוח המקום בוחה הימנו " ל' דוסא בן הרביבס
ומ' שינה של שחרית ויין של תהריים ושיחת הלדים ושיבת כנסיות פ"ד
שלעמי הארץ מועיאין את האדם מן העולם " ל' במאדם שמתכנסין ועוסקין
בדברים בטלים שאין בהם עורר
ל' לעקר המודעי אומ' המהלל את הקדשים והמבזה
ות המועדות והמפר בריתו שלא ברהם חביו והמגלה פנים בתורה שלא
בהלכה והמלביץ פני הצידו ברבים א"ע שיש בידו תורה
ומעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא " ל' ישמעאל
אומ' הוי קל לראש וכו' לתשחורת
הוי מקביל את כל האדם בשמחה
עקיבה אומ' שחוק וקלות ראש מרגילין לערוה
הוא היה אומ' מסורת סייג לתורה " נדרים סייג לפעישות סייג
לחטמה שתוקה " הוא היה אומ' חביב אדם שנברא בעלם אלהים
יתורה נודעת לו שנברא בעלם שנ' כי בעלם אלהים עשה את האדם
חביבין ישראל שנקראו בעם למקום חביב יתירה נודעת להם שנקראו
בם למקום שנ' בנים אתם לי אלהים " חביבין ישראל שנייד

להם

להם כלי חמדה חיבה יתורה נודעת להם שניתן להם כלי חמדה שם
נברא העולם שם כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו

הכל עפוי זהרשות נתונה וכל מה שיש בידו והכל לפי רוב המעשה
לא על פי המעשה הוא היה אומה הכל נתון בעירבון והמצודה פרושה

על כל החיים והחבות פתוחה והחבובי מקיף והפינקס פתוחה והיד פותחת
וכל הדומה ללות בא ולוה והגבאין מחזרין תמיד בכל יום וכפרעין מן

האדם לדעתו ושלח לדעתו ויש להם על מה שיסגפכו זה דין דין אמר
זה כל מתוקן לפעודה

ו לעזר בן עזריה אומה אס אין תורה אין
דרך ארץ ואם אין דרך ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה ואם אין

יראה אין חכמה אם אין דעת אין בינה ואם אין בינה אין דעת אם אין
פירוש קמח צנימטריה לקחי ולקחי זו תורה שם יעדת במטח לקחי זה הוא אם אין קמח אין תורה

הוא היה אומה כל שחכמתו מרובה ממעשיו
למה הוא דומה לאילן שענפיו מרובין ושרשיו מועטין הריח בזה

ועוקדתו והופכתו על פניו של זהיה כערסר בערבה ולא יראה כי יבא
טוב ושכן חרדים ארץ מלחה ולא תשב וכל שמעשיו מרובין

מחכמתו למה הוא דומה לאילן ששרשיו מרובין וענפיו מועטין אפילו
כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מקיחות אותו ממקומן

של והיה בעץ שתול על גבי יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא
חום והיה עליו רעבן וצננת בעורת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי

ו לעזר חסמה אומה קנין ופתח בדה הן הן
גופי תורה תקופות וגומליות פרפרות לחכמה

פירוש רבי לעזר חסמה שכתב בתהדר ומחזק משתק מן קולות גילוי חסונתו והו תלקים אחריו באסדרות

פרק רביעי

בן זומא אומה איזה חכם
הלמד מכל אדם של מכל מלמדי השכלתי איזה
הוא אבוד הכובש את יערו שם טוב ארץ אפים מגבור איזה הוא עשיר

פירוש בן זומא וכן עזרי
הם שלם רבי שמעון ורבי
שלם ארזיטו ימי
בדורו בשם אביהם

למה בקרא שם
בן זומא שלא קץ
אל חסדי ישראל
חשובים לפני
הקדוש ברוך הוא
על גבי המדרג
מרום חכמתו

גיה בחלקי שנ יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך
ולם הזה וטוב לך לעולם הבא " איזה הוא מכובד המכבד אר
דיות שנ כי מכבדי מכבד ובושי יקבל " בן עזאי אומהוידן
צוה קלה וברח מן העבירה שמעוה גוררת מעוה ועבירה גוררת
ידה ששכר מעוה מעוה ושכר עבירה עבירה " הוא היה אומ
תהי בצ לכל אדם ואל תהי מפליג לכל דבר שאין לך אדם שאין לו
שה ואין לך דבר שאין לו מקום " ו לוויטס איש יבנה אומהוידן
אך הוי שכל רוח שתקות אנוש רמה " ו יוחנן בן ברוקה אומר
ל המחלל שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד שוגג ואחד
קיד בהילול השם " ו ישמעאל בנו אומהוידן על מנת ללמד
מפיקין בידו ללמוד וללמד לשמור ולעשות " ו עדוק אומר אל
עשם עטרה להתגדל בהם ולא קורדוס לחפור בהם הלל אומר
דושתמש בתגא חלק הא כל הנחות מדברי תורה נטל חיין מן העולם
ו יומי אומהוידן כל המכבד את התורה גופו מכובד על הברית
בלהמחלל את התורה גופו מחולל על הבריות " ו ישמעאל בנו א
הוא החושך עצמו מן הדין טרק ממנו איבה וגזל ושבועת שוא והגם
לבו בהודאה שופה רשע ובס רוח " הוא היה אומהוידן אל תרדי דן
יחידי שאין דן יחידי לא אחד ואחאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא
אתה " ו יוחנן אומהוידן כל המקיים את התורה מעוני סופו לקיים
מעושר וכל המבטל את התורה מעושר סופו לבטל מעוני
ו מאיר אומהוידן הוי מעט עסק ועסוק בתורה והוי שכל רוח בפי
כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך ואם שמלת
בתורה יש לך שכר הרבה ליתן לך " ו איעשר בן יעקב אומר
העושה מעוה אחת קנה לו כדקליט והעובר עבירה אחת קנה
לו קטיגור אחד תשובה ומעשים טובים בתרים לפט הפורענות
ו יוחנן הסנדלר אומהוידן כל כנסיה שהיא לשם שמים סופה

והלמד על
מבית לעשות
מפיקין בידו
ללמוד וללמד
לשמור

להתקיים ושמירה לשם שמים אין סופה להתקיים " ר' אעזר
שמוע אומ' יהי כבוד תלמידך הביב עליך כשלך חבירך וכבוד
חבירך כמורה דבר ומורה דרך במורה שמים " ר' יהודה אומ'
הוי זהיר בתלמוד ששגגת התלמוד עולה גדון " ר' שמעון אומ'
שלשה בתרים הן " פתח תורה " ופתח בחינה " ופתח חלכות " ופתח ש
טוב עולה על גביהן " ר' בוראי אומ' הוי גולה למקום תורה וא
תאמר שהיא תבוא אחרי שחביריך יקיימוה בידך ואל בינתך א
תשען " ר' ינאי אומ' אין בידינו לא משלות הדשעים אף לא
בניסורי העדיקים " ר' מתייה בן חרש אומ' הוי מקדים לשל
כל אדם והוי קב לאריות ואל תהי ראש לשועלים " ר' יעקב
אומ' בעולם הזה דומה לפדושדור לפני העולם הבא התקן עצמ
בפדושדור כדי שתכנס לטרקלן " הוא היה אומ' יפה שעה אח
בתשובה ובעשים טובים בעולם הזה בחיי העולם הבא " יפה
שעה אחת שלקודת דוח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה
ר' שמעון בן אעזר אומ' אל תרצה את חבירך בשעת כעסו וא
תחמנו בשעה שמנו מוטל לפניו ואל תשאל לו בשעת כדורו וא
תשתדל לראותו בשעת קלקלתו " שמואל הקטן אומ' בנפ
אויבך אל תשמה ובהכשלו אל יגל לבין מן יראיה יי ורע בעיניו ורע
מעליו אפי' " חרין אפולא נאמ' אפי' מלמד שמוחלין לו כל עונותיו
אישע בן אבוייה אומ' הלמד תורה למנה הוא דומה לר"ן
בתובה על נייר חדש " והלמד קקן למנה הוא דומה לר"ן בתובה על
נייר מחוק " ר' יוסי בר יהודה אומ' בסר הבבלי אומ' הלמד מן
הקטנים למנה הוא דומה לאוכל ענבים קהות ושותה יין מגתו והלמד
מן הקטנים למנה הוא דומה לאוכל ענבים בשלות ושותה יין ישן
ר' אומ' אל תסתכל בקנקן אפי' שיש בו יש קנקן חדש מלא
יין ישן וישן אפילו חדש אין בו " ר' אעזר הקסד אומ' הקבאה

אלה והכבוד מי יחין את האדם מן העולם " ד יוסקבן יהודה
 פטר הבבלי אומ' הלמד תורה בילדותו תורה נגבולת בד בביו
 מד תורה בזקנותו אין תורה נגבולת בד בביו "הלמד תורה בילדותו
 ה הוא דומה לסיד שהוא טח על גבי האבנים והלמד תורה בזקנותו
 ה הוא דומה לסיד שהוא טח על גבי הלבנים " נא " ד אעזר בז
 ורה איש בדתותא אומ' משום ד יהושע כל תלמיד חכמים שפירש
 התורה אין נספיקין בידו לעשות תשובה שנ' אח נפשע מקרית עוז
 נדום מלאכי השרת לעשות עמיו מדנים ולהבריחו מגן עדן שנאמר
 דיעם בבריה ארמון וכן הוא אומ' כי לא יבינו אל פעולותי ואנ' מעשה
 יו יהרסם ולא יבנם יהרסם בעולם הזה ולא יבנם לעולם הבא
 הוא היה אומ' הילודים למות והמתים לחיות והחיים לידע
 יהודיע ולהודיע שהוא היוצר והוא הבורא והוא המבין והוא הדיין והוא
 ד והוא בעל דין והוא עתיד לדין שאין לפניו לא עולה ולא שפחה לא
 שום פנים ולא מקה שחד שהכל שלו " ודע שהכל בא לחשבון ואנ' ל
 גיוחך יערך שבשאו' בית מנוח שעל כרחך אתה נוער ועל כרחך
 תה' נולד ועל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת ועל כרחך אתה
 תה' ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקב' " ספ

מרק חמישי

עשרה מאמרות נברא העולם ומה תל' זה לא
 יאמר אחד יכול להברות לא להפרע מן הדשעים שהן מאבדן את
 ואלם שנברא בעשרה מאמרות וליתן שכר טוב לטריקים שהן מקיימין
 והתפולם שנברא בעשרה מאמרות " עשרה דורות מאדם
 שנ' נח להודיע כמה ארך אפים לפני שכל הדורות היו מכעיסין לפניו
 ש' שהביא עליהם את מני המבול " עשרה דורות מנח ועד
 אברהם להודיע כמה אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין לפניו עד
 שברא

שבת אברהם אבינו וקיבל שפר כולם " עשרה נסיונות נתנה
אברהם אבינו ועמד בכולן להודיע כמה חיבתו של אברהם אבינו
עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים "

עשר מכות הביא הקב"ה על המצרים במצרים ועשרה על הים
עשרה נסיונות נסו אבותינו את המקום במדבר שנ' וינסו אותי זה
עשר פעמים ולא שגגו בקולי " עשרה נסים נעשו בבית המקדש

לא הפילה אשה מדיח בשר הקדש ולא הקדיח בשר הקדש מעולם ו
נראה דבבית המקדש ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים
ולא נצו גשמים את עני המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ו
נמצא פיסול בעומד ובשתי הלחם ובלחם הפנים עומדים עמפים
ומשתחים דווחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם ולא אמר אדם
לחצורו עד לי המקום שאלין בירושלם " עשרה דברים נבראו בין

פ
דחוקים

השמשות עלב שבת ואוה"ן פי הארץ ופי הבאר ופי האתון והקשת והמ
והמטה והשמיר והכתב והמכתב והלוחות ויש אומרים אף המזיק
וקבורתו של משה ואילו שלאברהם ויש אומרים אף עבת
בעבת עשויה " שבעה דברים בגולם ושבעה בחכם "

חכם אינו מדבר בפני מי שהוא גדול ממנו בחכמה ואיבו
נכנס לתוך דברי חצירו ואיבו נבהל להשיב שוא ומשיב שאלה ומוסר
שוא כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון
ועל מה שלא שאל אומר לא שמעתי ומידה על האמת וחלופיה בגולם

שבעה מיני פורעניות באין על שבעה גופי עבירות מקצתן
מנעשדין ומקצתן אינן מנעשדין רעב שלבצורות בא מקצת דעבים
ומקצתן שבעים גמרי שלא לעשר רעב שלמהומה ושלבצורות בא
שלא לזנות חלה רעב שלכלייה בא דבר בא לעולם על מיתות
האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פירות שביעית
חרב בא לעולם על עמי הדין ועל עוונות הדין ועל המורים בתורה

שלא

פירוש צבת
בצבת
מיתעבד
צבתא קטיתא
מי עבדאביו
שמים

לא כהלכה " חיה רעה באה לעולם על שבועת שווא ועל חילול השם
גלות באה לעולם על ע"ג ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל
זמנות הארץ " בארבעה פבקים הדבר מרובה " בדביעית
בשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה " בדביעית
נמני מעשר עני שבשלישית " בשביעית נמני מעשר עני שבששית
מוצאי שביעית נמני פירות שביעית " במוצאי החג שבכל שנה ושנה
נמני גזל ומתנות עניים " ארבע מדות באדם " האומר שלן שלך
שלן שלי עם הארץ " שלי שלי ושליך שלך קו מדה ויש אומרים קומדת
קדום " שלי שלך " ושליך חסיד " שלך שלי ושלי שלי דשע
ארבע מדות בדעות " נוח לבעוס ונוח לרעות יצא שכרו בהפסדו
קשה לבעוס וקשה לרעות יצא הפסדו בשכרו " קשה לבעוס ונוח לרעות
חסיד " נוח לבעוס וקשה לרעות דשע " ארבע מדות בתלמידים
ממהר לשמוע וממהר לאבד יצא שכרו בהפסדו " קשה לשמוע
קשה לאבד יצא הפסדו בשכרו " ממהר לשמוע וקשה לאבד חכם
קשה לשמוע וממהר לאבד זה חלק רע " ארבע מדות בנותני
דקה " דוניה שיתן ולא יתנו אחרים עינו דעה בשל אחרים " שירתו
אחרים והוא לא יתן עינו דעה בשלו " שיתן ויתנו אחרים חסיד " לא יתן
לא יתנו אחרים דשע " ארבע מדות בהולכי לבית המדרש
ולך ואינו עושה שכר הליכה בידו " עושה ואינו הולך שכר מעשה
ידו " הולך ועושה חסיד " לא הולך ולא עושה דשע " ארבע
גדות ביושבי לפני חכמים " ספוג ומשפך " משמרת ונפה
ספוג שהוא סופג את הכל " ומשפך שמכניס בקו ומוציא בקו
משמרת שמוציאה את היוצא וקולטת את השמרים " ונפה שמוציאה
תהקמח וקולטת את הסלת " כל אהבה שהיא תלויה בדבר
אל דבר בטלה אהבה " ושאונה תלויה בדבר אינה בטלה לעולם
ויזו היא אהבה שהיא תלויה בדבר קו אהבת אמנון ותמר " ושאונה

תלויה

תלויה בדבר זו אהבת דד ודי ויהונתן " כל מחלוקת שהיא
לשם שמנים סופה להתקיים ושאונה לשם שמנים אין סופה להתקיים
אילו היא מחלוקת שהיא לשם שמנים זו מחלוקת הלל ושמאי
ושאונה לשם שמנים זו מחלוקת קדח וכל עדתו " כל המזכה את
הרבים אין חטא בא על ידו וכל המחטיא את הרבים אין ממטיקין ציו
לעשות תשובה " משה קנה וזיכה את הרבים וזכות הרבים תלויה
בו שנצדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל " ירבעם חטא והחטיא
את הרבים וחטאת הרבים תלויה בו שנעלחטאת ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל " כל מי שיש בו שלשה דברים
הללו הרי זה מתלמידיו של אברהם אבינו "ושלשה דברים אחרים
מתלמידיו של בלעם הרשע " עין טובה " ורוח גבוהה " ונפש קצרה
מתלמידיו של אברהם אבינו " עין דעה " ורוח גבוהה " ונפש קצרה
מתלמידיו של בלעם הרשע " תלמידיו של אברהם אבינו אופרין
בעולם הזה ונוחלין לעולם הבא שנ' להנחיל אברהם ישראלי וישראל ויהיה
אמלא " אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ויורדין לבאר
שחת " שנ' ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה "

מה בין תלמידיו
של אברהם אבינו
לתלמידיו של בלעם
הרשע
תלמידיו

יחצו ימיהם ואני אבטח בך " יהודה בן תנאי אומר הוי
עז כנמר וקל כבשר ורגל כעבי וגבור כארי לעשות דיען אצריך שבט
הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובוש פנים לגן עדן כן יהי דיען
מלפניך יי אהיבו ואהי אבותינו שתבנה עירך בימינו ותתן חלקינו
בתורתך ועם עושה דעובדך " הוא היה אומר בן חמש שנים
למקדח בן עשר שנים למשנה בן שלש
עשרה למצות בן חמש עשרה לתלמוד
בן שמנה עשרה לחופה בן עשרים
לדיוט בן שלשים לכוח בן ארבעים
לבינה בן חמשים לענה בן ששים

פירוש בן חמש שנים למקדח כח דאח
אשר ללוי מן כהן כהן שנה ומעלה יבוא ונאמ
לכין ל וועלה יבוא וג' כתב בלשון חמש
שנים להתלמוד מבוא לתלמיד שלא ראה
סמך יסוד בתלמוד בחמש שנים שוב אהיבו
דואל " בן יין לחופה כגון והוא אשר
בבתוליה יקח " בן ג' לבינה ואח"כ אתכם
לשנה במדבר וג' וסמך ליה ולא בתן
י

לזקנה

קנה בן שבעים לשיבה בן שמני
בורה בן תשעים לשוח בן מאה כאלו
נעבר ונטל מן העולם " בן בג

יני לבסלב לדעת וגו' בן ס לזקנה של
תבוא בפלח אל קבר מנן בללח ששים
בן שמנים לבבורה כמל שבת ימי
שנותיכו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שלמים שנה

בן בגבג שמנור יוחנן

המך בה והפוך בה והגי בה דכולא בה

ה תחזי סיב ובליבה ומנה לא תקוז שאין לך מדה טובה יותר
בנה " בן הא הא אומר לפוס מערה אנרא

פרק קנין תורה

בא חכמים בלשון המשנה בריך

בחד בהם ובמשנתם " רבי מאיר אומ כל העוסק בתורה לשמה קופה
בריס הרבה ולא עוד אלא שכל העולם פדאי הוא לו " בקרא ריע אה וב
הב את המקום אוהב את הבריות משמיה את המקום משמיה את
יריות ומלבשתו ענווה ויראה ומכשרתו להיות עדיק חסיד ישר ונאמן
רחקתו מן החטא ומקרבתו לידי קבות ונהפך ממנו ענה ותושייה
ונה וגבורה שכל לי ענה ותושייה אני ביבה לי גבורה ונותנת לו מלכות
משלה וחקור דין ומגלן לו רזי תורה ונעשה כמעין שאינו פוסד
הר שמתגבר וחלך והוי ענוע וארך רוח ומנוחל על עולבובו ו
גדלתו ומרומנותו על כל המעשים " אמר לי יהושע בן לוי

ליום ויום בת קול יעאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי ליה
ריות מעולבובה של תורה שכל מי שאינו עוסק בקרא בקדו שנה
שזה באר חזיר אשה יפה וסרת טעם " ואומ והלוחות מעשה
ים המה והמכתב מכתב אהים הוא חרות על הלוחות אלתק רי
ות לא חירות שאין לך בן חורין לא מי שעוסק בתורה וכל מי שעוסק
למוד תורה מתעלה שכל וממתנה בחליא ומנחליא במנות

הלמד מחבירו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבר
ד או אפילו אות אחת עריך לכהוג בו כבוד שכן מעיבו בדוד מלך
לא שלא למד מנח חיותו פל לא שני דברים בלבד עשאו דברו

אלוהי ומיודעו שפזאתה אנוש כערכי אופי ומיודעו והלא דבר
קל וחומר ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל לא ש
דברים בלבד עשאו דבו אלוהי ומיודעו הלמ
מחבירו שדק אחד או הלכה אחת או פסוק
או דבור אחד או מפילו אות אחת על אחת
וכמה שינריך לכהוג בו כבוד ואין כבוד לא תורה של כבוד חכמי
ינחלו ותמימים ינחלו טוב ואין טוב לא תורה של כי לקח טוב נתת
לכם תורתך אל תעזבו " כך היא דרכה של תורה שת במה
תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי תער תחיה ובה
אתה עמל אם אתה עושה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הרי
וטוב לך לעולם הבא " אל תבקש גדולה לעצמך ואל תה
כבוד יותר מגלימודך עשה ואל תתאוה לשלחנם של מלכים שש
גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך ש
לך שכר פעולתך " גדולה תורה מן הכהונה ומן
שהמלכות בשלשים מעלות והכהונה בעשרים וארבע " והתורה
בארבעים ושמונה דברים ואין " בתלמוד " בשמיעת האוזן נע
שפתים " בכוונת הלב " או בשכלות הלב " באימה " ביראה " בענוה
בשמחה " בטהרה " בשמוש חכמים " ובקדוה חברים " ובפלמול
התלמידים " בישוב " במקרא " במשנה " במיעוט שינה " במיעוט
במיעוט שחיק " במיעוט תענוג " במיעוט דרך ארץ " בארץ אה
בלב טוב " באמונת החכמים " בקבלת הדין " המכיר את
השמים בחלקו " אינו מחזיק טובה לעצמו " העושה סייג לדבר
אהוב " אוהב את המקום " אוהב את הדירות " אוהב את המישר
אוהב את התוכחות " ומתרחק מן הכבוד " ואינו דורך אחר הכבוד
ולא מגים לבו בהוראה " אינו שמחה בהוראה " והפושט בעול
חבירו " ומכריעו לפת עבות " ומעמידו על השלום " ומעמידו
האמת

פירוש שלא ילמד יחיד
ושולך בחבורה לבית המדרש
שן אשר יחדיו במתיק קור
בבית אהים נהלך בדגש

גַּת וּמִתְשַׁב לָבוֹת לְמִוּדוֹ שׁוֹן בְּעֵינַי וּמִשִּׁיב כְּהַלְכָּה שׁוֹן וּמִשִּׁיב
 גַּע וּמִוּסִיף הַלּוֹמֵד עַל מַגֵּת לְלִמּוּד הַלּוֹמֵד עַל מַגֵּת לְעִשּׂוֹת הַמַּחֲכִים
 רַבּוֹ וְהַמְּבִיין אֶת שְׂמִינְיָתוֹ וְהַלּוֹמֵד דָּבָר בְּשֵׁם אֲוִמְרוֹ הֵא לְמַדָּת
 הַלּוֹמֵד דָּבָר בְּשֵׁם אֲוִמְרוֹ מִבִּיא גְּאוּלָּה לְעוֹלָם שֶׁן וְתַחֲמֵד אֶסְתֵּר
 לֶךְ בְּשֵׁם מֵרָדְכִי גְּדוּלָּה תוֹרָה שֶׁהִיא כּוֹתֶנֶת חַיִּים
 שִׁיהֶ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְעוֹלָם הַבָּא שֶׁן כִּי חַיִּים הֵם לְמִוּסִיפֵיהֶם וּלְכָל
 דְּוִמְרָסָה וְאִוִּם רַפְּאִוֹת תְּהִי לְשִׁרְיָךְ וְשִׁקּוּי לְעִצְמוֹתֶיךָ וְאִוִּם עַץ
 יֵם הִיא לְמַחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מִמְּוֹשֶׁר וְאִוִּם כִּי לוֹיִת חֵן הֵם לְרַחֲשֵׁן
 נָקִים לְגַרְגְּרוֹתֶיךָ וְאִוִּם תִּתֵּן לְרַחֲשֵׁן לוֹיִת חֵן עֲטָרַת תְּפִאֲרוֹת מַגְּבָךְ
 וְהַלּוֹמֵד יִמְיָב בִּימֵינָה בְּשִׁמְלָה עֶשֶׂר וּכְבוֹד וְאִוִּם כִּי אֲדָרֵךְ יִמְיָב
 נוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לֶךְ אֲמֵר רַבִּי שְׂמַעְיֵן בֶּן מַנְסִיא מַגִּשׁוֹת
 שְׂמַעְיֵן בֶּן יוֹחָאִי הַנּוּי וְהַכּוֹחַ וְהַעֲוֹשֶׁר וְהַכְּבוֹד וְהַחֲכָמָה וְהַקְּבִיר
 שִׁיבָה וְהַבְּנִים נָחָה לְעַדִּיקִים וְנָחָה לְעוֹלָם שֶׁן עֲטָרַת תְּפִאֲרוֹת שִׁינָה
 יֶךְ עֲדָקָה תִּמְצֵחַ וְאִוִּם תְּפִאֲרוֹת בַּחֲדָרִים כּוֹחֵם וְהַדָּר קְנִים שִׁיבָה
 וְהַעֲטָרַת קְנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֲרוֹת בָּנִים אֲבוֹתָם וְאִוִּם וְהַפְּרִירָה
 בְּנָה וְבוֹשָׁה הַחֲמָה כִּי מֶלֶךְ יֵלִי עַבְדּוֹת בְּהַר עֵינָן וּבִירוּשָׁלַם וּכְבוֹד
 רַבִּי שְׂמַעְיֵן בֶּן מַנְסִיא אֲוִם אִוִּם שְׂבַע מַגִּדוֹת שְׂמַנּוּ

מִלּוֹשׁ אֲמִירוֹת חֲכָמִים מִמְּוֹשֶׁר
 מַגִּשׁוֹת וְעַד דָּב אֲשִׁי לֹא מַגִּשׁוֹת
 תּוֹרָה וְגְּדוּלָּה בְּמִקּוֹם אֶחָד אֵלֶּי
 בְּרַבִּיבּוֹ הַקָּדוֹשׁ וְאִוִּם אֲהַרְוִיד
 דָּבָר עֲתִיד מַסְבוֹר מַלְכָּא

מִיָּם לְעַדִּיקִים כּוֹלֵם נִתְקַיֵּימּוּ בְּרַבִּי וְבָבְבִּי
 אֲמֵר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא כַּעַם אֶחָת
 אֵת מֶלֶךְ בְּדֶרֶךְ וְתַבְּעֵי בִי אֶדָם אֶחָד וְנִתֵּן לִי
 אִם וְהַחֲזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם אֲמֵר לִי רַבִּי מַחֲזִירָה
 אִם אֶתְּהָ אֲמַרְתִּי לוֹ מַעֲמֵד גְּדוּלָּה שְׁלַחֲכָמִים וְשִׁלְסוּפְרִים אֲנִי אֲמֵר
 רַבִּי דְּעִיבָךְ שֶׁתִּדּוֹר עֲמָנּוּ בְּמִקְוֵיבּוֹ וְאִוִּם אֶתְּן לֶךְ אֶת אֶפְרַיִם דִּיבְרִי
 בְּוִאבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת אֲמַרְתִּי לוֹ בְּנִי אִם אֶתְּהָ בּוֹתֵן לִי כֹל כֶּסֶף
 דְּבִוִּאבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת שְׂבַע עוֹלָם אֵין אֲנִי דָר אֵל בְּמִקּוֹם תּוֹרָה
 שְׂבַעֲתִית תְּפִידָתוֹ שֶׁל אֶדָם אֵין מַלְוִין אוֹתוֹ לֹא כֶסֶף וְלֹא קָהָב וְלֹא

אנשים טובות ומרגליות לא תורה ומעשים טובים בלבד שבהם
 תנחה אותך בשבבך תשמור עליך והקיות היא תשיחך בהתלך
 תנחה אותך בעולם הזה בשבבך תשמור עליך בקבר והקיות
 תשיחך לעולם הבא זמן כתוב בספר תלים על ידי דוד מלך ישראל
 טוב לי תורת פיך מאלפי זהב זכסף ואומ לי הכסף ולי הזהב אומ
 צמחת חמשה קניונים קנה הקצה בעולמנו ואל

תורה קנין אחד שמים וארץ קנין אחד אברהם קנין אחד
 קנין אחד בית המקדש קנין אחד תורה קנין אחד
 דכתיב יי קני ראשית דרכו קדם מנעליו מבאש שמים וארץ
 אחד מנין דכתיב כה אמר יי השמים בבאי והארץ הדום דג
 איזה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מגוחתי ואומ מה
 מעשיך יי כולם בחכמה עשית מלחה הארץ קנייך אברהם
 קנין אחד מנין דכתיב ויברכהו ויאמר בריך אברהם לא עליון
 שמים וארץ ישראל קנין אחד מנין דכתיב עז יעבור עמך יי ע
 יעבור עם כל קבית ואומ לקדושים אשר בארץ המנה ואדירי כ
 חכמי צם בית המקדש קנין אחד מנין דכתיב מנין לשבתך פני
 יי מקדש יי בוננו ידיך ואומ ויביאם אל גבול קדשו הר זה ק
 ימינו כל מה שבדא הקצה בעולמנו לא בדאו אלא

לכבודו שכל המקרא בשמי ולכבודי בראתיו יעדתינו אפשיה
 ואומ יי ימלוך לעולם ועד ר חנניה בן עקשיה
 אומר רצה הקצה לשבות את ישראל למיכך הרבה
 להם תורה ומצוות שכל יי חסד למען עזקו יגדיל
 תורה ויאדיר בריך רחמנא דמייען

פירוש אינה מסת
 המשנה לאברהם
 בהגו לחתום בה
 לפי שאין אומדן
 על המשנה לא
 פסק הלכה

קדיש דרבנן

כל עשרי מישראל שקראו בתו
 שבעל פה כשהן מסיימין אומר אחד מעומד

יתגדל ויתקדש שמיה רבא דעתיד לחיה רבא
בלמא ולאחאה מיתיה ולמפרק חייא ולמנצח קדמא ירושלם ולשבילא
וכלא קדישא ויקירא ולמעקר פולחנא נוכחא מן ארעא ולאחבא
ולחנא די שמיה לאתריה בהדריה בגיוה וביקריה וימלוך מלכותיה
יעמק מודקניה ויצע קץ מלכות משיחיה ויפרוק עמיה
חיינא ובה ייבין וביומנין ובה ייהון דכל בית ישראל
שלם ובזמן קרע ואמרו חמין יהא שמיה רבא מבדך
עלם לעלמי עלמיא יתבדך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתעלה
ותהדר ויתהלל ויתנשא שמיה דקודשא ברך הוא לעילא לעילא
כל ברכתא שירתא תושבחתא נחמתא די אמרין בעלמא ואמרו
על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל תלמידי תלמידיהון
עסקין באורייתא קדישתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר
הי לבין ולהן ולנא חמא וחמא ורחמי ומיועיתא מן קדם אבובא
בשמייא ואמרו חמין יהא שלמנא רבא מן שמייא ומיועיתא ומודקנא
וחא עליבין ועלנא ועל כל קהלהון דכל בית ישראל להיום ולשלום
אמרו חמין עושה שלום במרומיו וגו' "

פירוש ויצע קדע
שכ ואכחו כח למג
חושיל תרג' נגד
מבטין ואתפסיד
נתגדך מבדעין

תפלת מיתאי שבת

ומד שט
היום עד סופו ואומרי קדיש ועומדין ומתפללין יט ברכות ואומרי
הגדלה בברכה רביעית בנוסח זה
את ומלמד לאפוש שיה ואתה הגדלת בין קדש לחול ובין אור
ושך ובין ישראל לגוים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה כשם
וגדלת בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לגוים ובין יום
שביעי לששת ימי המעשה כך פדינו והעלינו מכל מיני משחית
בלמיני מודעכיות המתרגשות לבוא בעולם ושמענו מן הכ

והנינו מאתך דעה ובינה והשכל בא יי חונן הדעת
השיבנו חנינו וגו' ויתמו כסביל אחול אי חכר שים שלום ובעד

דאך יקול שני קדיש ויקולו מזמור לילה אחד והו
ויהי בועם יי אהיו עלינו ומעשה
ידיו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו יושב
במדר עליון שכל שדי ותלונן חומר ליי מנחם
ומעודותי אהי אבטח בו כי הוא יעירך
מפנה יקוש מדבר באוכל והלון מקטב יסור
מנהלים יפול מנצח אלה ורצה מעניניך אלך
לא יגש דק בעיניך תביט ושל ומת רשעים תלך
כי אתה יי מנחם עליון שמע מנעוניך

פירוש יהי בועם אין בו שום
לון לון לך שכל האומות ניעל
מכל כלי לין דא לפי שאין
אחדין אותן במותא שבע
שבתות בשנה שנים במסח
ושנים בחג הסוכות ואחת
בחג השבועות ואחת בראש
השנה ואחת לפני פסחים
לפי שכל שבוע שיש באמצעו
יום טוב אין אומות בו מעשה
ידיו כוננה עלינו וגו' לא
מתחילין אורך ימים אשבעהו

הוות באריתו יסך
לך ותחת כליות תחסה
נדה ופוחה אמתו
לחיתורא מנחם לילה
מחן יעו יומם מדבר
באופל

לא תאונה אליך דעה ונבע לא יקרב באהליך כי מלאכיו יעוה
לשמריך במל דרכיך על כמים ישאובך סן תגוף באבן דגליך על שהי
ופתן תדריך תרמזם כפיר ותנן כי בי חשק ואמלטהו השגביהו כי יד
שגבי יקראני ואעניהו עמנו אנכי בערה אחלטהו ואכבידהו אורך ימי
אשביעהו ואדמהו בישועתי ואומר סדר היום כדי להשל
של שים קדושות בשבוע ויקול קדיש ובתרא ונכטרין

וכמא יבב אן יקדש לילה אסבת כדאך יבדיל לילה אחד
אן יגסל כוס

ההבדלה

ועתה ברבה וימליה גפן
כאן עמדה אבדא אן ישראל קליל בשמים ועו שמעיה חוה
ויבדדי יבדך בא יי אמה בורא סדי הגפן או שהכל
קדד למשדוב ויתבאר אכוס אי איד איסדא וימסך אבשם
באימנא ויבדך בא יי אמה בורא עמ
בשמים או בורא מינ בשמים
ויבאך עלי אגר בא יי אמה בורא מנחם
האש

בשם מי שאין לו יין ואין ידו
משגת לקנות יין לקידוש
ולהבדלה יקנה להבדלה
משום דקידוש אפשר בפת

והכתובל בערבו "באחורי כפו" וידך אכנס איך מביא
ב"א י"א מנה המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחשך
וידך אכנס וזמן יום השביעי לששת ימי המעשה בא"י המבדיל בין
קדש לחול ובעץ מואתנו יגבו הדי אדעא קבלתן יבדיל

אהיבו

ואהי אבותינו החל עלינו את ששת ימי
הבחיסלק ראתינו לשלום השופים מכל
א מנוקים מכל עון והשמה ופשע מדובקים ביראתך אהיבו
הי אבותינו לא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על
ינו וכל היועץ עלינו על עמך בית ישראל ענה טובה ומחשבה
זה למען שמך תקנו קיימו קיום עתו ותקן מחשבתו וקיום עלי
א דבת ויאמר אני מעבד כל טובי על פניך וקר אחי בשם י"א לפניך
ותי את אשר אחון וריחמתי את אשר ארחם וכת כי י"א דבר טוב
ושר"א וכל היועץ עלינו על עמך בית ישראל ענה טובה
זה ומחשבה שמינה טובה למען שמך טל טלו גדעוהו כדור
מידו הפר עתו וקלקל מחשבתו השב גמולו בראשו ועל קד קדו
מו ירד וקיום עלי קרא דכתיב האשוימם אלים וכלו ממנו ענותיהם
בפשעיהם הדיחמו כימרו בך ופתוב עוצו ענה ותמר דברו דבר
יקום כי עמנו א דבות מחשבות בלב איש וענת י"א היא תקום
א ממר ענות הרעות ויסורין הרעים מעלינו ומעליכם ומעל כלל
י"א בית ישראל מני שכרת בריתו עם אבינו אברהם

אבינו יצחק עם אבינו יעקב עם משה רבינו רבן שלכלל הדבי אי
אחר קדוש י"א עם פינחס עם איהו קדוש לטוב הוא יעלינו ויעל
ימנו בית ישראל מחיבוט הקבר מחבלי משיח ממלחמת גוב
גוב מן השור מן השבר מן השבי מן הביזה מן הטל מן
מית מדיקדוקי עניות ממיתות משונות ממיתות הטופה ממיתות
מית מחסרון פים מחסרון מלכיות ממיתות מדי עניות מחסורי

וְכָל־הַמַּלְאָכִים הָרְעִים מִבְּנֵי אָדָם הָרְעִים מִבְּנֵי אָדָם הָרְעִים
 מִבְּנֵי אָדָם הַחֲמֻסִּים מִן־הַשְּׁעוֹת הָרְעוֹת מִן־הַמַּגִּיעוֹת הַרְעוֹת
 הַגְּדוֹלוֹת הַקְּשׁוֹת הַמִּתְחַדְּשׁוֹת לְבֹאֵם בְּעוֹלָם שְׂמִינִי מִן־הַכָּל כִּי אֵת
 יְיָ לֹא־זָכַרְתָּ לְבָרֶךְ לְכָל־קוֹדֶשׁךָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵת
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁים תְּחַלְתֵּינוּ שְׁלוֹם שִׁים תִּקְוֵתֵינוּ שְׁלוֹם שִׁים תַּחֲדִינוּ שְׁלֵ
 שִׁים דְּרַבְנוּ שְׁלוֹם שִׁים כִּתְרוֹן כָּל הַלְוִיָּוֹתֵינוּ שְׁלוֹם הַשְּׁמִי עֵינוּ שְׁ
 מִנוּ שֶׁלֹּא הַשְּׁלוֹם מִשְׁכַּרְתָּ הַשְּׁלוֹם תִּהְיֶה פְּרוּשָׁה מִמֶּנֶּךָ עֲלֵינוּ עַל
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהוֹיֵם יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ דְּבָרְךָ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם אֶת־
 לֹא תִכְלֹא רִחְמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֲסֶדְךָ וְחַמְדְּךָ תִּמְיֹד יִתְּרוֹנוֹ לְךָ דְּוַמִּיָּהּ תִּהְיֶה
 אִיְהוָה הַגְּבוּרָה וְעֲשִׂיתָ בְּךָ דָּוִד בְּמַהֲרָה יָבוֹא אֲלֵינוּ וְיַשְׁרֵינוּ בְּ
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִתְקוֹן יְרוּשָׁלַם וְאִמְרוּ מִגִּן
 אִישׁ אֶשְׁדָּה קִנְיָה לְשֵׁם הָאֵל אִיְהוָה הַגְּבוּרָה אִישׁ בּוֹשֵׁד שְׁלוֹ
 יְדֵי יְקוֹתָיו אֵל אִישׁ גֵּשׁ יִכְפֹּר עַל־עֲדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל
 אִישׁ דְּוִדוֹת שְׁנִים עֶשְׂרִי רִאֵי עֵינוֹ אֵל אִישׁ הַגְּבוּרָה
 בְּעַל־שֵׁשׁ בְּסִימָנוֹ אֵל אִישׁ דְּאֶחָד עוֹר אֶחָד בְּמִה
 אֵל אִישׁ שֶׁעַם עַל עוֹבְדֵי הַמַּלְאָכִים אֵל אִישׁ הַגְּבוּרָה
 וְשֶׁבַע בָּלָהִי הָאֵלִים וְאִדּוֹנֵי הָאֲדוֹמִים אֵל אִישׁ הַגְּבוּרָה
 הוֹדִיד אֶחָד פְּנוֹתָ שְׁלֹשׁ שְׁנִים אֵל אִישׁ יִמָּא אֵל
 בָּחַת אֵל אִישׁ כִּלְכִּלוֹהוּ הַעוֹרְבִים שְׁלֹא וְאִשְׁתֵּי
 אֵל אִישׁ לְמַעַבְדוֹת בְּרָכּוֹ כִּד וְנִפְחֵת אֵל אִישׁ
 בְּשִׁתִּים שְׁעָרֵי הַמַּלְאָכִים אֵל אִישׁ נִגְרָה אֶת־נְבִיאֵי הַ
 אֵל אִישׁ שֹׁחַח אֶחָד יְיָ הוֹאֵה הָאֵלִים יְיָ הוֹאֵה הָאֵלִים
 אֵל אִישׁ עֲנֵה בִלְחָא אֲרֻצֵּה כְּדִים מִים אֵל אִישׁ
 שָׁחַ אִישׁוֹ שְׁלֹשׁ וְשִׁשָּׁה אֵל אִישׁ מַעַק עֵינוֹ יְיָ עֵינוֹ
 אֵל אִישׁ קִיבֵץ אֶת־יִשְׂרָאֵל אֵל הַר הַמִּדְבָּר
 אִישׁ רִפָּא אֶת־מַגְבַּח יְיָ הַהָרוֹם אֵל אִישׁ שְׁלֹא לְעֵינֵי

אֵלֹהִים אֵלֹהִים שֶׁלֹּא טַעַם מֵוֶת אֵלֹהִים אֵלֹהִים שֶׁתִּתְּנוּ
 יוֹת שְׁלֹם אִישׁ תִּתְּנוּ בְּרִית חַיִּים אֵלֹהִים זֶה הַשְּׁבֹעַ יִבְרָא
 שְׁמִי לְבָרִי אֵלֹהִים הַיֵּשׁ יִתְּנֵהוּ כְּנֹלִי וְעוֹגְבִי אֵלֹהִים
 וְהַיֵּשׁ יִתְּנֵהוּ אִיבִי לְבָרִי אֵלֹהִים יִשְׁמִיעַ נְחִמּוֹת מִכֶּתֶבִי אֵלֹהִים
 הַנִּסִּינִי מִמֶּלֶךְ זִמְמֵעֲרִי אֵלֹהִים לֹא בָּאֵנִי אֶל־מֶלֶךְ
 יָבִי אֵלֹהִים אֲשֶׁר־לִי מִי שֶׁלֹּקֵחַ מִיָּדוֹ מֶלֶךְ אֵלֹהִים אֲשֶׁר־לִי מִי
 גָּעוּ בְּרִיךְ בְּלוֹנֵה אֵלֹהִים אֲשֶׁר־לִי מִי שֶׁלֹּמֶד מִמֶּלֶךְ מִקְרָא
 נֶה אֵלֹהִים אֲשֶׁר־לִי מִי שֶׁלֹּא הוּא בְּהַשְׁבֵּת לֵכָה אֵלֹהִים אֲשֶׁר־לִי
 לֹא הוּא בְּשׁוֹב יִי עֵינֵה אֵלֹהִים בְּכַתּוֹב הֵנָּה אֲנִי שֶׁלֹּחַ
 אֶת־אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנֵי בֹא יִי הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשּׁוֹב לֵב
 עַל בָּנָיו וְעַל בָּנִים עַל אֲבוֹתָם בְּחַיֵּינֵי
 עֲמֹה בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁבֹעַ אֶהְיֶה בֵּה
 בְּרִיךְ שְׁבֹעַ גְּמֻלָּה שְׁבֹעַ דָּעָה שְׁבֹעַ
 שְׁבֹעַ וְעַד טוֹב שְׁבֹעַ עֲפָמוֹת שְׁבֹעַ חֲמִידוֹת שְׁבֹעַ טַהֲרָה
 שְׁבֹעַ יִדִּיּוֹת שְׁבֹעַ כִּלְכִּלָּה שְׁבֹעַ לִמּוּדוֹת תּוֹרָה שְׁבֹעַ מַשָּׂא
 שְׁבֹעַ נְדִיּוֹת שְׁבֹעַ שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה שְׁבֹעַ עוֹג וְהַדְרָה שְׁבֹעַ
 שְׁבֹעַ עֲדָקָה שְׁבֹעַ קְדוּשָׁה שְׁבֹעַ רַחֲמִים שְׁבֹעַ שְׁלֹם
 וְתַמְנוּמֹת עֲלִיבֹא וְעֲלִיכֶם וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְעַל כָּל שְׂמִיָּה וְחַמֵּי חֲמֵן

חֵם דִּתָּה לִנְמִי אֵל
פַּחַד
 שֶׁבֶת הַעֲתִקְנוּ אֹתָם מִסְדּוֹר הַדְּפֹס
 בְּמוֹעָדֵי יוֹם מַנּוּחָה הַמַּשִּׁיחַ לְעַמֶּךָ רוּחָה שְׁלֵמָה
 נִי לְבִמְנוּחָה וְכִסּוֹ יִבֶּן וְחִנּוּחָה פֶּן יִתְּנֵה לְךָ יְיָ
 בְּעַם מִבְּרִיתִי מִיָּד בְּנֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר בָּרוּ לִי שׁוֹחֵה
 עֵת דּוֹדִים תַּעֲוֹדֶר אֵל לְמַלְא עִם אֲשֶׁר שׁוֹחֵה

ופגעו במכלל צבאם ובהלואים הרעים נעצו אדם הרעים נעצו אדם הרעים
 נעצו אדם ההמאנים מן השעות הרעות מן השעות הרעות מן
 הגזרות הקשות המתחדשות לבוא בעולם שמדינו מן הכלל כי את
 יי טוב אלה וזה המד לכל קוראיו "אנא אלהינו ואלהינו"
 אבותינו שים תוחלתינו שלום שים תקותינו שלום שים פחדינו שלום
 שים דרכינו שלום שים פתרון כל חלומותינו שלום השמינו שלום
 מנו שלום השלום ממש בדת השלום תהא פרושה במדתך עלינו על
 בית ישראל להקים יי עוז לעמו יתן יי דרך את עמו בשלום "אתה
 לא תכלא דחמץ נמנו חסדך דאמנתך תמיד יערינו לך דומיה תהא
 איהו הנביא דמשיח בן דוד במהרה יבוא אלינו וישערינו בצבא
 בית המקדש ובתקון ירושלים ואמרו חזן "איהו הנביא"
 איש אשר קנה לשם ה' "איהו הנביא" איש בושד שלום
 יד יקותיאל "א"ה איש גש דכפר על עדת בני ישראל "א"ה
 איש דורות שנים אשר ראוי עינו "א"ה איש הנביא
 בעל שם בסומנו "א"ה איש דאקור עור אקור במלת
 א"ה איש שער על עובדי המלכים "א"ה איש הנביא
 ונשבע בלוי האלים ואדוני האדונים "א"ה איש הנביא
 הוריד אחר פומד שלש שנים "א"ה איש ימא למא
 בדת "א"ה איש כלכלוהו העורבים שלא וסמא
 א"ה איש למעבד בת צרכו כד ונתחת "א"ה איש הנביא
 בשמים שער המלכים צנה "א"ה איש נגה את נביאוי העבד
 א"ה איש טהור אהדיו יי הוא האלים יי הוא האלים
 א"ה איש ענה מלאו ארבעה כדים מים "א"ה איש פמי
 שנו וישנו שלשו ושלשו "א"ה איש מעק ענוי יי ענוי
 א"ה איש קיבץ את ישראל אל הר הכרמל "א"ה
 איש רפה את מבח יי ההדום "א"ה איש שלח טעם טעם

חטא אה איה שלם טעם מות אה איה חתה לו
ברית שלום איה חתה ברית חיים אה זה השבעות
ושמח לציו אה חרש יחדש כנולדו ועוג ציו אה
מרוק יטרק איבי כלביא אה ישמיעו נחמות מפת ציו אה
כס יפנסו ממצה וממצה אה להבט אל מרון
משבי אה אשר לי מי שלקח מידו מנה אה אשר לי מי
שגלו בדרך כלונה אה אשר לי מי שלמד ממנו מקרא
ושנה אה אשר לי מי שלא הו בהשבת כנה אה אשר לי
מי שלא הו בשבוע יק עיונה אה כחלוצ הנה אנכי שלח
את אליה הנביא לפני בוא יי הגדול והנורא והשוב לב
את על צנים ולב צנים על חבותם בחייו
י עמו בית ישראל שבוועה ביה
וע ברב שבווע גמולה שבווע דעה שבווע
חזה שבווע ועד טוב שבווע קפחות שבווע חמידות שבווע טהרה
וע ידידות שבווע כלכלה שבווע למידות תורה שבווע משא
וע נדיבות שבווע ששון ושמחה שבווע עוז והדרה שבווע
שבווע עדיקה שבווע קדושה שבווע רחמים שבווע שלום
ועתה ותמימות עלינו ועליכם ועל כלל עמנו בית ישראל
בין שנים שנים ואמרו חנן

פסוק
אם דעת לומר יא
הפסוקים בגימטריא
שבת העתקנו אותם מסדור הדפוס
במועתי יום מנוחה המשיח לעמך רוחה שלד
תשבי לבאנחה ונסו יבן ואנחה פג יאתה לך יור
לקבץ עם ממוקרי מיד גוי אכזרי אשר ברו לו שוחה
עת דודים תעורר א למללא עם אשר שוחה

ראות טובך בבוא גול לשה פקודה נדחה פס' קרא ישיע
 לעם נדבה פ' א' גול מרבבה יהי השבוע הבא לישועה ולרוחה
 פס' בת עיון השפולה אשר היא היום בעולה מנהרה
 תהיה בעולה אם הבנים שמחה פס' מענינות יחדי
 יזובין ופדוים עוד ישובין ומי ישיע ישאבין והערה נשפחה
 פס' נחה עמך כאב רחמן יתפתמו עם לא אמן דבר
 יי אשר באמן בהקימן הבטה פס' וידידים פליטי חיון
 נגנתם יפתחו במרג' בלי מוחה ובלי פרג' אין יעצת ואין צלחה
 פס' יהי החדשה הזו פנבואת הכי חוזה וישמע בצבית
 שה קול ששון וקול שמחה פס' חזק ימלא משאלותיבו
 חמיץ יעשה בקשתיבו והוא ישלח בכל מעשיבו ברכה והתלחה
 פס' במוצאי יום גילה שמך בורא עלילה שלח
 תשבי לעם סגולה ריזה ששון ואמחה פס' קול מנהלה
 ורנה שפתיבו אז תרנינה אמא יי הושיעה נא אבא יי העליחה

אחר נאה

חדש ששוני אבא

והביא את איהו הנביא פס' חמט וחזק רפון ידי בדרך מלאכתי וכל מעבדי
 גול קבור עני ומרודי דברך הטוב הקם לעודדי הרע אשר לא
 ושמחה לבבי את איהו הנביא פס' ועד והפן די ספוי
 שמן מזוני לחם חוקי חלב וכל טוב חיש להניחי טובך תשבע
 עוללי ויונקי ובוט משיחי לעיר מושבי את איהו הנביא
 פס' פונן לעם לו מורי מיר לחבוש לחם לאכול ובגד
 לחבוש מנהגא יחזה ירא ויבוש כזה הר עיון בקרוב תכבוש
 ששוני יגדל בראות סביבי את איהו הנביא פס' עמנו
 ונבואב אותם תכלה פדותך לעמך בקרוב תכלה מין תמלא מעם

אלה קדית מלך רב את נעלה שכן תשכן בתוך עם עבד את אלהי
הנביא

אחר נחה

שיר מענה כי הנה
יסעד אלהי התשבי מתושבי גלעד פק א חילי
בך גילי בששת ימי המעשה יום ראשון כבת אישון בעל כנפיך
תחסה בכל קנין בכל ענין וכן בשני מעשה ובשלישי את ראשי
בכל אשר חפנה הנשא וברביעי את ישעי ולא חגור מעשמה ונחמישי
ובששי במי גיל יגון תמסה והפונן בטוב רנן ודת לזור תעשי
והבשר כל יקמר ולחם לבב חנוש יסעד פק

בכל חדש גיל חדש ותשרי יבוא בשמחה ממרחשין ועד סיון אהי
בהשקט ובבטחה וחדש אדר הנהדר גבורות א אשיחה וניסן בא
בנס אהבה ונס יגון ואנחה ואייר הוא כמיהו וכל תמוז ברוחה
ולא אראב בחדש אב וגם באולול אין עוזה וכל שני בני בטחיה
ולא מעעד פק ראה מעלפי לעולם כי בך שם עמך

פסלו שנת תהלה ובאולה מדברך קרא נא לו וקם ראובן הוא הכן
הראשון לגורלו בחת אספה בית יוסף ושב שמעון לגבולו ויהודה
בקול תודה ולוי ישא קולו וגד ואשר ודן ביושר ונפתלי בהיכל
ויש שפר לו ששכר וגבולון לגבולו ובנימין לקח ימין בבק
יחל עז פק מלך של עם אשר נדיבים

מגוי מתקוממין היה עמנו ועו שלומנו מכובדי מרחמין ויהודה
טלה אל יכלה והדר שור תמימין והתאומים התמימים יהמונא
רחמין ואין שטן בעד סרטן אבל יהיה שלומין ומאריה בכך חיה
ויש בלב אימין והבתולה תהי בעולה כחזיונך ונחומין

למחזניים פישכיים תקמטוב מעימין והוד עקרב נגיד הון רב
למלאות את אסמין וחץ קשת באת תשת בלב אויבים קמין גזי
ודלי עדי וחלי יהמו על רחמין כמנו דגים בכל פלגים ידגו לדור ולעד

איהו התשבי מתושבי גלעד פק

אחד אחד

מחלי-איה הבה נא
 בן ירתום רלבו נעבט
 רב מחלי-נרא

פ"ב "לא שבע לבו גם לא ראה שנה"
 פ"ג "פחשי ומשנאות ימות ובריות" בשר ותדעיה
 פ"ד "השקה ינוד מי רוע" יר עיניו ולטוש" יום עיני לקדוש" ושר אר
 פ"ה "תשעיה" מנתי תראה אות" ישע אל קוראות" כך ולך
 פ"ו "משאות" קולן ותבניה" מלאך הגאון למני דלשו
 פ"ז "אנא הלא" אברהם הקרה נח

אחד מה

[illegible][illegible]

בערות

בשורה טובה במהרה תוסי אלו המעלות לאורה אה אה אה
 תעלינו נפשי אריות תבשרינו בשורות טובות במועדי
 שבתות תשמחינו בנים על אבות אה אה אה
 מי שראו באלום אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום יי יבין
 את עמו בשלום אה אה אה ככתוב הנה אנכי
 שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום הגדול והנורא והשוב לב
 אבות על בנים ולב בנים על אבות בחיינו ובהי עמו כל בית ישראל

אחר נאה

המבדיל בין קדש וזרעו ירצה כחול כוכבים בלילה פז יום פבה
 כחול תומד אקרא לא עלי גומד יום אשר אמר שומר אתם בוקר
 וגם לילה פז ערקתך פחד תבור עלי פשעי עבד
 תעבור כיום אתמול כי עבד ואשמורה בלילה פז
 חלפה עונת מנחת מי יתן מענתי יגעת באנחתי השחה
 בכל לילה פז קולי שמענה כל יוטל פתח לא
 שער המנוחל שראשי במלח טל קווצותי רמסי לילה
 פז היעתך בורא ואיום אשוייע תנה מדי יום בדשפ בערב
 יום באישון לילה פז קראתיך הושיעני אורח רחיים
 תודיעני מדלח תבעעני מיום עד לילה פז טהר פאוק
 מעשי פן יאמרו מעשים איה לזה עושי בותן
 זמירות בלילה פז כחנו בידך
 כחומד סלח לנו על כל חל וחומד יום ליום יצע
 אומר ולילה ללילה פז א בודה
 מכל עד קראנוך מן המער כי ידך לא תקצר
 לא יום ולא לילה פז עיכא
 שר ישראל איה וצדיק בראו נא עם הגואל קומנו בחיני הליה

פירוש פסוק הוא באיב ולא
 אמר איה לזה עושי בותן קמית
 בלילה ומדש רשוי ולא אמר
 הרשע איה לזה עושי בותן
 אמירות בלילה כמו לא תזמור
 שפילוש ענין מריתה שבורה
 הרשעים בלילה כמו מדעה
 ומחריב

תפלת ליל ראש חדש
תקין ראש חדש

בשבת שלפני ראש חדש
מכריח החזן ואומ

יהי רצון מלפניך
אלהי השמים לבנות ארץ
בית חיינו ולהשיב שכינתו
לתוכו במהרה בימינו ואמרו
אמן
יהי רצון מלפני
אלהי השמים לרחם את בית
כליטתינו ולעמוד המנוחה
והמשחית והחרב והרעב
והשבי והביזה מעלינו ומעל
עמנו ישראל ואמרו אמן
יהי רצון מלפני אלהי
השמים להקיים לנו את כל
החבבי ישראל הם ובניהם ונשיהם
וחלמיהם ותלמידיהם תלמידיהם
בכל מקומות מושבותיהם
ואמרו אמן
יהי רצון
מלפני אלהי השמים שנסמך
ובתנאי בשורות טובות ישועות
ובחלות מארבע כפלות הארץ
ואמרו אמן
מי שעשה
נשים לאבותינו וממנו י

גאס

עומד שני ומבדק מעריב ערבים בשאר
החול ואומר קדיש ועומדין ומתפללין
יט ברבות וכשמגיעין תמיד עבודת ישראל
עמך אומדין
אלהינו ואלהינו
אבותינו יעלה ויבוא יגיע יראה יידע
ישמע יתקד יזכר לפניך יי אלהינו
זכרוננו זכרון אבותינו זכרון ירושלם
עורך זכרון מעשיך בזו עבדך זכרון
כל עמך בית ישראל יעלה לפניך לפניך
לפניה לזרחה לחן להקד ולרחמים להיכנס
ולשלום ביום ראש החדש הזה לטוב
לרחם בו עלינו ולהושיענו קרינו יי
אלהינו לטובה פקדוננו לזכר
הושיענו לו לחיים טובים בצדק ישועה
ורחמים חס וחס וחס וחס עלינו ומלכותנו
בו מכל מלך וזמן ושלמנו בו שלמה
שלימה מלפניך כי אלהיך רחום
והגון אתה
ותענו ותתקנה
עלינו וגו' ויתם בבבילה
וקדיש ובתרא ובפאדין
ותפלת שחרית בשאר החול ומנוסין
יעלה בעבודה וחזק שליו עבד
ומתפלל בקול רם ומנוסות יעלה
בעבודה ואומר ברבת כהבים

ובשגומר

וכשגומר התפלה קורא הוא והעבד
ההלל בדילוג אמר הללויה
הללו עבדי יי וגו' עד הלמוש למעיו
גים ומדלג ואומר יי קברו
בדרך וגו' עד מעתה ועד עולם
הללויה ואומר מנה אשוב לאיכל
תמולויה וגו' עד הללויה
ואומר מן המער קראתי יי וגו' עד סוף
ההלל ולא יבדק עליו בתחלה ולא
בסוף שקריאיתו מנהג ואין מברכין ער
המנהג וכשגומר ההלל

אומר קדיש ומצויה ספר תורה קורין בו
ורבעה בני אדם מפרשת תמידין הראשון
קורא נידבר ינו ואמרת והשני חוזר
קורא ואמרת שהשלים בו הראשון ושני
פסוקים אחריו והשלישי קורא השלשה
פסוקים שנשתיידו מן הפרשה עם וביום
שבת והרביעי קורא ובראשי הדשיכס
מחזיר ספר תורה למקומו ואומר קדיש
מקדיר

נחלת מוסף של ראש חדש

גמ' ומחיה זהל הקדוש
ברכה אמעצית וזו היא

ראשי חדשים לעמך נתת
מן כפרה לכל תולדותם בהיותם מקדיבים
למקדיר

נחלם הוא נחל אבותיו ויש בנמר
לגבולם בסומן טוב יהא לבו
ראש חדש כל ביום כלני
יחד שהו הקבה עלינו ועל עמנו
ישרא' בכל מקום שהם לטובה
ולברכה לששון ולשמחה לישועה
ולנהמה לפרנסה ולכלכלה
לשמנועות טובות ולבשור חיי
טובות ולגשמים בשתם ולרפואה
שלימה ולגאולה קרובה ואמרו
אמן

קורין זה המזמור בלילה
ראש חדש

ברכי נפשי את יי
יי להי גדלת מלאך ה' והדר
לבשת עטרה אור כשלמה
נוטה שמים כירי שם מנקה
במים עליותו השם עבדי
רכונו המהלך על בגדי רוח
עושה מלאכת רוחו
משדתי שש לוהט יסד אבן
על יסודות כל תמוט עולם דול
ועד תהום כלבוש כסיתו

על הרים יעמדו מים
בערתך יוסון מן קול דמך
יחפזו יעלו הרים ירדו

בקעות

לפניך עבדי יעקב ושלעוירי חטאך
לכפר בעדם קברון לפולס יהיה תש
נפשו מיד שונא
מקצח חדש בעיון
תכין ועולת ראש
חדש נעלה עליו
שירי דוד בשמחה בעורף האמור
למען מבחך לרעון אהבת עולב
תביא להם זכרית אבות לבנים
תשבור
להיבו
ואהי אבותיבו
ממנו חטאיו
גליבו מארציו
ונתדחה מעל
אדמתו ואין אנו יכולים לעט
לפניך את קרבנות חובתינו
יהי רעון מלפניך יי אלהי יב
שתעלינו לארצנו ותטענו
בגבולינו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובתינו
תפיד
בסדרן ומנוסמן בהלפתן ואה
מנוסמן יום ראש החדש הקדש
נעשה ונקריב לפניך באהבה
במנוסמן רעונך במנוסמן
עלינו בתורתך על ידי משר
להם

לפניך עבדי יעקב ושלעוירי חטאך
לכפר בעדם קברון לפולס יהיה תש
נפשו מיד שונא
מקצח חדש בעיון
תכין ועולת ראש
חדש נעלה עליו
שירי דוד בשמחה בעורף האמור
למען מבחך לרעון אהבת עולב
תביא להם זכרית אבות לבנים
תשבור
להיבו
ואהי אבותיבו
ממנו חטאיו
גליבו מארציו
ונתדחה מעל
אדמתו ואין אנו יכולים לעט
לפניך את קרבנות חובתינו
יהי רעון מלפניך יי אלהי יב
שתעלינו לארצנו ותטענו
בגבולינו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובתינו
תפיד
בסדרן ומנוסמן בהלפתן ואה
מנוסמן יום ראש החדש הקדש
נעשה ונקריב לפניך באהבה
במנוסמן רעונך במנוסמן
עלינו בתורתך על ידי משר
להם

פירוש זה יער הדע
אם דעב שונאך הא
לחם שחם אין אתה
כך הוכח מעינו שוב
שלמה שאין שם מ
פולס וזרע האבול
מלחמה של תורה

פירוש נודנים לחלוקת
בשרותין להתפלל מוסק
ובשע אומר
וכשמגיע למנחם כל האר
בבדו אומל לעומתם
משבחים כמו בקדושה
שחריית ואחר שקייב
חזרת התפלה אומל קדי
ואומל מקדוה ברבי נפש
אפי יי יי אהי ברית נא

עבדיך

עבדיך

יהי רצון מלפניך

ילקוטון תתתח ידך יאצבען טוב תמתיך
כניך יפה לון תוסף ריחם יאצבען ואל עמרי
ישובין תשלח רוחך יצא און ותחדש
פני הדמה יהי כבוד יי לעולם ישמח
יי במעשיו המביט לארץ ותדע
יגע בהרים ויעשנו משורה ליי בהיי
אמרה לאהי בעודי יעבד עלי שוח
אנכי אשמה ביי יתמו חלאים פני
הארץ ורשעים עוד אינם ביי
בפשי את יי הללויה

אלי אהינו שתחדש עלינו את ראש
החדש הזה לטובה לברכה לחן לחסד
ולרחמים לחיים ולשלום ויהי ראש
החדש הזה סוף זקן לכל הטובו
ותרועתו תחלה וראש לכדור
נפשינו כי בעמך ישראל מכל האומות
בחרת וראשי חדשים להם נתת
בא יי מקדש ישראל וראשי חדשים
דעה ומבדים ושים שלום

ואומה קדיש ועומד

ומתפללין במנו שהסדיר וחוקר שליח תבור ומתפלל בקול רם במנו
שרה בפה בלהדש וכשגומר אומר קדיש והוא רחום תהלה לדוד
וסדר היום ומקמור אותו היום ואחריו מקמיר ראש חדש וזה הוא
מקמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות עשו
הושיעה לו ימינו וקרית קדשו הודיע ליי ישועתו לעני הגוים גל
עזקתו לבר המדו ואמונתו לבית ישראל ראוב כל המבי ארץ את ישועת
אלינו הדיעו ליי כל הארץ פתחו ודגנו וקמירו קמירו ליי כבוד
וקול קמרה בחנוניות וקול שופר הדיעו לפני המלך יי ידעם היום
ומלוא תבל וישבי בה נהרות ומהאו כח יחד הרים ידנינו לפני יי
כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בעדק ועמים במשפטים

יי מלך ירגזו עמים יושב כרובים תמוט הארץ יי בענין גדול
ורם הוא על כל העמים יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא ועוז מלך
משפט אהב אתה כוננת מישרים משפט יי בייאקב אתה עשית
דומנו יי אהינו זה שתחוו להדום דגליו קדיש הוא משה ואהרן
בהבנו ושמואל בקוראי שמו קוראים אל יי והוא יענם בעמך עבד

ידבר אליהם שמרו עדותי זחוק נתן למי יי אהיבו אתה עניותם לא נוש
היית להם זמקם על עלילותם דוממו יי אהיבו והשתחו ליהר קדשו בו
קדוש יי אהיבו
וקדיש ובתרא ונפטריין

תפלת מנחה של ראש חדש

במנחת החול
בעבודה ואין תפילת פנים בראש חדש וכן עושין ביום שני אם היר
מקודש בשני ימים ותפלת יחיד בנכור בערבית ושחרית
ומוסף ומנחה וקורא ההלל בדלוג בעבור ומוסף יעלה בעבודה
ואם חל ראש חדש בשבת מעכביר יעלה בערבית ושחרית
ומנחה ואומ' ביום ראש החדש הזה לרחם בו עלינו וגו' והשחר
בתפלת השבת ומדלגין ההלל ואחר שקורין סדר
אותה שבת ומזמורין ספר שני קורא בו המפטיר
וביום השבת ובראשי חדשיכם ומפטירין השמים
בסאי ונהגו שלא להקביר ראש חדש בנדכר
ההפטר כלל ומפטיר שלוח תנור

פירוש בשלח אינו מקביר
של שבת ביעלה ויבוא ו
בספר דבידוד אבן דרה
הוא דאמר ביום המנוח
הזה יום ראש החדש הזה וגו'
אמר רבינו תם שם פסוק
אריך כיה

תפלת מוסף ואומ' מנגן ומחיה והא הקדוש זכר כה אמצעות

אתה יערת עולמך מקדם כלית מעשיך
בנו מעל העמים ורעות בנו מכל
השמות שבתנו במצותיך וקירבתנו מעלינו לעבודתך ושמן הגדול
זה קדוש עלינו קדושת
ראש החדש שבתנו בראש יבנו ומפטיר חטאנו גלינו במדענו
ומתירק שבתנו אמן אנו יפלים לעשות לפניך את קדבנות
חובתינו ואת דרכיך מלפניך יי אהיבו שתעלינו לארצנו
ותעלינו בגולינו ושם מעשה לפניך את קדבנות חובתינו תמידין
בסדרן ומוספין בהלכתן ואת מוספי יום המנוח הזה יום ראש החדש
הזה

ביום השמיני ובהרת
השמות שבתנו במצותיך
זה קדוש עלינו קדושת

הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמנו שכתבת ער
 בתורתך על ידי משה עבדיך "יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו
 אבותינו שתחדש עלינו את ראש החדש הזה לטובה לצדקה לחן לחסד
 ולרחמים לחיים ולשלום ויהי ראש החדש הזה סוף וקץ לכל חטאתינו
 וערותינו תחלה וראש למדות נמשינו ורינה נא במנוחתנו קדשנו
 במצותיך וגו' "אי לעבדך באמת והנחילנו באהבה ובדיון יומנו
 שבתות קדשך וזמננו בם כל ישראל מקדש
 שמך נא יי מקדש השבת וישראל וראש
 חדשים "דעה ומודים" ושים שלום
 ואומי אשרי יושבי ביתך וגו' תהלה
 לדוד "ואומר קדיש ומזמור ומתפללין כמנו שהסדיר ויתקדם
 ש"ע בדאך בשיאדה אקדושה וברכת כהנים וקדיש ובתרה ונפטרין

כל האומר אומר שמך הרי זה טועה
 מוטע שכתוב ונקדשתי בתוך בני ישראל
 ואעפ"ש קדש אברהם אברהם לאחמ
 אברהם שמי" ובדברי רבי דוד אבודרהם
 מקדש שמך ובכל הדפוסין מקדש
 שמך

תפלת לילי המסח

מזמור לנפחים

קודם	אומרין אותו	זה
וקה הוא	תפלת ערבית	בלילי ימים טובים קורין זה המזמור
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו	יאמרו באולי יי אשר באלם מיד יר	אשרי האיש אשר לא
ומהרעות קצתם ממזרח ומערב	מזמור ומים תעו במדבר בשיכון	הלך בעצת רשעים ובד
דרדך עיר מושב לא מעמו רעבים גם	עמאים נפשו בהם תתעטף ויעקו	חטאים לא שמד ובמושב לעים
אל יי בעריתם ממנו ורצוהם	ימנעו וידריכם בדרך יש	לא ישב כי אם בתורת אי חסדו
ללכת אל עיר מושב יודו ליי חסדו	ונפלאותיו לבני אדם כי חסדו	ובתורתו יהנה יומם ולילה והיה
		כעין שתול על פלגי מים אשר פיו
		יתן בעתו ועלה לא יבול וכל אשר
		יעשה ימנע לא כן הרשעים כי
		אם כמנו אשר תדפבו דוח עלכן

לא

וְלֹא יִקְרָא
 לְהוֹדוֹת וְסִימָן
 חַיִּים
 חֲבוּשׁ יָמִים יְסוּרִין
 מִצָּבָר

נִתְּשׁ שׁוֹקֶהָ וּבִשְׁרָעִיבָה מִלֶּחַ פּוֹב" וְשָׁצוּ
 חֶשֶׁךְ וְיַעֲלִמֻת חֲסִירֵי עֵצוּ וּבִרְגֶל" כִּי הִמְרִי
 חֲמִדִּי אֶזְעַת עֲלוּן בָּחֵץ" וְיִכְנַע בַּעֲמֵל
 לָבֵם כִּשְׁלוֹ וְחֵין עֹשֶׁר" וְיִזְעַקוּ אֵל יְיָ בְּעֵר
 לָהֶם מִמַּעֲוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם" וְיִנְיֵהֶם
 מִגַּח שֶׁךְ וְיַעֲלִמֻת וּמִגֹּמְרוֹתֵיהֶם יִגְתֵּךְ" וְיִזְו
 לִי חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם כִּי שִׁבַּר
 דְּלֹתוֹת כֹּחַשֶׁת וּבְרִיחֵי בִרְגֶל גְּדִיעַ אֱוִילִים
 מִדֶּרֶךְ פְּשָׁעִים וּמִמַּעֲוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ כִּי
 אִכְל תִּתְּנֵם כִּפְשָׁם וְיִבְעֻ עַד שְׁעֵי מָוֹת
 וְיִזְעַקוּ אֵל יְיָ בְּעֵר לָהֶם מִמַּעֲוֹקוֹתֵיהֶם
 יוֹשִׁיעֵם" וְשִׁלַּח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וְיִמְלֵל
 מַעֲשֵׂי יְתוֹתָם" וְיִזְו לִי חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
 לִבְנֵי אָדָם" וְיִזְבָּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וְיִסְפְּרוּ
 מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה" וְיִרְדֵּי הַיָּם בְּאֵבוֹת עֹשִׂי
 מַלְאָכָה בְּמִים רַבִּים" הִמְהַרְאוּ מַעֲשֵׂי
 יְיָ וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמַעֲלָה" וְיִחַמְדוּ וְיִעֲמִד רוּחַ
 סִפְרָה וְתִרְוַמָּם גָּלוּי" יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 יִשְׁמְרוּת כִּפְשָׁם כִּדְעָה תִתְּמוּגֵם" חֲגוּ וְיִבְעֻ
 כִּשְׁבוֹר וּפֶלַח כִּמְתָם תִּתְּבַלַּע" וְיִזְעַקוּ אֵל יְיָ
 בְּעֵר לָהֶם וּמִמַּעֲוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם" יִתֵּן
 סִפְרָה לְאֵלֵיהֶם וְיִחַשְׁבוּ לָהֶם וְיִשְׁמְחוּ כִּי
 יִשְׁפֹּקוּ וְיִנָּחֵם אֵל מִחֲדָשׁ חֲפֵצָם" וְיִזְו לִי
 חֲסִדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם" וְיִזְו מִמְּנוֹ
 בְּקֹחַל עֵם וּבְמֹשֶׁב זָקֵנִים יִהְיֶה לָהֶם" וְשִׁבַּר
 בְּרִיחֵי לִמְדָּבָר וּמִיָּעֵי מִיָּם לִתְמַחֲוִי

לֹא יִקְרָאוּ רִשְׁעִים בְּמִשְׁפַּח
 וְחֲטָאִים בַּעֲדַת יְדִיקִים כִּי יוֹ
 דֶּרֶךְ יְדִיקִים וְדֶרֶךְ רִשְׁעִים
 תִּחַבֵּד" לִמְהָרָה
 גִּיּוֹם וּלְחֹמִים יִהְיוּ דִּוְךָ יִתְּנֵךְ
 מִלְכֵּי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים בּוֹסְדֵי וְיִתְּנֵךְ
 עַל יְיָ וְעַל מַעֲשֵׂיו" נִתְּתָה
 אֶת מִוִּסְרוֹתֵינוּ וְנִשְׁלִיכֵךְ
 מִמִּלְכּוֹ עֲבוֹתֵינוּ" וְשִׁבַר בְּשָׁמַיִם
 יִשְׁחָק יְיָ וְיִלְעַג לָמֹךְ יְדָבָר
 אֱוִילִים בְּחִפּוֹ וּבְחִדּוֹ יִבְהַלְמוּ
 וְיִתְּנֵךְ מִלְכֵּי עַל גִּיּוֹן
 הֶרֶץ שׁוֹ" אִסְפְּרָה אֵל חֹדֶךְ
 אֲמַר אֱלִי בְּנֵי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם
 יִלְדִיתִךְ" שִׁמְחֵם מִמֶּנִּי וְחַתֵּם
 גִּיּוֹם בְּחִלְתִּיךָ וְחֹדֶךְ אֲפִסִּי
 אֶרֶץ" תִּרְוַעַם בְּשִׁבַר בִּרְגֶל
 כִּבְלֵי יוֹעֵר תִּנְפֹּעַם וְעֵתֵךְ
 מִלְכִּים הַשְׁכִּילוּ הוֹסְדוֹ שְׁעֵי
 אֶרֶץ" עֲבָדוּ אֶת אֱלֹהֵי אֶתָּה
 וְגִילוּ בְּרִעְדָה נִשְׁחָבָר כִּי
 יִחַנֵּךְ וְתִחַבֵּד דֶּרֶךְ כִּי יִבְעֵר
 כִּמְעֵט אֱוִילֵיךְ כִּי
 חֹסֵיבוֹ" הִלְלוּ יְיָ
 הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ וְגוֹ
 תָם יְדִיקֵי שִׁמְחֵם

אֶרֶץ

יִסְדָּר

יסדר את לאה לאגמא עה
צתדי ויקול ב מנן
אברהם ב מחיה המתים
ב האקדוש

בשע
כיוון חזן דומלן על
פניהם כל חדש
ואין חומדין ער הקדש
בשבת במנחה ואין
מספידין בו ואין מתעבין
בו להקדש בצבור
והבכורות מתעבין
בו בערב פסח
ובשע פוסקין
מלשחוק מלך דבר
השנים מתמלת מנחה
של ערב פסח
בשע אם חל
פסח בליל שבת אין
ברכה מעין שבע

אברהם
בחרתנו מכל העמים
ורמית לנו מכל הלשונות
קדשתנו במצור דרך
והירבתנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראתנו
באהבה מועדים לשמחה חג המצות
לששון את יום טוב מקדש קדש דעה
את יום חג המצות הזה קדש חירותנו
באהבה קדש ליציאת מצרים

אדני פרי למלחה מרעת השבוי
בה ישם מדבר לאגם מים וארץ
עיה למותחי מים יושב שם
רעבים ויבוננו עיר מושב וקדשו
שדות ויטעו פרמים ויעשו פרי
תבואה וערבים וירבו מאד
ובהמתם לא ימנעו וימנעו
וישאו מעושר העה ויגזו שופך
בזע על גר ימים ויתעם ברתהו
לא דרך יושב חביון מעונות
ישם כעין בשפחות יראו יש
יערים וישמחו וכל עולת קפיה
פיה מי חכם וישמר חיה
ויתבוננו חסדי יי

אדני ואלה חבותינו יעלה ויבוא נגד
חדש ויקול פיה בצל ראש חדש הקדש
הזה יום חג המצות הזה ליציאתנו עלינו וגו'
אתה
קדשנו ואתה חביתנו כן תברכינו סלה
קדשנו במנוחת קדש
נתן חלקינו בתורתך ושמך נשנינו בשועתך ושמך נשנינו בשועתך
לעבדך באמת והנה ליבו בשמחה ובשמחה קדשך שש
ישלך בךדשי שמך ב"י מנקה שדל זה המנים דעה
ושים שלום
ואחר כך מברך מעריב ערבים עד סוף בחור המצות
ומתפלל פניו שהסדיד וכשגומדין להתפלל גומר שלח עבדו המלך
בברכה תחלה וסוף ואחריו אומר קדיש ובתפלה ובכבוד

בדמיון ועבודתו בליבב שלם להודיע כי בו עשה יי אלהינו נסים
וגבורות לאתגבריו ונפלאות רבות לבני יידיין כי בנו בחרת ואתנו
קדשת מכל העמים ומעדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו בך
מקדש ישראל והעמים ויגבו חמץ ב"י א' מ' שהתחברו
ויקראו והגיענו למצות הזה ויגבו חמץ תם יתבון עלי יסארהם
וישרבון הדה זמנה לקידוש אדי אתפק טי לחול חמץ אד
אתפק אפסח טי אפסח יבתדי אוולא יקרא פסח ויכולו יי
לעשות ויבחרך בורא פרי הגפן ואשר קדשנו מכל עם
ויקול כי וסטה הכדא ותתן לנו יי אלהינו שבתות
למנוחה ומעדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום המנוחה
הזה יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג המצות הזה זמן חירותינו
במהבב עבד ליי אלהינו ויבחר בו וגו' ויפתם מקדש
השבת וישרא זה העם ושהחיינו ויתבון וישרבון
ואן אתפק אעיד לילה אחד יבחרך בורא פרי הגפן ואשר
קדשנו מכל עם ויבחרך עלי אבר ב"י א' מ' בורא מאורי האש
תם יהבדל הכדי ב"י א' מ' המבדיל בין קדש לחול
ובין אור לחשך ובין ישראל לגוים ובין יום בשמיני לשבת ומי המעשה
ובין קדושת שבת לקדושת יום טוב הבדלת ויום השמיני שבת
מששת ימים קדשת והבדלת את עמך ישראל מקדש
המבדיל בין קדש לקדש ושהחיינו
אמר אסימן יקנה' יין קידוש ב' הבדלת
ואעלם יין פרי יגדה עלי כל שבת רגל או אמרה
א' ישרבו לילה אפסח ארבעה ימים וכן יקראו שבת לא אקל
מ' רביעית ויבחרך בורא פרי הגפן קבל כוס ראשון וכוס שלוש
פסח אאוול יקרא עליה לקידוש ואת המזבח עליה
הזה ואת המזבח עליה בדת המזעזע ויתם עליה

פחדא, פרגן מן שרש

פרמס

משהו צבר לפסח וסמטביר
מיוזיא
דחנה
לוחץ ידיו ומצדק
מכרד המיוזיא

שר קדונו
 פירוש בשם זכר
 לזכרון בטהויה ועולמו
 מיעה ומדור בלח ברמה
 שלח

בשרו ומטבול בשוע ומטבול בחומץ ואוכל פחות

בדר מצרך ברכת המזון

הלל ברע

המחשבות והמחשבות
במחשבות והמחשבות
במחשבות והמחשבות

[Faint, illegible handwritten notes]

אנחנו מן העובדים

בה אבות מאד חרופים וזקני דאך

"ועבד מלך כבוד תמורה יסגול"

עבדים קא פיה ואכלת עבדים כנכסף שבע
 ענד מה יעלה יסמא יין וענד מה הו
 עבדים יקול בורח פרי העץ לאנה מן סחיר
 אגריים וקו אשר קדשו מכל עם
 אדוקדנא ונדהנא ען סחיר אהמם
 ורוממו מכל לשון וכברנא ען גמיעא
 אהמם בחר בנו ויגדלינו אפתדנא
 ועלמנא דעה בנו ויפארינו דלי ענא
 וכברנא זאעלא שאננא זאעטאנא הדא
 אמוקאח איהם פרה ופרור והי איהם
 מלחא אדוקדנא לישראל בהא אפיר לעלי
 ואפרג אוולאן חג המצות אדוקדנא
 פיה ישראל ממערים מעבדות לחירות
 ושביעי של פסח שבו נקדע הים לישראל
 וחג שבועות שבו נתנה התורה ורח
 הסוכות נתצבר ענן השכינה אדוקדנא
 מחיט עליהם במדבר כמאקא פי
 בסוכות הושבתי את בני ישראל ורחש
 השנה שבו נברא אדם הראשון ואפתקאד
 אעלם קא זה היום תחלת מעשיך זכרון
 ליום ראשון זה אדם הראשון שנעשה
 אדם בעלמנו בדמותינו לשון עשייה
 ויום הכפורים שבו נתפטר להם לישראל
 על מעשה העגל כי בנו בחרת ואותנו
 קדשת ראוב אי אוול מענא אברהם
 ב מקדש ישראל והזמנים והדא
 אברהם

ויחתאג אן ירמני וקת אתעבייה
 ענאקיד סגבל או מן אנואע אי
 ענאחר גיר מעטחון חתי יסון
 קבר לטיט ולתבן אדוקדנא
 אבא ינא במער פאעלם דאך
 תם ימלא אקדח אב
 ויקול עליה אהגדה
 יבתדי ויקול
 בבהילו יעאנו ממערים
הא לחמא עניא
 דאכלו
 אבהתנא דכפוקו מארעא דמערין
 כל דכפין יותי וייכול וכל דערין
 לפסח יתני ויפסח שתא הכא
 לשנה הבאה בארעא דישל
 שתא הדא עבדי לשנתא דאתיא
 בני חורין
 ויחתאג אן יעמל תגיו
 פי הדא אליה ויעפה
 אתגיו אן יקסם לאתנא
 קלאיח וגוז ולוז ויתכאטמו
 אמתה מן ידי בעתהם בעג
 וירפעו אמאידה קבל אן
 יאכלו לחתי ינארו אתגיו
 יסא אמן לאבות ואמא
 לאסתאדא ואעלם

ינארו ויקולא
 סגבלא

ש' שהוא משכן החכמה שנ' ולביראה הדנה
 מה ודעת כוס שלישי ממךך עליו ברבת
 זון כנגד הכבד שיש בו כפשו חיה שנהגה
 ותה יהיה המחלק לגוף המגזן כוס
 יעני גומז עליו אתה ההלל כנגד כל הגוף
 הוא משביח לא שנ' כל פעמותי תאמרנה י'
 ימנו כוס חמישי אומ' עליו חל הגדול
 בגד הדעה שסודם שמשויג בה ידיעת השם
 הרי מנינו ששם ועשרים כמנין השם
 זכוס קה רשות כלומר אחרים להשיב
 גורמים הנפשות באמת נבדשות בידו
 ותקם אותי בזה מלכותי אומרים אורבו
 ואזכרם בזה המבט שמחה והוא ארך רב
 כמו שאמר ואין ראוי להפיל במרדס לא מני
 שמילח כריסו להם ובסוד והמשפלים יבינו
 וזה שאמרנו כנגד חמש אכולות
 והוצאתי והעלתי וגאלתי ולקטתי והנחת
 כלומה שחייב אדם לגאול כפשו מלך
 טבעים שנוצר מהם והתקבר במעלה חמשת
 שהיא מעלת כפשות הגלגלים ששם כנגד
 ה' שנ' בזהב אתי אתכם אחריו נג' זו ארץ
 החיים כמו שאמ' דוד אתהלך לפני' בארצות
 החיים יבידיעת דבר זה יעא לחירות ויהיה עבד
 אהים ולא עבד לעבדים וזה לל שמורים הוא כלי כלכל
 אם ידע זה תהיה כפשו שמורה בכל כקח במולס הקה כדי ש
 יתקנה לחיי העולם הבא תושלח ב'

הרי קח משונה
 איעזר ויהי עזר
 עזר יהי עזר
 שחיו למנוחין
 ביציאת מצרים כל
 עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם
 רבותינו הגיע קמן קרית שמגד
 של שחרית אמר להם
 איעזר בן עזריה הרי
 אני פני שבעים שנה
 ולא ספדתי שתי ימים
 ומאות מצרים כלילית
 עד שדלשה בן קומא
 שנ' למען תזכור את
 יום יצאתך מצרים
 מצרים כל ימי חיך
 ימי חיך הימים כל ימי חיך הלכות
 אחרים אומרים ימי חיך העולם
 הנה כל ימי חיך להביא את ימות
 המשיח ברוך המנוח
 שנתן תורה לישראל שמשדק הוא
 כנגד ארבעה במס' דבר התורה
 אחד חכם ואחד רשע ואחד תם
 ואחד שחמ' יודע לשון
 חכם כלה הוא אומ'

תורה

מה העדות והמקום והמקום

פירוש

אֵלֶיכוֹ אֲתָבֶם אֶת־הַתְּהוֹמָה
 אֶת־הַתְּהוֹמָה הַפְּסֹחַ אֵין מִפְּטוֹר
 אַחֲרֵי הַפְּסֹחַ אֲמַנְתִּי

פירוש ההגדה

לם כחנת
 ארמית לחנהם פאנופי אגלות תרג' בחנת
 בבהילו יעני בחפז ואכדה אש דא בבה
 יקול בסרעה ועגלה פרגנא מן מער
 כל דכפין יתני ויובול וכל דצריך לפסח
 מן ארמא ידכללי אמן מתגידיי אכל
 סביל ישראל מן כבש העסה צפרקא ארמון
 ויטבול שטא הבא תרג' פיר הכא יעני
 כחן הדא אסנה ואקבץ הכא ואסנה אקבץ
 פי ארץ ישראל שותי הדא עבדי לשתא
 דא תיחבבי ארץ ופיה דה אסנה פון מלכ
 לעבדי בארץ ואמסבנה ותי אסנה אקבץ
 אחר ארץ ארץ אסנה

מזה בשותפה מא אבתלאפ הדא
 אליה מן גמילי ארץ ארץ שובל היליות ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 דורם כחנת פי הדא אכלה ופיוס ארץ
 ביא מזה שוי מן דאך ודאך אן ענד
 מן אכל אגדור יגמס פי ארובה וחיר
 יאכל מנה ומדור וצחק אכלבה ביי
 מקובין מנת מעץ מן קו נסבו על הביר
 ומקובין מתכין מתל עמדת בני מלכ
 יתבן עלי יסארהם מעל עד שהמלך צמח

השבתה קוץ אומר מר
 השבתה קוץ אומר מר
 ולפי שהויתא את עמנו מן הכלל
 ופמר בעיקר ארץ אתה הקהא את
 שבו ואמור לו בעבור זה עשה לי
 לי בעמתי ממערים לי ולא להלן
 הוה שם לא הוה נגל

תם מנה הוא אומר מנה דא
 ואמרת אליו בחזקאך הוציאנו
 לי ממערים מבית עבדים

ושאנו יודע לשא ארץ
 מתח לו שנ והגדת לבנך יבול
 מר אש החדש תל ביום ההוא
 או ביום ההוא יכול מצעוד יום
 תל בעבור זה לא אמרתי לא
 צענה שוש מנה ומרור מונחין
 למנד

עבדי עבדי היו אבותינו ועבדי
 קיר בנה מקום בל עבד רח
 של ויאמר יהושע אל כל העם
 כה אמר יי אלהי ישראל לעבד
 הגר ישובו אבותיכם מעולם
 תרח אבי אברהם ואבי בחור

ביום
 היות לאמר
 היות זה
 היות שבו
 ארץ מנה צדק

נבדו אלהים אחרים ומהם
זיכר את אברהם מעבד הנהר
ולך אותו בכל ארץ כנען ואברהם
נדרשו ואתן לו את יצחק ואתן
יצחק את יעקב ואת עשו ואחר
עשו את הר שעמד לרשות אורבו
שקב ובניו ירדו מצרים

ברוך שומר רבטחתו לשרא
מאריך הוא שהקלה מעשיו את
קין לעשות כמנו שאמר לאברהם
בניו בין הבתרים שנזמר לאברהם
זאת עניני גר יהיה גר עך בארץ
אלהם ועבדום וענו אותם ארבע
לחות שנה וגם את הגוי אשר ועבדו
אנכי ואחרי כן יעמו ברכו
זול"ה יהי ששעמדה לאבותיו
מו שלם אחד בלבד עמד עלינו
אכל דור ודור עומדים עלינו
פלותינו והקלה מעלינו מידם

עם זלמד מה ביקש לבין
אחרי לעשות לעקב אבינו שפירע
דשעלם נהר לא על הגרים ולבין
אש לעקב את הכר שפירעו אובד
ביוסף מערומה ויגר שם בלבד שלם
דלששת קנא אהבגור שם שפירעו
פרעה לגור בארץ באנו כי ארבעה

עבדים יבנו למרעה יצחק
עבד למרעה ואברהם אבינו
ולדאעט מדודה קא זכר שפירעו יצחק
רעה ולך בחמי היום יעמו שנבעים היום
הקם יעמו כל יצחק וי
וקא ומערים מקברים את אשר הנה יו בהם
בלבב דרכן לקבור ביום נקו דומאך יו ארץ
ממנו יצא תרג ועבד לך כפין בלילא

וקאו זכרונם קל אן מרעה אמלם מן בחד
גדולי מערים מע ישרא כי ארץ גשן יחרסו
ישרא לא יכרגו מן מערים לא ברעא
קו מעשה ברבי נגא בדלך אמעשה
אלי גרא אלי אתפקודה ואי אכמסה אכמסה
אגדולם כי דלך אמונע והובג ברק לבב
ישעפר" והם רבי איעקר ורבי יהושע אלי
הם ישרא באטלאך" ורבי לעזר
עקריה אלי כאן פי נחיה לעלם ואלי

ורבי עקבה ורבי טרפון
אמר להם רבי לעזר בן עקריה
הרי אני כמן שבעים שנה יעני קל להם
ועלי כתר דרסי פי לעלם וקד הדמא
וערת כהן סבעין סנה בלעמר לסאסמם
היא לעלם מנהא תלכר יענות מערים
באלי איהא בן זוטא ושרח לבב
היא למעמם וקד ביוק רבינו היא
מעמם פיקחם ברכו

תעל שועתם אל האלים מן העבודה
 וישמע יי את קול צעקתם
 וישמע אלים את נאקתם ויזכור
 אלים את בריתו את אברהם אבי
 יצחק ואת יעקב וידע אלים
 שנינו לו פד ישות דרך ארץ כנען
 וידע אלים את בני ישראל וידע אלים
 זאת עמלינו ואלו הנשים כמעט
 כל הבן היחיד והאורה וידע וכל
 הצת תחיון ואת כל צדקה
 הדוחק כנען שג וגם דאיתי את כל
 אשר מערים לוחצים אותם
 ויועזאנוי מערים לא על

ידי מלאך לא על ידי
 שר לא על ידי שליח
 לא הקבה בכבוד שג
 פירוש והא כתיב
 וישלח מלאך ויוציא
 מערים לאה משה
 שג ועתה לכה
 ואשלחך אל סדנה

ועברתי בארץ מערים כלילה הקדי
 והביתי כל צבור בארץ מערים כלילה
 הקדי והביתי כל צבור בארץ מערים
 מאדם ועד בהמה וכל אשר מערים
 מעשה שפנים אני יי

מלאך חקקה וצדק
 נאווה ונאווה נאול ונאווה ונאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה

ונאווה

כחן בן שלש שנים התקין
 בקי יתפטר מא אלוסיה
 וללחמון בן ארבעים שנים
 וידע אלים את אברהם אבי
 יצחק ואת יעקב וידע אלים
 שנינו לו פד ישות דרך ארץ כנען
 וידע אלים את בני ישראל וידע אלים
 זאת עמלינו ואלו הנשים כמעט
 כל הבן היחיד והאורה וידע וכל
 הצת תחיון ואת כל צדקה
 הדוחק כנען שג וגם דאיתי את כל
 אשר מערים לוחצים אותם
 ויועזאנוי מערים לא על

ידי מלאך לא על ידי
 שר לא על ידי שליח
 לא הקבה בכבוד שג
 פירוש והא כתיב
 וישלח מלאך ויוציא
 מערים לאה משה
 שג ועתה לכה
 ואשלחך אל סדנה

ועברתי בארץ מערים כלילה הקדי
 והביתי כל צבור בארץ מערים כלילה
 הקדי והביתי כל צבור בארץ מערים
 מאדם ועד בהמה וכל אשר מערים
 מעשה שפנים אני יי

מלאך חקקה וצדק
 נאווה ונאווה נאול ונאווה ונאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה
 נאווה נאווה נאווה נאווה

ונאווה

תם ידו
היה רבן גמליא ובעין מוחצת יגבו
היה אשה קבל רבן גמליא והיה זה

רבי יוסי הגלילי אומר

מניין אתה אומר שלקוה מעד
במקרים עשר מכות ועל הים לר
המשים מכות "במקרים הוא אומר
והמדרו החרטמים אל פרעה ארבע
אדם היו על הים הוא אומר ויד
אלה את היה בגדולה אשר עשר
לי במקרים לקו בארבע עשר
מכות אמוה גמלה במקרים לקו עשר
מכות ועל הים לקו המשים מכות

רבי יעקב אומר

מנין שכל מכה נפשה שמיא הקנה
על המקרים במקרים היתה של ארבע
מכות שני שלח גם חרון אפו עברה
אחת גמלה ערה שלוש משלחת
שלא כידעם ארבע אמוה גמלה
במקרים לקו ארבע מכות ועל הים
הוא גמלה מכות

רבי יוחנן אומר

מנין שכל מכה נפשה שמיא הקנה
על המקרים במקרים היתה של ארבע
מכות שני שלח גם חרון אפו עברה
אחת גמלה ערה שלוש משלחת

מכות

מאות שנה קי וינתן מלך
מקרים קא אבה ספר בעט
והיו עמו שלשה יוספים נביאים "חייב
ויתר" ובלעם "היה מתייען בהם ספר
תהיה דמלתו" אמר בלעם אין ספר מזה
עד שתאמר מן ארבעים ותקח מלך בלעם
מקרים ותטבול בה ותתרחק יתרו ברח
לפיכך זכה וניקם בלעם ענין כך
בהדג "חייב שותף ושותף ביהודייה
לפי כך נתניסר בגופו ובמחשבו" ועשה
בן פרעה ושחט מן עבדיו מלך בניה
ושל בן ותרחק קא - ויחבר

בני ישראל וישמע אקוס את
באקתם יעני שהיקרם מלך מלך
יחזקל האב דומעני בטל שהיקר
ישראל אקוס כמנה הם יסתחקו

נקצבהם וידע אהים ששם
השעבוד ביהודי ויחבר
לשם יד מלך לא של אקוס וקד
קא ושלח מלך ויחבר
עליו כלל כפיכך אתופיק

אגרות

העלם מקו ושלח
מלך ויחבר
הוא אומר ליסעה אלו יחבר
על אהיה ויחבר
לשם מלך בלעם

ויבא אל המדבר ויסמך מלאך לא על ידיו שלח
 זה נביא קל ואשר אינם את כל עבד
 הנביאים "דא לא על ידיו שלח יעני ולא
 משא הם אמת עד דא שבי כתריו אמואד
 פתחיק דאך "לא הקל בבורדו
 של ועברתי בארץ מערים ודאך מן מכת
 בבורות והיא מעט למכות" פפלות
 ובמורא גדולה בלוי
 השכונה "והוא אפני לאחרי
 ולעטיה לאמיה לזי עתבתם כמחקה
 אוהבה להם" במסות היא
 לבסוף את" בחותות אחיות ובמסות
 זה אדם ואברהם ליעזרם לזיין כרם
 ואלהם לאל לנאר וסב לברד
 וביד חזקה זה הדבר עליהם
 דבר "ובקרוע בשות אחז
 לזיין קל בי יי נלחם להם במערים
 ואלהם לאל לזיין בלעכאיה
 ואלהם
 ואלהם
 ביד אחר דס"ט יע
 כס"ס "נחמיה אמר אל אחר" ולמדה
 ביד אחר ביד משה את קציד
 למשה מים שבתקן שבת
 ליאור ועפר שבתין שלך
 ואלהם שבתין את המעלה

מכות של שלח בם חרון אפו אחת
 עברה שתים קצת של שלח ארבע
 משלחת מלאכי דעים חתם המור
 מעתה במערים לקו חמשים מכות
 ועל הים לקו מכות וחמשים מכות
כמה מעלות מכות
 ומכות פלות למקום ב"ה עליט
 או הוסיפו מכות ואל
 עשה בהם שפטים דיינו
 או עשה בהם שפטים ולא עשה דין
 באלהים דיינו "או עשה דין
 באלהים ולא הרגם בבוריהם דיינו
 או עשה את הדין באלהים
 לנו את המנוח דיינו

ומנן שנתן לנו את
 המנוח של וישאילום וינעלו ארד
 מערים "אם עשאוה כמעולה לו שון
 בה דגן" ואם עשאוה כמעודה לו ש
 שון בה דגה

למא משה הכהן ביד
 הים יתר מביטת מעלים לא מה שם
 בבתים נטלוהו בלעדים ומה שיה
 בבתי סוראות נטלוהו על הים ובן יא
 אומר כפי אמת נחמיה בכת לו ביד
 מעלים והנחמיה ביד קדקד
 בידים ותרבי ותרבי

מערים

מערים ותבואי בעמי ערדים או ביקר
 אים תוריי זהב נשמה לך לזכית הים
 עם נקודות הכסף לזכית פסעם
 או נתן לנו את מעונם ולא קדע
 לנו את הים דיינו או נתן לנו את
 הים ולא העצירונו בתוכו בחרבה דיינו
 או העצירונו בתוכו בחרבה
 ולא שיקע שונאינו בתוכו דיינו
 או שדע שונאינו בתוכו ולא
 סיפק ערבינו במדבר ארבעים שנה
 דיינו או סיפק ערבינו במדבר
 ארבעים שנה ולא האכילנו ארד
 במן דיינו או האכילנו את המן
 ולא נתן לנו את השבת דיינו
 או נתן לנו את השבת ולא קירבנו
 למנן הר סיני דיינו או קירבנו למנן
 הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו
 או נתן לנו את התורה ולא
 הכניסנו לארץ ישראל דיינו
 או ספסנו לארץ ישראל ולא בנה
 לנו את בית הבחירה דיינו
 על אחת כמה וכמה וכמה
 טובה כפולה ומכופלת למקום בה
 עליו הועיאו מלכדים עשר
 עשרים עשרה דין בלתי
 האת בדיקתם נתן לנו את

קס

בחול אינדין שילקו על ידיך ולפיכך חזק
 מהדן" ושלש ביך משה חרבה אשר בוד
 ושלש על ידי הקב"ה ערוב דבר מכת בכורו
 והשחין ישתדל בה שלשתן והמכות
 יעשו שנה כל מכה ישבה שבע
 ימים דור כאמל ושליש ועשרים יום
 היה משה מתרה בהם

דבן גמליא

קווח אכלאם עלי
 הגדה למענא פסח מעה ומדורים
 וכן גם ישרת עלתהם מנא כרג שן וחגנה
 וביק עלתהם פסח על שם שפסח הקנה
 זהו לשפוקה לאחתה ואמנה על שם
 שלא הספיק בעקן שלחנותינו יענו מנא
 תמכנו ישראלין מנא יכתמר לעגין
 ופלה למדור על שם שמדורו המערים
 לאן מן תעב תלך לכדמה כאנו ילעמו
 אכלו מר

ובבא דוד

ודוד חייב אדם להרהות את
 עצמו בלא הא יעא ממעלה פיגמיה
 אהל ואגב עלי אהבא מן יעא
 מלכים וטח אתפק טול אגמאן
 וכן למיכך אנו חייבים להודות להלל
 פלדא ואגב עלינא מן נבכה ונמגד
 ונעלן ונעלם לאלי פעל לנא גמאן
 למעגזת לעלמא מברכא

אי אצנו אבאדא אעצים והדי אאמאן
כמנא אבאדא ודאך אאמאן אאמאן
והדי אאמאן אאמאן אאמאן
למענינו אצנו אעצין

הללויה הללויה הללויה
הללויה ואין אומדן הללויה
לאבא אעצין אאמאן אאמאן
נקוד אעצין אאמאן אאמאן
נקוד הללויה וכל הללויה דא לפי

שבשני אומות הללו אבאדא אעצין
העולם הזה והעולם הבא
אין אומדן הללו אבאדא אעצין
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אין אומדן הללו אבאדא אעצין

הפסח אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

היום דא ויבא דא אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

קדע לכו את הים אעצין אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

ומה אצין השלח

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן
אאמאן אעצין אאמאן אאמאן

בְּיָמֵינוּ הַזֵּה כִּי נִדְרֹשׁ מִפְּנֵי הַיָּסוּרִים
לֵאמֹר לַה' אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָר לָהֶם

ירמיהו מלך יהודה

[illegible]

ובעת ובעת ובעת
 כך מעבירה בלתי
 כיון שזו שוחות
 גוף ישראל
 חצבץ להודות להלל לשבח
 למחר לדומם לגדל ולהדר ולכבוד
 ולדרך למי שעשה לנו נחמות יבו
 את כל הנסים האלו והיננו מעבדות
 לחירות ומשעבדם לגאולה ומצבון
 לשמחה ומשעבדם לשלום ושלום
 לאור גדול ונחמה לכבוד הנהיה
 הללויה הללויה
 ובעת ובעת ובעת
 כך מעבירה בלתי
 כיון שזו שוחות
 גוף ישראל

עמיתם כאלו גם עבים נטפזמים
מלפני הדין חלף חרץ כמלך קא נטפז
ימיך תבלעמו חרץ לאחיהם ש
לקבורה לפי ששעלו עם יוסף לקבור את
חביו חלפניו ה' אסתר אסתר

וְאֵלֶּה הָיְתָה לְבִרְמַת בְּמַד אֶרֶץ
 אֲדָמָה קָרָא חֹמֶר בְּחֶלְמוֹ וְגַל חֶמֶת אֶרֶץ
 וַיִּקְרָא בֶן יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא אֶלֶּה
 תַּל יִבְלָגָה אִי אֶרֶץ אֶמְקֵבֶלָה וְשֵׁם
 בְּחֶלְמוֹ הָיָה חֹמֶר אֶלֶּה בְּמַד אֶרֶץ
 מִשְׁחָה וַיִּבְנֵי אֶמְקֵבֶלָה וַיִּקְרָא עֲלֵיהָ בְּשֵׁם
 חֹמֶר וַיִּקְרָא בְּשֵׁם "חֹמֶר" וַיִּבְנֵי לָךְ שִׁיר
 חֹמֶר וַיִּבְנֵי לָךְ שִׁיר "חֹמֶר" בְּגוֹל וְשִׁיר
 חֹמֶר וַיִּבְנֵי לָךְ שִׁיר "חֹמֶר"

ובדרך על שני כפרות וחצי מטוס לחם
 עוני ומטוס לחם משנה לדי לקטו ישד
 למין לחם משנה לחם כחן במרבי שבתות
 וערבי ימנים סובים לחם משנה" ויקוד
 יפעל לפדוקה בין אשתי בביתו לחן אכל
 שבתות חי" ותקבלה שבתותי יבא
 המצוה ועל חבולת מעה חזי למחרי
 כי עמחן אגלות פקדי וחקי חבולת
 המקדש קיים פלאת לבס חבולת
 ולמחור תחבולת על חבולת

אמלון "הפד"ג" עמך כח

[illegible]

הַיְּהוּדִים

אתה במה?

לְכָל הַיּוֹם וְשֶׁנֶּחֱמָה
 בְּהַחֲזִיק בְּחַיֵּינוּ
 וְנִשְׁמַח בְּחַיֵּינוּ
 וְנִשְׁמַח בְּחַיֵּינוּ
 וְנִשְׁמַח בְּחַיֵּינוּ
 וְנִשְׁמַח בְּחַיֵּינוּ

[illegible]

ויעני מנצח מנגיד וכו' ל
חלב"ה
זה מנצח וכו' וכפורה חכמי
משנה עשרה וכו' וכו'
סדרה וכו' וכו'

קתלהם קימר המכלך מן
מכלי אדום צעד אחד בן פא
ליהא ובנותיה ובחן מעתה
ודי מן צעד אחד מכלך
בחן פיגא יהא עלם ודבי עי
מכלי מכלך דבי מכלך

והנה עליהם קושר גיש עץ
וכאן מתוך למדינה של
שלברזל וחפזה של חוש
אבנים וסלע נחשבים

והקריבו בו "וליס יפון לא טי ידועלם במקו
אשר בחר יי" וכלסו מתחתיל מנה שויל
וגאו ישראל קבריהם ומא חכל שוי מן אטו
מן לחומהם ולא חגו" ובעד דאך תיקנו
חכמי משנה עליהם הדה אברכה ואמנדוקא
אי ברכת הכזון והיה ~~הוא~~ "הטוב
שלא הסריחו" והמגלגל ~~הוא~~ לקבורה
ודבר פי הדה אברכה שלוש מלכיות מלך
העולם "מלכינו" הא המלך הטוב
למא ב"ה מלאך על שלשה עולמות והי
מלך "מלך" ואסתקן" גם ידי הדה
לנעון מגדול ישועות" דואם מלכור
בית דוד ומג המלך המשיח" ובעדה
כפרים רשו ורעבו אמר מלך
לרשעים באכפירים" קא פקדו וגאשו
ואמא מן אתבע מאעה אלה ב"ה וסחר
פי מרקה מאה יסבב לה כל מא יחתאב
ובעדה הודו ליי כי טוב אשר ללה תע
אוי פלה מא מקטע" גם ידי לא
לא יי לא לא" בקולסן הדה מן כתר
עלמנה" לים" לא מן פלה תע
מא פדאך א ~~הוא~~ תן כבוד
מתל אן לא בערקתך וביושר לבבך
וקא לא למענכם אט ~~הוא~~ בית
ישראל כי אם פשקדשי" וועת
אוי יעבדו למענכם" אשר לא ~~הוא~~

מאין מפעירין אחר מעה כלל לא
חוקמין בה פדי שיהא הפסק מעודתו
וטעם מעה בפיו שאכילה היא המעוה
ובעדהא ירפעו למאידה
הגסלו אידיהם ויבחרך ברכת המקון
עלי אפאם אתאת ובעד דאך יבא
עליה בורא פרי הנפן" ויתכון וישרבון
וימלא אקדח ארבע ויתע עליה
הכלל ויבדדי מן חית בלב והו לא לבו
אוי לא לבו וגו' אי אכילת הכלב ולא יבדך
הכלל ~~הוא~~ לא יקול
הללה גדול והו הדי

ודו לוי כי טוב
ודו ללהי האלים
ודו לאדוני האדונים
עושה נפלאות גדולות לבדו
עושה השמים בתבונה
דוקע הארץ על המים
עושה אורים גדולים
ת השמש למשמשת ביום
ת הירח וכוכבים לממשלות לילה
מכה רעים בבוריהם
אוי ישראל מתוכם
דחקה ובעדוע נפליה
זרים סות לגזרים

והענין

וְיִשְׁתַּחֲוֶה עָלַי אֲכַבֵּז כְּמֵאָה יַעֲמֵל לִילָהּ
 אֶסְבֵּת יִגְמְלוּ אִידִיָּהֶם וְיִקְדְּמוּ
 מֵאִידִיָּה תָם יִתְנַחֵל קִרְעִין וְנִצֵּת וְנִחֵץ
 הַמִּוִּיָּה וְאִשְׁדֵּר קִדְשָׁנוּ מִכָּל־עַם
 וְשִׁהֵה יָנוּ וְעַלְּו כָּל וְאֶחָד כִּשְׁכֵּשׁ
 קָתִים יִבְחָרֵךְ עַל אֶפְיֻלַּת מַעֲזָה וְיִגְמְמוּ
 מֵאֶמְלָה וְיִתְכַּן וְיִחַלְלֵהָ
 תָם יִגְמֵי אֶמְחִידָה וְיִקְדֻּ אֶהְדָּה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 תָם יִגְמֵי אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 וְיִקְדְּמוּ בְּכָל בְּרָכָה שְׂכָרֵה־לַעֲקֵדָשׁ
 וְיִתְכַּן וְיִחַלְלֵהָ תָם יִתָּם אֶמְחִידָה
 וְיִתָּם בְּכָל־מַעֲזָה מִשְׁמִירָתָהּ
 וְיִגְמְלוּ אִידִיָּהֶם וְיִבְחָרְכוּ בְּרָכַת הַמַּקְוִין
 תָם יִתָּם בְּחִקִּי אֶהְלֵל וְיִבְחָרֵךְ בְּעַד־הָ
 יֶהְלֵךְ וְיִנְעֵרְפוּ וְיִמְנֵן לָם יִכֹּן מַעֲזָה
 פֶּלֶא אֶמְחִידָה פֶּלֶא יִגְמְלוּ אִידִיָּהֶם
 וְיִחַלְּלוּ בְּכָל־מַעֲזָה וְיִבְחָרֵךְ בִּרְחֵם פֶּרִי
 הָאֲדָמָה וְעַל אֶפְיֻלַּת מַעֲזָה וְיִחַלְלֵהָ
 פֶּלֶא פֶּלֶא פֶּלֶא מִן אֶהְדָּה וְאֶמְחִידָה
 אֶמְחִידָה פֶּלֶא פֶּלֶא אֶמְחִידָה בְּרָכָה
 וְיִמְנֵן לָם יִכֹּן מַעֲזָה מִשְׁמִירָתָהּ
 אֶמְחִידָה יִבְחָרֵךְ וְקָתִים אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 אֶמְחִידָה מִשְׁמִירָתָהּ הַמִּוִּיָּה וְיִחַלְלֵהָ

הַטֹּבָה בְּטוֹבֵת כִּשְׁכֵּשׁ כִּךְ מִבְּרִכִּין עַל הַדָּשׁ
 וְקָתִים אִידִיָּהֶם וְיִכֹּן מַעֲזָה
 דָּה כּוֹס יִשׁוּעוֹת חֲשׂוֹת קָתִים בְּכָל־יּוֹם
 וְיּוֹם הַקִּבֵּץ יִשְׁכַּב בֵּין הַעֲדִיקִים בְּגִן עֵדֶן
 וְיִזְדַּשְׁ לָהֶם הַתּוֹרָה מִכִּי בְּרַחֲשִׁית עֵדֶן
 לָאֵם לַעֲנִי כָּל יִשְׂרָאֵל וְיִמְנֵן שְׁמִשְׁלֵים נוֹתָן
 לָהֶם כּוֹס שְׁלֵמָה וְיִמְנֵן בְּרַחֲשִׁית וְיִכֹּן מַעֲזָה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה וְיִכֹּן מַעֲזָה אֶמְחִידָה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 וְיִכֹּן מַעֲזָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 מִבְּרִכִּין בְּמִקְוִים מִלֵּךְ וְיִכֹּן מַעֲזָה
 רִשׁוֹת לְצֹד הַמֶּלֶךְ שִׁיבְרֵךְ וְיִכֹּן מַעֲזָה
 כּוֹס יִשׁוּעוֹת חֲשׂוֹת וְיִכֹּן מַעֲזָה
 קָתִים אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 לְמִוִּיָּה וְיִכֹּן מַעֲזָה אֶמְחִידָה
 כְּמֵאָה חֹכֶה מִזְדַּע רוֹת הַמִּוִּיָּה כְּמֵאָה
 לֹא יִבָּח עֲמֻנִי וְיִכֹּן מַעֲזָה קָתִים עֲמֻנִי
 עֲמֻנִי מִוִּיָּה לֹא מִוִּיָּה דִּרְךְ הַחַיִּים
 לְקִדְּשׁ וְיִכֹּן מַעֲזָה לְקִדְּשׁ שֶׁ כָּל
 כְּבוֹדָה בֵּת מִלֵּךְ פְּנִימָה וְיִכֹּן מַעֲזָה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 כְּמֵאָה חֹכֶה מִזְדַּע רוֹת הַמִּוִּיָּה כְּמֵאָה
 וְקָתִים אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 עֲבָדָה גְּדֹלָה לִי כִּי אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה
 לִךְ אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה אֶמְחִידָה

בבית אברהם לא זה הזבח יצא ומתחיל
עליו ששנה תודה יפוצצני

מער קראתי יי"ה קטן

בשעה שנכנס דוד לארץ פלשתים

מעמו אחי גלית ואמלך דין

מלכא דישראל ונצלה לגלית אחי נקטיה

קמטיה ואותציה תותיה ואמלך יפוצצני ואשתו

ואצבע יתיה לעץ שמגשא ואמלך יתיה

בחדש וחדש דוד שם המגשר ואותציו

למלכא ואמלך חליליה ידעא דכתיב

תרחיב עיניו וכל גוים

קבוצי כל ההלך שלשה פעמים קבוצי

אז שעתיד גוף לעלות שלשה פעמים

כשם שעלה סנחריב ימין ילי עתה

חיל זה במערים קטן ילי איש מלחמה

ימין ילי דוממה וקת יחושע חין עמדה

לוא שמש וקתל שלשים ואחד מלכא

ממלכא כנעני ימין ילי ששה חיל

לימות המגשר ויהי המגשר גוג ומגוג

ואחרי ונחם בגוים ההם כיום

ביום דרוב ומלכא באימנן

לחמיה וקוואמק איסאר

מתחילי שעיני עדיק זה בית המקדש

לחמיה שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

בית המקדש שעיני עדיק זה בית המקדש

ויאכלו אימין יתם אכל ויבאר

היה אכסית למשומרת על אכיל

בעתה ויאכל תלך למענה לחדה

וקטע ולימרתה יי"ה יי"ה יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

אמנה אחרת יי"ה

וְהָיָה עַד מָבֹאוֹ מִהוֹלֵל שֵׁם יְיָ
 וְעַל כָּל בָּנִים יְיָ וְעַל הַשָּׁמַיִם
 כְּבוֹדוֹ מִי כִי אֱהִיבוֹ
 הַמַּגִּבִּיהִי לַשִּׁבְתָּהּ לַמַּשְׁתַּחֲוִי
 לַרְחוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ מִקְוֵי
 מַעֲמָד דָּל יֵאָה מֵאֲשֶׁמֶת וִירִים
 אֲבִיּוֹן יֵב לְהוֹשִׁיבֵי עִם כְּדִיבִים
 יֵג פֶּס כְּדִיבֵי עַמּוֹ יֵד
 מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֵת הַבַּיִת טוֹ - אֲחָם
 הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּהָ יוֹ
 בַּעֲהֵר יִשְׂרָאֵל מִמַּעֲרִים יַעֲזֹרָה
 בַּיִת יַעֲקֹב מִנֶּעַם לִמְנוּחָהּ
 יֵג הַיָּמִים יִנְצֵה לְקִדְשׁוֹ יֵה
 שִׁמְחָה מִלְּלוֹתָיו יֵט
 הַיָּמִים רִאשִׁיתָם כֹּה הִירְדֵן
 יִסּוֹב לְאַחֹר כֹּה - הַהֲרִיב
 דִּקְדוּ כָּאִים כֹּב גַּעְעוֹר
 כְּבִי יֵאָה כֹב מִה לֶךְ הַיָּם
 כִּי תָנוּס כֹּד הִירְדֵן תִּסּוֹב
 לְאַחֹר כֹּה הַהֲרִיב
 תִּרְקְדוּ כָּאִים כֹּו גַעְעוֹת
 כְּבִי יֵאָה כֹב מַלְמַנִּי
 אֲדֹן חוֹלֵי אֶרֶץ בֹּחַ מַלְמַנִּי
 לֹא יִעָקֵב כֹּו אֲחֵרֵי
 חֲדָרֵי הַבָּיִת לַחֲמִישִׁי
 לְהַשְׁבִּיחַ לֵאלֹהֵינוּ

אֲדֹרָה יֵה כִּי הַשֶּׁמֶר לִי כִי יִדְּיוּקִים יִצְחוּ
 כֹו יִצְחָלֵבֵן כִּדֵן וְהָיָה חַיִּי הַעוֹלָם הַבָּא
 עַל־יִשְׂרָאֵל קִלְדִּיבֵי הַלְכוֹת תַּשְׁבֵּה עַל הָעוֹלָם
 הַבָּא הַיָּבֵל יֵי וְשֹׁעַר יֵי אֲבִן מִאֲסוֹ הַבָּנוֹת
 הִיתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה קָלוֹ זֶה אֲבָרָהִם אֲבִיבֵי שְׁקִי
 אֲוִמּוֹת הָעוֹלָם מִלְּעִיגֵן עֲלֵיו שֶׁנִּקְרָא בְּבָנִים
 וְהִיא לְרֹאשׁ פֶּנֶה וְקִיל זֶה כֹחַ
 כְּשֶׁהָיוּ אֲנָשֵׁי דוֹר הַמַּבּוּל רֹאשִׁין אֲוֹתוֹ שֶׁהָיוּ
 עוֹשִׂים אֶת הַתְּצִיָּה הָיוּ מִלְּעִיגֵן עֲלֵיו וְהִיא לְרֹאשׁ
 פֶּנֶה וְקִיל זֶה יַעֲרֵה הָרַע שֶׁנִּקְרָא אֲבִן שֹׁכֵן
 וְהִסְדִּירוֹתֵי אֶת לֵב הָאֲבִן רַבִּים מִאֲסוֹ
 הַבָּנוֹת לֹא הִעֲדִיקִים שֶׁמִּאֲסוֹ אֲוֹתוֹ וְשִׁי
 לְרֹאשׁ פֶּנֶה עִם הַדְּשֻׁעִים וְקִיל קוֹתוֹרָה
 מִאֲסוֹ הַבָּנוֹת מִאֲסוֹ אֲוֹתָהּ הַדְּשֻׁעִים לִמְנוּחָהּ
 אֲבִן הִיתָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה עִם הַעֲדִיקִים וְקִיל
 אֹן יִשְׂרָאֵל קָל מִשְׁפַּחַת דְּוֵעָה אֲבִן יִשְׂרָאֵל מִאֲסוֹ
 הַבָּנוֹת מִאֲסוֹ אֲוֹתָם אֲוִמּוֹת הָעוֹלָם הָיוּ
 לְרֹאשׁ פֶּנֶה וְהֵם לְבָדָה אֲבִיבֵי דִל
 אֲבִן מִאֲסוֹ הַבָּנוֹת זֶה שֶׁמִּאֲסוֹ וְיִשִּׁי שֶׁהָיוּ
 מִאֲסוֹ לְדוֹר שֶׁן הַתְּמָל הַבְּעֵרִים אֲכַבֵּר
 לֹא יִשִּׁי גִיד שֶׁאֵל הַקֶּטֶן שֶׁנִּאֲמַר הַשִּׁשִּׁי דִּקְ
 הַשְּׁבִיעִי וְהַחֲמִישִׁי עוֹד שֶׁאֵל הַשִּׁשִּׁי
 מִאֲסוֹ מִמֶּנִּי שֶׁכְּשֶׁהִיא קָטָן הִיא מִתְּמָל
 עֲתִיד אֵל לְהַחֲרִיב מִקֶּטֶן כְּלִשְׁתִּים וְלְהַרְגֵם
 גְּלִית הַכְּלִשְׁתִּי וְעֲתִיד אֵל לְבָדָה בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ
 מִה שֶׁעָלָה בֹא אֲמִיר בִּי שֶׁהָיוּ אֲוֹתוֹ הַבָּנוֹת

וְהָיָה שֶׁאֵל הַיָּמִים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁוֹךְ וְעַל כֵּן מִלְּכוּת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא
 קִדְּמוֹ כִּי אֲכַלֵּאת יִשְׂרָאֵל וְאֵלֶּיךָ לֹא
 נִהְיָ הַשִּׁמּוֹן

לרעות אותם" אמר לו שמואל שלחך
וקחלו וישלח וביארו התחיל שמואל
בו אמר לו קבלה קום משחקו כי קדש
לו קום מבני משוחי הדא היא דמתעב העם
לדא שפנה נעשה דאש למלכים

ברוך הבא בשם יי' זה המלך המשיח
למה חולקין ברוך הבא בשם יי' קאו
בשעה שהצדיק נפטר מן העולם מלאכה
השרת אומדן ברוך הבא ורוח הקדוש
אומרת בשם יי' אסרו חג בעבותים
ענין פחיתות קשי קדש מקרבנות
הוא להיטפל בו עד שיביאנו לבית
המקדש" כלם בראייה כנגד
שבת המזרח במחשבי קדוש יי' שז
לאהרן קדוש יי' יהיה הכלל שהיה שמו
ליי' כנגד שנותיו שלא הרה שנקרא קדוש יי'
דא אמר דוד אהרן חטא במעשה
העגל ומתכחש ואני חטאתי בבית שבע
ונתברר לי לכך היה הכלל כנגד שנותיו
כלם כמי הכלל הגדול
אשרין כעל אחר כל פעל בלעולם
שם המפורש שהיה "ה' יי' ה'
לא ידעה כל ידעה לא מן חובא מל בגי' ע
אשר כלל פלג אלהי ע' חלל גדול בגי' ע
משגג דא ממש מה נקרא
שמו קדוש שנקראו בו שם

מלכים

לא לנו יי' לא לנו

לא כי לשמך תן כבוד על חסדך
על אמתך" לא למה יאמרו
הגוים איה נא איהם" לא
ואהינו בשמים כל אשר חפץ עשה
לה עתביהם בסת וזהב
לא מעשה ידי אדם" לא
פה להם ולא ידבירו" לא
עונים להם ולא יראו" לא
אקנים להם ולא ישמעו" לא
את להם ולא יריחו" לא ידוע
ולא ימשו" לא שגויהם ולא
יהלכו" לא שגויהם ולא
מזד במוהם יהיה שיהיה
כל אשר בופח בהם" מה
ישרא בופח ביי' מזו עזרם
ומגנם הוא" מזג בית אהרן
בפוח ביי' מזג עזרם ומגנם
הוא" כגט ישרא בפוח ביי'
בגט עזרם ומגנם הוא" נא
יי' עזרנו יצרך" גב יצרך
את בית ישראל" גב יצרך את
בית ישראל" גב יצרך יראו
יי' הקדוש עם ישראל
ומתה עליכם" גב יצרך

על בניכם נ"ל ברוכים אתם לילי
 עושה שמים וארץ נ"ל השמים
 שמים לילי נ"ל והארץ נתן לבני
 אדם פ לא המיתים יהללוה
 ס"ה ולא כל יורדי דומה ס"ב
 ואנחנו נברך יה ס"ג מעתה ועד
 עולם הללויה ס"ד אלהי
 יישיש יי את קולי תחנוני
 ועידוה כי הטה ארצנו ובימי
 אקרא ס"ה אפכוני חצלי מוות
 ס"ו ומערי שאל מעאנוני
 ס"ז ערה ויגון אמצא ס"ח
 ובשם יי אקרא אנה יי בעל טה
 נפשי ס"ט חמון יי ועדיה
 חיינו מרחם ע שומר
 פתחים יי ע עמ דלותו ולי יהושע
 ע"ב שובי נפשי למנוחיני
 ע"ג כי יי גמל עלינו ע"ד
 כי חלצת נפשי ממוות ע"ה
 את עיני מן דמעה ע"ו את
 רגלי מדחי ע"ז אתה רך
 לפני יי בארצות החיים ע"ח
 האמנותי אדבר ע"ט
 אני עבדך ע"פ אפי
 אמרתי שמי אדם כושע
 פ"א שמי אפי כל
 תגמולו

מלכים גדולי שמים סיחון ועוב
 למל שרח אהבה
 וחן עבדי חן אדבר הנא כלם רבינו
 משה בן מיימון ע"ל פי עזרת
 קריאת ההלל
 מעל מה יעקב זכותו ע"ל

מנהג קריאת בימי חמשים הראשונים
 כך היה אחד שמברך הגדול
 שמקרא את ההלל מתחיל הללויה והע
 עובין הללויה הקורא אומר הללו עבדי יי
 וכל העם עונן הללויה וכן על כל אשר נזכר
 וכשהקורא מגיע לראש כל פרק ופרק
 חוזרין ואומרים מה שאמר בינינו כשהוא
 אומר בעצאת ישראל ממצרים כל העם חוזרין
 ואומרים בעצאת ישראל ממצרים וכן כשיאמר
 אלהי כי ישמע וגו' כל העם חוזרין ואומרים
 מה שאמר וכן כשיאמר הללו את יי כלבנים
 וכן בהודו ליי הקורא אומר אנה יי
 הושיעה כא דין עונן אנה יי הושיעה כא
 אע"פ שאיכור ראש פרק וכן באנא יי העליתנו
 הוא אומר ברוך הבא וכן אומרים בשם יי
 היה המקרא את ההלל קטן וקטן
 אחריו מלה מלה בכל הולך
 קריאת ההלל בר שמונה עשרה
 מנהג חמשים ואונס

וְהַמְלוּכָה עָלַי " ט"ב כּוֹס יְשׁוּעָה
 הָשֵׁא " ט"ג וּבְשֵׁם יְיָ אֱהָרָא
 ט"ד גְּדָרֵי לֵאֲלֵי אֲשֵׁלָם " ט"ה נְגִדָה
 נֶאֱלָל עַמּוֹ " ט"ו יִקָּר בְּעֵינֵינוּ
 הַמּוֹתָה לְחַסִּידֵינוּ " ט"ז אֲנִי
 כִּי אֲנִי עַבְדֶּיךָ " ט"ח אֲנִי עַבְדְּךָ
 בֶּן אֲמֵתֶיךָ פִּתְחָתָהּ לְמוֹסְרֵי
 ט"ט לֵךְ אֲשַׁבֵּחַ זִבְחַת
 תּוֹדָה " י' וּבְשֵׁם יְיָ
 אֱהָרָא - י"א גְּדָרֵי לֵאֲלֵי
 אֲשֵׁלָם - י"ב נְגִדָה נֶאֱלָל עַמּוֹ
 י"ג כְּחַצְרוֹת צִיּוֹן
 י"ד בְּמִלְכֵּי יְרוּשָׁלַם הַגְּלוּיָהּ
 י"ה הֲלֹא אַתָּה יְיָ כָּל גּוֹיִם
 יעִידוּהָ " י"ז שֶׁבַחְוָהוּ כָּל הָאֻמִּים
 י"ח כִּי גִבֹּר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ " י"ט
 וְאֲמַנְתָּ יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּ יָהּ
 י"א הוֹדוּ לֵאֲלֵי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
 חֲסִדוֹ " י"ג יעִידוּהָ
 י"ד יֵאמְרָה נֶאֱלָל יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
 י"ה יֵאמְרוּ נֶאֱלָל בֵּית אֱהָרָן
 לְעוֹלָם חֲסִדוֹ " י"ז יֵאמְרוּ נֶאֱלָל
 יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
 י"ח מִן הַמִּעַר קָרָא
 עֲלֵינוּ בְּמִלְכֵּי הַגְּלוּיָהּ
 י"ט לֹא אִישׁ אֶחָד יִשְׁעָה לִּי

[illegible]

יְיָ לִי בְעֹזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בַּטַּעַם
ק"ה טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי מַבְטוֹר
מֵאֲדָם ק"ו טוֹב לַחֲסוֹת בְּיָי מַבְטוֹח
נְדִיבִים ק"ז כָּל גִּוִּים סַבְבוּ
שֵׁם יְיָ כִּי אֱמִילָם ק"ח

למקומו ואומר קדיש הפסד בעת ההיא
אמר יי אל יהושוע ומקביר יום טוב
בסוף ברכת ההפירה כדרך שמקביר
בתפלה ואחר כך מבדיר תמלת מוסר

בְּנוֹי גַּם סַבְבוּ בְשֵׁם יְיָ כִּי אֱמִילָם ק"ט סְבוּ כְּדַבּוּרִים זֹעֵכִי
הַשְׁקִיפוּ בְשֵׁם יְיָ כִּי אֱמִילָם ק"י דַּחַה דְּחִיתָנִי לַנֶּפֶל וַיְיָ ע
קָדֵם ק"א עָזִי וְעֲמִידָתִי ק"ב וַיְהִי לִי לַיְשׁוּעָה ק"ג
קוֹל דְּנָה וַיִּשְׁוֹעָה בְּאֵהֱלֵי עֲדִיקִים ק"ד יִמְצֵן יְיָ עֹשֶׂה חֵיל
ק"ה יִמְצֵן יְיָ דֹמָמָה ק"ו יִמְצֵן יְיָ עֹשֶׂה חֵיל ק"ז
אֱמִילָם כִּי אֱמִילָם וְאֶסְמֵךְ מַעֲשֵׂה יְיָ ק"ח יִסְרֵי יִסְרֵי יְיָ
וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי ק"ט פֶּתַח לִי שַׁעַר עֲדָה ק"כ אֲבוֹהָם
אֲדֹהָהּ ק"כא קָה הַשַּׁעַר לִי ק"כב עֲדִיקִים יִבְאוּבוּ ק"כג
עַח יִבְאוּ הַלְלוּהָ מִנָּה וְשֶׁלֶשׁ וְעֶשְׂרִים פַּעַמִּים
סִימָן לָהֶם שְׁנוֹתָי שְׁלֹחַ הָרֶץ
הוּא אֲמִירָה עֹנֵן אַחֲרָיו יְקוֹל
יְעִידוּהָ אֲבֵן מִמַּסּוֹ הַבּוֹנִים הֵיחָה לְרֹאשׁ פֶּנֶה יְעִי מִמַּת
יְיָ הֵיחָה זֶמֶת הֵיחָה נִפְלְאוֹת בְּעִינֵינוּ יְעִי קָה הַיּוֹם עֹשֶׂה יְיָ
נִפְלְאוֹת וְנִשְׁמָחָה בּוֹ יְעִי אֲנִי יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא יְעִי אֲנִי
יְיָ הַעֲלִיחָה נָא יְעִי בְּרוּךְ הָבָא וְהֵן אֲמַדִּין בְּשֵׁם יְיָ בִּירְכֵנוּ
מִצִּיתָ יְיָ יְעִי אֵלֵינוּ יִיחָד לָנוּ יְעִידוּהָ אֲסִיחוּ חֲגֵב עֲבוֹתֵינוּ
עַד קְדֻמוֹת הַמַּקְבָּח יְעִי אֵלֵינוּ וְאֲדָרָה יְעִי אֵלֵינוּ וְאֲדָרָה
יְעִידוּהָ הוֹדוּ לֵאלֹהֵי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי כִּסֵּי
תֵּם יִבְחָדֵךְ

ברכת השיר

מַעֲשֵׂיךָ וְחַסִּידֶיךָ
יְיָ יְיָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל
יְיָ יְיָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל
יְיָ יְיָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל

לך טוב להקדיש ולשמך נעים לזמר ומעולם ועד עולם אתה אלהים
המלאך המהולל המשובח המפורסם הנהיג וקיים תמיד ומלוך לעולם ועד
ויקול שלוח עבדך קדיש ומזמור ספר תורה וקורין כלה ועמנו פי
אורקה אולה

תקין הטל

ואב מסדיר שני תמלת מיוסף שלפסח

שזותת שמש לחן
פתרוסים מדודיה תנוצב בטל
רסוסים הלא העונה בעת רצון שמו
מגן הוא לכל החוסים
שלח רוחך הטוב להחיות גוים
לקדמותה תשיב נחלת עבדיך
טוב לכל ומצא פרייכו תלח אתה
תשוב תחייבו
הימור ומעוזם ועלם ומגן לכלם
שנתינו תעטר בעב מלקוש ותושע
זה שמנים יתנו טלם
ראה קמה למלאת ברכים
ברכה לחם לאוכל ומרפא ואחיה
היות הובי דת נאוכה ככוכב
בהלם זה שמנים ידעט
נאות מדבר וגם תחבורה גבעות
גל אפסודי עינים תחזור נה
פתיבול ירצו יחדו רוב חסדיך
במלם זה שמנים

יבתידי
ב מגן אברהם
אתה גבור לעולם בך יהי
מגתים אתה רב להושיע ומודי
הטל ואומ שזות שמש
עז שמשלים ואומ מכלכל
חיים בחסד וגו' אי ב הלא
הקדוש אתה בחרתנו
מכל העמים וגו' אי זכר
ליונות מערים
ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחק מעל אדמתנו
ואין אנו יכולים לעלות לארצות
לשבת חוות לסבך בביר
בחרתך בבוה הדרך בביר
הגדול והקדוש שנקרא שמך
טל מפי היר שנשחלח
מקדשך
יהי רצון מלפניך יי אלהינו

שמש

ידעט

וְעַבְדְּךָ זֶה יִקְרָא בְּמַעַדְדֵי מַלְאָכָם
 וְהַשְׁמַיִם יִשְׁבַּעוּ עֵינָיו בְּשִׁפְלָה
 אֲנִי וּמַלְאָכֵי הַגְּבוּרֹת בְּךָ וְהִי קִבְּיָם
 תִּירוּשׁ וַיֵּצֵאֵר "תִּרְנְנָה פִּלְזוֹת עוֹמְדוֹת
 עַל תֵּלָם" וְהַשְׁמַיִם כָּרוֹב
 לְשׁוֹנֵי כֹונֶנֶת אֱלֹהֵי וְתִבְחַר בְּשִׁירִים שְׁשֹׁמֶת
 בְּנֵי טוֹב מִמַּסְסָר וְנִגְדָךְ כֹונֶנֶת מַעַדֵי
 מַעַשְׁחָר וְלֹי גִלּוֹן תִּתֶּה בְּקֶרְאֵי לִמָּה
 בִּיחָר וַיֵּצֵאֵר הֵלְבֵנֶת כְּמֹו מַמָּר יֵחָר
 וְלִנְן לֹא שֶׁתֶּה לִבִּי בִי סִחָרָר הֵי יֵה
 קִתְּרִי עֵתָה פֶּחֶת מוֹל וְכִמְנָחָר מִגִּבְי
 אֲתָה אֱלֹהֵי אֵל תִּחָּחָר

לָךְ לְשָׁלוֹם בְּשֵׁם וְצֹא בְשָׁלוֹם טַל
 כִּירָב לְהוֹשִׁיעַ וּמְגוֹרִיז הַטַּל
 כִּירָב אֲשִׁיר שִׁירָתִי וְאֲשִׁירִים
 דְּבִרָתִי וְאֲמַבִּירָה שְׁפָתִי לְעוֹרֵי שׁוֹעֵתִי
 וְצִוִּים אֲמַרְתִּי תִגְלַל כְּטַל כִּירָב
 כִּי שֵׁם כְּבוֹדְךָ הָאֵל שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ
 עַם אֵל וְתַעֲמִיז כְּעֵבֶל וְתִהְיֶה לְלִגּוֹן
 הַיּוֹם לִישׁוּרָא אֱלֹהֵי כְטַל כִּירָב
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

כְּטַלִּי חוֹרָה תִּחִיר אֲדָמָה
 כְּטַלִּי בִרְכָה תִבְדֹּךְ אֲדָמָה
 כְּטַלִּי גִילָה תִגַּל אֲדָמָה
 כְּטַלִּי דִיעָה תִדְשֵׁן אֲדָמָה
 כְּטַלִּי הוֹד תִּהְדָּר אֲדָמָה

בְּטַלִּי

שְׁתִּיבֹוּ מִלְּפָנֶיךָ עַלֹו עֲלֵינוּ מִחִיָּת
 הַרְבִּים וְתִקְוֶה עֲלֵינוּ כְּכֹוֹן
 הַגּוֹיִם וְנִפְסָחוּתֵנוּ כְּנוֹס מִיִּדְכֶּךָ
 אֲרָץ וְהִצִּיחֵנוּ לְעִין עוֹדֵךְ בִּרְכָה
 וְלִירוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחָת
 עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְכַפֵּן אֲרָב
 קִדְבָנוֹת חוֹבֵתֵינוּ תִמְיִדִין
 כְּסִדְרִין וְמוֹסָפִין כֹהֲלֵנֶךָ וְאֲרָב
 מוֹסָפִי יוֹשֵׁ טוֹב מִבְּקָרָא קִדְשָׁהָה
 יוֹם חֲגֵה מִנְעוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה
 וְנִקְרִיב לְכַפֵּן בְּאַחְזָה כְּמַעֲוֹת
 דְּעֹמִיךְ כְּמֹו שְׁכֵתָבֶת עֲלֵינוּ
 בְּתוֹרָתֶיךָ עַל יְדֵי מַגִּשָּׁה שְׁכָדִיךְ
 מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמַטוֹב הִדְרֵשׁ לָנוּ שְׁנֵבָה
 עָלֵינוּ בְּהַמְּנוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁעֵשׂוּ אֵת דְּעוֹנֶךָ בְּנֵה בֵיתְךָ
 כְּבַתְחֵלָה וְכֹונֵן מִקְדָּשְׁךָ עַד
 מִבּוֹנוֹ וְהִרְאִינוּ בְּגִבּוֹרֵם שְׁמַנְחִימָה
 בְּתִקְוֹנוֹ וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל אֵל דּוֹרָה
 כְּרָצִים לְעַבְדוּתֶךָ וְלוֹוִים לְדוֹכָן
 יוֹשְׂרָאֵל לְמַעַמְדֶּךָ וְאַחַר מִינוֹן עַד
 מִנְשַׁפְּלוֹ יֵשֵׁב וְשֵׁם כְּטַלִּי
 וְנִירָהָה וְנַשְׁתַּחֲוֶה לְכַפֵּן בְּשׁוֹלֵם
 פִּתְמֵי דְגָלִינוּ כְּכִתּוֹב בְּתוֹכָהּ
 שְׁלוֹשׁ כְּעַמִּים בְּשֵׁנָה יוֹשֵׁ אֵל

מקרא קדש הזה יום מועד חג המצות הזה נעשה ונקריב לפניך וגו'
והיזר טעם ומתפלל בקול רם וכשגומר אומ' קדיש ובתרא ובפטר

ותפלת מנחה

בעבודה ואין
נפילת פנים בחולו של מועד
וכך הוא המדר בשאר ימי חולו של מועד לא שביום שני

קורין אם כסף תלוה ובספר שני קורא הרביעי והקרבנות ביום
שלישי כסף לך והרביעי והקרבנות ביום רביעי זיעשו בני

ישראל את הפסח במועדו והרביעי והקרבנות ואם חלה שנת
בחולו של מועד מתפלל תפלת השבת ומוסיף יעלה בעבודה ולא יקריב

בו ביום המנוח הזה וקורין דאח אתה אומר אלי שבעה בני אדם והשמיני
והקרבנות בספר שני ויפטר העצמות היבשות

ותפלת מוסף
במוסף יום טוב עצמו ואומ' ביום המנוח
הזה יום מקרא קדש הזה יום מועד חג המצות הזה ואומ' זאת

מוספי יום המנוח הזה יום מקרא קדש הזה וגו' וחותם מקדש
השבת וישראל זה עמנו ומדליקין ההלל באותה שבת

בשם בליל טוב האחרון מקדשך על היין ואין אומדין קמן

תפלת שביעי שלפסח

מקרא קדש
אפסח סוף דא
זימדה ולא נוקעאן לכבה קורא ההלל בדילוג ואינו אומר
שהחזינו בקידוש היום ואחר שמדליקין ההלל אומר קדיש ומבטא סת

וקורין בו ה בני אדם ויהי בשלח ובספר שני קורא המפטיר והקרבנות
ויפטר וידבר דוד וביום שני קורין כל הבכור והמפטיר קורא

והקרבנות בספר שני ויפטר עוד היום
זה סימן למעמדנות שלפסח

מסך תדא קדש בבסמא פסוק במדברא שלח בופרא
ובשם סדר המעמדות לא ישתנה לא אם סן חל הפסח

באומ' עי

חמישי יהיה הסימן **משך תורה פסול קדש בכספה במדברא**
שלח בפרא **כאן לעיד אי עיד כאן יום אסבת ישור דכר לעיד**
אסבת פי אתה בחרתנו **יקול ותתן לנו יי אהינו באהבה שנתות**
מנוחה ומנוחה לשמחה חגים ושמנים לששון את יום המנוחה הקדש
את יום טוב מקרא קדש הזה את יום חג פל הזה וגו' **וכך הוא**
בזכיר השבת ביעלה ויבוא **וכן במוסף וחיתם מקדש השבת**
ישלח והשמנים **ואן אתמק לעיד אי עיד כאן לילה אחד**
אשר דכר אהבדלה פיעולה לילה אחד **יקול אתה בחרתנו**
וגו' **אי עלינו קראת יקול ותתן לנו יי אהינו באהבה שנתות**
עזקך ותלמדנו לעשות חוקי דעונך **ומתן לנו יי**
אהינו קדושת שבת וכבוד יום טוב והגבית הרגל ובין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הבדלת יום השביעי הגדול והקדוש מששת ימי
קדשת **ותתן לנו יי אהינו באהבה שנתות לשמחה וגו'**
ותם כסבילה **ובעד אתלוח קדיש זויהי נועם ובא לעין גוין**
וקדיש ובתרא ונפטרין **וואגב אן יבדיל פכרג לעיד מתל**
וגוב לקידוש ואהבדלה פי אסבת **וקידוש אספה הוקידוש כל עיד**
לכנה ידכר אסם לעיד במתל אתפלה **ותפלה**
אהבדלה **פי מכרג כל עיד הל כדוב**
אעיד אי אכול **או אי חולו של מעשר הכדא**
בא יי א מנה בורא פרי הגפן **בא יי א מנה המבדיל**
בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לגוים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה **בא יי המבדיל בין קדש לחול ולא יבדל לא על**
הבדל על השמים במעמאי חס טוב **עח סימן אהבדלה**
במקרא יום טוב יי **במקרא שבת יבנה במקרא**
במקרא יבנה ואפילו חל בשבת **ומבדיל בין באתה חונן במקרא**
אסאוב **או כמור בשבת ותפלת יחיד ביום טוב כעבור בשנה**

וקורא להלל ומבדק עליו ונשמע לבין העבור גם היחיד אומר בדיבור
ומדבר הקדושה לעולם וקד ביהא פיהדה עלוה אפסח נסכר
אעלואת ואקידוש ואהבדלות פכן דאכרא לדאך פי כל עיד

מאמרים משלחן ערוך דינים הנהגים בימי העומר בנהגים שלא לישא חשה בין פסח לעומר
עד ללג לעומר מנע שבחותו קמן מעט תלמודי דבי עקיבה אצל לארס ולקדש שפיר דמי ונשואין
דמי מי שקפץ וכנס חין עונשין אותו בנהגים שלא להסתפר עד ללג לעומר שאומרים שאח מסר
מלכות ואין להסתפר עד יום לך בבקר לא אם מן חל יום ללג ערב שבת שאח מסתפרין בו מפני כבוד
השבת יש בנהגים להסתפר בלילה אייר ופלות הוא בידם נהגו הנשים שלא לעשות נעסח ועד עתה
משקיפת החמטה ואילך

מקמור כלילי עזרת

לדוד מקמור שיר

תפלת חג השבועות

למנחה

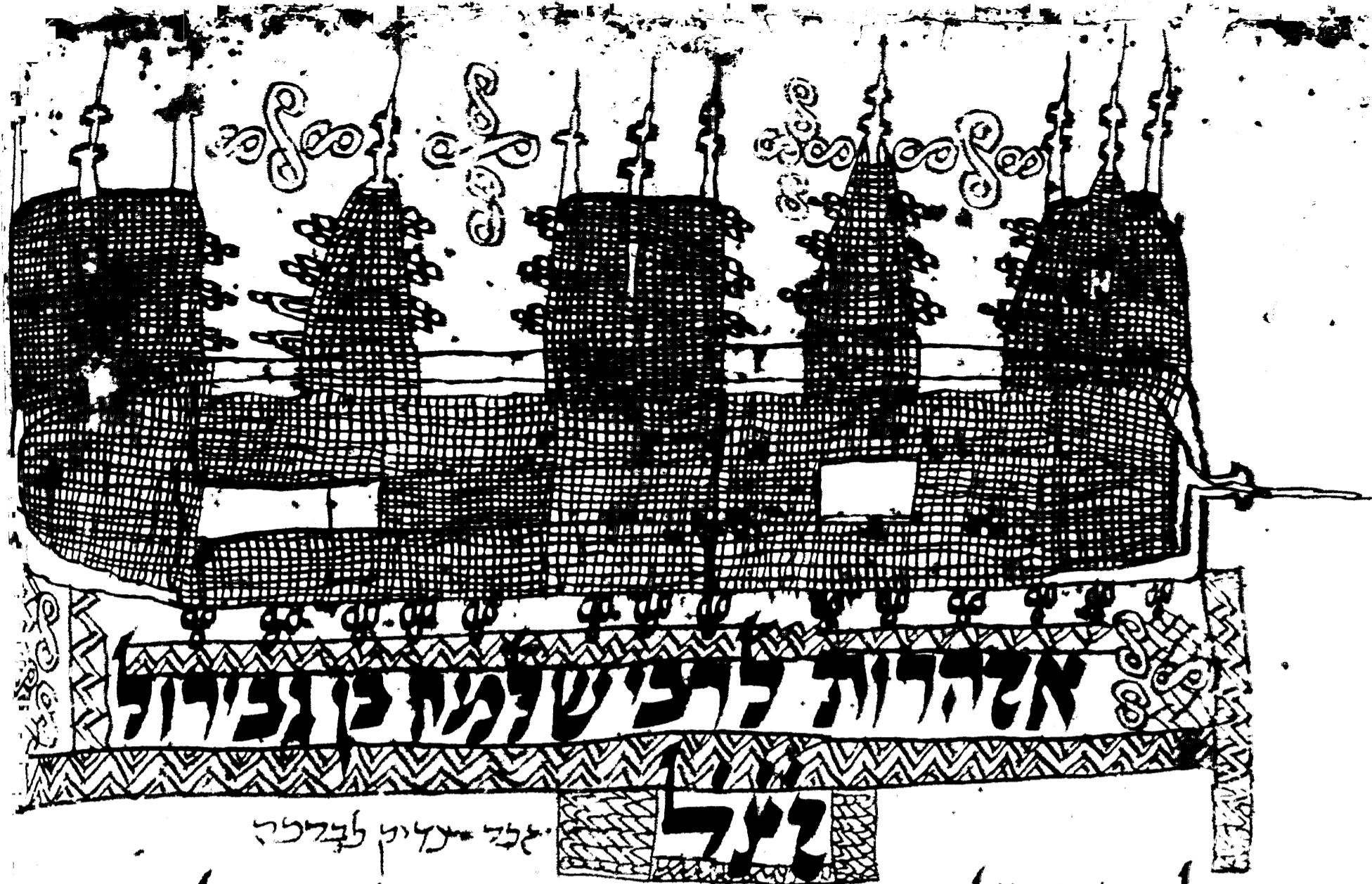
יהוה אלהים יפאנו אויביו יפאנו מעשנאיו מפניו בהגדת עשן תגדת בהמם
דונג מפני אש יאבדו דשעים מפני אלהים ועדיקים ישמחו ויעלצו לפני
אלהים וישמחו בשמחה שירו לאלהים קמרו שמע פלו לחבב בערבות ביה
שמו ועלצו לפניו אבי יתומים ודיין אמתות אלהים במעון קדשו אלהים
מושיב יחידים ביתה מושיב אסירים בפועלות אה קודרים שכו
עמיהם אלהים בעתך לפני עמך בעצרך בישומון סלה אהרן רעשה
את שממים נפשו מפני אלהים שה קיצי מפני אלהים אלהי ישראל גשם
גדבות תניח אלהים נחלתך ונלמה אתה כוננת חיתך ישוובה רב
במוצתך לעני אלהים יי יתן אומר המבשרות עבא רב מלכי עבדות
ידודין ידודין ונות בית תהליק שלל אם תשכבון בין שפתים כנפי יא
נחם בכספ ואגרותיה בירקרק חרוץ צפרש שדי מלכים בה תשלח
בעלמון הר אלהים הר בשן הר גבונום הר בשן למה תדעון הרים
גבונום ההר חמד אלהים לשבתו את יי ישמון לנעת רבב אלהים רבותים
אפי שמו יי גם סיני בקדש עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות
באדם ואח קודרים לשכון יה אלהים ברוך יי יום יום יעמם למה

ישועה

שועתנו סלה" הלא לנו א' למושעות ולאלהים י' למנות תועבות" אך אלהים
ימחן ראש איביו קדקד שער מתהלך באשמינו" אמר י' מבטן אשכח אשכח
מבטלות ים" למען תמחן דגלך בדם לשון כלבך נא ימים מנהו" ראו
הליכותך אלהים הליכות י' מלכי בקדש" קדמו שדים אחר נוגנים בדרך
עלמות תועבות" במקלות ברבו י' אלהים ממקור ישרא" שם בנימין נעור
רוחם שרי יהודה דגמתם שרי קמלון שרי נפתלי" ענה אהיך עוזיך עזרה אלהים
זופעת לנו" נעה יכליך על יושלית לך יזכיר מלכים שרי" גער חית קבד
עדת אבירים בעגלי עמים מתרנס בדיני כסף בקר עמים קרבות יחפצון
יחתיו השמננים מני מצרים בוש תריץ ידיה לאלהים" ממלכות הארץ
שיח לאלהים קמרו י' סלה" לרובב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו קול
עוז" תבו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים" כורא אלהים
ממקד שיך א' ישרא' הומדותן עוז ותעזומות לעם בדרך אלהים.

ואשרי האיש" ומתפללן בתפלות שני ימים שלמסר
בערבית" ושחרית" ומוסף" ומנחה" לא שאומ" את יום טוב
מקרא קדש הזה את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו בזה
זכר ליציאת מצרים" והשאר בתפלות הססח בשווה" וקורא
חדש השלישי ה' בני אדם זבספר שני וביום הבכורים" ויפטר ויהי בשלשים
שנה" וביום שני קרחין כל הבכור ובספר שני וביום הבכור ים
יפטר וי' בהיכל קדשו" ואן אתפק יום תאני לעמדה אסבת
שרך דבר אסבת" יקול את יום טוב הממח הזה את יום טוב
נקרא קדש הזה את יום חג השבועות הזה וגו'

ואן אתפק לילה אחד יחד ותודיעונו כי עמה אליל ופי מברג
לעיד יהבדל פי אתה חונן ועל הכוס כמא ביצא פי מלוח אספר

ליום ראשון שלטענות
על מצות עשר

שמואל לבי מענה" היה במאד נענה" ירא' ומה" דבריו הישרים"
 והוא יסלח חטא" והוא ירבה עמלה" והוא יתן חכמה" להבין נמלה" ו
 אספר תושיות" מתוקות לפיות" ואניב תלפיות" לושר העוברים" ו
 ואספיד מצות עשה" בדת מעיז ומחמה" ועל פשעי יבמה" מגלה נסתרים" ש
 שמונה וארבעים" ומאיתים נטונים" כמנו מסמרות תקועים" במסמר אינר" ב
 בסיני בודעו" ומרום נשמעו" ויהיו הטבעו" בתוך עשרת דברים" א
 אשר התוה הרוות" בתיבות נשתוות" במסמר המצות" ובהם נאמרים" ו
 והמושיע" והמודיע" עד אשר לרע" בתיבות נחקרים" מ
 והרעים" ארעות" בקול הפלא זעות" מקפץ על גבעות" מדלג על הרים" ב
 ועם קרא אותם" רעה אחתם" ויטאה נשמתם" בדתת ושברים" נ
 והוריד כל ידיו" לעמו ועבדיו" והשיב בהם" נשמות לפגרים" ב
 חני הויתר" חני הזהרתיך" חני הדרכתיך" בדרך הישרים" ב
 ליהדא חיוס" שתי פעמים ביום" להתפלל יום יום" ערבים ושחרים" פ
 לעבדו ולאחבו" בלב ולדבקה בו" ולתמוך בנתיבו" פעמים ואשרים" ב
 לקדש תעבדו" ליראה מלך עמו" להשבע בשמו" בלי שוא ושחרים" ו
 ליראה דיהו" ולירדוף עד קיו" ולשמוך דתיהו" ולעשות מצות מלכים

יושבים מרפא
נחתם תמיד
דברים תעדה
נבדקו כבוד המור
אל כנפי בגדך
יעזר ברכת מקוון
בוא עמי השב
יהי לשב עניו
תלמוד ותלמוד
הדלים תרחם
לפתוח ולתת
בעד מחממת
ענג יום מנוחה
ועדקה לעשות
ותלמוד שעשועים
ותומה וענוה
ולמור נאמנה
שמור מצות ערב
ומעשר מעשר
וקדש מתנ
וחזק מן ימוט
ותשמוט משאות
ולקט הקציר
ואלמו הבט
מח ואמור האח
לפי יבאש

עלי לב גם על פה
לבנדך ולתלמיד
זוואפות תעדה
והשבת תשמור
גדילים תעשה לך
באט ובחפזין
ואתך לא ישב
לשכלו ולשכין
והורך כבד
והאכלים תנחם
לאביון יחתת
בכלה ונחרית
בהשקט ובטחה
בבית ובמסות
להדר ולהנעים
זיון קידוש בחדוה
לצנים ברננה
וגם מעשר שני
ובחמה מעשר
ומעשר השני
ולעד כל תמוט
ושכחה עם סחות
ומרט הבקיר
בהענה ובהעבט
בהחיותך האח
ושלח באש

וכתבם על ספי
אברכות תעמיד
ובכנעני תרדה
וההלל תגמור
והלויה דל ודך
ולא תמנע רצון
והגזל תשב
ותקום מלפניו
ותשב כלי אובד
והחולים תשיחם
ולשמיד ולמוות
ולשרות מכלית
ולחוג ולשמחה
ומשאות ומעמלות
והופחת דעים
ויראת לא בתאוה
ליתום ולמנה
וראשון ושמנין
וגם וידוי מעשר
לאכול במעונו
והשביעית תשמור
בחלה ובתבואות
עזוב לבלי תעיר
ותן פן תלבט
והביתך באח
ופסח בעלי חש

מקוזות ושערים
מאת הנגזרים
ותמול לזכרים
בימים נספרים
תלויים בדברים
בענוי כפורים
ועשק מסחרים
וכנוי נהדרים
ותקדש מונבית
ותקבור נגזרים
עמלק ראש ערים
אליהם ואשכנז
ולא רוב הגרים
להקים ולהרים
ואהבת הגרים
חכמים עם חורים
ליום עם גרים
תקדש בהדרים
וראשון מעדלים
והחלב תריים
ספחים וכקירים
ועוללות מעוררים
לדלים נארים
נדבות ונדרים
יהושלך על אורים
ומעיות ומדורים

והאשון שביעי
ויום זכרון תשובה
ועץ עבות כהדר
ובהן הוקם טל
וידע העתים
תשלח שלוח
ולתקן אכלכל
ובן ילמד עם זה
וילבש במלכות
ותבנית אמשכן
חכמה ומלחמה
וטובות קרבנות
והעומר בזהל
למחזורת דיבות
וקרבנות בונה
והתקיעות למלכות
להנעים חמושים
ושבות בזהמה
ועינין מתנים
וחוק חמדות
וחופש האמה
וארון לא ידון
ותחת עבד חסות
ודין שבתהדרוטה
וטובת מדינות
והדת הטמאה

תקדש בחג שמי
ויום כפור תועה
ופדנען חדר
בזמנה יגעל
לטהר נגע בתים
להקטיר ולמלוח
ולשחוט סר וזבל
להניח ולהזהר
שרד ובעת לבת
ולחם הכתבן
קטרת נסבת
ושלש מתנות
וגר שבת להל
נפשות מערביות
להדשיו השנה
והחיות להעלות
ולביותם קדושים
בעצד עם חמה
ועדק מאקנים
ומועא שמתים
בס ימן נכתמה
במכר על קדון
ביוכל ונמות ארון
ותחת ששית
ופוד ענה ערומה
בכנימי חמקיות
בקרבן הנדחה

ומקרא שבוני
וסוכה ארבעה
וערבי נחל מהודר
ובבתולה יבעל
ופתות הפתים
לבקר ולסלוח
ולמלוך ולקבל
והשוק והחזה
לבית המרכת
ושמן המתוכן
ושש המערכת
לפניהם ולבהנות
ומרשת הקהל
ודין אדבע אבות
ומתנות כהונה
ולדחות ולעלות
ולטבול נפשות
וציבורי אדמה
ולתת פישנים
וגם מדרותים
ודין ערי חומה
ביוכל ונמות ארון
ועדלה עד חמיות
נכנה לתרוטה
ופר בא עלמעות
וקרבן חמאה

בכבוד לקטור
תמחים מונח
ובמות התמח
וידיה וידי
והגש מוקטור
כעמים נעתרים
ולקטור חמיות
לחוקי נעתרים
בגדים משקדים
למשחה ולמחור
שלמים פפרים
לתמיד נקברים
ושופטים עם שופרים
נזיקים ושפלים
ארבעה ועשרים
בשני מעשרים
בעתים נקדשים
ומקרא בבורים
לבנים הבכורים
ופדיון נמכרים
ובתי החתרים
ישולח לדרורים
ולבדל ששפלים
ללא חמה פחורים
ופר הכפורים
ומנפין עשרים

וְיִזְדָּר עִם עוֹלָה" וּזְדָאִי עִם נִתְלָה" וְתָרַם הַמִּנְחָלָה" וְעִנְךָ הַצֹּדְרִים"
וְיִדְרִיטָה לַחֲמֹר" וְהַעֲמִיד לַסִּמּוֹר" וְגַם קֵץ הַעֲמֹר" לְשִׁלַּח בִּיעֲרִים"
וְכָל טוֹמֵאָה לְהַכְלִיט" בְּשֹׁרֶץ וּבְנִפְלֹת" וְאִדָּם עִם מִנְחָלוֹת" וּמַשְׁקִים בְּגָדִים"
וְמוֹטָה נִשְׁכַּבְתָּ" וּמִקְרָה מִחֶשְׁבֶּת" וַיְבוֹם עֹזְבֶת" וְאִגְדֵּת מֹרִים"
וְהוֹלֵךְ וְרוֹקֶקֶת" לֹאשָׁה נִתְקַת" וְקוֹץ כֶּפֶץ מִחֲזָקֶת" בְּמַבֹּשִׁי גְבָרִים"
וְדִין אִשֶּׁת שֹׁבִיָּה" וְהוֹק פְּרִיָּה וְדָבִיָּה" וּמַלְבוּשֶׁת עֲדִיָּה" וְנִסְיֹן מִי קָרִים"
וְעִרְלָה וְהַלְוִיִּם" וּמַשְׁנֶה לְמַעֲשֵׂי־לִים" וּבִיּוֹמָם לְהַשְׁלִים" שֶׁכֶר הַנְּשָׁכָרִים"
בְּרִכּוֹת וּקְלָלוֹת" וּמַכָּם וּכְחָלוֹת" וְסִיד אֲבָנִים בְּדוֹלוֹת" וַיּוֹבֵל לְדִירוֹת"
וְהַעֲוִירוֹת עֲדָה" וּמִמֹּרֶם מִתּוֹדָה" וְטִיבּוֹל יוֹלָדָה" מִדְּמֵי הַמִּקְוִיִּם"
וּפְרָה לְשֹׁרֶפֶת" וְחֻקָּה לְתַנּוּפָה" וּמַעֲשֵׂה הָאִיסָה" וְתִרְוּמָה לְהָרִים"
וְעֵץ יָד שׁוֹלַחַת" לְמַלְכָּא מַשְׁחַת" וְעִיר הַנְּדָחַת" לְאֵבֶד וּלְהַחֲרִים"
וְעִיר כִּיתָסָגֵר" אֲבָנִיָּה פֶגֶר" וְתֵת נִבְלָה לְגֵר" וּמִכּוֹר לְנִכְרִים"
דְּמִי כּוֹפֵד תִּשְׁחָק" וְהַמַּסִּית תִּסְקוֹל" בִּיעֲנֵה הָרִים קוֹל" לַעֲבָדָה לְאֲחֵרִים"
וְהוֹלֵם עִם קוֹמָם" כִּמְחֹד הָחַר־יָמָם" לְבִלְתִּי יִתְרוֹמָם" לְהַנְבִּיחַ שִׁדְרִים"
וּצְפוֹר עֲנוֹת תִּפְדֶּע" הַמְּוִעִיָּה שֶׁם דֶּע" וְחִישׁ קָב וּמִתּוֹרֶע" בְּהִזּוֹת נִטְהָרִים"
וּבִזָּה יִדְפָּא" כִּימָה מֵת אֲוִגְסָפָה" וּמִדִּיָּה תִסְכָּה" וַיִּידְאוּ נִשְׁאָרִים"
וְהוֹבֵל בַּחֲמִשָּׁה" תִּכְסֶּהוּ בּוֹשָׁה" וְדָם עַל יִבְשָׁה" תִּכְסֶּה בַעֲמָרִים"
וְהַשּׁוֹטָה תִּשְׁחָק" לְמַעַן תִּנָּקֶה" וְעֲשׂוֹת מַעֲקָה" לְהַסִּיר מִמִּמּוֹדִים"
וְחֵתן כָּל שִׁבְתּוֹ" יִהְיֶה נָקִי לְבֵיתוֹ" וַיּוֹחֵר מִנְּחָתוֹ" וְלֹא יַעֲבֹד דְּבָרִים"
וַיִּנִּיף יָד רִמָּה" מַשׁוּחַ מִלְחָמָה" לְבִלְתִּי תִפְסַח אִימָה" בְּלֵב הַנְּחָגִים"
לֹא מִנְּחָתוֹ" וְלֹא חוֹקוֹתֵי" וְלֹא לֵה תוֹרֹתֵי" תִמְנִיעִים וַיִּשְׁרִים"
תִּחְיֶינָה לְמַהֲיָר" תִּסְפִּיעַ לִי הָיָר" וְהַמִּזְהִיר יִזְהָר" כְּזוֹהֵר הַמִּמּוֹרִים"
וּלְנִזְהָר יִקְדָּב" בְּשִׁמְרָם עֵקֶב דָּב" וּכְמוֹר הוּא יַעֲרָב" וְשָׁרִים מִכְתִּירִים"
שָׂרֵי שׁוֹפָן מַעֲוֹנָה" בְּנֵה קִרְיַת חַנָּה" וְנַעֲלָה נִרְנָה" שְׁלֹשׁ פַּעֲמַיִם בְּשׁוֹדָה"
כִּבְתִּי שְׁלֹשׁ פַּעֲמַיִם בְּשִׁנָּה יִידָאָה כָּל קְבוּרָךְ אֶתְפַּט יֵי אֵלֶיךָ בְּמִקְוֵי אֲשֶׁר יִחַר יָד

מצות לא תעשה

ליום שני של עשרות

בעל שדי אחסה	ועדקו לא חכמה	במצות לא תעשה	אגיד מישורים
כתובים באמונה	בעדות נאמנה	אבימי השנה	במספר בחקרים
יחידים מפתנים	עתידיים וצפונים	לבת היתנים	בעדיי קשורים
עמי נא לקדתי	אחותי רעיתי	ושמעו אמרתי	ולקחי מוסרים
חשקתיך ואוהב	פדיתך מלהב	כמו תודי קהב	עדומים וטהורים
בנחת בצבה	באף ורצבה	וקול דודי קהב	מדלג עלהרים
אנכי ילי	קדאתיך בסיני	לא יהיה עלפני	לך אלהים אחרים
ולא תעשה כסל	ברשע ובכסל	ולא תשים כסל	להקניאו בערים
וגור מלהבה	להביא תועבה	ולבנות מעבה	ולבנות אשורים
וסוד משמני שוח	ואתמק בשוח	ולא תשא לשוח	שמנותיו היקרים
שמור מן יחרה אפ	ומצות לא תנאח	ולגזוב לא תשאח	ולא תחמוד חברים
ונפש לא תנקש	ולא תתן במנוקש	אשר אתדמו אבקש	להכשיל העורים
ושקר לא תענה	ויתום לא תענה	וארעך כל תקנה	בארצות הקרים
והגר לא תונה	וגזית לא תבנה	ועל ריב לא תענה	לאחר מיתבדים
אלהים לא תקלל	והשם כל תקלל	וכדמך לא תעולל	ופרט הבטורים
ולא תקלל אחרש	חמסו ידך ש	ולא תנמזד חודש	שוורים וחמורים
ולא תאחר בביתך	מלאכתך ודמעך	ולא תעשוק דעך	ולא תאחר בדדים
ולא תעשוק שפירך	ולא תלקט קעירך	ולא תחקים שורך	בדישו בעמרים
ולא תפחד זיתך	ולא תפלה פאתך	ולא תונה עמיתך	במקח ודברים
ולא תשא חטאו	אשר לבו מלאו	ולא תשוב לשנאו	במשטמת ערים
ולא תקום עמך	לבד ונקום ממך	ולא תלין עמך	פעולת נשכרים
ולא תשטמנו דרי	ולא תשיל באובות	ולא יומתו אבות	ובנים על הורים
ועבד לא תסביר	נביא שקר ומורה	ולא תהיה אחרי	מסיתים נבירים
	ופנים לא תכיר	ועל פה לא תקביר	שם אלהים אחרים

בסמך לא תחמוד	ועל דם לא תעמד	והחדל ללמוד	שזועה לשקדים
עוד חוקי על דל	ולא תשא פני דל	ומעשך תחדל	לדבות במחירים
ומצות לא תטה	שמור כן זה תשטה	ודין יתום מטה	ואמנות וגרים
ולא תקח שחד	ולא יעיד עד אחד	ולא תאכל יחד	נפשות ובשרים
ולא תחמד גזלה	ולא תקח עדלה	ולא תאכל גבלה	וגזחי השעירים
ולא תאכל טרפה	ותועבה הדומה	ולא תקטין איפה	ואיפה בחקרים
ולא תעשה דעות	במדות קרקעות	ומשקל המעות	ולא במשורים
ולא תתן אכלך	במרבית פן אכלך	ולא תרוץ דגלך	למלשון בחדרים
ולא תשת יד עם	דשנים ומרעים	ולא תגוש דעים	ואחים כנכרים
עקוב עומד שבחתו	ולא תשוב לקחתו	לאמנה תתו	ויתום עם גרים
שנת שבע תנאור	וביוכל תענור	ספחים לא תקעור	ולא תבטור בקירים
ולא תזרע תלמך	להוציא בולחמך	ולא תקשר כרמך	ולא יעלה סורים
ולא תאכל לקליו	ולחם כרמליו	בטרם תביא לו	בדאשית הקצירים
ולא תאכל עד לים	בטרם הלולים	ולא תהדר גדולים	ודלים בארבים
ולא תהיה בנושה	לאיש עניקשה	ולא תתן אשה	בעורים ושכרים
ולא יעלה משוחי	במעלות על מזבחי	ולא תקדח כסחי	באחד השערים
והכלים תמשש	והחמץ תרושש	ותשרתו בשש	עד אחד ועשרים
ולא תוציא לחן	בשר פסח נחון	זקר ועדל מחון	ותושב ושכרים
וגזחי לא תשמן	בזבחו על חמץ	ולבך לא תאמץ	לתתן מחסודים
ונשיא לא תאור	ולא יוראה שאור	ולא ילין עד חור	בשר ליל שמורים
וגזחי שלמים	והלבי חגבים	ותוריות שלמים	להתור באסורים
ולא תאכל על דם	תמיד הנקדם	והחלב והדם	שני אלה אסורים
וכי יגע בשר	בכל טמא באסר	ולא תאכל מעשר	דגנך בשערים
ויצך ויתהדרך	ובבורות בקרך	ותרומת ירך	ומנחה כל נדרים
דגוחיה שפיהם	ועופות למעניהם	בלא סימניהם	אשר הם כיפרים
מוס בו לא יקרב	להקדיב שיערב	בגבן או גרב	פמחים אסורים

ומיד בן דבר
ולא תעלה לרעון
ולא תמיר בהמה
ולא תביא למגפה
ולא תקריב למשחה
קצרת לא תדקח
שמור מן תגשה
וחוק אותו ואת בנו
וכל מלאכה לקצות
ומקראי עבדון
ועם לא תשבור
ולא יצא גפיו
ולא ישתה יין
ובתובת קטקע
ומקרה המראה
ונשך לא תתפן
ועיך לא תעלים
ועמד לא תלבש
ולא תעלו לחמי
בעל בות לא תחסו
וחוק לא יראו
ובדבר לא תשקעו
ובדבר לא תנחשו
ובדבר לא תבשלו
ובדבר לא תעונן
ולא תגרע חוקם

לא תקריב אשכר
בכל מקום וחיונו
מקודשה חתומה
מחיר כלב ואמה
בשמך המשחה
ועינוך תפקח
דבר גיד הנשה
בלבבך תעכנו
בשבתות לרעות
לעדרך ולפשוני
בליל עמך מצור
להטמא לאביו
והכליות עין
בגויך לא תדקע
במחניך תסאה
לגשים על מסבן
בנדחים ונופלים
כמו כשותם נחבש
ולא תסכו לשמי
ובהם לא תעשו
דברו תיראו
מאד חזקו ואמצו
מאד שקדו ודרשו
חדל ציה תרשול
אשורין כונן
למלאכת ספקם

ולא יעבד אפר
ולא תגז בפני עמך
ולא יאכלו תרומה
ולא תתן לבונה
ולא תשום קרתה
וכופר לא תקח
ומצות לא יקשה
ובנך לא תתנו
ומקראי מצות
ומקראי כפורים
על ראשי נקיון
ויתר השארים
ויתר הצברים
ויובל להבדים
בך עדות דברים
לא תיד על הקדיון
כהבלי הכפרים
שאור ותמרים
אשר לפני עמרים
כמסות המורים
ושלום כנהרים
כיה ויתם גרים
כנאחים גרים
וכא ליל שמורים
בעמכם לדוריהם
מדורים ונעוריהם

בבכור ושוריהם
במשקה העדיון
טמאים עם קרים
במנחת השעורים
אשרט בבשרים
לרועת חסד תרים
בעינוך תרים
למולך אבגרים
ויום הבכורים
ומקראי כפורים
על ראשי נקיון
ויתר השארים
ויתר הצברים
ויובל להבדים
בך עדות דברים
לא תיד על הקדיון
כהבלי הכפרים
שאור ותמרים
אשר לפני עמרים
כמסות המורים
ושלום כנהרים
כיה ויתם גרים
כנאחים גרים
וכא ליל שמורים
בעמכם לדוריהם
מדורים ונעוריהם

אחד ושבעים הם " חרוצים במעשיהם " ואלה סקודיהם " במכתב נקפדים " אשר יתן קדשו " למולך כלוב דשעו " והמגדת ישעו " אשר ידו יד ים " ובן סובא וקלל " ומנפה ומקלל " ומגדיוח ערים " והדובר קרה " בשם עק " ובעל חוב לקדח " וידעונו שקרים " ונמש רוצחת " למחר ולפחת " ועם עיר נדחת " בחרב נדקרים " ונבא מדעת " תבסה תולעת " ואשה נדבעת " לבהמת היערים " והבא על ארוסה " ועל כלה כנוסה " ועל בהמה חנוסה " והבא על עזרים " ובא על אשת איש " מארץ יחפיר ויבאיש " וידותו מבאיש " שניהם במארים " ובא על יולדתו " ובת בנו ובת בתו " ובתו בת אשתו " ובא על אחות הורים " ועל אשה ובתה " ובת בנה ובת בתה " ועל כדה בעבתה " למלאת משמרים " ועל אשת אביו " ועל אשת אחיו " ואם חמותו וחמיו " כל זה אסורים " ומשפט בנות כהן " ומשפט לוממניהן " ומשפט בועלהן " להשמיד ולהחרים " והבועל ארמית " ברעתו להעמית " והגונב בתרמית " קסוות נבחרים " והגונב אדם " בשחת יורדם " ואוכל לבדם " יהי פוקד כרים " וארור כל זופל " אשר פגול ואכל " והוא רק יאכל " באש הפיורים " ושברין מתנים " לאותג עינים " וקיהות שינים " לאוכל נותרים " ואוכל נקמעת " לפלה נחרית " ואוכל נחמעת " בימים נשמדים " ותפחלא יעשה " בחשך שמו יכוסה " ואיש אוכל ועושה " גופ הפסורים " ואיש סך ומפטם " בעברתי אשפטם " ואיש אקנוי אטם " למשפט המגורים " והטוחט מחוץ " והמעלה בחוץ " ושאינו רחוק " במימי פיורים " ועובר על דם ברית " תהי נפשו להכרית " ואין תקוה ואחרית " לשלח אסורים " והטמא יודש " בצואו למקדש " והאוכל קדש " בטמאת הבשרים " והאוכל טבל " יבואו חבל " ויחזק ככבל " ויאחזוהו עירים " והאוכל תרומה " תבואה מהומה " וכהן כויטמא " בעברו מאמרים " ומתכל יוסר " טבול יום הנמסר " לשמש מחוסר " בגדים נספרים " והקר העובר " במותו אפבד " ומחרץ יאבד " מחוסר כפורים

והמלות אחתיו" לפרוע ושתיו" וטמא אחתיו" לשמש הקודש
 ואת התורות" יסודות נגהרות" לבעליהן באורות" והנה פארות פסנטי תמוה
 כלו מניח עשה" ומצות לא תעשה" בעזרת עור מתסה" ומגן לשרים
 ימנהר אעליון" לקבץ עם אביון" ויבנה הר עיון" ועמק הפגרים
 ויהים את סובו" ויגיה השבו" ויתן עוז למלכו" וקרנינו ידים
 ויראו מתי נספר" במקום ישינו עפר" ובתקוע שופר" ובנשוא נס הקדים
 ומראש הומיות" תרנן הפיות" וממנועות אריות" ומהרדי במרים
 ואח כל עם שוגג" בדעה יתמוגג" לקול המון חוגג" בשמחה ובשירים
 ועל הר הגליל כרנן" בחליל" ואח תחפון כליל" ואח יעלו פרים
 שוב לגבולינו" והתר עולינו" ופנה אלינו" ומלך עולינו
 מלך רחמן רחם עלינו וגו' אשחזא

תפלת התעניות

ושלשה בתשרי ועשר
 בטבת" ואל באדר" לעלוה מיהן ואחדה והי מתל עלוה אחל כל חנה יקיד
 פי בדבת ין ענד אן יעל אי דיקם א תשיביבו יקול ענינו ין
 אהיבו ענינו ביום גום התענות הזה כי בערה גדולה
 אבחנו אל תסתר פניך ממנו ואח תעלם אקבך
 משמיע תפלתינו והיה קטוב לשועינו חדים נקרא
 ואתה תענה טרם נדבר ואתה תשמע כדבר שנאמר
 והיה טרם יקראו ואנו מענה עוד הם מדברים ואנו
 מענה כי אתה שומע תפלת כל מה בא ין שומע
 רעה ומודים" ושים שלום

מתל ין בתמוז
 פירוש ישי אומרים שאין היחיד
 אומר ענינו כי הם במבדלה שמא
 יאחזנו בולמנוק אנמנא שקדן
 בעפלתו אבג שלח עבוד אומרו
 גם בתפלת שחרית כשהוא
 מתפלל בקול רם שאי אפשר
 שלא יתענו קצת הקהל ובאדבע
 עומות גם היחיד אומרו בכל
 תפלותי דאשיל יאחזנו
 בולמנוק ואחל שייך שפיר
 ללמד ענינו ביום גום התענות
 דזה כיון שתקנו חכמי
 להתענות ביו

תפלת שחרית

ענינו מי שמעקולינו" ושליח עבוד אומ' ענינו בדבה בפני שומע ביו
 גול לרופא" ענד אן יעלג בגול ישרא" יקול ענינו ין אהיה

ולא תעבוד בהם עבודת עובדיהם ביען בי להם עבדים נמסרים
 ולא תקמוץ כפך ולא תקשה ערפך ולא תתן כספך בנשך כחירים
 ולא ירע לבך בתתך לתושבך ולא ימצא בך קוסמים וחכמים
 ולא תעביר את בנך ולא תשחית את קקך ולא תחוס עינך לבלות העוורים
 ולא תכרות להם ברית ולא יהם ולא תעשה להם בארות נשברים
 ולא תלך אתם בחוקות משמרותם ולא תחין אותם ולא תחונן קרים
 באינם לא ישכנו ובם לא תתחתנו ומשכית לא תתנו בארצות השומרים
 ולא תשאיר עונה בעיר לבל תקנה והיא לא תבכה אכלה חרם תחרים
 וחרם עם נאבק בדרך לא תדבק והיה תל אבק פמה פכת קרים
 ועמוני פקר ומואבי בקר ולא יבא ממקד בקוד עם נבחרים
 ולא תדרוש שלומים לא פקרים קמים ולא תשים דמים להעצ משמים
 ולא תהרג נקיים ונדיקים עניים ולא תעזוב ליום לבל ינחלו ערים
 ולא תדרוש אמת אשר אין עמו אמת והמשפט האמת אשר עליה יערים
 ולא תשיג כל גבול פמיות שוכן גבול ולא תשחית עץ יבול בבלות מעורים
 ולא תחלל בתך לה קנות על דעתך ולא תשוב אשתך בלכתה לאחרים
 ולא תשכב איתה אהדת טומאתה ואשה אל אחותה לבלות המקורים
 ולא תהיה לאיש ער בעולת איש נקד ולא יחלל מעזר קדשים מעורים
 ולא תהיה קדשה בקוד עדה קדושה ולא יהיה על אשה מלבושי גברים
 ולא ילבוש אגשים לבושי הנשים ולא יהיו קדשים בצנים נכשרים
 ולא תהיה בחורי אחיך העברי ולא תמליך נכרי אל כניזן חורים
 ולא ירבה נשים וסוסים ופרשים ולא ישיב חפשים לארץ המערים
 ולא יקוד לבבו בסוסים מרובו וכספו וזהבו ואהדת האוירים
 ולא תמכור עברי כמכרת עברי ולא תתעב מיניו בצואו למגורים
 ולא תתעב אדומו בצואו להדומי ולא יבא בעמי פנועים וגורים
 ולא תעא עברית אשר תוקח בבית פאמה הנכרית בר אשי איברים
 ואם יבגוד בבירה והכדה במחירה ולא ימשול למכרה פיתר מנכרים

ולא

ולא יגדע אותה" שארה ובסותה" ומשכב עונתה" כמזבנות חורים
 וארבע עשרה" אסורות לבחן" והאחת מהן" כשרה לאחריהם
 ולא יגדל מדע" ולא יפרוס קדע" ולא יחלל קדע" ומקדש הדורים
 ולא יטמא עממו" לאביו ולא אמו" אבל על מנת עממו" אשר אין לו קוברים
 ובזבד לא יעא" פני אירעה" ויגלע עת יעא" כחתן מחזירים
 ובזבד לא תמכה" גדולתו תרבה" ונרו לא יכבה" ויזרח כמאורות
 ולא תאכל בתי" בקחתה קר פתו" אכלת אכל אחו" בשובה כנעורים
 וגם לא יאכלו בו" שפירו ותושבו" ועל מנת לא יבוא" באהלי תמזורים
 ולא יאכל פנימית" בגדון ובתרמית" ולא יבדיל להעמית" שמוע התודות
 ולא יאכל מנחת" בלילו פן יחת" ולא תקדח משחת" בליום עם פרים
 וקר לא יתגלע" דמות קדש נבלע" וטמא פן יבולע" בשחון ועצרים
 ולא יעצט אורח" פן יהיה לטורח" ולא יהיה כקרח" ורעיו הממרים
 ולוי העקן" עבודה לא יתקן" ולא תקח אם עלקן" על בני העפרים
 ויניח אמשך" במעות לא תשיך" ואורך לא יחשיך" בארץ לא סורים
 ולא תמוס רבת" במעות גבול שבת" וחוק מנחת מנחת" ומאנה תגורים
 וביתך לא יסח" במעות לא יסח" ומעות כן תשכח" שתים כאמרים
 ומעות לא תבערו" ומעות לא תשקרו" ומעות לא ימכרו" שדה מגדש עורים
 ומעות כלאים" ורעב ורחיים" ואבני מאגנים" בכיסי מקחרים
 ומעות לא תניח" לעולם לא תחניף" ומעות פן יוסיף" להכות נוסרים
 ומעות לא תחבול" על כותח תחבול" והילך לא יבול" ותפדה כתמרים
 ומעות לא תמדע" לעולם לא תגדע" וחוק גזעיה שפרע" ושם עלולות דברים
 וחוק לא תוסיף" וחוק לא תחנימו" ומעות לא תקיימו" פאת ראש כפומרים
 וחוק אש לא תבערו" וחוק לא תסורו" וחוק לא תגורו" וחוק שבעת אסרים
 וחוק לא תכפת" וחוק לא תיעדת" וחוק לא תתן" למענים נגדריים
 ובתעבות תעבוס" במישורים תשפוט" ופרשת הדיוט" ופרשת שוטרים
 וכל פרשיות" מפיחי תושיות" אשר הם בעיות" מקום נהרי יאורח

קולנו "ש"ע אומ' ענינו בדבה בפני עמית בין גוף לרומה וחותם בה
 העונה לעמו ישראל בעת צרה "ואומ' רחם יי' אלינו וגו'" ענין תשכין
 ויתם כפבילה "ובדפוס אין ש"ע אומ' ברבת בשחרית תשעה
 באב" ואין כופלין עלפניהן בתשעה באב" לא אומ' קדיש ומזמור ספ' תו
 וקורין בו שלשה בני אדם "כיתוליד בנים" והשלישי הוא שמכסיד באספה
 אספים" ומבדק על הנביא תחלה "ב אשר בחר בנביאים טובים וגו'"
 ואחריתו ב' עוד כל העולמים לו הן הנאמק בכל דבריו "רחם
 יי' אלינו עלינו על ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבילה וגו'"
 לו בונה ירושלם" ואחר כך אומ' והוא רחום וברך לעיון ומזמור
 אותו היום ואחריו מזמור תשעה באב והו

מזמור לאספ' אלים באו גוים בנהלתך טמאן את היכל קדשך
 שמו את ירושלם לעוים נתנו את גבלת עבדיך מאכל לעות השמיים
 אשר חסידך לחיתו ארץ שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קוצר
 היוצו חרפה לשכינינו לעג וקלס לסביבותינו עד מה יי' תאנף לנעת
 תבער כמו אש קנאתך" שפוך חמתך על הגוים" אשר לא ידעוך ועל
 ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת בנהו השמו"ה
 תזכור לבו עונות ראשונים בזה יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד
 עזרנו אלהי שעינו על דבר כבוד שמיך והעילינו וכפר על חטאתינו
 למען שמיך" למנה יאמרו הגוים איה אלהים יודע בבואי
 לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך תבוא לפניך חנקת אסיר כבודך
 דרועך הותר בני תמותה והשבו לשכינינו שבטתים אל חיקם חרפתם
 אשר חידמוך יי' ואנחנו עמך ועמך מרשיתך בודה לך לעולם לדור
 ודור נספר תהלתך" תפלה לעני וגו'" לדוד מלך

מנוחה

מנוחה

ואומר קדיש ובתרא ונפטרינ' ובמנוחה אומ' והוא רחום
 תהלה לדוד ואומר קדיש ומזמור ספר תורה קורין בגשלושה
 בני אדם" אהוול יקרא ויחל אי ויפן וירד" ואתאב" ואתאב"

מִן כָּסֶל לֶךְ אִי אִשָּׁר חֲנִי עֲנִישָׁה עִמָּךְ וּמִנָּה דִירוֹ וְאִנְיָמָר קָדִישׁ וְעֹמֶר
וּמִתְמַלְלִין כְּתֻבֹת שְׁחָרִית וְחִזְקֵי שֵׁץ וּמִתְמַלְלִין בְּקוֹל דָּם עֲשָׂרִים בְּרִכּוֹת
כִּמְזֻז בְּשְׁחָרִית וּמִקְכִּיר שֵׁץ בָּרַח בְּמִנְחָה זוֹ וּבִשְׁמוֹת אֲוִם קָדִישׁ וּבִתְרוֹ וְנִמְנָן

ערב תשעה באב

במנחה מקדימין לבוא לבית הכנסת ומתפללין תפלת מנחה כשאר הימים לא שאין
בוסלין על סנייהן והולכין לבתייהן ואוכלין מצעוד יום סעודה המפסקת ובסעודה זו לא
יחל בשד ולא ישנה יין ולא יאכל שנית בשילין זמני שאפשר לו לא יאכל אפס חרינה
במלח וקיתון שלמים ויושבין על גבי קרקע ואין מזמנין בסעודה זו ואם היו שלשה
כל אחד יושב לבדו וידום ויברך לעצמו ויהגין לאכול עד שיש או בינים מבושלים
שהם מלאכל אכלים ואם חל תשעה באב באחד בשבת או שחל בשבת ובדחה לאחר
השבת אוכל בשד ושונה יין ומעלה על שלחנו אפילו בסעודת שלמה בעת מלכותו
אם חל תשעה באב באחד בשבת אין אומדין עד קטן במנחה משום דאיקרי
פועז א"ע שאכל סעודה המפסקת מותר לחזור לאכול א"כ קיבלנו בפירוש
שלא לאכול עוד

ליל תשעה באב

חולצים מבעליהם והולכים
לבית הכנסת ויושבים על גבי
קרקע וכן ביום עד תפלת המנחה ואין מדליקין נרות כי אם נר אחד שקורין לחורו קינות ואיכא
ואסור באכילה ושתייה וברחיצה לא הידים בשחרית עד קשרי מעבדותיו וכן אם היו ידיו
מלוכלכות בטיט ובנאה מותר לרחוץ להעביר הקזהמה ולא כל ידיו לא כלפי העורך להעביר
הכלבץ הבא מן הדרך ורגליו כהות מותר לרחוץ אותן במים פיוכה אסורה בט"ז ודוקא פיוכה
של תעבוב אבל אם שיש להחטטין בדאשון מן בדדכו ואינו חושש געלות הסנדל דוקא של עור אבל שלבג
אם שלבג או של שנים והן קליפי עץ או של גמי גוחר ושל עץ מחוזה עור מקור ותשמיש המטה וש
מי שאומץ שלא ישן עם אשתו במטה בליל תשעה באב גנפון הדבר משום כך אמרין בקירא
ש'שרש' ת'ש'ל'ב'ע' נתחיל בענייני תשעה באב

בשע
כתוב
כ

ענינו וגו' אי עוד הם מדברים ואני אשמע כי אתה מנחה בכל ערה ותרצה
מורה ומציל באיני העונה לעמנו אשר באת ערה ואומ' דמאנו יא' אהינו וגו'

ותם עלי סבילה ובשגומר התפלה נוסלין על פניהן ואומ' קדיש ומיני
ספר תורה וקורין בוג' בני אדם ויחל מעשה הרחשון קורא פירוש ב"ח בתמוז קורין ויחל
מן ויחל מעשה עד ויכן וירד' והשני והשלישי קורין מעשה עד אשר אני עושה עמך מעשה עד אשר אני עושה עמך
מסלך עד אשר אני עושה עמך ומחזירו ואומ' קדיש תהלה לדוד וקדר היום ומקמור אחת היום ואחדיו בדכוסין

מקמור התפנית והו' **תפלה לעני** כי יעטות ולפני יני
ויו' ושפך שוחו' יי' שמענה תפלתו ושועתו אליך

תבוא אל תסתר פניך ממני ביום ער לי הטה אלי אקדך ביום אקדך מידה
פני כי בלו בששן ימי ועצמותי כפיוקד ניהרו ה ופה כעשב ויובש לבי
כי שפחתי מנאכול לחמי מקול אפחתי דבקה ענימי לבטרי דמיתי לקחתי
מדבר היותי ככוס חרבות שקדתי ואהיה כעפור בודד על גג כל היום אירטוני
אויבי מהוללי בי בשבעו כי אפר כלחם אכלתי ושקודי בבכי מסכתי מפני
קעמך וקעמך כי נשאתני ותשליכני ימי כעל נפוי ואני כעשב איבש ואחתי
יני לעולם תשב וקכרך לדור ודור אתה תקום תרחם עיון כי עת לחברה
כי בא מועד כי רעו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחונינו וייראו גוים את
שם יי' וכל מלכי הארץ את כבוד יי' כי בנה יי' עיון נדאה בכבוד ופנה אל
תפלת הער עד ולא בשה את תפלתם תכתב זאת לדור אחריו ועם כבד
וקלל יה' כי השקית ממרום קדשו יי' משמים אל ארץ הביט לשמנו
אנקת אסיר לפתיה בני תמותה לספר בעיון שם יי' ותהלתו בירושלם
בהקצק עמים יחדיו וממלכות לעבוד את יי' ענה בדרך פוחי קער ימי
אומר אלי אל תעליני בחייתי בדור דורים שנותיך לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמור וכולם כבדו וכלו כלבוש
ליי'ם ויחלומו ואתה הוא ושנותיך לא יתמע בני עבדיך ישתכחו וקדעם
ואומ' לדוד אליך ואומ' קדיש ובתראומתו

ועליו למנחה אומדין והוא רחום תהלה לדוד ואומ' קדיש
 ומזמור ספר תהלה קורין בו ויחל מנשה בדרך שחרתו בשחרית ואומ' קדיש
 ועומדין ומתפללין בתפלת שחרית ואומ' ענינו בשומע תפלה" וחוזר ש"ע
 ומתפלל בקול רם ואומ' ענינו בין גיל לדומא ואומ' ברכת כהנים במנחה קו'
 ובשגומר התפלה נופלין על פניהן ואומ' קדיש ובתרא ונפתלין
 ואן אתפיק לה תענית חלום בשבת יעלי עליו תפלה אסבת באומ' ויקול קבר
 יהיו לרעין ענינו יי' אהבו וגו' כי אתה שומע תפלת כל פה פודה ומציל
 בכל עת צרה ועוקה יהי לרעין וגו' ומתענה בשבת כדי שיקדעו גזר
 חובו וינדיך להתענות גם למחר למי שביטל עובד שבת

תפלת תשעה באב

מיתענה מבעוד
 ביום כדרך שמתענה
 ביום המפורים" ואחר שמבדק מעריב ערבים עד סוכו אומ' קדיש ועומדין
 ומתפללין י"ט ברכות ויקולו בדלת שבין
 דחם יי' אהבו עלינו על
 ישראל עמך ועל ירושלם עירך העיר האבילה החרובה השוממה הנתונה
 ביד גרים היושבת ודאש לה חפוי באשה עקרה שלא ילדה ויבלענה למזונה
 ויורשנה עובדי פסילים ויתנו את נבלת עבדיך מאכל לעות השמים ונחמות
 חרין על פני עיון במרד תבכה וירושלים תתקולה לבי לבי על חלליהם
 מעי מעי על חרוביהם דאח יי' והביטה דחם שוממותיה ונחמיה כי אתה
 יי' באש היתה ובאש אתה עתיד לבנותה בכתוב ואנ' אהיה לה כאום
 יי' חסד אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה בא יי' בונה ירושלם
 את צמח וגו' שמע קולנו וגו' אי דיתם אדל
 תשיבנו ענינו יי' אהבו וגו' כסבל אתענות
 יתם עלי סבילה ועליו אעב כסבל
 לחול ואומדין דחם בדל תשבין וענינו פי שמע

הנהגות כל תשעה באב
 שבת און חמדין עדין צמחה
 בשבת צמח צמח אהיה קיבות
 ואומ' קדיש קדושה ומתחיל
 פן ואומ' קדיש ואומ' חמדין
 שבת און חמדין ויהי גושל ליל
 וימזגים בציור כנסת
 לארץ עד תפלת המנחה ואין
 סדר קיבות בלילה כי אב

ביום הזה לאור קיבות ואיזה" חין אומ' תחנות בליל ואין כותלים על פניהם משום דאש
 בשבת דהינות חסד לספר דבר לעצת חסין כדי שלא יפסק לב
 עובד כבדים ומגלות

איכה

ישבה בצד העיר רבתי עסה יתה באנשי
בגוים שרתי במדינות היתה למס

וצרתי

נכו תצבה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מפני אהבירה
כל דעיה בגדו בה הנו לה לאיבים

גדרו

עבודה היא ישבה בגוים לא מעאה מנוח כל רדמיה השיגה בין
המעררים דרכי ציון אבילות מבלי באי מועד כל שעלירה

אמניח

מתחמדת

שוממין בהניה נאנחים בתולתיה נובות והיא מדלה
צריה לראש איביה שלו כי יהיה הנה על דב פשעיה עוללית

מבט

הלכו שבי לפניך וינח מן צד ציון כל הדירה היו שליה
פאילים לא מעאו מרעה וילכו בלא כח לפניך דודך

ודלח

ירושלם ימי עניה ומדודיה כל מחמדיה אשר היו מימי קדם
בנפל עמה ביד צר וצין עוזר לה דחה צדים שחקו על משנתה

חקדוה

חטא חטאה ירושלם על פן לגידה היתה כל מבבדיה הקוללה
פידאו עדותה גם היא נאנחה ותשב אחור

לא זכרה אחריתה ותדך פלאים אין מנחם לה דחה ילי את עני
כיהגדיל אונב ידן פרש צר על כל מחמדיה כי דחתה

יתני

גוים באו מקדשה אשר עויתה לא יבואו פקהל לך
עמה נאנחים מבקשים לחסותנו מחמדיהם באכל להשיב

חקידה

בטש בי

נפש דחה יהיה והביטה כי הייתה קוללה
עצרי דרך הפיטו וראו אס יש מנחם מבבדי אשר עולל לי

מאדלה

אשר הנה יהיה ביום חרון אפו ממדום שלח אש בעצמתי
וידנה פלש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה כר

אשכח פתעבת

היום דוה גשקד על פשעי בידו ישתדלו עליו על ידו
בשיל פחי נתנני אדני בידי לא אוכל קום סלה כל

היכל

אם אבירי אדני בקדמי קרא עלי מועד לטפור פח ודרי
גת

בַּת דָּרֶךְ יְהוָה לִבְתּוֹלַת בֵּית יְהוּדָה : עַל אֲלֵהָ אֲנִי בּוֹכִיָּה עֵינַי עֲנִי
 יוֹדָה מַיִם כִּי דָחַק מִמֶּנִּי מִנְחָם מַשׁוּב כַּפְשִׁי הֵינִי בְנִי שׁוֹמְמִים כִּי
 גִּבֹּר אֲנִיבִי : פִּדְיָה עֵינִי בִּידֵיהָ אֵין מִנְחָם לָהּ
 אֲנִי יְהוָה לִיעֲקֹב קִבֵּיבִיו עֲדִיתָהּ יְרוּשָׁלַם לְגִדְלָהּ
 בִּנְיָהֶם : יִצְחָק הוּא יְהוָה כִּי כִּיהו מְלִיתִי שִׁמְעוּ
 נָח כָּל יְעָמִים וְדָאוּ מִכָּאֲבִי בְתוֹלַתִּי וּבְחֹרִי הֶלְכִי
 בְּשָׁבִי : קִדְמָתִי לְמִאֲהָבִי הִמָּה רִמּוֹנִי כִּהְנִי
 וְזָקֵן בְּעִיר גִּזְעוּ כִּי בִקְשׁוּ אֶכְלֵ לֶמֶן וְנִשְׁבִּיבוּ
 אֶת בְּשָׁמִם : דָּאָה יְהוָה כִּי יֵצֵא לִי חֲמַר מִרוּ דְהַפֵּךְ לִבִּי כִּי מִרְיָ
 מְלִיתִי מִחֻיִן שִׁכְלָה חֲרִב בְּבֵית פִּמְזוֹת : שִׁמְעוּ פִּי נִחְנָחָה
 אֲנִי אֵין מִנְחָם לִי מִלְּאֵיבִי שִׁמְעוּ רַעְתִּי שִׁשׁוּ כִּי אֲתָה עֲשִׂיתָ
 הַבִּמָּת יוֹם קִדְמָתִי וַיְהִי כִּמְנָה : תִּבְחַ כָּל דַּעְתָּם לִפְנֵיךְ וְעוֹלָלָה
 לֶמֶן בְּאֲשֶׁר עוֹלָלָתִי לִי עַל כָּל מַשְׁעִי כִּי דַבּוֹת אֲנִיחֹתִי וְלִבִּי דוּי :
אִיכָּה יַעֲלֶיב בְּאֲפִי אֲדַרְצֵה
 אֶת בֵּית עֵינִי הַשְׁלִיךְ מִשְׁמַיִם :
 וְלֹא אֶפְרָה הָרוֹם דָּגְלִיו בְּיוֹם אֲפִי : בָּלַע אֲדָמִי לֹא חֲמַל אֶת כִּרְ
 נִחוֹת יַעֲקֹב הָרָם בְּעִבְדֵּיתוֹ מִבְּעֵרִי בֵּית יְהוּדָה הִגִּיעַ לְאֲדָמִי חֲלָל
 מִמַּלְכָּה וְשָׂרִיָּה : גִּדְּעַ בַּחֲרִי אֶפְרָיִם כִּי קָדִין
 יִשְׂרָאֵל הָשִׁיב אַחֲוִיר יִמִּינוּ מִמֶּנִּי אֲנִיבִי וַיִּבְעַד
 בִּיעֲקֹב פֶּחֶשׁ לְהַבִּיהָ אֶכְלָם סָבִיב : דִּירֶךְ
 קִשְׁתּוֹ כְּאֲנִיבִי נֶעַב יִמְנִינוּ כִּפְתֵּר וַיְהִיג כִּי
 מִחֲמַדִּי עֵין בְּאֵה לִבְתּוֹלַת עֵינִי שִׁכַּךְ פֶּחֶשׁ חֲמַתּוֹ
 הִיָּה אֲדָמִי כְּאֲנִיבִי בָלַע יִשְׂרָאֵל בָּלַע כִּי
 אֶדְ מִנְיָתִיהָ שִׁחַת מִבְּעֵרִיו וַיִּהְיֶה בְּבִיר
 יְהוּדָה תִּמְנִיָּה וְאֲנִיָּה : וַיַּחֲמַס כָּנָן שׁוֹפָה
 שִׁחַת מִעֲדִי שִׁכַּח יְהוָה בְּעֵינֵי מִעֲדִי וְשִׁבְתִּי וַיִּנָּחֵן בְּזָעַם אֲפִי

פירוש פירוש של תנאים
 הירושלמי שבשעה
 שדאנה עיון לא מעשה
 מי שיבער לה פת נחולל
 ויאכל אותה אחר כך
 בענה בידיה לנפשה
 הדא היא דבת פירשה
 עיון צדקה מלשון מדה

פ
מבטרה

העמים
ק

פ
תעוררת

פ
ועדת סתבטש

פ
נשים

פ
מחל סכינה
ל
חלך

פירוש חלל ממלכה ושריה
 ממלכה או ישראל שהם קדושים
 ממלכת כהנים ושריה מדרש
 אגדה ושומרון או שרים של
 מעלה שהחליטם הממונה לפי
 שהיו ברשעים ישראל בגלל שם
 הממורד ובמלחמה הם שישבעו
 את שרי מעלה להעולם מאש
 ומגמים וממורד נעבשו כשהיה
 משבצת את שר האש בעמנו
 חומר אין במשפט לו בידי וכן
 בולם

פ
אתה ואחתי

מלך

פ
ואכל ואלו

מלך ופקן : זנח אדני מקדשו נאך מקדשו הסגור ביד חוב חומת
ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מצעד : חשב יהוה להשחית
חומת בית עיון נטה קו לא השיב ידו מכלע ויאכל חל וחומה
וחדו אמללו : טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה
מלכה ושריה בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון
מיהוה : ישבו לארץ ידמו זקני פת עיון העלו עפל על
ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשן בתולת ירושלים :
כלו בהמעות עית פחד מרו מעי נשפך לארץ פבדי על
שבר בת עמי בעט עולל ויונק ברחבות קריה : לאמתם
ואמרו מיה דגן וזין בהתעטפם בחלל ברחבות עיר בהשתפך
נפשם אל חיק חמיתם : מנה מעולדך מה אדמה לך הבת ירושלים
מה אשוח לך ואחמך בתולת בית עיון פי גדול פים שברך מי ירמך
לך : נביאך חזו לך שוא ותפל ולא בלו על עונך להשיב שביתך
והחזו לך נשאת שוא ומדמים : ספקו עליך פנים כל עברי דרך
שרקו ויביעו ראשם על צת ירושלים הזאת העיר שואמרו כל ילית
ופי משוש לכל הארץ : פאו עליך פיהם כל איבך שרקו ויחרקו
שן אמרו בלענו אך זה היום שקויבהו מעאנו ראינו : עשה יהוה
אשר דמם בצע אמרתו אשר עוה מימי קדם ולא חמל וישמח
עליך חוב הדמים קרן עריך : מעק לבם אל אדני חומת בית עיון
הורידו בנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך אל תדום
בת עינך : קומני דני בלילה לראש אשמודות שפכי פמיה
לפך נכח פני אדני שמי אליו פפך על נפש עוללך העטופים
ברע ברש כל חונות : ראה יהוה והביטה למי עוללת
לא אם תאכלנה נשים פרים עוללי טפוחים אם יהרב ממקדש
דני בהן וגביא : שפכו לארץ חומת בער זקן בתולתי ובחורי
שבו בחרב הרגת כיום אפך טבחתי לא חמלתי : תקרא

פ
אמר
ואסור
אמר
שורה
אמר
שורה
חומת
נמוכה
שכנגד
חומה
גבוהה

פ
במדת תנוורת

פ
אעידך אחיך

פ
אזהרתך
שביתך

פ
באמלה אגמא

פ
תמס אמרה

פ
פחדה
אבוב
אמת מורד

פ
אמר פה

כיום מזער מגדלי מסביב ולא היה ביום אפ יהיה פליט ושריד
אשר טפחתי ורבייתי איבי כלם

מגדלי
לא תגדלו
במגדלי

אני הגבר ראה עמי בשכט עבדתו וחותי ביהו

אמאב

בהג וילך חשך ולא אור וחרץ מי ישב יהסך ידו פלחיו

קאמה ובטה

בלה בשרי ועורי שפר עממתי ופנה עלי ויקר ראש ותלאה

במה שפים הושיבני ממת עולם גדר בעדי ולא אצא הפני

נחשתי גם כי אשעק ואשזע שתם תפילתי גדר דרכי בגלית

נתיבתי ענה דב ארוב הוא לי אריה במסתרים דרכי

ארי

סורר ויפשחני שמני שומם דרך קשתו ויעיבני פמטרא

ופעבני

לחץ הביא בפליתי בני אשפתו הייתי שחק לכל עמי

אמאב

נגינתם פלהיום השביעני במדורים הרוני לענה ויגדס

בחצן שני הכמישני באמר ותזנח משלום נפשי נשייתי

טובה ואומר אבד נפחי ותוחלתי מיהוה זכר עני ומדורי

פ ודלי

לענה וראש זכר תקבור ותשליח עלי נפשי זאת אשוב

ותשוה פיוש

אל לבני עלבן אחיל חסדי יהוה כי לא תמנוני לא פלו רחמי

אמרה

חדשים לבקרים רבה אמונתך חלקי יהוה אמרה נפשי

נפשי

עלפן אחיל לו טוב יהוה לקון לפפש תדרשני טוב ויחיל

אמ

ודומם לתשועת יהוה טוב לגבר כידען על בעדיו

באמ

ישב בדד וידם כיוטל עליו יתן בעפר פיהו חולי יש תקוה

שמונת

יתן למפרה לחי ישבע בחרפה פי לא יזנח לעולם יהוה

אמרה

פי אם הוגה ורחם כדב חסדיו פי לא ענה מלבו ויגה בני איש

אמרה

לדבא תחת דגליו כל אסירי ארץ להטות משפט גבר בגד

אמרה

לענות אדם פריבו אדני לא ראה מי זה אמר

ותדי אדני לא ענה ממי עליון לא תצא הרעות והטוב

מה יתאונן אדם חי גבר על חסדיו באפשה דרבינו ונחלורה

אמרה

ונשובה עד יהוה נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים

נח

חנו פשענו ומלינו אתה לא סלחת : ספוחה באח ותדדנינו הדגת
 אהמלת : סבתה בשען כך מעבור תפלה : סחי ומאום תשימלכו
 קרב העמים : פצו עלינו פיהם כל איביו : פחד ומחת היה לנו
 שאת והשבר : פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי : עיני נגדה
 ולא תדמה מאן המובות : עד שקיף וירח יהוה משמים : עיני
 עוללה לנפשי מכל גבית עירי : עוד עדובי פנפור איבי חנם :
 צמתו בצור חיי וידו אבן בי : צפו מים על ראשי אמדתי נגד ידי
 קראתי שמל יהוה מעבור תחתיות : קולי שמעתי אל תעלם אדבר
 לרוחתי לשועתי : קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא : רבת יהוה
 דיבנפשי גמלת חיי : דחית יהוה עותתי שפטה מעשפטי : דחית
 כלקמיתם כל מחשבותם לי : שומעת חרפתם יהוה כל מחשבותם
 עלי : שפתי קמני והגונם עלי כלהיום : שבתם וקימתם הביטה
 אני מנינתם : תשיב להם גמול יהוה פמעשה ידיהם : תתן להם
 מענת לב תאלתך להם : תרדת באח ותשמידם מתחת שמי יהוה :

איכה

יגעם קהב ישנא הפתם
 פראש פל חועורת :

הטוב תשתפכנה אבני קדש

בני ציון היקרים המנסולאים בפך איבשחשבו לגבלי חרש מעשה
 ידיו יצור : גם תפים חלעו שד הניקו גוריהן בת עמי לאכזר
 ביענים במשבר : דבק לשון יונק אל חכו פצמא עוללים שאר
 אים פדש אין להם : האכלים למעזנים נשמו בחועות האמנובים
 עלי תולעי שחקו חשפתות : ונגדל עין בת עמי מחכמת סדר
 חכמה כמו רגע ולא חלו בה ידיים : קמו נקיריה משלג עקו מחלג
 דמו עינם מפנינים סמיר גקרתם : חשך משחור תאדם לא נכד
 חועות יסד עורם על עמנם יבש היה כעק : טובים היואללי
 ורב מחללי רעב שהם ילכו מדנקלים מתנבזות שדי : ידי נשים
 רחמניות בשלו ילדיהן היו לבדות למו בשבר בת עמי :

פ
 קלעא וזהו דא

פ
 אהותה

פ
 אעפ פ אקסאם

פ
 תגרי

כֹּלֵךְ יִהְיֶה אֶת־חֲמִיתוֹ שֶׁכֶּךְ חֲרֹן אַפּוֹ וַיַּעַת אֵשׁ בַּעֲיוֹן וְתִאֲכַל יְסוֹדוֹתָיו
 לֹא הֶאֱמִינוּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים וְכָל יִשְׂרָאֵל תִּבְלֶה כִּי־צָא עַר וְאוֹיֵב בְּשִׁמְרוֹ
 יְרוּשָׁלַם מִחֲטָאת נִכְיָאִיהָ עֲוֹנוֹת פִּהֲגִיהָ הַשְׁמֵכִים בְּקִרְבָּהּ דָּבָר
 צָרִיקִים נָעוּ עוֹרֵם בַּחוּצוֹת נִגְמָלוּ בָדָם בְּלֹא אִפְלוּ יָגֵעוּ בַלְבוּשֵׁיהֶם
 סוּדוֹ טָלַח דָּרְחוֹ לָמָּו סוּדוֹ סוּדוֹ אֶל־תִּגְמֵנוּ כִּי־נָעוּ גַם־נָעוּ אֲמִירֵי
 בָּגָוִם לֹא יָסִימוּ לַגֹּרֶם פֶּנֶּי יִהְיֶה חֶלְקָם לֹא יָסִיף לִהְיוֹתָם פֶּנֶּי כֹהֲנִים
 לֹא־נִשְׁאוּ וְזִקְנִים לֹא חֲנֻכּוֹ עוֹדִיבֵל תִּכְלִיבָה עֵינָיו אֶל־עֲזָרָתוֹ
 הַבֵּל בַּעֲפִייתוֹ עֵינָיו אֶל־גֹּי לֹא יוֹשִׁיעַ צָרוֹ יַעֲדִיבוּ מִלִּפְנֵי
 בְּרוּחוֹתָיו קָרָב קָרָב יִמְיָנוּ מִלִּפְנֵי יָמֵינוּ כִּי־בָּח קָרָבֵנוּ
 קָלִים הָיוּ רָצִינוּ מַעֲשֵׂי שְׂמִים עַל־הָהָרִים
 וְלָקְנוּ בַמִּדְבָּר אֲדָבָו לָנוּ רִיחַ אֲפִינוּ מִשְׁיחַ
 יִהְיֶה נִלְכָּד בַּשְּׁחִיתוֹתָם אֲשֶׁר אֲמָרְנוּ בַּעֲדֵי
 נַחֲיָה בָּגִים שִׁישִׁי וְשִׁמְחִי בַת אֱדֹם יוֹשֶׁבֶת
 בְּאַרְצֵי עוֹץ גַּם־עַלֶּיךָ תַעֲבֹר כּוֹס תִּשְׁפֹּרֵי וְתִתְעוֹרֵר
 תָּם עוֹנֵךְ בַּת־עֵינִין לֹא יָסִיף לִהְיוֹתֶךָ פֶּקֶדֶן
 עוֹנֵךְ בַּת־אֱדֹם נָלִה עַל־חַטָּאתֶיךָ

חֲדָשׁ עוֹדִיבֵל
 כָּלֹם עוֹדִיבֵל
 וְגַל כְּשֶׁבֶת

עֵלִינוּ הִדְעָה הִיוּ עֲוֹנוֹנוּ צוֹפוֹת אֶל־חֵיל־פְּרִיעָה
 שֶׁל בָּהֶם מִיָּעָרִים הַבֵּל וְדִיקָה
 יַעֲקֹב שֶׁהָיוּ מַבְטִיחִין אֶת־בָּנוּ
 לַעֲקָרָה וְלֹא בָּאוּ שֶׁל וְהִנֵּה חֵיל
 פְּרִיעָה הֵיוּ עַל־כֵּם לַעֲקָרָה שֶׁבֶל
 לֹא־דָעוּ מַעֲשֵׂי בַמִּדְבָּר שֶׁקִּיבֹל
 שֶׁהָיוּ בָּחִים בַּסִּיּוֹנוֹת וְדִמְיוֹ
 הַקִּבֵּץ לִים וְהָעִיף לַמִּיָּהִם
 מִדֹּת כִּסּוּחוֹת כִּמְגִין מַעֲשֵׂי בָנוּ
 אֲדָם נִסְעָרִים בִּים וְאֲמָרוּ שֶׁ
 לִפְנֵי הַמִּדְבָּר הַלֵּל אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁטַּעַם בִּים מִחֲמַת־הַיָּהוּדִים
 וְאֲבָחוּ יוֹעָאִים לַעֲקָרָתָם מִיָּד
 חֲדָנוּ לֹא־חֹרִיָּהֶם

זְכָר

וְדָחָה אֶת־חֲרָפְתֵּינוּ וְנִחַלְתָּנוּ
 יִתְמָמִים הָיוּ וְאֵין אִבֵּי אֲמִתֵּינוּ מִחֲלִמְנוֹת
 עֲצָבוֹ בַּמִּחִיר יִצְחָק עַל־עוֹזָרֵינוּ נִדְרָתָנוּ יָגֵעוּ וְלֹא הוֹנָה לָנוּ
 מַעֲרָלִים נִתְּנוּ יָד אֲשֶׁר לִשְׁבַע לָחֶם אֲבֹתֵינוּ חֲטָאוּ וְאִיִּם וְאִנְחָנוּ
 עוֹנוֹתֵיהֶם סָבְלוּ עַבְדִּים מִשְׁלֹבָנוּ פֶּדֶק אֵין מִיָּדָם בְּנִפְשָׁנוּ
 נִבְיָא לַחֲלִינֵנוּ מִפְּנֵי חֲרָב הַמִּדְבָּר עוֹלָנוּ כִּתְמוֹר נִכְמָרוּ מִפְּנֵי
 קִלְעוֹנוֹת דַּעַב נָשִׁים בַּעֲיוֹן עַל־בְּתוּלוֹת צַעֲרֵי יְהוָה שְׂרִידִים
 בִּידָם נִתְּלוּ פֶנֶי זִקְנִים לֹא נִהְדָּרוּ בַּחוּצִים טָחוּ בִּשְׁאוֹ וְנִעֲלִים
 בַּעֲן פִּשְׁלוֹ זִקְנִים מִשְׁמַר שְׂבָתִי בַּחוּצִים מִכְּנִיתָם שֶׁבֶד

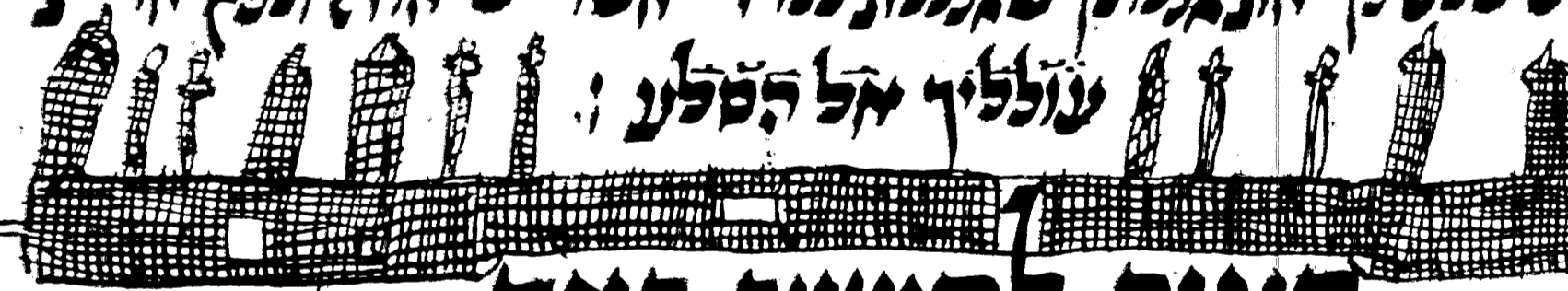
מעשיו לבינו נהפך לאכל מחלבו / נפלה עטרת ראשינו חנוכה
 לנו מי חתחנו / על זה היה דוה לבינו על אלה חשנה ענינו / על
 הר עין ששמים שועלים הלכו בו / אתה יהוה לעולם תשב ממך
 לצור ודור / למה לנצח תשפחנו תעקבנו לארך ימים / השיבנו
 יהוה אלך ונשוב' חדש ימינו בקדש / פי אהמאם מאסתנו קצפה
 עלינו עד מבוא / תושלצע

כס
 ושובה
 J

השיבנו לאלהך ונשובה חדש ימינו בקדש" סימן יתקין" ישעיה" תריסר קינות קהלת
 סכום הפסוקים שלמכר מגדה וחמשים וארבעה סימן קכד"

על זה דות צבא השמים ישבנו גם בפינו בעברינו את מיון / על ערבים
 בתוכה תלינו כדורותינו / כי שם שאלונו שובנו צרי שור ותולדנו
 שורדלנו מעשיר עיון / איך נשיר את שור יהוה על אדמת נכר / אם
 אטחך ירושלים תשכח ימיני / תדבק לשוני לחכי אם לא העלה
 את ירושלים על ראש שמימי / שבור יהוה לבני אדם את יו
 ירושלים האמרים ערו ערו ערו היסוד זה / בתצבא השוארה אשרי
 שישלם לך את גמולך שגמלת לנו / אשרי שיאחז ונפג אר
 עוללך אל המלע /

שמחה
 מלח
 מלח

קינות לתשעה באב

"אש תוקד בקרבי" "וקינות מעורה" "אח ישיר משה" "ויקוץ ירמיה" "בית התפוח" "חמת אשכנז"	בעלות על לבי למען אקפירה שור לא ינשה ובהה בהיבה יה זשכן הענן עלי בעננה	"ביתאני מנערי ים" "ביתאני מנערי ים" "ביתאני מנערי ים" "ביתאני מנערי ים" "ביתאני מנערי ים" "ביתאני מנערי ים"
---	---	--

גלי

עֹלָה וְזֶבֶחִים
 בַּחֲרִב מִדֹּקִקִּים
 כֹּהֲרֵי מִגְדָּעוֹת
 עֲרִיקוֹת וְתַרְוֵמֹת
 מִיֵּץ הַזֶּהָב
 חֶסֶם הַעֶזֶר
 קְדוּשָׁה וְנִבְרָאָה
 נִבְרָאָה וְנִגְדָּה
 לֵבָה וַיִּשְׁוֶעַה
 מַעֲקַת עֹלָל
 שִׁלְחָן וּמִנְחָה
 וְחֵלֶל וְתוֹעֵבָה
 תּוֹרָה וְתַעֲוִיָּה
 וְחֵדָּן הַתַּלְמִיד
 אֵלֶּה הַעֲבָחוֹת
 וַיֵּשֶׁב שֹׁכֵנֵיהֶן

[illegible]

זֶלָה אֵינָא זֵלָה

עלמה ליות
והמית יללתינו השכח את חול חנוערותינו "בת בבל שמחות
ערכה בגד מדרורותינו" ואנחנו על ערבים בתוכה תליבו
שודדים רואי לוי ופהני אשר מור
חזתם מבר "שחול שחלו שרי זבוגני שיר במקדש נקבר
איך יהיו שירות דובני פגניות שותי שפר" איך נשיר את שיר
ישי על ידמית נבר
אם לקינה הנה למדבור
אשרה לא מנחמה "קינה בנות יענה יענה וגם תנים יתנוה
בנות עין יקוננה זאתם האקינה "היא השירה אשר נאח

שנייה

שדכנה קיבה היא זקנה " גלה כבוד מאהלין ושמעו קרחה
 וזרד " וילילו שירות דובניו כי מהמזם שודד " שבר קדע ללוי כליו זכר
 יספוק ויתכודד " וכבוד דוד יענה מאהלין איבה ישבה בדיד "

אסף אסף הו הו ואויה ויבה ירך בכמו " וידותון בתאניה ואניה
 למקדש הרב סמו " ובע קדח יוספו בניה על יום חשך נספן " ובני משה
 בנה נהיה איבה יעוב באמו "

משרפות גחל ולחב " הוי מקדש אריץ הנעים והנאהב " גלה כבוד מישל
 וקר ממשל ורהב " כל רוחי בע עין שוץ איבה יועם קהב "

הר המור וגבעת הלבונה כמד ריחם ושנה מיום בעלה ענן השכינה שנה
 עליו ענה " ויהי לי חוק כהי וקינה מדי שנה בשנה " לקרוא איבה היתה
 לשונה קדיה נחמדה "

עין הקוקה על פנים השמאיה
 הימני " אם נדחך בקנה השמים מרחק הרחיני " מבוש ומאדך מדרתים
 לאהבתך תעיריני " אם אשכחך ידושלם תשכח ימיני "

וזה אינא של

בת עין שמעתי
 שותי ומעיות שמדיה " אלי עדינה לשכינה אשר חטפו
 מאוריה כבתולה חגורת שוק על בעל בעוריה "

הילל יער לבנון ארזיך אש אובלה ושער עיון
 וספוד כי אעשה כלה " וחתפלא העקרה כי שבתה העולה "

וקלשכה תקונן כי אספו סנהדריה
 על קדע אהרן " ובית קדש הקדשים על גניזת אהרן " והפרוכת תענן אהרן
 למקומו יתרון " כי דאנה אכזרים גלו את סתריה "

והמחנה מקוננת איה קטרת סמים " ולב אהרן יקדע על אורים ועל
 תרומים " ומשבה יתגז על עולת השלמים " ומדתם לא ביעתם כינויה
 סודיה "

הילל כבוד ליום מדינה נענות ותענה
 מגורה טהורה מי יעלה נרותי " והאהל מתאונן אין מקום ידיעורדי

פירוש פסוק האבתי
 עמר חלי כבתולה חגורת
 שוק על בעל בעוריה
 ופירוש אלה תדב ועל
 נא ותמדהר קינה
 ועל דירוות מדינה
 אלה

והתורה תת' עם כי חרלו שחוריה

חול יחול השלח

עורכי מערכה" ומהנה בין תהנה חיפה שבתה מלאכה" ונת עמי ערל כל
זאת דמעתה נתנה" כי לפני ערליה הלכו שריה

זה כמה

מיחלת יום ד' צון במגד עור" קשורה בעמור ביד יר' ואפס עקוב ועצור
קום בטרם יתמו עוללות כרם במור" ופקוד כנה נטשתה ופרעת גדריה

ולה אינא שאל

יום חובי ענה בי

אמנוני מלאכה באתני" ואדום עם בת אדום ונת קדר הדמתני" ה

העברתי קדרתי שמה החקיתני" היכלי אויה לי כי שירי

מר יוליל" יום אלל בדם אלל ואנע בו יתהלל" לאמר הן מקום כר

בדמים יתגלל" אה הדביר קול יגביר עור את קדשו אלל" ואנכי אוי לי

כי רגל ער דרכתני" ושרפים מקיפים לגקירה היוערת

מתחננים בעד כהנים בתחנה כמדת" כי עליהם הורגיהם חרבים אש

וצת" זעם אידם עוד ידם בעולה מתאמנת" ושפיכה במד עונר

וטאתכם הגלתני" דוויות לב ביד עולב שבויות לבב

מה" וצחורים בחורים מתעלפים במכה" ועוללים סת שואים ונשמות

שמה" וענוגות הכהונות יחפות על האדמה" לקחת חלתי וחוללתי

אלהה אחזתני" הנה עדר ההדר השפחת המרבץ" כי

תעה בלי מרעה ואין לשלמים מקבץ" ואת מרעך ותעק מר לחם גלו

ייעבץ" ותחז כי אחז שבץ לובשי תשבץ" ונעקתם על גלויכם

ינן מר קדחתני" למתיא מאריא את פניך תסרתי

ין רוחם ביד לוחם בא ברחובות בית תר" חני העיר בא שרבעי שלשת

ים וביתר" ומחציתה בשמחתה וכל תראה חץ מביתר" ומהנה בי אנני

ער לא כבשתני" והיא בשאת למקדשות מלאכה

כה" ובהלה כי שופלה שמונים אלף רבדה" והושמה לשממיה

הלה וכמה רבדה" וגם שביה לבז היה במזרחיה ומערבה ואומר

אֵלֶּה לִי הָיָה כִּי קָבַחְתָּ עַמִּיתִי
 הָיָה מִפֶּן וְחִישׁ הִגָּן בְּעַד שְׂחָרִית כְּמַעֲבָה וְתָשִׁיב אֶל מַעֲוֹן אֱדֹנָיִךְ הַשֵּׁה
 הַמַּלְאָה וְיִמְרָא שִׁית אַחֲרֶיךָ שִׁית לֹאב כִּי לִבִּי בָלָה וְהַבִּשְׁתָּ לִּי בִקְשָׁת
 כְּמַטְרָה שְׂמַנְתִּי

וְלֵה אֵינָה עֵל

וְנָה מִנֵּה לֵךְ
 מִקְוֹנֶת תְּרִבִּית לִנְחֹת
 וְהַחֲוֹת יָחַי לִקְרָאתִי וְנֹכַחַה אִם לֹא אֶעֱיֹךְ בְּתוֹכָחֹת הֲלֹא כְּמַעֲוֹן
 בְּכַנְפֶּיךָ כַּשְׂוֹת כְּקִיִּים בְּחִנְחֹת שְׂכַכְתָּ דָם נָבִיא זָבֵן וְתִלְמִיד עַל
 אֲדָחוֹת בְּשִׁלְחִי קְבָרִיָּה לְהוֹדִיעַךְ אֶת הַכְּתִיבוֹת הַכְּבוֹחוֹת וְתִשְׁכַּח
 דָּמִי וְהִנֵּה חֲטָאתִיךָ מִכֹּתְחוֹת וְתַחַת אֲבִיךָ יוֹעֵק יִדְרוֹשׁ יִי כְּמַעֲוֹת אֲדָח
 אֶל תִּכְסִי דָמִי וְאֶל יְהִי מְקוֹם לִנְעֻקוֹתִי
 הֲלֹךְ לַעַם אֶל
 בְּמַלְאָכוֹתָיִם כִּי הִפְרֹו בְּרִיתוֹ וְיִתְמַדּוּ לַבַּעֲלִים וְאֵלֶּהִם עֲשָׂבוּ וּבֵיתוֹ הָיָה
 וְהַמֶּלֶךְ וְשָׂרָא וְשָׂרֵי יְהוּדָה לַעֲוֹנָתוֹ וְזֶה חֲלָהִים אֵל לַבִּשְׁתָּ קְבָרִיָּה
 וְהַחֲקִיק בְּתוֹמָתוֹ וְיִעַל מִעַל לַעַם וְכֵה אֲמַר בְּעִנְיוֹתוֹ לֵמַה עֲשָׂתָם מִי
 וְלֹא תִנְלִיחַדּוּכָתוֹ וְאִם אַתֶּם תִּקְשְׁרוּ עָלַי אֲנִי לֹא אֶעֱקֹב עֲדָקְתִּי
 וְיִקְשְׁרוּ עָלָיו יֶחֱד וְאִין אִישׁ מַגְשִׁים עַל לִבָּו וְכָל אִישׁ
 בְּשָׂרֵיהֶן לִסְקָלוֹ כְּמַעֲוֹת הַמֶּלֶךְ וְנִבִּי וְהוּא מִתַּחַת יַד הוֹדִיָּו לִיוֹ אִשׁ
 בְּמַכְאוּבוֹ יוֹאֵשׁ הַמֶּלֶךְ קָסַר נֶאֱמַר חֶסֶד אֲבִי וְטוֹבוֹ הֵן אִין בְּפִי עוֹלָה
 כִּי אִם כְּמַעֲוֹת שָׂרֵי לִשְׁמֵרָתוֹ וְלֵמַה יִּמְנָתִנִּי כִּהְיוֹם לְהוֹסִיף מַשְׁעֵי עַל
 חֲבוֹ יִדָּח יִי וְיִדְרוֹשׁ לִחַת מִלֵּה שְׂחָלְתִּי
 דִּיךְ כָּל לִחַת אֶהְלִיבָה אֵלֶּה חֲטָאִיךְ יִדְיָבוֹךְ הִנֵּה בִּחְלָה הַדְּבָרִים
 כְּדָבוּרִים סָבוֹךְ סָבָךְ אֵלֶּה שְׂרָפֹו הַיִּכְלָךְ וְלִמְעַנְיָה הַשְׂבָּעִיךְ אֵלֶּה
 הַגָּלוּ יִלְדִיךְ וְנִמְכַּהֲנִיךְ הַחֲדִיבוֹךְ אֵלֶּה מִכְרִיךְ בִּיד שְׂעִיר וְנִי אֲמַתִּיךְ
 הַפְּעִיבוֹךְ הַזְכָּרִי לֹא שְׂמִיךְ גַּם הֵם תּוֹכַחוֹת יִדְיָבוֹךְ מַדּוּעַ בָּחַתִּי וְאִין
 אִישׁ וְאִין עוֹבֵה יוֹם קִדְמָתִי
 הִנֵּה מַשְׁעֵי הוֹדִיָּתִי
 וְאִין לִי מַעֲחַד אִשׁ לְהָרִים לִכְפֹּן אִם אֶת לֹא תִחַמְכַּח אֲלֵי מִי אֶת עֵינִי

אֲרִיס" כִּי שֶׁהַ פְּקֻדָּה וְנִדְחָה כְּמַעֲטָה תִּתְּנֶנָּה בֵּין כַּפֻּרִים" וְהָיָה שֶׁפָּחַדָה
 אֶת קִנְיָה כְּמַעֲטָה אֶדְוֶה נְשָׁרִים" קָנָה לְשֹׁמֵךְ יֵה וְהָיָה לְבֶטֶן עֵינֵיהֶם יִקְרִי
 וְרָחֵם עַל בֵּית הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר חָלְלוּהוּ אֲבָעָרִים" וְכִדָּה עִמָּךְ מִשְׁחִיד
 לְאִמִּיר כּוֹפֵר בְּנִצָּחֹן

זֶלֶה אֵינָה לְעֵל

יוֹם אֲבִי

הַכְּבֹדֶתִי וְיִכְפְּלוּ עֹנֶם

בְּשִׁלְחֵי יָד בָּדָם נִבְיָא בְּחֵזֶק מִקְדָּשׁ יְיָ" דְּמִנּוּ כִּים כְּגֵרֶשׁ עַדִּי בּוֹא
 חֶרֶב מִנִּי" וְלֹא כִסְתֵהוּ אֲדַמָּה עַדִּי הַפְּלִיא פְּלִילִיָּה" וְיִרְבֶּה בְּבֵית יְהוּדָה
 תַּחֲנִיָּה וְאֶחָיָה" הִיָּה הוֹלֵךְ וּמִוֶּעַר עַדִּי בּוֹא רַב לְבָחִים
 וְבֹא אֶל מִקְדָּשׁ יְיָ וְרָחֵם דְּמִים רֹתְחִים" וְיִשְׁאֵל בְּעֶבְדֹךְ אֶת לִבֵּהֶם
 הַגְּבָחִים" הַשׁוֹבְהוּ כִּי אֵין שָׁה לְבָד מִדָּם הַגְּבָחִים" וְגַם הֵיךְ קָבַח קָבַח
 וְכִלְחָקוֹר מִנֶּה הִיָּה" וְהַחֲמִיר לְכַפֵּשׁי אֶת חַטָּאתְךָ וְזֶה פְּרִיָּה
 וְכָכָל אֶת לֹא שִׁקָּט וְעוֹדוֹ כִּים כְּגֵרֶשׁ וְיִעֲנֶה כְּבוֹדְךָ

אֲדִין וְגַם דְּמִנּוּ הֵכָה כְּדָרֶשׁ" אֲסַמְּ לִי הַפְּהָנִים וְהוֹיָא חִים מִבֵּית יֵה" לֹא
 אֲשַׁקֹּט עַד יִשְׁקוּט־דָם הַנְּבִיא קַבְרִיָּה" דְּקָר יִשׁוּשִׁים

לְמַחֲוֹת וּבְחֹרִים לְרַבּוֹת" וְיִוְרֵד לְטַבַּח כֹּהֵן אֱלֹהֵי הַעֲבָאֹת וְתִינוּקוֹת
 לְבֵית רַבִּי וְעֵינֵי אֲבוֹת רַבּוֹת" וְאֵין שִׁקָּט לְדָם הוֹמָה וְיֵה לְמִנּוּפִי
 לְאוֹת" וְחֶרֶב עוֹר כּוֹקֶמֶת וְהַקְרִיָּה הוֹמִיָּה" וְכָכָל אֶת לֹא שֹׁב אֲבֹ
 עוֹד יְדוּ כְּטוֹיָה" הוֹסִיף לְהַרְוֶה בְּשִׁים עִם יוֹנְקֵי שָׂדִים

וְעוֹלָה בֵּין דְּמִיָּהם כִּים יֵה אֲדִין מִנְּעִרֶם" עַדִּי נִשְׁאָ כְּבוֹדְךָ אֲדִין עֵינֵינוּ
 שְׂמִים" וְהַחֲמִיר הַלֵּא דִי לְדָם בְּבִנּוֹת יְרוּשָׁלַם" הַכֹּלָה אֶתָּה עוֹשֶׂה
 שְׁחִירֵית הַשְּׂבִיָּה" וְאֵל שִׁקָּט דָם כְּמִי וְחֶרֶב נֶקֶם רֹוִיָּה

כֵּן חֲטָאֵה אֲנִי וְעֵינֵינוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ" וְהַרְגֵנוּ בְּיָדֵינוּ
 שְׂמִינוּ יָדֵינוּ יֵה חֲסֹדֶךְ לְבַחֲמֵינוּ וְהַרְשָׁעֵנוּ וְהַרְגֵנוּ בְּיָדֵינוּ
 כְּמִנֶּה שְׂבִעֵנוּ" רָחֵם לֹא רֹחֲמָה הֵם אֲנִי הַעֲבִיָּה

מִן הַמִּשְׁכָּן וְהַמִּזְבֵּחַ
 מִן הַמִּשְׁכָּן וְהַמִּזְבֵּחַ
 מִן הַמִּשְׁכָּן וְהַמִּזְבֵּחַ

עֲבִירָה לְךָ תֵּשָׂא וְאַחֵר עֲלֶיךָ יוֹפִיָּהּ

לְרֹבֵי אֲבֵרָה בֶּן עֲזָרָא הַיְלֵל

אמרה

עיון חיי

יְחֻזֵּנִי בְּנִי בִּנְחָתָם מִמְּשֻׁרֵּת הַכְּתוּבָה בְּסִינִי בְּעֶרְבָה בִּם אֵשׁ יְיָ

אמרה חוּבֵי אֵשׁ אֲכַלָּה אֶתְכֶם אֲנֹשִׁי מִן אִיִּה נֶחֱסֵה אֵלֶיכֶם

יְקוּמְנוּ וְיַעֲקֹרְכֶם

אמרה עיון בְּנִי בְּתַפְסוּר כְּלָקָח בְּחֶרֶץ

עָרִים מִמֶּהֱרֵץ עָבִי כְּדָחוּ בְּגִבּוֹרֵתָם בִּימֵי שְׁלֹתָם בְּטָחוּ בְּעֶרְ לֹהֶם לָשׁוּם
נִשְׁבַּח לֹא בְּרָחוּ אִיכָּה שָׁפְחוּ מִגִּדְלָל עוֹשׂ שֵׁם יְיָ

אמרה חוּבֵי

בְּנֵי אֲבֵדֵי שְׁבָרִים חֲשֹׁכָה עֵינֶם כִּי בְּבֵיתֵי נִרְם בִּכְחַי יָדֵי גִבְרָתִי עֶרְ
מִרְם וְעַתָּה הָאוֹת כִּי עָמְנוּ לַעֲיֹבִיו וְחָרָם וְאִמְרָה בְּקוֹלָרָם קָדָמוּ בְּשֵׁם
אֱלֹהִים

אמרה עיון רַעוּתִי לִי טוֹב עַל שֵׁם קְדוּשָׁתִי

תַּעֲבֹגִים כְּחֲשָׁבוּ כִּי תוֹכַחְתִּיו לִי מִדְּבַשׁ עֲרָבוּ וְקִנְיִי יִשְׁוּעוֹת בְּנֵי עוֹד
יִקְרָבוּ כִּי יִשׁוּבוּ וְיִשׁוּבֵי חֶרֶץ אֶת יְיָ

אמרה אוֹ יִבְרָאִיתִי אֶתֶר

שֵׁם שִׁמְלוֹ וְדָתִי יִשְׁרָה וְחֵן קָץ לָשׁוּב וְאִיךְ בְּנֵי עִיּוֹן תוֹכְלוּ לַעֲמֹד לִמְנוֹ
וְבִמָּה תִשׁוּבוּן וְהַתְּעוֹתָה דָּת סִינִי וְהִיתָה יָד יְיָ בָכֶם וּבְחַבּוֹתֵיכֶם

אמרה עיון מִשְׁנֵי אֵל הָלֹא שִׁמְעַתֶּם דְּבָרֵי נְבִיאֵי וְחֵן

דָּתוֹ חֵירָסְתֶּם וְתַתְּהִלּוּ בַּחוּק מִמֶּנֶּה גִבְרָתָם עֲתָה יַעֲיִר יַמִּין עוֹקֵן
וְאֲבָדְתֶּם יַעֲן אֶתְכֶם הִמַּתֶּם אֶת עַם יְיָ

אמרה חוּבֵי מִכָּבֶד

נְבִיאִים גִּבְרָו וְהִרְדָּמוּנִים אִם חֲמִית וְתַמְעִים דְּבָרוֹ בְּבֵית שְׁנֵי
תַּחֲוֹמֹת עֲבָדוֹ וְעֲבָדֵי אֱלֹהִים שְׁנֵים וְעוֹד נִגַּה תִּשְׁבְּרוּ וְאִיכָּה
תִּשְׁמְרוּ חוּבֵי יוֹם וְיוֹשְׁעֵכֶם

אמרה עיון דוּם חוּבֵי

חֲרִי בִּרְלָם נְבוֹאוֹת עֲתִידוֹת אֲמֹר עֲתָה אִיִּה הֵם וְכַתְּבוּ גִּוִּים
לְאֻתֵּיכֶם חֲבִיבוֹתֵיהֶם וְנִקְבְּעוּ בְּסִינִי וְאִלָּה שְׁמֹת שְׂבָעֵיהֶם וְקוֹרָא
לָשׁוּב אֶתְכֶם כְּחֵי יְיָ עִם קֶדֶשׁ לִי

זלה אינא זעל

זכור יי מיה היה

לאבותינו "הבית"

וראה את חרפתנו

זכור יי יום אויב בא נצודו "שלם על אם הד רך"

מעמדו ואל יעון היה הקסם בידו "ובתרפיו שאל וראה בבבדו" ואנחנו לא ראינו

אותותינו

זכור יי יום בא בביתך גוי חפזר ייד שלח ובשר

חמדיך גזר דיען היה א עוז התחזר "ומה הועיל כי לא תשתקוה לא שר נאמנו

ויש אתנו שפתנו

זכור יי יום רבה המנערת אנשארט עד ומני

מבל תפארת לא ארון לא כרובים ולא כפרת לא כהן ולא עבודה ולא משמדת

לא עולה לכפר על פשונותינו

מה יעשו גרועים בארץ לא להם

אומה יענו שרועים לפני שוביהם ולהרפ אהים חיים שתו בשמים פיהם למד

ואמרו הגים היה בא אהיהם

הבותן בים דרך ובמים עקים נתנבל

קום את נקמתנו ואת ידינו ריבה ואת אחד יתנו מראשיותינו היטיבה

השיבו יי אליך אנשארט

קינה להוצאת ספר תורה

בתעבה בא

במדרג האשכנזי

ולילה "ולתפארת ישראל עיון עיר"

ולתפארת יומם

בני תמיד על חרבן פעמים "ארץ עבי עבי ירושלים"

חוללה ולתפארת

ולעמה אשר הלכו בגולה "ולתפארת" בית תפארת שמו ארץ

על שמה "השיבו יי ידי נביות ושמה" על קאת אבבה בקול יללה

ולתפארת

ספדי תורה כי חוללה תפארתך נפל כדרך מיום שחרב

תן ושא קינה על אהליבה ואהלה "ולתפארת" חקן עמי מרהר

בה דבירכם נקם אלבש ואשוב את שבותכם תוך היכלי אשכנ

תחלה כי מניין תעמ תורה ותחלה

כי מניין תעמ תורה ותחלה

ספדי

זהילולי תורת יקותיא וחגרי שיה

השרוים בעער בק מוחב וישמעאל

ל על גולת ארץ

בני על הרב עם קדש עם ה' כי אכלה חרב שארית ישראל

ביאכלה ספדי והי לי תורה הקדושה לארץ ישראל לארץ ראשית ורוב העונות שמנה בבושם בני על הר קדש ושממות ההר

ספדי ותלי לי תורה התננימה על בית המקדש באו קדים שמר שלחוהו באש בערה גם חמה בני על זאת בצנייה דמעבהו

קונה אומדן מותה על הספר לחן שכורה

קומי וספדי

תורה ועשי קינות כפירה בתשעה באב יום

צרה ומהומה זיום עברה ביום את בני חלה

ונחרב דביר ועקרה עקרה גדולה ומרה זאת חוקת התורה

שחלי באכרוב מגנה איה מגנה שפינה זבית לו ייר

ודוכנה ואיפה אנשי אכרוב ואנה אנה פכה הוד עיר הנחמנה אינו

היתה לזונה מקודשת ראשונה לגאית לבך מדר יקרא בגנו לב אשה

מערה איה ראשי ישיבות ואיה סנהדרין ואנה

הולכי נתיבות לזונה עין קהרין ואיפה עורכי תשובות לשואים על סחרין

ולא חלמים ורצבות דורשי סחרין כולם בגלות עזורה הלכו ביד בני עזרה

איה ששוי לבחים ואיפה עושוי שמענים ואנה עורכי

בתחים וסוד לחם המענים בארצ הטבחים והרג אצות וצנים ואנו ואצרו

סכחים אשר אף ערבו הסכחים כי לא חרבו קרא וחמי אמו ירה

ואוחז בחזק ספר תורה בזרועו ואמר

במקום

גדלו המענינו נפלה עטרת ראשינו במקום

אשרי העם איפה זהב יועם במקום העטרה

ראשעתינים ומה אומדן מקום מגפה יפה וחרר עעיפה במקום ישמרו

השמים יקונו מר כמלים ואמקום גאון מקותם שם הושט כסותם

ישמחו השמים שומנו על זאת שמים ואמקום

ותגלה ארץ לבי יכאב וכו' יבא קדש במקום

ישמחו דר עין מדי שיתו ידי אחשו רמון ואמקום תגלנה בני

ה' היום אנו ואתנו דעה "ובמקום על הכל יתבדל" מהגז דאש ומב
ה' ה' זכרי אהדש במקום ויתקדש "על שממנת קדש ומקדש"

ביום

זה מן סעודה אקרא "בעולמות שברא"
א נורא תשתומם ותפנה תורה ולמקד
הנני ונביאיו "שלא פריעונו וכרעון יראיו" כיום תקונו הוי ארץא "שלא
רעון עמנו בית ישראל" ומעל ארון דתנו גלתה שכינה לחדסתנו
אין תעורר לויתא במקום גיל באהתה עד ישיב יבו אה גבולא
תגלה ותיראה מלכורתו עליבו

ומשלים כדרכו וקורין ג' גודרי בפל ואתחנן כו תולד

גלה ותיראה

קינה על עשרה הדובי מלכות

לה הזכרה ונפשי עלי אשפכה "כי בלעוני דאבים פגעני בל
מכה" כי בימי קיסר לא עלתה שרובה "לעשרה הדובי מלכות"

בלמדו ספר מפי משולי ערמת "והבין ודקדק בדת דשומרת
תח באלה המעשפמים וחשב מעלמת "ונכב איש ומכרז ונמנע בידי מות
גבה לב בלועל עובד אילים "ומה למלכות פלא טרז

מלים "וקרא לעשרה חכמים גדולים" מבני דת ושעמיה בעלפולים
דינו משפט זה לאשורו "ואל תעוותו דין פקב לאמר
הייתי אהו לאמתו ואורו" ופי ימנע איש גונב כמש נאחיו מנני ישר
עמר זו ומכרו "הם השיבוהו ומת הגנב ההוא" גם איה

ותכם אשר אחיכם מכרוהו "לא רחמתי שמעעלים סחרוהו ובש נעלים
והו" ואתם קבלו דין שמים עליכם כי מנמותם

אחכם "ואם הם חיים הצאתי דינם למניכם" ואתם תשאון עון
עליכם "שמן תנה לנו שלשה ימים" עד שפדע אה

"נגזר ממלכותמים ואם אהנו חייבים ואשמים פקבל גזרות מלכות

לחמים

רחמים" חלו וקעו ונעו כולמו" על רבי ישמעאל בן אישע כהן
 גדול נשאו עיניו" להקדש את השם בכלוים" לאדוניו" לדעת אם יתא
 הגדולה מאת אהימו" טהר רבי ישמעאל את עצמו זה קבור את
 השם בכלוים" נשאל מאת המלך לכוש הבדים" וגם קבלו חכמים
 צדיקים וידידים" כי שמעתי מאחורי הכרוב כי באת אתם כלבדים
 ורד רבי ישמעאל והגיד לחביריו מהמר הא" וקוה בליעל
 להרגם בכוה וא" ושנים מהם הוסיף תחלה שהם גדולי ושרא" ר' ישמעאל
 בן אישע כהן גדול ורבן שמעון בן גמליאל
 שאל ממנו לבעון" מראות במיתת משורת לדר מעון" להפיל גורלות קוה
 עפעון" ונפל הגורל על רבן שמעון
 בשורמר" ונרח עליו רבי ישמעאל בקול מר בשומר" הלשון הממהרת
 לדבר ממדי שפר" איכה לוחכת אתה עמר
 עליו בהרדה" בת בליעל לקול בכיתו עמדה" תואר יפין בלבה חמדה
 ושמלה מאת אביה להעמידה" נחא בליעל דבר זה לעשורה
 להפשיט את עורו מעל פניו שאה מנתו" לא אחר שונא דבר זה לעשורה
 ונרח רבי ישמעאל בקול מר ליוני נשמתו" שרפי מעלה נעק
 במדה" זו תורה וזו שכרה" עושה מור בשלמה מורה" אויב מכאן אגבור
 ונורא" ומחרט ומגדף על דברי תורה" ענתה בת קול מן השמים
 אם יהיה קול אחר החפץ עולם למים לתהו ובהו אשית דומים גזרה
 היא בלעני קבלה מקיימי דת ינמים" פקידים בהדגו מאחרי
 שבת כנסיות" מלאים מעות כרמון ודורשים בכל קויות וקוה להקוין
 שבי עקובה דורש כתר אותיות" וסדקו את בשרו במסדקות שלכסיות
 עוה להוסיף ר' חנינה בן תרדיון מבית אולמו" בחביריו
 קמורות בדתו גולמו" סנעין שלתמר שמו על לצי לעבב עצמו מיד
 כשרת יסר תורה עמו" קובנו עם לא אמן" כי ענינים דורש
 וסנעין דמן" לשם שמים ממדי ענין בשעת נפילת חרפית התרגמן

לעלות

דעדה תחוז כל שומעי שמיע ותקיל כל עין דמע דמיע
 ויהי כן לא כל כל שעשועי על הריגת ר' אעזר בן שמעון
 שוחטונו בני ערינה שומעיה "זהו עו לנו מכל מלכי הארמה זהו
 נמנו במה זכרה" בהריגת רבי יהודה בן דמא "תקמו עליכו
 מנזות להפך" אמרו לקחת הון ופטר כי אם נפשות הונא אמרי שטר כמו
 רבי ישבאב הסופר "זהיתוני עוררי ומעני" אמלאו פריסם
 מעדני "זה שוקני ריש ומר ולעני" בהריגת רבי חנינא בן חפניא
 דברת בית יעקב אש וצית יוסף להבה "הן עתה אש אורם כבה כי הם
 חסידיו להריג עשרה עדיקים באיבה" עם רבי יהודה בן בבא
 נאקת חלל בכל דור בכליון וחרט" אמרו טמא קראו למנו כטומאת
 שרץ" מנאן יבוא עקרי מעם יי עושה שמנים זהו

תם יכתם בהדה אקניה

שבייכו קר
 בחכמי מוסר
 גם על קוב נאה הפילו
 דמעות כמעין הוריד נשיא דבן
 הוא בובה וחבריו מקוננים על רבי
 ובמה חטאנו אמרו שניהם
 לעת שונא ושולח חרבו" אבד זה שחירת
 אמה וקנאה לבש ער" על רבי עקיבה בן יוסף דור
 פבחו כפזיחת איל" וצוה לטקול צטרו במאגנים
 שיש וקקן בלונכיות דקרו "את רבי יהודה בן בבא ממלסל תעודה
 כל תלמידיו של רבי חנניה בן תורדין דאז וברחו בעת ביקוש
 לא חמלו עליה ועל תורתו" שממל בה יומא
 מדורת אש ועצים הפינו לו" ושרפוהו יחד וספר תורה

וְלֹא חָתַן וְקוֹל כָּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ לִי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ מַגִּידִים תּוֹדָה
 יְיָ כִּי אֵשׁוּב אֶת שְׁבוּת הָאָרֶץ כְּבָרָה שׁוֹבָה אֹמֵר יְיָ וְכֹחַ כֹּה אֹמֵר יְיָ
 בָּאוֹת קִנְיָתִי לְעֵינֶיךָ קִנְיָתִי בְּדוֹלָה וְחֵמָה בְּדוֹלָה קִנְיָתִי לֵךְ וְכֹחַ כֹּה אֹמֵר
 יְיָ בָּאוֹת עוֹד יֵשְׁבוּ עָקֵבִים וְעָקֵבוֹת בְּרָחוּבוֹת יְרוּשָׁלַּיִם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בִּיחַ
 עָרֹב יָמִים וְרָחוּבוֹת הָעִיר יִמְלְאוּ יְלָדִים וְיִלְדוֹת מִשְׁחָקִים בְּרָחוּבוֹתֶיהָ
 אֹמֵר זֶה־יִּהְיֶה כְּאִשְׁרֵי הָיִיתֶם קָלִלָה בְּגוֹיִם בֵּית יְהוּדָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כִּי אֲשִׁיעַ
 אֶתְכֶם זֶה־יִּתֶם בְּרַכָּה אֶל תִּירְאוֹ תַחֲקֶנָּה יְדֵיכֶם וְאֹמֵר כֹּה אֹמֵר יְיָ
 בָּאוֹת עוֹם הָרְבִיעִי וְעוֹם הַחֲמִישִׁי וְעוֹם הַשְּׁבִיעִי וְעוֹם הָעֲשָׂרִי זֶה־יִּהְיֶה
 בֵּית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִיחָה וְלִמְנוּעֵדִים שׁוֹבִים זֶה־אֵמֶת זֶה־שְׁלוֹם אֲהָבוֹ
 וְאֹמֵר לְשׁוֹם לֹא־צִלִּי עֵינֶיךָ לֵאמֹר לֵאמֹר תַּחַת אֶפְרַיִם שִׁמְעוֹן
 תַּחַת אֶבְרָם מִעֲטָה תִּהְיֶה תַּחַת לֹחַ כֹּהֵל וְקִזְרָא לֵהֶם אֵילֵי הָעֵדֶק מִטַּע יְיָ
 הַתִּפְאָרִי וְאֹמֵר וּפְדוּיֵי יְיָ יֵשׁוּבוּן וְכֹחַ עֵינֶיךָ בְּרַכָּה וְשִׁמְחָה עוֹלָם עַל רִאשֹׁם
 שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה יֵשׁוּבוּ וְכֹחַ יִגֹּן וְאֵלֶּיָּהּ וְאֹמֵר שִׁמְחוּ אֶת יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ
 כֹּל אֲהָבָה שִׁישׁוּ אֶתָּה מַעֲשׂוֹשׁ כָּל הַמִּתְאַבְּלִים עָלֶיהָ בְּרוּךְ מִנְחָם עֵינֶיךָ
 אֲבָלִיָּה וְזִכְרָה בְּרַחֲמֵינוּ אֲדָת יְרוּשָׁלַם אֲמֵן נִתְּ

תפלת ראש השנה

עַל־מִן פִּי־עֲלוֹה־רֹאשׁ־הַשָּׁנָה זִיאֲדָת־פִּי שְׁלוֹשׁ־בְּרָכוֹת
 שְׁמוֹת־שְׁלוֹשׁ־אֲחֵרִיבוֹת עוֹמֵד שְׁלִיחַ עֲבוּר וּמַסְדִּיר הַתַּפִּלָּה אֹמֵר
 בְּמִגַּן־אֲבִרָהִם אֵי לִבִּי בְּנִיהֶם לִמְעַן שִׁמְחוּ בְּאֵהֶבָה וְיִקְוֹל
 יֵיבֹו לַחַיִּים אֶל־מֶלֶךְ־חַפְץ־בַּחַיִּים כִּתְּבֵנוּ בְּסֵמֶר־חַיִּים לִמְעַן־יִהְיֶה
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ־רַחֲמִין מַעֲשִׂיעַ וּמַגֵּן בָּאֵי יְיָ מִגַּן־אֲבִרָהִם
 אֶתָּה גְּבוּר וְגָד אֵי מֶלֶךְ מַמְיִית וּמַחֲיִיָּה וּמַעֲמִידֵי יְשׁוּעָה וּמַבְרִי

כמיוך אבהיה חמין קובר יעוריו ברחמים לחיים ונחמין אתה הוא
מתים ב"א יי מתייה המיתים

סלה בי ובבן יתקדש שמך יי אהיבו על ישראל עמך ובכנתן
יי אהיבו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת וייראוך כח
ויעתהו לכניך כל תבדואים וייעשו כולם מגידה אחת לעשות ר
בליבב שלם כמו שידענו יי אהיבו שהשלטון בלכניך עוז בידך
במניך ושמך בורא על כל מה שבראת ובכנתן כבוד לעמך

תהלה ליד איה תקוה לדורשיך פתחון מה למעלה לים לך שמחה
לארץך ששון לעירך עמיחת קדן לדוד עבדך ועריכת כר לבן
ישי משיחך ואח ידיקים יראו וישמחו וישירים יעלו וי

וחסידים ברנה יגילו ועלמיה תקפץ פיה וכל הרשעה כולה פעשן
תבלה כי תעביר בן הארץ ומלכות העליזה מזהרה תעקיר ותשבור
ותמליך אתה הוא יי אהיבו מהרה על כל מעשיך בירושלם עיר

ובהר ציון משכן כבודך ונגד קניך כבוד ככתוב וזהרה הלבנה ובו
החנה כי שאלך יי עצמות בהר ציון ובירושלם ונגד קניו כבוד ונחמ
ימליך לעולם ועד ונחמנו ונגדה יי עצמות במשפט זהא הקדוש נקד

בברכה ב"א יי המלך הקדוש אתה בחרתנו וגו' אי עלי
ותבן לבו יי אהיבו את יום טוב ויבוא עמך ביום טוב
היה יום תדוענה באהבה שכי ויבוא עמך

אהיבו ואהי אבותינו ויבוא עמך ביום טוב
נקדא קדש השל יום הקדוש ויבוא עמך וגו' אי כי יי
ותבן אתה

ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך
ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך
ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך

ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך
ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך
ותבן אתה ויבוא עמך ביום טוב ויבוא עמך

אם תלוי
אם תלוי
אם תלוי

וְהָיָה בְּשִׁשִּׁי בַּיּוֹם וְשִׁשִּׁי מִטּוֹבךָ וְשִׁשִּׁי לְבִיבֵי לַעֲבֹדךָ בְּחַמְדֵּךָ
 וְשִׁשִּׁי מִלְּכִיבֹה אֲמַת וְקִיִּים לַעֲדָה בְּחַיִּי מִלְּכִיבֹה עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
 דִּיעָה וּמְנוּדִים וְגו' אִי פִיטוֹב הָאֵל הַטּוֹב לְבֹד
 אִי אֵהִיבוּ וּכְבוֹשׁ כְּעֶסֶךְ וְקָמָר וּכְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְּרִיתְךָ
 אִי הַטּוֹב שֶׁמֶךְ תִּמְיֹד וְלֶךְ כֹּהֵה לַהֲוֹדוֹת שׁוֹם שְׁלוֹם וְגו' אִי כָּל
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם
 אֲנִיבוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ הַיּוֹם תִּדְגְּלוּ הַיּוֹם תִּהְיוּ
 תִּזְכְּרוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ
 אֲנִיבוּ מִעֲוֹנוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ אֲרֻחוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ לַחַיִּים
 מִלְּכִיבֹה וְשְׁלוֹם כְּכֶמֶר וְכִיכְתָּב לְכָנֶךְ אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְשְׁלוֹם בְּחַיִּי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם

וְהָיָה בְּשִׁשִּׁי בַּיּוֹם וְשִׁשִּׁי מִטּוֹבךָ וְשִׁשִּׁי לְבִיבֵי לַעֲבֹדךָ בְּחַמְדֵּךָ
 וְשִׁשִּׁי מִלְּכִיבֹה אֲמַת וְקִיִּים לַעֲדָה בְּחַיִּי מִלְּכִיבֹה עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
 דִּיעָה וּמְנוּדִים וְגו' אִי פִיטוֹב הָאֵל הַטּוֹב לְבֹד
 אִי אֵהִיבוּ וּכְבוֹשׁ כְּעֶסֶךְ וְקָמָר וּכְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְּרִיתְךָ
 אִי הַטּוֹב שֶׁמֶךְ תִּמְיֹד וְלֶךְ כֹּהֵה לַהֲוֹדוֹת שׁוֹם שְׁלוֹם וְגו' אִי כָּל
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם
 אֲנִיבוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ הַיּוֹם תִּדְגְּלוּ הַיּוֹם תִּהְיוּ
 תִּזְכְּרוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ
 אֲנִיבוּ מִעֲוֹנוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ אֲרֻחוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ לַחַיִּים
 מִלְּכִיבֹה וְשְׁלוֹם כְּכֶמֶר וְכִיכְתָּב לְכָנֶךְ אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְשְׁלוֹם בְּחַיִּי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם

תַּמְלֵת שַׁחֲרִית

וְהָיָה בְּשִׁשִּׁי בַּיּוֹם וְשִׁשִּׁי מִטּוֹבךָ וְשִׁשִּׁי לְבִיבֵי לַעֲבֹדךָ בְּחַמְדֵּךָ
 וְשִׁשִּׁי מִלְּכִיבֹה אֲמַת וְקִיִּים לַעֲדָה בְּחַיִּי מִלְּכִיבֹה עַל כָּל הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל
 דִּיעָה וּמְנוּדִים וְגו' אִי פִיטוֹב הָאֵל הַטּוֹב לְבֹד
 אִי אֵהִיבוּ וּכְבוֹשׁ כְּעֶסֶךְ וְקָמָר וּכְתוֹב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנִי בְּרִיתְךָ
 אִי הַטּוֹב שֶׁמֶךְ תִּמְיֹד וְלֶךְ כֹּהֵה לַהֲוֹדוֹת שׁוֹם שְׁלוֹם וְגו' אִי כָּל
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם
 אֲנִיבוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּגְדְּלוּ הַיּוֹם תִּדְגְּלוּ הַיּוֹם תִּהְיוּ
 תִּזְכְּרוּ וְעַד טוֹב הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ
 אֲנִיבוּ מִעֲוֹנוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ אֲרֻחוֹתֵיכֶם הַיּוֹם תִּזְכְּרוּ לַחַיִּים
 מִלְּכִיבֹה וְשְׁלוֹם כְּכֶמֶר וְכִיכְתָּב לְכָנֶךְ אֲנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְשְׁלוֹם בְּחַיִּי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
 זֶה־תֶּם הַדְּבָרִים בְּנִי אֵהִיכֶם חַיִּים מִלְּכֶם הַיּוֹם הַיּוֹם

תחת חומתים הלל בראש השנה מיפני שהוא ימי יראה ופחד לא

ענין היום בצרכי הפקדונות

וארמאטא

הפליטה

“**新**”

20

1974

מלך ישראל

כפרה וזמם

1950

ההטא ואם רעה למרטה דשוות בידו ואם מתודק בלחש ככין לפרט החטא עריך לה
בטומד ואמילו כי שמגע ליה משליח צבור והוא התודה ככר עריך לעמוד עונה
שהתודה עליהם ביום הכפורים שעבר ולא שנה עליהם אמילו הכי יכול לחזור
עליהם בתפלת מנחה עדב יום הכפורים אינו חותם בודוי שלא יחזור

תפלת ליל כפורים

עומד שליח צבור ו
שלשה פעמי וקור' שיאמרו

כל גברי וג'

בשיבה שלמנו ובישיבה שלמנו על דעת המקו
ל דעת הקהל הקדוש הזה אנו מתודין להתפלל עשרת ימים
כל גברי ואמרי ושבועי אחר מי ואמרי וקונחי וקונסי
גדנא ודי אשתבענא ודי חרמנא ודי אסרנא על כפשותנא מיום
הכפורים שעבר עד יום הכפורים שבא לקראתנו לשלום גרנא
גדרי ושבוענא לא שבועי וחרמנא לא חרמי ואסרנא לא אסרינו
יהן שביתין ושביתין לא שרדין ולא קיימין ונקלח לכל עדת בני ישראל
אלה הגר בתוכם מי לכל העם בשגנה

וקורננו וקורננו לקמן בזה

ומסדיך התפלה

ובתדי ויקול

גברינו להיום אתה גבור ומיננו

אתה בחרתנו וג' אי עלינו קדוש

אתה קדוש וצפן תן פחדך

ותתן לנו יי אהינו את יום מקראתך את יום הכפורים הזה

למחילה ולסליחה ולכפר בושלכל עונותינו באהבה עבר לעינת מעדית

אהינו ואהי אבותינו יעלה ויגדל ביום מקראת קדוש

היום יום הכפורים הזה לרחם בושלכלנו וג' אי פי אמלך רחום יחבון

אהינו ואהי אבותינו כחול לעונותינו ביום עום הנפולין

ועתה יהי עזר בשענו מנח עיניך באמור אנכי אפס חטאתי ואתה פשו

לחטאתי ואתה פשו לחטאתי ואתה פשו לחטאתי

ועתה יהי עזר בשענו מנח עיניך באמור אנכי אפס חטאתי ואתה פשו

ומעבד עדי

לעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ
קָדְשֵׁינוּ בְּמַעֲוֹתֶיךָ וְגו' אִי וְדַבָּרְךָ מַלְכִּיט אֱמֶת וְקִיּוֹם לַעֲדָבָה יְיָ
עַל כָּל הָאָרֶץ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹת עַמּוּבֵית יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
הַכְּפוּדִים רַעֲיָה זְמוּדִים קְבוּרֵי חַמִּיץ יְיָ שֵׁם שְׁלוֹם
יְיָ הַיּוֹם אִי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוּ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם תָּם יִנְחֵנוּ וְיִקְוֶנוּ
אֲנֵחַ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ תָּבוֹא לַפִּנֵּךְ תַּמְלִיתֵנוּ וְאֵלֵינוּ
לֹא מַלְכֵנוּ מִתְחַלְתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנוּ עֲדֵי פָנִים וְקָשִׁי עוֹדֶת שְׂנֵא מֵר לַפִּנֵּךְ
יְיָנוּ יְצִיּוֹקִים מִמֶּנּוּ וְלֹא חֲטָאנוּ אֲבָל חֲטָאנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ יְיָ
גְבוּ בְּגִדְנוּ בְּקִלְנוּ דְּבִדְנוּ דּוּמִי הַעֲוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ קָדְנוּ חֲמָסְנוּ טַמְלָנוּ
עָעְנוּ רַע בְּקִבְנוּ לֵעָנוּ מִרְדְּנוּ בִּיאָעְנוּ סָרְדְנוּ עֲוִינוּ פִשְׁעֵנוּ מִיִּרְדְּנוּ
יְיָ עוֹדֶת רִשְׁעֵנוּ שִׁיחַתְנוּ תַעֲשִׂינוּ תִיעַבְנוּ תַעֲתַעְנוּ סָרְנוּ מִמַּעֲוֹתֶיךָ
שֶׁמִּיָּךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוֹה לָנוּ וְאַתָּה יְצִיּוֹק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אֱמֶת
וְאֲנַחְנוּ בִּרְשָׁעֵנוּ מִה בִּיאָמֵר לַפִּנֵּךְ יוֹשֵׁב מִרוֹם מִהֲבֵס כֶּסֶף
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵךְ הַנְּסִתְרוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֲתָה יוֹדֵעַ אֲתָה יוֹדֵעַ רָקִי עוֹלָם
מִוֹת סִתְרִי כֹל חִי אֲתָה חוֹפֵשׁ כֹּל חַדְרֵי צֶמַח וְרוּחַהּ פְּלִיּוֹת וְלֹב וְאֵין כֹּל
בְּלֹם מִמֶּךָ וְאֵין בְּסִתְרֵךְ מִגִּדְּךָ עֵינֶיךָ יְהִי רַחֵם וְדַחֲמִים מִלִּפְנֵיךְ
נוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵנוּ שֶׁתִּמְחֹל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵנוּ וְתִכְפֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹתֵנוּ
נוּ וְתִסְלַח לָכָל פִּשְׁעֵינוּ וְעַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ לַפִּנֵּךְ בְּשִׁגְגָה
וְאֵל שֶׁחֲטָאנוּ לַפִּנֵּךְ בְּקִדְּךָ וְעַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ בְּסִתְרֵךְ וְעַל חֲטָא שֶׁ
נוּ לַפִּנֵּךְ בְּגִלּוֹי וְעַל חֲטָא שֶׁחֲטָאנוּ לַפִּנֵּךְ בְּאוֹתָם וְעַל חֲטָא
נוּ לַפִּנֵּךְ בְּרִמּוֹן וְעַל חֲטָאִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין עֲלֵיהֶן שְׁמַע
אִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין לֹא תַעֲשֶׂה עֲוִיתְךָ לַעֲשֶׂה וְעַל חֲטָאִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין
נִלְחָמֵם עֲשֶׂה וְעַל חֲטָאִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּים עֲלֵיהֶם קִדְּשֵׁנוּ וְעַל
שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין עֲלֵיהֶם מִלִּקְחַת אֲרָבָעִים וְעַל חֲטָאִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין
עֲלֵיהֶם בִּיד שְׁמֵיטָה וְעַל חֲטָאִים שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין עֲלֵיהֶם בְּרִית וְעַל
שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין עֲלֵיהֶן אֲרָבַע מִלִּתּוֹת בִּית דִּין חֵק וְהִלֵּךְ שֶׁאֲנוּ חַיִּבִּין

וסקולה על הגליון לבן ועל שאינן גליון לבן הגליון לבן כבד אמרנו
 לפניהם יי אלהינו ושאין גליון לבן חטאנו על כולם זאת הו' על הנקודות
 ככתוב הנסתרות ליי אלהינו והנלות לבן ולבנינו עד עולם לעשות את כל
 צדקי התורה הזאת כי אתה סלחן לושרא' מן העולם ומחלן לשבטו ישורון
 ומגלעד יי אין לבן מלך מוחל וסולח
 אינו כדאי ועכשו שנוערתו כלן לא כוונתו עפר אנו בחיי קל ואומד
 בנקודתו הדינו לפניהם יי אלהי ככלי מלא בושח וכלמה יהי דען מלפניך
 יי אלהי שלא אחלא ומה שחטאתי מדוק בדחמניך הרבים אבל לא על
 ידי יוסורין יהי לדען וגו' ומצדך מעדיב עדבים עד
 סופו ואחרי קדיש ומומדין ומתפללין כמו שהסדיר ואומדין ארד
 התפלה אכא אלהינו ויהיו לדען ויסגדון בלפניך אנו כורע וידפנו
 דוסקס ויקולו ואנחנו לא כדע וקדיש ובתהא ונפטרין
 ובשע אם חל בשבת אומ' ויכולו ובדבה אחת מעין שבע וחזקת מקד' השבת ואינו מקביל של

תפלת שחרית שליוס הכפורים

הברכות והזמירות
 אה שאומדין ביום הכפורים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
 בקולרם ומומדין ומתפללין בלחש בתפלת ערבית ואומד
 הנדוי אחר התפלה וחזק ש' ומתפלל בקולרם ומיוס' ככרינו
 אתה גבור ומי כמור' נקדישך ובכין תן פחדך אתה בחרתנו
 קדיש ליוס' כפורים אלהינו ואלהי אבותינו יעלה וגו' ואומד
 אכא אלהינו והוא שוחה ומגביה ראשו ואומ' אלהינו כחול
 מלך קדשינו דעה ומודים קבור דחמניך ברכת כהנים שים
 שלום ובספר חיוס' לי המצדך את עמנו ישראל בשלום
 תם יקול מן אסליחות כגא שא ויקול שוגע תפלה יוס'

ויקולו
 גע

אחר כך עומד מי שהוא קריק לתקוע וטל שופר בידו ושיעורו כדו
 שיחזקו בידו ויידאה לבאן ולבאן "ישאר העם יושבין" ונהגו לומר קודם הברכה בוסח קרי

דמק ושבה

פ' דמק
 ככד
 דמק
 מצות
 עשה
 ועם
 מצות
 שופר
 דמק

אעפ שתקיעת שופר בראש השנה בקידת הכתוב כלומר עורו עורו ושניכם
 משיתכם והקיצו גרמנים מתרדיכתכם והפשו במעשיתכם והקצו בתעוונת
 וקצרו בודאכם או השופכים את האמת בהבלי הקצין ושוגים כל שנתכם
 בהכל זריק אשר לא יועיל ולא יעיל הביטו לנפשיותיכם והיטיבו דרכיכם
 ומעלליכם ויעקוב כל אחד מכם דרכו הרעה ומנחשבתו אשר לא טוב יד
 תם יבאדך
 במצותיו ועורו לשמוע קול שופר
 ושהחיינו לפי שהיא מצוה מצומצמת
 ואחר כך תוקע

תקיעה שלשה שבדים תדועה ותקיעה
 ותוקע תקיעה שלשה שבדים תקיעה
 וחזר ותוקע תקיעה תדועה ותקיעה
 עח אגמלה שלשים
 ג' דמות סימן תשרית
 ג' דמות סימן תשרית
 ג' דמות סימן תשרית
 תם יקול

במה דשמעתין קל שופרא הדין בין ייתי קרובא בר שאלתין ויתקע בשופר
 יבא ויפחיש בליתבין מארבע רוחי עלמא ויתב יתבון בעקדתא דקודשא
 תכתבין בולבון ואמא עמבון בספר החיים ובספר הזכרון ובספר מנח יסרה
 סליחה ובפרה בעגלא ובקמן קריב ואמרו אמין
 תם יגלם ולא יגוז אין יתכלם אי אין יתמו

ואן חייא

תפלת מוסף

לדוד ואומא דאש תומא סייס

וארחום תהלה

נתפלל בקול רם ומעייא חובת היודע כמי שאינו יודע לפי שתפלה זו בדיבוריה אינה
 ידועה היודעין יכולין לבין דעתן בהם לא הכל עומדין ומכוונין ושומעין הבחינות בדיבוריה
 ובה וכשהוא כורע כל העם כדעין ושוגין אמין אחר כל בדיבוריה

מכתב
למלך

למלך
המלך

מתחיל ואומר

יְיָ שְׁמַתִּי תַפְתַּח וְיִגֵּד תְּהִלָּתְךָ בָּא יְיָ וְאֵל אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹהֵינוּ וְגו'
זְכַרְנוּ לַחַיִּים אֶתְּהָ גִבּוֹר וְכֹחַ מִלּוֹךְ בְּתֵר יִתֵּן לָךְ וּבִפְנֵי תֵן סִחְדָךְ
אֶתְּהָ בְּחֵדְתָנוּ וְגו' אֵל עֲבַד לִי עֲבֹדָתְךָ מִעַדִּים

וּמִפְנֵי הַבְּחִירָה גָּלִינוּ מֵאֲרֵצֵינוּ וְנִתְרַחֵק מִנֶּעַל אֲדֹמָתֵינוּ וְאֵין אִנּוּ יִכְוָלִים
לַעֲבֹד לַהֲשִׁתְחוּוֹת לַסִּנִּיךְ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּכֹחַ הַדָּרֶךְ בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנֶּקְרָא שֹׁמֵר עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שְׁנֵשֶׁת־לַחֲהָ בְּמִקְדָּשְׁךָ יְיָ רִעֲוֵן מִלְּפָנֶיךָ
אֵל אֱלֹהֵינוּ שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם וְגו' וְיִקְוֶה וְאֶת מִנּוּחֵי יוֹם טוֹב
מִקְדָּשׁ קָדֵשׁ הַזֶּה יוֹם הַזְכָּרֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה זִנְקָרִיב לַפְּנִיךָ בְּהַהֲבָה כְּמַעֲוִית
לְפָנֶיךָ כִּמְנוּ שֶׁתִּתְּבֹת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עֲלִידֵי מַעֲשֶׂה עֲבָדֶיךָ

עליו

לשביח לאדון הכל לתת גדולה
שלא עשאנו כגויי הארצות ולא

ליומר בראשית

שָׁמַכְנוּ בְּכָל מַשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם חֲלָקִינוּ כְּדָם
וְלֹא גִוָּרֵינוּ כִּפְלֵה־מָנוֹחַ שֶׁהֵם מַשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל וְרִיק
וּמִתְּלָלִים אֶלֶּא כֹּא יִשְׁוִיעַ וְאֶנְחָנוּ מַשְׁתַּחֲוִים
לִפְנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּבֵה שֶׁהוּא נוֹטֵה שְׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ מִשְׁבַּב יִקְרוּ בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְשִׁכִּינֵת עוֹדוֹ
בְּגִבְהֵי מַרְוָמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר אֲמֵת מַלְכֵינוּ
וְאֵין קוֹלָתוֹ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתוֹ יִדְאֶת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֶרֶץ
לְבַבֶּיךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ
מִתְּחַת אֵין עוֹד אֲחֵלָה לֹא אֲחֵלָה

פירוש בספר תולדות
יעקב זה הפסוק יסוד
הקדוש על שמו ה' ישע
הוא אלהינו
ואנחנו משתחוים
שלא עשאנו
עליו לשבוח
פירוש
סוד חסידות לא יגו
אין ה' יחיד
אומרו לפי שחייבו
אם נשות לשלוח
עבוד שמו יאנה
במקום בעבוד

ה' יסוד חסידות
אין ה' יחיד
אומרו לפי שחייבו
אם נשות לשלוח
עבוד שמו יאנה
במקום בעבוד

בְּהַשְׁמָלָה מִכִּנּוּ מַעֲבָה לִשְׁמֵן אֲשֶׁר בָּקָה לַעֲם אֲשֶׁר עֲזָרוּ אֲבִיעָה
לְפָנֶיךָ מִמַּעַל לָאֵל לְאָדָם מִעַרְכִּי לֹב וּמַעֲלֵי מַעֲבָה לִשְׁמֵן יְיָ שֶׁכָּרְדִּי
יְיָ שְׁמַתִּי תַפְתַּח וְיִגֵּד תְּהִלָּתְךָ בָּא יְיָ לְמַדְנֵי חֻקֶּיךָ

לשביח לאדון הכל לתת גדולה
שלא עשאנו כגויי הארצות ולא

בני בשר יקראו בשמיך להפכות אליך כל דשני ארץ יכירו וידעו כל יושבי
תבל כי לך תכדע כל בדרך תטבע כל לשון לפניה יי אלהינו יכרעו ויפודו
ולכבוד שמך הגדול יקרי יתנו ויקבלו כולם עול מלכותך ותמלוך עליהם
לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד ממלך בלבד בכתוב
מתורתך יי ממלך לעולם ועד וכתוב לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
בשרא יי אלהיו עמו ותדעת מלך בו וכת ויהי בישורין מלך בהתאמה
ראשו עם יחד שבטי ישראל וברברי קדשך כתוב לאמר כי
ליי המלוכה ומנושל בגוים וכתוב יי מלך גאות לבש לבש יי עוז התאחד
אח תבין תבל כל תמנוט וכת ממלך יי לעולם אלהיך עיון לדור ודור תגלות
וכת שמו שעדים ראשיכם והנשאו מתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מני קד
מלך הכבוד יי עקוב וגבור יי גבור מלחמה שמו שעדים ראשיכם ושמו
מתחי עולם ויבא מלך הכבוד יי הוא זה מלך הכבוד יי עבדות הוא
מלך הכבוד סלה ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כה אמר
יי מלך ישראל וגואל יי עבדות אנו ראשון ואנו אחרון ומגלעדי אן אלהים
וכת ועל משיעים בהר עיון לשפוט את הר עשו והיתה ליי המלוכה וכת
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד
ובתורתך יי אלהינו כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד
אלהינו ואהי אבותינו מלך על כל העולם וגו'
קדש יי וגו' ודברך מלכותי המתקיים לעד בא יי מלך על כל הארץ
מקדש ישראל ויום השפדון

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

פירוש
בכל
מקום
סדר
המקרא
תורה
נביאים
כתובים
אצל
פאן
הקדים
כתובים

לנביאים למי שהתורה והנביאים נאמרו
ברוח הקדש והיא מדרת המלים
אצל הכתובים נאמרו ברוח
הקדש והיא מדרת המלים ברוח
במקום המלים ומי יבין

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

כ"ד ששע תוקע כל
בבא מהן ששה פעמים
כדי להשתקטן הספק

ברכה שנייה

אחרי קובץ
מעשה עולם ופיקד
יצורי קדם לפניך בגלות כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית
אין שכיחה לפניך כבודך ואין נסתר מנגד עיניך אתה קובר את
כל המסתעל וגם כל היצור לא נבחר ממך הכל גלוי לפניך יי אלהינו
עופה ומצוי עד סוף כל הדורות כי תביא חוק קבדון להפקד כל דור
ובפש ובהגדר מעשים רבים והמון גדולות לאין תכלית מראשית כקצת
השעות ומלפנים אתה גלית קה היום תחלת מעשיך קבדון ליום ראשון
כי חוק לישראל הוא משפט לאהי יעקב ועל המדינות בו ואמר איזו
להרב איזו לשלום איזו לרעב איזו לשובע ובריות בו יפקדו להקבירם
לחיים ולמוות מי לא נפקד ביום הזה כי קבר כל היצור לפניך בא מעשה
איש ופקדונו ועלילות מעשיו גבר מחשבות אדם ותחבולותיו ויערי
כל מעללי אדם אשרי אדם שלא ישחק ובן אדם יתאמץ בד כידושן
יו לעולם לא יפסלו וגם לא תכלים לנער מל החוסים בך הלא אתה
במהרה שדרת ותפקדו בהמון רחמיך ברחמיך את גלי המבול לשחית
כל בשר מבני דור מעלליהם על מן קברו בו לפניך יי אלהינו להרבות
קדשו בעפרות תבל וימאץ כחול הים כפת בתורתך ויקבור אלהים
מתות ואת כל מחיה ואת כל בהמה אשר חתית בתבה ויעבר אקים רוח
על הארץ וישוכו המים ופת ושמע אלהי את נחקתם ויקבור אלהים
את ברייתו את אברהם את יצחק ואת יעקב וקברתי את ברייתו
אשר נאמך את ברייתו יצחק ואת יעקב וקברתי את ברייתו
ובדברי קדשך כתב לאמר קבר עשה לפניך
חבא ורחום יי. גרף נתן לירחי קבור למת ברייתו ונאמר קבר
לעולם ברייתו דבר אמת לאת דוד ואמר ויקבור ברייתו ונאמר כי
חסידי
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמור
אשר את באתי ירושלים לאמר כה אמר יי קברתי לך חסד נעור

אהבת כלולותיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה וכת וזכרתי
אני את בריתי אותך בימי בעורריך זה קימותי לך ברית עולם ונתת הבן יחיד
ליהפרים אתם ילד שעשועים כי מגדי דברי בו גבור אקברכו עוד עלבן
המו מעי לו רחם ארחמנוכאם יי

ועלה ויצוא וגו' אי כי א מלך רחום וחנן אתה

וזכרנו בצבדון טוב מלפניך ופקדינו בפקודת ישועה ורחמים
משמי שמי קדם וזכור לנו יי אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה
אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המוריה ותיראה לפניך העקידה שפקד
את יצחק בנו על גבי המזבח וכבש רחמיו לעשות דעונך בליבב שלם

כן יבשור רחמיו את בעסיך ויגולו רחמיו על מדותיך ותתנהג עמנו
במדת רחמים ואל תתנהג עמנו במדת הדין ובעבור שמך הגדול ושוב
חדן אסך מעמך ישראל ומעריך ומגהלותיך וקיים לנו יי אלהינו אר
הזכר שנה בטחתנו בתורתך על ידי משה עבדיך וזכרתי להם ברית
ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם
לאהים אני יי כי זוכר כל הנשכחות אתה מעולם כי אין שפחה לפניך

כבודך ועקידת יצחק אבינו לקדעו היום
תזכור בא יי זוכר הברית

תם יתקיע תשט ג דסות ויקולו היום הדרת
עולם היום וגו' ותועיא לאור משפטנו קדוש

ברכה שלישי

אתה נגלית
קדשך לדבר עמנו מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליה
בעמלי מורה גם כל העולם כולו אל מלפניך ובריות בר ששית חרדי
ממך בהגלותך מלכינו על הרסינו למנוע לעמך תורה ומצוות
אשר יעם את הוד קולך ודיבוריך שדשך מלהבי אש בקולות ובר היום
להם נגלית ונקול שופר יי וכן מה ש יוב בתורתך ויוב

השלישי בהיות הבקר ויהי קולות וברקים וענן נכבד על ההר וקול שופר
החזק מאד ויהי קול כל העם אשר במחנה "וכת ויהי קול השופר הולך
והחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול" וכת וכל העם רואים את
הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו
ויעמדו מרחוק" וברברי קדשך כתוב לאמר עלה אלהים
בתרועה יי בקול שופר וכת בהצו צרות וקול שופר הרועו לפני המלך
יי" וכתוב תקעו בחדש שופר בכסא ליום חגינו" וכתוב
הללויה הללו א בקדש וגו' כל הנשמה תהלל יה הללויה
ועל ידי עבדיך הנביאים נאמר כל יושבי תבל ושופרי ארץ
כנשוא גם הרים תראו וכתקיע שופר תשמעו" וכת וזהו ביום ההוא יתקע
בשופר גדול ובאן האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מערים
והשתחו לילי בהר הקדש בירושלם" וכת וטי ערליהם ויחזק
ויעת כבדק חצו ויש אלהים בשופר יתקע והלך בסעודות תימן יי
עבדות יגן עליהם" יי עבדות יגן עליכם יי עבדות יגן עלינו כן תגן
על עמך בשלומך" אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר
גדול לחירותינו ושלחם לקבץ את כל גליותינו וקרב פקודינו מבין הגוים
ונפוצותינו כיום מירכתי ארץ והביאנו לעין עיורך ברנה ולידושלם בית
מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך פמעה עלינו בתודתך על
ידי משה עבדיך" וביום שמחתכם וצמועדיכם ובראשי חדשיכם
ותקעתם בחצוצרות על עלותיכם ועל צבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון
לפני אלהיכם חני יי אלהיכם כי שומע קול שופר אתה מעולם ומאד
תחנה ואין דומה לך באל יי שומע קול תרועת עמו ישראל היום ברחמים
פירש משמחה תרועה תם יתקוע תרועה גדולות

מחזור הדפוס

בדפוס
בדפוס

לחזרה מבני שהתדענה מדת הדין שג עליה אלהים בתרועה יי בקול שופר ואלהים מדת הדין
שג עליהם יבוא דבר שניהם" וכתקיעה הפשוטה היא במדבר דהיינו של יי בקול שופר
והוא יי מן הדחמים שג יי אברהם כה אמר יי דת דחמים וסיים בה

ויקולין היום הרת עולם וגו' אי ותניא לאור משפטינו קדוש
 והדא אנטאם אנמא הו בעבור "אמא איחיד פיסמע שלשים
 תקיעות בית מא אתמק" תם יקול דעה" ומגזים "זכור דחמיק" ברנת
 כהנים שים שלום" ובספר חיים" יהיו לרעון" ופוסעין כל העם ש—
 פגיעות לאחוריהן ואומ' יהיו לרעון עושה שלום ואומ' קדיש ובתרא ונפלין

מאמרים משלח עריך

על הענין

לומר סליחות ותחנונים

באשמורות

בזהבית לקום

מראש חדש אול ואיך עדין יום הכפורים" בזהבית להתענות ערב ראש השנה" אין כולין עדין
 פניהם בערב ראש השנה בתפלה א"ע שנוכלים על פניהם באשמורות בסליחות" מבבבין
 ומסתפדין בערב ראש השנה" עריך לומר את מוספי יום טוב מלק' יום הקציר כדי
 לכלול גם מוסף ראש חדש וגם ביום שני יאמר את מוספי" ועקידת יצחק אבינו היום לקדש
 תזכור בד' הוא הנזקח המפורסמת והמדקדק לומר לקדש יעקב תזכור משנה מצבוע שטבע
 חכמים בברכות ואינו אלא טועה לא יתפלל ביחיד תפלת מוסף בראש השנה עדין אחר שלש
 שעות היום מחזיר ש"ע התפלה ותוקעין על סוד הברכות למלכיות תשרית פעם ארדת
 ולקבירות תשרית ולשופרות תשרית" ועכשיו בזהבית לתקוע למלכיות תשרית שלשה פעמים
 ולקבירות תשרית פעמים" ולשופרות תשרית פעמים" יחיד שלא תקע חבירו יכול לתקוע לו
 להציל ידיחותו אבל יחיד שלא התפלל בברכות אין חבירו יכול להוסיף לאחר התפלה
 מדיעם תרגעה גדולה בלא תקיעה" אוכלים ושותים ושמחים ואין מתעניין בראש
 השנה ולא בשבת שובה אמנם לא יאכלו כל שבעים למען לא יקלו ראשם ותהיה יראתה
 על פניהם" יש מקומות שקבלה בידם שכל מי שרגיל להתענות בראש השנה ואינו
 מתעבה אינו משלים שנתו ממנו ששנה רגילותו ולא נתעבה" המתעבה פעם ארדת
 בראש השנה תענית חלום אם היה ביום ראשון עריך להתענות שני הימים כ—
 ג' ואם היה ביום שני יתענה כל ימיו יום שני בלבד" ראש השנה שחל להיות בשבת
 ומדיים עדין במוקח" ליל ראש השנה שחל להיות במוקח שבת אומ' ותרגעו
 ביניה שכולדה ביום הראשון וכן מה שניעור בו וכן מה שנתעבדו אסור בשני

בקיבוש ליל שני מניח פרי חדש ואומר שהחייבו ואם אין מעווי פרי חדש עם כל זה יאמר
 שהחייבו "אם חל יום ראשון בשבת אומר שהחייבו בשומר ביום שני" בכל העמים שבין
 ראש השנה ויום הכפורים מדרבים בתפלות ותחנונים "אך מי שאינו נזהר מעת שלפניו
 בעשרת ימי תשובה עריך ליהרר"

תפלת מנחה

אומדין זהו רחום תהלה תדוד וסדר
 היום ממזג מיד אחת היום ולדוד אליך ואומר קדיש ועומדין ומתפללין בתפלת
 שחרית ומנחה והתוספות בהן "והוצר ש"ע ומתפלל בקול רם ואינו אומר
 ברכת כהנים ובשגומר אומר קדיש ובתרא ובפסדין"
 ותפלת יום שני בתפלת יום ראשון בערבית ושחרית ומוסף
 ומנחה חוץ מן הקריאה בתורה שביום שני קורין והללים נסה להביא אדם
 והמפגיר קורא בספר שני ובחדש השביעי ויפטר מעת חן במדבר
 ויתקוע את תקיעות מנחל איום לאוול ולא יברך שהחייבו יום תאנ
 ואלי יתקוע תקיעות שמיושב הוא שתוקע על סדר ברבות ועל
 איחיד כדאך אתמיד ואתקיעות לכנה לשם יחתאב אעאדה אתקיעות
 על סדר ברבות מנחל אגמאעה ואם חל להיות בשבת מתפלל
 תפלת יום טוב ומזכיר השבת בתחלה ואומר את יום המנוח הזה
 את יום טוב מקריא קדש הזה את יום הזכרון הזה לזכרון תרועה וגו'
 ובך הוא השבת ביעלה ויבוא וכן במוסף וחזרת מקדש השבת
 וישראל ויום הזכרון ואין תוקעים בשבת גזירה שמה יעצור בו
 ארבע חמנות בדשות הלבים ופי פרוג לעיד יבדיל כי אתה חונן ועל הכוס
 כמו שביארנו במסח

תפלת עשרת ימי תשובה

ראש השנה ואין
 ימים שביין
 אצלם כיהא בסביל אחול כל אמה יחיד פושלש ראשות ו

ויקולן לפניהם כורע" ויקום יקול מן המדונות מנא שם ויקולו ואמרו
לא נדע" ויקול יתגדל ומנצח סדר תורה וקורין בו עשה
בני אדם אחרי מות והמפטיר קורא בספר טעם ובעשור לחדש ויפטור ואמר
קלו סלו" ובש"ע עריך לקצר בפסוקים ובמליחות שחרית כדי למדוד בענין שיחללו
מיום קודם ג' שעות" ומגביר ענין היום בברכת ההפטרות ככה

על התורה ועל הכתובים ועל יום מקרא קדש הזה ויברך
הכפורים הזה שנתת לנו יי אלהינו למחילה ולסליחה ולכפרה על כל חטאינו
ודברך מלפנינו אמת וקיים לעד בא יי מלך על כל הארץ מוחל וסולח לשונות
עמו בית ישראל מקדש ישראל ויום הכפורים אמין

תפלת מוסף שליום הכפורים

עומד
ומסדיר התפלה" אומר קרינו לחיים" ב' מגן אברהם" אתה גבור ומי כמין
אתה קדוש ובן תן פחדך" אי המלך הקדוש" אתה בחרתנו ומפט
חטאינו" ואומ' זאת מוסף יום מקרא קדש הזה יום הכפורים
הזה נעשה ונקריב וגו' אל על ידי משה עבדיך" אלהינו מחול" אלהינו
מלך" קדשינו" דעה ומעדים קבור רחמיך" שים שלום ובספר חיים ואומ'
הוי"ו" וקוץ רחום תהלה לדוד ואומ' קדוש ועומדין ומתפללין
כמו שהסדיר ומתקדין אנו אלהינו" וכשגומדין להתודות חוזר על יד
עבוד" ומתפלל בקול רם כדרך שהתפלל בלחש" ואומ' בתי" ואומ'
הוי"ו" אחר ומפני חטאינו קודם מחול" מלך" קדשינו" דעה ומעדים
קבור רחמיך" ברכת כהנים" שים שלום ובספר חיים" ופוסקין על שמות
ואומדין קדוש תתקבל עשה שלום ויושבין עד המנחה" בס"ע בלחש אומ' ש"ע

תפלת מנחה

תהלל לך
אותו היום ולדוד מלך" ואומר קדוש ומנצח ספר תורה וקורין בו עשה
בני אדם אחרי מות והמפטיר קורא בספר טעם ובעשור לחדש ויפטור ואמר
קלו סלו" ובש"ע עריך לקצר בפסוקים ובמליחות שחרית כדי למדוד בענין שיחללו
מיום קודם ג' שעות" ומגביר ענין היום בברכת ההפטרות ככה

בני אדם כמעשה ארץ מעלים והשלישי הוא שמתעל
ציונה בן אמותי" ומצדד על הנביא ככל שצדד בשחרית
ואחר כך אומ' קדיש וטוב מדין ומתפללין תפלה מיוחדת

בתפלת שחרית בשווה" וכשבגומדין להתפלל מתודין וחוזר ש"ע ומתפלל בקול
ומתודה אחר יעלה קידם מחול" ואין נשיאת כפים במנחה" וכשבגומדין
להתפלל בופלן על סנידים ואומ' קדיש תתקבל עושה שלום במדיומיו וגומ"

תמלית בעיולה

תפלת בעילה
 זמן בעילה כד' שישלים
 לשקיעת החמה "עומד ש"ן
 ומסדיר התפלה יקול עונן זכריבו חתמינו לחיים למלך חפץ
 בחיים וג' אתה גבור ומיכמיך אבה רחמן חותם יצוריו וג' אתה
 קדוש ובן תן פחדך אתה בחרתנו אלהינו יעלה אלהינו מחול אלהינו
 מלך קדשינו רעה ומודים זכור רחמיך אלי אלהינו וכבדש בעםך
 וחתום לחיים טובים וג' שים שלום ובספר חיים בדבה ושלום
 נחתם ומכתב לסניך וג' תם יחני יחול וד' הנעלה והו

פֶּן־בִּמְעָט בְּכָל־הַדְּפוּסִין שֶׁמִּתְחַלֵּץ
 בְּהֵמָּה אֲדוּמָה וְגו' וּבַהֲלָבוֹר
 תִּשְׁבֹּט כְּתֹבֶכָּךְ מִיָּקָר הַיָּדוּי
 אֲבֵל־הַטָּהוֹר וְגו' וּפֶן־בִּשְׁעַ
 סוּר הַיָּדוּי הַטָּהוֹר עוֹלָד
 הַיָּדוּי

כִּי עֲבוּדֵיכֶם רַבּוֹ מִכִּשְׁלוֹת וְחַטֹּאתֵינוּ עָצְמוֹ מִנְּקֻמֵּי
 מִן הָאֱלֹהִים חַיִּיכִי וְגו' אִי כִי הַמֶּלֶךְ הַבֶּל" **אֲבֵל אֶתָּה אֲבֵל לֹא**
לְמוֹט מִדָּאֵשׁ וְתִבְדִּירוּ לַעֲמוּךְ לַפִּנִּיךְ כִּי מִי יֵאמַר לָךְ מִנֵּה תַעֲשֶׂה זֶה
יֵצֵדֵךְ מִנֵּה יֵתֵךְ לָךְ וְתֵתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה קִימָה
וְכִלְיָתָה לְכָל הַטֹּמֵט וְהַטֵּמָאָה בְּחֹדֶל מַעֲשֵׂהְךָ יִדְּיוֹ וְנָשׁוּבָה לַעֲשׂוֹת מִלֻּדֵי
יְצִירָתְךָ בְּלִיבָב שְׁלֵמָה כְּדָמִי שֶׁנֶּאֱדָרְשׁוּ יְיָ בְּהַמְצִיאוֹתָו וְהָאֵל יוֹרֵד
וְהַשָּׁמַיִם יִשְׁמְעוּ דְרָכֹו וְאִישׁ אֶחָד מֵהַשְּׁבוּתִיו יִשְׁוֹב אֶל יְיָ וְיִדְּחֶמְהוּ
וְיִשְׁמְעוּ אֱלֹהֵינוּ יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ" וְאַתָּה אֱלֹהֵי הַסְּלִיחוֹת שׁוּבָה
וְשִׁיב הַבֵּן וְהַחוּם אֶתְּךָ אֶתְּמִים וְרַב חֶסֶד מַעֲבִיב לְהַשִּׁיב רוּחָהּ בְּתַשׁוּבָתָהּ

ואין אתה חפץ במיתתן כפתיב חי אתי נאם יי' אליהם אם אחפץ במיתת הרשע
כי אם בשוב רשע מדרכו והיה שובו שובו מדרכיכם מדרכיכם הרעים
ולמה תמותו בית ישראל השיבו וקבלו ומהול לנו ומלח בגודל חסדי יי'
אלי ששלא בועדתי וגו' יהיו לרצון ואומר והוא רחום

ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין כמנו שהסדיר ומתנדין ודוי שאמרנו וחוקר
ש"ע ומתפלל בקול רם ואומ' הודוי אחר ועלה קודם ובש"ע אומ' בתי כמנו בתי
מחול והפחדים נושאין כפיהן בנעילה פאן שא יקול סליחות עומדות

מא שא ויסגדין ויקולן לפניך אני כורע ואנחנו לא נדע וקדיש ובתי
ואן אתמך אכפור אסבת פיקול מזמור שיר ליום השבת
קבל אמצעים והבל יהי כבוד וקבל תפלת מבחיה ויקול איוער כסביל א
סבת וישרך דבר אסבת פי גמיע אתמלה יקול ותתן לנו יי' אליהו
את יום המנוח הזה את יום מקדש קדש הזה את יום הכבודים וגו'
ויכתם מקדש השבת וישראל ויום הכבודים ופי אמונת

ואת מוספי יום המנוח הזה יום מקדש קדש הזה יום הכבודים הזה נעשה
ונקדיש וגו' ויכתם מקדש השבת וישראל ויום הכבודים ונעלה אחר
מתל אגמאעה וכשיצאו ג כוכבים עומד ש"ע ומבדך מעדיב

עלבים עד סופו ואומ' קדיש ועומדין ומתפללין י"ט ברכות שלחול בלא
תוספת כלל ומבדילין באתה חונן כמנו מועדי שבת
ואומ' קדיש ובתרא ונפליין והולכין
לבתיקן ומבדילין סימן י"נה ואפילו חל כמור בשבת
מבדילין כמנועאן סימן י"נה ואומ'
מבדך לא על אור ששבת אבל אומ' ויהי כועס ונא לעיון במיתת שבת ויהי
כמנועאן שא שבתות ובש"ע בסוף הסליחות אומ' ש"ע אלהי ישראל ויהי כועס ונא לעיון במיתת שבת

תפלת חג הסוכות

אומ' קדיש ועומד טל עב ומסדיר התפלה ב מנן אברהם אבינו

הַשָּׁמַיִם" בְּרוּךְ הוּא הַקָּדוֹשׁ "אֲתָה בַחֲרִיתָנוּ אֵי עָלֵינוּ קִרְאתָ
וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם טוֹב מִקֶּרֶךְ קֹדֶשׁ הַזֶּה אֶת יוֹם רֵאשִׁית
הַסּוּכוֹת הַזֶּה זְמַן שְׂמֵחָתֵינוּ בַּהֲהָבָה זָכָר לִיעֲוִיאת מַעֲרִים"

אֱלֹהֵינוּ זָאֵה אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיָּבֹא וְגו' בַּיּוֹם טוֹב מִקֶּדֶשׁ קֹדֶשׁ
הַזֶּה יוֹם חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה לְרַחֵם בָּנוּ עָלֵינוּ וְגו' אֵי כִי אֶמְלֹךְ לְרַחֵם
וְהַשְׁמִיחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְגו' קֹדֶשׁנוּ בַּמִּצְוֹת
וְגו' אֵי וְהִנְחִילֵנוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשְׁשֹׁן מְעוֹדֵי קֹדֶשׁ וְיִשְׁמַח בָּנוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֶּדֶשׁ שִׁמְךָ בָּא יְיָ מִקֶּדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנֵּם" וְגו'

וְאַחֲרָיִם וְשִׁים שְׁלוֹם" וְאַחֲרֵי כֵךְ מִקֶּדֶשׁ מְעוֹדֵי עֲלִיָּה
עַד סוּפוֹ וְאוֹמֵר קֹדֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּמִשְׁחָה סְדִיר וְאוֹמֵר קֹדֶשׁ וְאַחֲרָיִם
וְכַבֵּדִין" וְהוֹלֵכִין לַבַּתִּיהֶן וְנִבְכָּסִין לַסּוּכָה כְּשֵׁי רֵה
וְאֵין יוֹשְׁבִין עַד שֶׁמִּבִּיאִין טַם מַחֲזִיק רַב־עֵינֵת אוֹ יֵתֵר וּמִמִּלְאֵן גִּין
וְהַגְדוֹל מִקֶּדֶשׁ וְהַכֵּל עוֹמֵדִין וְשׁוֹמְעִין וְאוֹמֵר

בָּא יְיָ אֱמֶה בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן" בָּא יְיָ אֱמֶה אֲשֶׁר קֹדֶשׁנוּ מִכָּל עַם
וְיִמְנְנוּ מִכָּל פְּשׁוֹן הַמָּדָר בְּנוֹ וְיִגְדִּילֵנוּ רַחֵם בָּנוּ וְיִתְפָּאֲרֵנוּ וְתַתֵּן לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּהֲהָבָה מְעוֹדֵים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשְׁשֹׁן אֶת יוֹם
טוֹב מִקֶּרֶךְ קֹדֶשׁ הַזֶּה אֶת יוֹם חַג הַסּוּכוֹת הַזֶּה זְמַן שְׂמֵחָתֵינוּ
בַּהֲהָבָה זָכָר לִיעֲוִיאת מַעֲרִים כִּי בָנוּ בַחֲרִית וְאוֹתָנוּ קֹדֶשׁ מִכָּל
הָעַמִּים וּמְעוֹדֵי קֹדֶשׁ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשְׁשֹׁן הִנְחִילָנוּ בָּא יְיָ מִקֶּדֶשׁ
יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנֵּם"

בָּא יְיָ אֱמֶה שְׁהִיֵּינוּ וְקִיִּימָנוּ וְהַבִּיעָנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה" בָּא יְיָ אֱמֶה אֲשֶׁר קֹדֶשׁנוּ
בַּמִּצְוֹת וְאוֹתָנוּ לִישׁ בְּסוּכָה

וְשׁוֹתִין הַכּוֹס" נִמְנֵחַ מִקֶּדֶשׁ מְעוֹמֵד
אֶבֶל שְׂאֵר שׁוֹבְעֵת יִכְבִּי הַחֵג בִּרְהוּ
שְׁלֵחַ לְמִדָּה עַל הַסּוּכָה אֶחָד בְּרִכַּת הַמְּנוּחָה

מִלִּישׁ" בְּסִפּוֹ תִּלְעֵת יַעֲקֹב בְּשִׂמְחָה יִמֵּי הַחֵג מִבְּרֵךְ עַל הַסּוּכָה אֶחָד בְּרִכַּת

הַמְּנוּחָה

בְּסִפּוֹ מִדָּה הַקָּדוֹשׁ יִתֵּן קִדּוּשׁ וְסוּכָה
וְאוֹתָנוּ לִישׁ בְּסוּכָה וְאוֹתָנוּ לִישׁ בְּסוּכָה
קִדּוּשׁ הַיּוֹם וְעַל מִצְוֹת סוּכָה
בְּכָל יוֹם טוֹב שֶׁל חֹדֶשׁ קִדּוּשׁ
הַכּוֹס וְאוֹתָנוּ לִישׁ בְּסוּכָה
קִדּוּשׁ

תפלת שחרית

זהלמ'רות

המנצח כל כך למה מנצח
שמנצחין האשפיזין הקדוש
באותה שעה שהן אברהם
וחמשה צדיקים עמו ויש
הומדין את דוד המלך
ואת זה רמז לשבעת
גדולה "גבורה" תפארת
נעם "הוד" יסוד "יכלות"

וְיוֹעֵז אֶחָד מֵהָעָם עַד בָּהֶם יִשְׂרָאֵל וְעוֹמֵדִין וּמִתְפַּלֵּין
בְּתַפִּלַּת עַרְבֵית " וְחוֹזֵר שׁוֹתֵן וּמִתְפַּלֵּל בִּקְוֵל דָּם"
וּפְסוּמוֹ מֵעֵבֶר עַל פְּטִילַת לוֹלֵב וְאַחֲרֵי כֵן
עֵבֶר לְגִמּוּר אֶת הַהֵלֶל" וְגוֹמֵר הַהֵלֶל" 11

בשלח ערוך סדר

וְכַעֲבוֹתֵי יַעֲקֹב בַּשָּׂעָה
 שֶׁמִּבְדָּךְ וּבִן יַעֲקֹב בַּהֲדוֹ
 לֵאמֹר כַּעֲבוֹתֵי וְכַעֲבוֹתֵי
 שֶׁבְּסוֹף שְׂפֹתֵיכִים אֲחִינוּ שֵׁנִי
 וְהַעֲבִיר מִכַּעֲבוֹתֵי כָּ כַּעֲבוֹתֵי
 וּבִן בְּחֵמָה יֵלֵךְ הַשְׂמִיעָה בְּכֵת
 מִכַּעֲבוֹתֵי שֶׁנִּי כַּעֲבוֹתֵי לִפְנֵי

שמות כלים אותו" הנעב וע
הוא שמוליך ידו מכנגדו
והלכה וינעב שם שלשה
פעמים בהולכה ושלשה

פעמים הדובאה ואחר כך
 גטה ידיו לעד אחר זעושה פן
 וכן לכל עד מארבעה ערדין
 זמנא זמנא "יקח דרך ימין
 בנענעו מזרח דהיום מערב
 צפון" עדיך לחבר החתרים
 ללולב בשעת נענוע ולנענע
 בשני יחד

זתנלת מוסק

ש"ץ ומקד"ר

הַתַּפְּלָה "בְּמִנְחָה אֲבָרָהֶם" בְּמַחֲיִיָּה הַמַּתִּים
 בְּהָאֵל הַקָּדוֹשׁ "אַתָּה בָּחַרְתָּנוּ אֵל קָדֹר
 לִבְנֵי אֱתָנָה מִצִּדִּים" וּמִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ בְּלִיבוֹ
 וְגו' זֹאת מִוֶּסֶת יוֹם טוֹב מִקִּדְשֵׁי הַזֶּה
 יוֹם חַג הַסּוּכּוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ יְיָ
 מִלֶּךְ רַחֲמִין וְהַשְׁמִיחֵנוּ וְקַדְּשֵׁנוּ
 רַעֲיָה וּמְיֻדִים יְשִׁים שְׁלוֹם וְהַחֲדָתוֹם
 יֵשׁ וּמִתְפַּלְלִין כָּמוֹ שֶׁהִסְדִּיר אֲשֶׁר מִלֵּךְ שְׁלֵמָה
 וּמִקְדִּישׁ וּבִתְרָא וּנְפִטְרִין

תפלת

ותפלת מנחה

והוא רחום
ומגדל אבותיו ולדוד חליץ ואומ קדיש ועומדין ומתפללין
מגן ומחיה והאקדוש אתה בחרתנו להיבנו יעלה והשיח
וקדשנו דעה ומודים ושים שלום ועומד שש ומתפלל בקול
בם ואין נשיאת כפים במנחה ואומ קדיש ובתרא ונפטרין

ותפלת יום שני כיום ראשון בערבית ושחרית
ומנחה אבל מפטירין ותשלם כל המלאכה

תפלת חולו שלקופה

בתפלה
החול לא שהוא
מנסות יעלה בעבודה ואומ ביום טוב מקרא קדש יום מועד חג
הקובות הזה וגו' ותפלת שחרית בתפלת החול ומנסות יעלה
בעבודה וחוזר שש ומתפלל בקול רם ומגדל על ההלל וגומדין
בתענית ימי החג ומגדל אחריו יהללך ואומ הושענא

ואומ קדיש ומנצח ספר תורה וקורין בו ארבעה בני אדם
בקרבות החג ראשון קורא וביום השני והשני קורא וביום השלישי
שלישי חוזר וקורא וביום השלישי והרביעי חוזר וקורא וביום
השני וביום השלישי

ומגדל ספר תורה ואומ קדיש
ומנסות ומתפללין תפלת מוסף במוסף יום טוב
ומנסות ומתפללין יום טוב מקרא קדש הזה יום מועד חג הסוכות
הזה מעשה וגו' מגן דחמן והשיח והקדשנו דעה
ומודים ושים שלום וחוזר שש ומתפלל בקול רם

ומגדל אומ קדיש וכל העם יושבין והוא עומד ואומ והוא
הוא תהלה לדוד וסדר היום ומגדל אבותיו ולדוד חליץ ואומ
קדיש ובתרא ונפטרין ותפלת מנחה בתפלת החול

וְטַבְרִכּוֹת וְאוֹמֵר יַעֲלֶה בַעֲבוּדָה" וְאִין כִּפִּילֵת אֶתְּחַבְּחוּלוֹ שְׁלֵמוֹת
וְכִזְהָ מִתְּמַלְלִין בְּחֻלוֹ שְׁלֵמוֹת וְכִכֵּל יוֹם וְיוֹם נוֹטְלִין
אֶת הַלּוֹלֵב וּמַבְרִכִּין עָלָיו וְקוֹרִין כִּכֵּל יוֹם שְׁתֵּי פִרְשִׁיּוֹת וּמַחֲלִקִּין אוֹתָן
לְאַרְבַּעַת עָל זֶדֶךְ שְׁבִי אֲרֻבוֹ

מִזֵּי אִין שְׁנֵי סְפָרִים קוֹרִין בְּרֵאשִׁין רַחֵם אֶתְּהָ אֲוֵמֵר" וּבְשֵׁנִי הַמִּפְטִיר
קוֹרֵא קִרְבָּן אוֹתוֹ הַיּוֹם שְׁתֵּי פִרְשִׁיּוֹת וּמִפְטִירִין גּוֹב וּמִגּוֹב" וְהַתְּפִלָּה
בְּשֵׁנִי הַשְּׁבִתוֹת בְּעֶרְבִית וְשַׁחֲרִית וּמִנְחָה זִיעֵלָה בַּעֲבוּדָה

מִיּוֹם
הַמִּנְחוֹחַ הַזֶּה

אֲבָל תִּמְלֹךְ מִיּוֹם כִּיּוֹם פֶּתַח עֵתָנוּ וְאוֹמֵר אֶת יוֹם מִקְדָּשׁ הַזֶּה
הַזֶּה יוֹם מִיּוֹם חֲגֵי הַסּוּכוֹת הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְגוֹ" וְאוֹתָם מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִתוֹת
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים" וְאִין נוֹטְלִין לֹלֵב בְּשִׁבְתָּ

וְאִם חֵל יוֹם בְּשִׁבְתָּ שְׁלֵמוֹת אִין שֶׁל שְׁמִינִי עֵצֶרֶת לֵהִיּוֹת בְּשִׁבְתָּ
אוֹמֵר וְחֵתֵן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּחַהֲבָה שְׁבִתוֹת לְמַעֲבוֹהָה

וּמִיּוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים וְזְמַנִּים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם הַמִּנְחוֹחַ הַזֶּה אֶת יוֹם
טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה אֶת יוֹם חֲגֵי וְגוֹ" וְאוֹתָם מִקְדָּשׁ הַשְּׁבִתוֹת
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים" וְכִי הוּא מִזְכִּיר הַשְּׁבִתָּ בִּיעֵלָה וְיִבּוֹהָ

וְכִן צְמוּסֵת וְכִן בְּקִידוֹשׁ הַיּוֹם וּמַבְדִּיל בְּמוֹעֲדֵי יוֹם טוֹב לְחֻלוֹ שְׁלֵמוֹת
מִיּוֹם כִּיּוֹם שְׁבִי אֲרֻבוֹ בְּפֶסַח

תְּפִלַּת שְׁמִינִי עֵצֶרֶת

בְּתִפְלַת חֲגֵי הַסּוּכוֹת לֹא פָחוֹת וּלֹא יִתֵּר אֶת שְׁמִינִי

אוֹמֵר אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ יוֹם חֲגֵי שְׁמִינִי עֵצֶרֶת קִמְנָן שְׁמִינִי וְגוֹ"
וְקִידוֹשׁ הַיּוֹם אוֹמֵרִין בּוֹ שֶׁהָיִינוּ לִפִּי שְׁהוּא רַגֵּל בִּפְטָ עֵתָנוּ

וְאִין מַבְרִכִּין לִישׁב בְּסוּכָה כָּלֵל" וְכַשְׁמַעֲשִׂים שְׁלִיחַ עֲצוּרָה

לְבָרֵךְ יִהְיֶה לְכֹחַ אַחֲרֵי הַלֵּל אוֹמֵר קִדִּישׁ וּמִזֵּי אֶת סִפְרֵי תוֹרָה קוֹרֵא בּוֹ הַ

בֵּן אָדָם כָּל הַבְּכוֹר" וְהַמִּפְטִיר קוֹרֵא בְּסִפְרֵי שְׁנֵי זְכוֹת הַשְּׁבִתוֹת

עֵצֶרֶת" וְיִפְטֹר וְיִהְיֶה כִּכְלוֹת שְׁלֵמָה" וְכַשְׁמַעֲשִׂים שְׁלִיחַ תְּפִלַּת מִזְמוֹר

אומ' מור' יצחק' בן' מנחם' זה' ומתפלל'ין' העבוד'

תקון הגשם

חזרת תפלה וגו' עד למען שמו באהבה מוסף לשון יי שפרד וזומר

השנים רביבים יוריד מגבוליו לחיות זרע ולתת פרי יבוליו מטר
יורד מלבוש יורד עם אבוליו היות דשן ושמן כל פרי עץ ועדליו
היה עפר עפר טרם יבוסין אלליו קבור יקבור לי בופע השליו
השנים נעול ופרדס רמון שתיליו קרית חנה דוד ומגדל עין
חיליו שובב לעוהר השן מלוחי הוד כליליו בנוי לתלפיות ונהרובל
הגוים אליו אלף המגן תלוי עליך מלך רחמן מושיע ומגן בא יי
מגן אברהם אתה גבור לעולם יי מחייה מתים
אתה מכסה שמים בעבים ומלבישם ומחליף זמנים עלי חוק
ורשם אוערך הטוב להחיות בו כל כפוחינשם משיב הרוח
ומוריד הגשם אליך ישבירו מקצות הארץ ועד
קצות אדם ובהמה וכל יצורי ארצות משיב הרוח לעתות קצוות
ושולח מים על פני חוצות צמחון וערב וכל חדבות
קטוב תשלח רוחך ויהיו כגן דטוב אדם ובהמה אשר החשו
מטוב תפתח ירך ישבעון טוב תלמי ציה אשר
ותרה ערומה מתנובת דשא חציר וקמה תפריח פצציה ותלבישה
תקמה ותחדש פני אדמה אב כרחמן נושא חובות
לכבודי פדה כפשו תורך מיד יקוש השלימה נא דברך ואם יין
כדור כקוש וקוש ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
כדור לשוני כוננת אהי ותבחר בשירים ששמת
כדור כוננת ונגדך כוננת יסדי ממשחר ולי גרין תתה בקדאי
לח חודי הלבנת כמז עמר עמר ולכן לא שתה לכבי בי קהדור

היה סתרי עתה כחתמול וכמחר "מגנני אתה אלהי אל תתחזק
ישבעין ידידיך מאושרות שמים" ושבע אדמה
שבעה מים "פדות תשלח לשחויים פעמים" יחייבו מיומים
אחי יפתח אושרות שמים" ישב רוחו יקלו מים

בגשמי רצון תבדק עדה "בפחי יגון כצמור לכודה בעדקת אב המים
הבין סעודה" ואמר יקח כא מעט מים
משמי עלייה "תגיד בנייה רבעליליה" בעדקת נעקד
המוריה "ושב וחפר בארות המים"
עמד והצל "רוח קדשך עליו האצל" בעדקת איש תם מקלות פתח
ברקתים בשקתות המים "האר פנים עם דל בשועו" נלכד

ועל כן אחר ישעו "בעדקת עניו כס מפרעה" וישב על באר המים
חשרת מים על יבשה "תקילות יעניח אבן הרחשה בעדקת
לקח עלוהית חדשה" ועל ידו כרפחו המים
טרי עמר

אדמה המצויה "הפק רצוני חזקי ואמצי" בגשמי נדבות למען מנחם
מחלמיש למעינו מים
אחינו ואלהי אבותינו

בגשמי אורה תאיר אדמה "בגשמי ברכה תפוך אדמה בגשמי
גלה תגיל אדמה" בגשמי דיצה תדשן אדמה "בגשמי יד
תהדר אדמה" בגשמי ועד טוב תועד אדמה "בגשמי זמרה תזמר
אדמה" בגשמי חיים תחייה אדמה "בגשמי טובה תיטיב אדמה"
בגשמי ישועה תושיע אדמה "בגשמי כלכלה תכלכל אדמה"

כמו שאתה ילי אלהינו רב להושיע ומגוריד הטל לברכה
אבא הורידהו לאורה "לברכה לגילה לדיעה" להוד "לועד טוב"
לקמרה "לחיים לטובה לישועה" למדנסה "ולכלכלה" מכלכל חיים
בחסד וגו' "התפלה"
והשאר כתפלת הסוכה

ותפלת יום שני כיום ראשון בערבית ושחרית ומנוחה
ומנחה וקורין וזאת הברכה "ובספר שני קורא בראשית

למענך
למענך
למענך
למענך
למענך
למענך
למענך
למענך
למענך
למענך

מעציה שאון ימלא חרה בנהרים
נותן רוענים לאין ומלכים ושרים
סועד בחסד כסאו ונהדרים
ענן ערפל סביביו ונה ויהררים
פוקח עורים ומתיר סוררים
קופה עתידות מה יהי בסוף דוריים
קרוב לנשברים דפאי רוח נעזרים
רם ונשא השכין עתידה הקוררים
שמך אחד לא יתן כבודך לאחרים
תוכן ישועות להושיע עם נבחרים

הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא
הושענא

פ עזרה
א עזרה
והוא
מסוק

בתהלים את סוררים שכבו
עזרה נפסדה
מאספנהם אעפא
ופ סוררים
אושרא על טבס
סוררה סדר ישרא

ענה בהושענא

ענה אתויום בשמך רעים הוצאים בסופה אנשים
ענה בהושענא ענה גשמי

במורצות ערבה הדגים בטמחה רבה
ענ בהו

ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו
ענ בהו

ענה המון חוגג שבעה הוותיקים מחכי ישועה
ענה גוקי למצי חגים החשובים כגנה ערובים
ענה טועמי מיני הלילות היחידים לך ושב תהלות
ענה כוללים להקים מקדש המקווחים לך להשתבחה
ענה מענעני שושנה הדסים העשמים אשר בך ששים
ענה סודרי הלל בשתי ערבות העונים שיר בשפתים ערבות
ענה סועחי הלל בכמות תמרים העבועים אשר שמך מזמרים
ענה קחי עץ הדד מהודר הדגים עוזך מה אחד
ענה שוקדי שמחת בית השואבה המאובים שעלו במחשבה

אמא א חנה
ושמו אחד ומני הושענא
שיבנו והוא באחד קדש

ליום שני

הושענא

למען אב עקד הוש' בן למען בן
 בך גביר הוש' למען גביר אסף דגלים הוש'
 למ דגלים דעויות הענין הוש' למ הענין נאמן ונח
 הוש' למען ואח לפהונה קנה למ קנה וארץ חילת
 הוש' למ חילק שופרות ומלכים טבח הוש'
 טבח טלה וסוד ימי ידע הוש' למען ידע כגן שבת
 כסא ימי הוש' למען כסא ימי ישב עליו למלך
 למ למלך עבדים מעלה הוש' למ מעלה יד
 וקדעים נתן הוש' למ נתן אחרתו על חורש שדה
 הוש' למ שדה עקב ולשרת עמך הוש' למ עמך
 רחיתי את ימי פן הוש' למ פן בני אלהת שלו כי עדיק
 הוש' למ עדיק וכמוהו לח קם הוש' למ קם ורחב
 שלש בעד רחומים הוש' למען רחומים לדן לכבשן אש
 על קדושות שם הוש' למ שם ודת וצון ותלפיות
 למען תלפיות ושארית הכליטה הושענא

ענה בהושענא

ענה תואבי ישעך שוכן שחקים
 שחקים פתח לקולינו ואל תשיבינו ריקים ענ בהו ענה
 ריקים ממעש והרונים קום תקים קום תקים ישעך כי הננו ין
 צועקים ענ בהו ענה צועקים למטרות עוש
 צדאשי הפרקים פרקים ארבע היכנת לדון דין עשוקים
 ענ בהו ענה עשוקים מטע גפן שורקים שורקים
 נבוקים ועליהם חמו פתחים ענ בהו ענה נאכדים
 בגלותם וקודאש ממעמקים ממעמקים תדלינו כי לחסוך אנו
 להוקים ענ בהו ענה להוקים לנחול דתך כלפידים

וְכַדְרִיקִים כְּבָרִיקִים יְדוּעִינֵנוּ יֵהִיוּ עֲמֻלָּתָם יוֹנְקִים " עַל בָּהֶן
 עֲנֵה יוֹנְקִים זְעוּלָלִים שֶׁם לֹבֵב הָקִים " לֹבֵב הָקִים וְתִרְדִּיעַ בָּם
 כְּדֹאֵי חֲקִים " עַל בָּהֶן " עֲנֵה חֲקִים בְּמוֹפְתֵיךְ חוֹיִךְ
 קוֹקִים " קוֹקִים לוֹיֵת חֵן לְרֹאשׁם זְעוּקִים " עַל בָּהֶן עֲנֵה
 נִפְקִים בְּהִלָּתָם וּמִנְלֻלֵיכֶם הָרִיקִים " הָרִיקִים שֶׁשׁ וּמַעֲשֵׂי לַעֲם בְּךָ דְּבָקִים
 עַל בָּהֶן עֲנֵה דְבָקִים בְּךָ וְתִסְמְכֶם גַּם תִּקִּים " גַּם תִּקִּים
 שְׂמֻלָּתָם בְּרִחוּצוֹת וּבְשׂוּקִים " עַל בָּהֶן עֲנֵה בְשׂוּקִים
 וְחֻלָּתָם יִתְּנוּ חֹק בְּכָל הָרִיקִים " הָרִיקִים וּמַעֲשֻׁבוֹת יִשְׁמְחוּ בִישְׁעֶךָ וְ
 וְהַבְרִים שְׂתִיקִים " עַל בָּהֶן
 פ' ארבעה פרקים הי' פעול אסנה מתל ד' ב' ד'
 פרקים העולם גדון פ' להוקים מנגת מעל מלך
 להקת נביאים

הכנה

הושענא

אֲנִי אֶחָד וּמַבְיִישׁ אֲוִמְרֵי שָׁנִים " בְּחַיֵּי הַשֵּׁם בְּרַח
 עוֹלָמוֹת בְּחַוְתוֹת שָׁנִים " יַעַר הַכֹּל בְּעֶצֶר אָדָם וְעָזְרוּ שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנוּ
 בַּחֲגִגַּת יָמִים שָׁנִים " תַּבְּנָה אֲנִי לְכוֹר בְּנֵה בְּבִית
 אֶבְיָחוֹת שָׁנִים " בְּנִסּוֹן הַלֵּךְ עִם נְעָרִים שָׁנִים " וְקִרְאתוּ מִן הַשָּׁמַיִם
 פְּעָמִים שָׁנִים " הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים שָׁנִים " תַּבְּנָה
 אֲנִי לְכוֹר הַכְּמִיר רַחֲמֵי אֱלֹהֵינוּ שָׁנִים חֲנֻנֵנוּ וּבִישְׁרֵנוּ
 בְּיָמֵינוּ שָׁנִים וְלֹאֲוִמִּים שָׁנִים " וַיִּצְרֶךְ גִּבּוֹר פְּעָמִים שָׁנִים " הוֹשִׁיעֵנוּ
 בַּחֲגִגַּת יָמִים שָׁנִים " תַּבְּנָה אֲנִי לְכוֹר הִיא יְחִיד וְיִדֵּשׁ
 כִּי שָׁנִים כָּעֵשׂ מִלְּעַמִּי גִדְיִים שָׁנִים " עֲבַד בְּשִׁקְלוֹ וְהִיא לְמַחְנוֹת שָׁנִים
 הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים שָׁנִים " תַּבְּנָה אֲנִי לְכוֹר הַכְּמִיר
 בְּיָדֵינוּ אֲחִים שָׁנִים " הַמִּנְחָלִים עֲשֵׂה הַדִּבְרוֹת עַל לִוְחוֹת שְׂבִיבוֹת
 הַמִּלֵּךְ וּמַעֲשֵׂה בְּמַעֲשֵׂי שָׁנִים הוֹשִׁיעֵנוּ בַּחֲגִגַּת יָמִים שָׁנִים " תַּבְּנָה

פ' חגידות שנים
 ד' חגידות שנים
 חגידות שנים
 חגידות שנים

ליום שלישי

הושענא
 ואחד ואחלופיהם
 מנגמר ומגמר וגתר וגדוד יהם
 הושע

הושע

ענה ירודים ממעש ומנהגיון ריח" משוללים בערבה לא טעם ולא ריח" ענ' בהו" ענה כוללי זה עם זה להשוותם זה לזה לא כ' נמשלו בם עם זה להגן זה על זה ענה בהושענא

הושענא

אנא א' אחד הנקדש בקדושות שלשה ברא במעש בראשית בכל יום שלשה וצששי לו ולשביעי שלשה שלשה הושענא

ב' יום ראשון שמים וארץ ואור יום שני ריקע ומלאכים יגיהם יום ג' מלאכות ודשאים וגן עדן יום ד' שמש וירח וכוכבים יום ה' דגים ועופות ולווי' בן יום ו' בהמה חיה ודמש אדם וחיה וכשות" כגנא ליום ששוי ויום שבת שלשה שלשה תבנה

אנא קבור אב ראה מלאכים שלשה יימנה להסעידם קמח סאים שלשה הלכו אתו בעלי בריתו שלשה הושיעניו בהגיבת ימים שלשה תבנה

אנא קבור חל סולם בעולים וירודים משלשה המפעל ברהלים פאלות שלשה יושלח בניו לעיון מונים שלשה הושיעניו בהגיבת ימים תבנה

אנא הגוא לינו עלידי אחים שלשה הסכנו מעלות כהנים ליום וישראים שלשה המנחילינו תורה נביאים וכתובים שלשה הושיעניו בהגיבת ימים שלשה תבנה

ליום רביעי

מנחם אבי דער מנחם אבי המנחם מעל לעמים גביר נסיתו ביחם ברודים אמורים עני דגלים מקדשים שמך ומעריצים הנו"י הנו"י הנו"י

למען

五

כמעט

כמעט

نامه

למען

מע

למען

למען

四

...

מען

מען

מע

2

19

●

ענה וימנע

ענ' בהו

בהקדמה

על בנה

לפניהם" דעת מתקפה עד שבעה לפניהם"

הסוכה בראש כל דמה ואין להוסיף על עשרים דמה

עֲנֵה חֲרָדִי חֲרָד בֵּל יְהִי מִחוּבֵר חֲלָמָה וְגַם וְדַלְעֵת לִשְׁמֵר

ענה לפני מות בן לא ילעמו חוצה ששבת תחתיה באתל יחד לא ילעמו

ענה כונני לה דפנות שלש לעלות לה את בידי אדם שלש

ענה מעטריה בקדנים ומגדים ושכלים ומנייהם נספחים להם

עליהם" ענ' בהו' ענה שיהתם ומאכל ומשתה ומגדש בה
 קבוצ" עקומת ארבע וכל שלש כלבוצ" ענ' בהו' ענה
 מוסליה בפרוש עליה סדין" על ימצך סוכך יודעי דת ודין" ענ' בהו'
 ענה קושרי עמחי מים וסוכבי עני מים" רבו מליטניהם על שאיתן
 מלי מים" ענ' בהו' ענה שוקדי הדלל שבעה ושמנונה
 תחיש למחזעים שבעה ונסויים שמונה" ענ' בהו'

הושענא

ופניהם ארבע" הויער בעולבנו יסודות ארבע המעוז
 פניות ארבע בתקופות ארבע" הושיעינו בחגיגת ימים ארבע
 תבנה" - אנה קבור העיר ממקרה פאור לימים ארבע
 רדת ויחלק על מלכים ארבע" בישותו בשוב קרעו לדורות ארבע
 הושיעינו בחגיגת ימים ארבע" תבנה" אנה קבור בן הושע
 על קרנות ארבע" וחרר בפלשת בארות ארבע
 זיעתק לחצרון קרית ארבע" הושיעינו בחגיגת
 ימים ארבע" תבנה" אנה קבור
 תם מעזר באמהות ארבע" חנן להעיל משפטים
 ארבע" בתפלתו כלכלת בניו בדברים ארבע
 הושיענו בחגיגת ימים ארבע
 תבנה" אנה קבור
 דגלים ארבע" למעלה תינו בחשך חורים ארבע" המעונו להקלו בחג
 במינים ארבע" הושיענו בחגיגת ימים ארבע" תבנה

הושע" לחצות ארבע הוקן ודור
 רביעי ושובינה לאן קהת מירדי
 מעדים ועמלים אבנה ומטה בן
 עמלים" ובני משה נכנסו לארץ נח
 ארבעה דירות
 משפטים ארבע הן ארבע
 עקובחת" חרב ורעב וחרב ודבר
 בדברים ארבע" מן ושל
 ובאר" ושמור את ועני"

ליום המיש

הושענא
 קדם מעונה" הושע
 למען דין וגם יוקח נח" הושע
 למען

פני קחת רחש נים שפתים הגיג בוער בקלחת על בהו
 ענה שרשי גמן אדרת קורחת תבואתה מומחת ממעל ומתחת על בהו

הושענא

אנא המיוחד לכבודו שמלות
 חמשה הכונה בעו למנו קנינים חמשה
 היוצר צבריותו בצורים חמשה הושיענו בחגיגת
 ומים חמשה תבנה אנא זכור
 אב ברעה לו ברית צבתרים חמשה זה שיש רבוש
 למלכים חמשה חנן על הפיכת ערים חמשה
 הושיענו בחגיגת ימים חמשה תבנה

שמות חמשה ימים אהיה
 שדי עבדות קנינים חמשה
 חן אהיה קנין תורה
 בערים חמשה הושיענו
 במסוק קנה לנפלה משולשת
 ועג משולשת וזיל ותר וגזל
 ערים חמשה סדום
 וצמורה אדמה מצויים חמשה
 נסים חמשה עשו ולבן
 גלגלן עשו ושכס
 ברבות חמשה הוקו ון שדי יבדן
 אופך ויכד ויבדך ויתן לך את
 ברית אברהם כפש נקובה
 בשמות חמשה נפש נשמה רוח
 חיה יחידה המהלך חמשה
 הוא בנה שבתק יוסף לבנימין חמש
 חליפות שמלות יתר על אחיו

אנא זכור בן ענקד בהר שערים חמשה
 ירש מהורין ברבות חמשה והשלים נפש נקובה
 בשמות חמשה הושיענו בחגיגת ימים חמשה
 אנא זכור תם נעשו
 לו נסים חמשה זינע מצבנו אחים חמשה ושת
 לנזיר המהלך חמשה הושיענו בחגיגת ימים חמשה

תבנה

אנא המנהיגינו דת ספרים חמשה
 המשיענינו דברותיו בקולות חמשה הכותב
 על הלוחות חמשה חמשה הושיענו בחגיגת
 ימים חמשה תבנה

חולות חמשה בעין אהבנים
 יענקד אן עשר הדברות נאמרו
 בחמשה קולות כל תנתי מנהיג
 בל אחד קיחא עלי הכבי נלה
 יהיה קד

ליום ששי

הושענא
 נא
 למג צור יושב בין התכונה הושי
 למ האומרים לאחיהם שחנא הושי
 למ צידק צללים שמנוכה הושי
 למ טמס אר מיה לעדת מי מנה הושי

למען אבנם יוקח
 למגן ענקד על הר חנה
 למ דבר לאחיו שמנוכה
 למ ועורר עוג התכונה
 למ חילא וקניינא קנא

הת דוקא
 למגן
 למגן

למ' ישר לבבה ודברה לא שנה	הושי	למ' כנס שבט ארבע נקבות שנה
למ' להקת נביאים ונביית ובה	הושי	למ' מנגן שירה ותהלה לא נא שנה
למ' מלך בהכמה ודעת ותבונה	הושי	למ' סדר סדר המבינה
למ' עניני נא בהניני נא	הושי	למ' כבה לעלות עיר קבוצה
למ' מעק להחיות בן האמה	הושי	למ' קדש שבת המבונה
למ' ראש חממה דעת ותבונה	הושי	למ' שירה וזמרה ונא שנה
למען תודת יי תמימה עדות יי נא מנה	הושענה	

ענה בהושענה

ענה איומים בעוץ
ענה איומים בעוץ
ענה גזלך מנעמימים דת ארבעה מתמימים
ענה הלל אומרים ומנענעים בשמות תמרים
ענה קדע קדושים חבירים לשחק מקדישים
ענה טלחך ביומם ליראות יה עננו בעדק נוראות
ענה כמנו ים לישע לעד נקינו מפשע
ענה משכילים בכל חממה נשחיתו בימין רוממה
ענה סודרי מועדות עלקינו בנזעם תודות
ענה סנעחי ערדת איתנים יתלת עוזך מתנים
ענה קהלך בעדקת אבות דתם בעכשך שן שית
ענה שופכי לבם במים למען משולח במים
ענה תומכי ערבי בחל שלח למסתר בנחל

הושענה
אנא הבורא
עלמות לסדרים ששה היומר שרפים בכנפיהם ששה ששה הושענה
בחיבת ימים ששה תבנה
אנא קבור אב קנח תועבות ששה
פירוש הן אליהן ששה משכיל
ששה הנה ענה יי מעלות ששה
מתל בשש ערבי חלך ומתנים
אנא

אַחֲרֵי זְקוּנוֹ בַּמִּלְחָמָה שָׁשָׁה "בָּלַע אֶת הַיָּם" תְּבִנָּה
 בִּקֵּץ שָׁנִים שִׁשָּׁה "הוֹשִׁיעֵנו בַּחֲגִגַּת יָמֵינוּ" תְּבִנָּה
 אַחֲרָא זְכוּר בֶּן נַעֲקָד בְּנִקְוֹס תְּבִנָּה
 מַעֲרֻכּוֹת שִׁשָּׁה "גִּבְעָתוֹ וּמַלְטָתוֹ מִמָּוֶת שִׁשָּׁה מֵאֵל" תְּבִנָּה
 מִקְוֹת לְדוֹרֵי שִׁשָּׁה מַעֲלֹת שִׁשָּׁה "הוֹשִׁיעֵנו" תְּבִנָּה
 בַּחֲגִגַּת יָמֵינוּ שִׁשָּׁה "תְּבִנָּה" תְּבִנָּה
 אַחֲרָא זְכוּר תָּם הוֹלִיד מִן הַכְּבִירָה שִׁשָּׁה "וַיְצַח קָחַת" תְּבִנָּה
 מִנְחָה מֵיֻצִּים שִׁשָּׁה "וְהַגְבִּיר אֲבִי שִׁשָּׁה הַמַּבְרִיחִים" תְּבִנָּה
 בּוֹ שִׁשָּׁה "הוֹשִׁיעֵנו בַּחֲגִגַּת יָמֵינוּ שִׁשָּׁה" תְּבִנָּה
 אַחֲרָא הַמַּחְבֵּר לְאֶפֶס שִׁמּוֹת תְּבִנָּה
 מֵעַד מִקְלָטָא שִׁשָּׁה "הַמּוֹדֵי שִׁבּוֹ חֲכָמוֹת סְדָרִים" תְּבִנָּה
 בְּיָמֵינוּ שִׁשָּׁה "תְּבִנָּה" תְּבִנָּה

הושענא
ה' ה' ה' ה' שכליל מקדשך
לוחצינו באש יוקד' הוש'
שתם' הוש'
מבוא' הוש'
בית קיד' הוש'
בזבכל' הוש'
לומים' הוש'

ענה בהושענא
 ענה בפר' עץ הד' בא' סעני' ע' בה'
 ענה דולק'ם בסב' הד' ע' סנסי' ע' בה'

ה'שע"ב

[illegible]

הושענא

[illegible][illegible]

תם המשתחוה חטם ארץ שבעה" על שם יתקל
 צדיק וקם שבעה" צדקתו בשני שבעה ואלע
 שבעה" הושלכו בחג בית ימים שבעה

תבנה
 חנה הכורינו על יד
 שבעה" המוליכנו במדברות שבעה" הסוכינו בעננים
 מינו בהגבת ימים שבעה" תבנה
 חנה
 ת לימים שבעה" ושנתה שמה לשינים שבעה" ושנת
 שבעה שבעה" הושיענו בהגבת ימים שבעה"
 תבנה
 חנה התק זמן חירותינו ימים שבעה" ופיכורינו
 שבעה שבעה" לולכא ערבה וחסובה וניסוך חמים שבעה"
 הושיענו בהגבת ימים שבעה"
 תבנה

הושיענא לשבת

לַמַּעֲנֵךְ חוֹם בְּיָדֶיךָ
 בּוֹכָה בַּלְלוּת שַׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 דְּרֹשׁ שֶׁתִּיחַיֶּה שַׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 עַל שְׁתֵּי כַפְרִיֹת בּוֹצְעֹת הוֹשִׁיעַ
 עַבְדְּךָ וְשִׁמְעוֹן מִקֵּי יִמֶּנִּי בַּשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 חוֹשֶׁבֶת יִלְדֵּיךָ בַּלְלוּת שַׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 פְּעוּדֹת בַּשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 יוֹשֵׁר שֹׁבֵעַ בְּרִכּוֹת עוֹדֶכֶת בַּשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 בּוֹלֵלֶת שִׁיר מִקְסוֹד וְשִׁבְחָה בַּשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 לִחְלָל לְשִׁמְךָ מִתְמַהֵּב בַּשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 מִיָּדֶיךָ מִלְּחָלָל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 מִיָּדֶיךָ מִלְּחָלָל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 מִיָּדֶיךָ מִלְּחָלָל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ
 מִיָּדֶיךָ מִלְּחָלָל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הוֹשִׁיעַ

יִנְעֻקָהּ וְכִי יִהְיֶה מִגְדָּחֶקֶת בְּשַׁבָּת הוּא קוֹפֶתֶת בֶּהּ מִלְכָּחֹר בְּשַׁבָּת

הוּא הוֹשַׁמְתָּ בְּכֶתֶב זֶלְזָה בְּשַׁבָּת הוּא שׁוֹמְרֵת

קְדוּשַׁת שַׁבָּת הוּא תִּמְיֵד בֵּן תִּכְחַלְכֶּה שָׁלָם שׁוֹמְרֵת הוּא

הוֹשַׁעְנָה נִעְרֵם בְּשַׁבָּת

א

רַבָּת מִגְמֹר שׁוֹר לְיוֹם הַשַּׁבָּת

כִּיב שְׁתֵּתִים מִסְתַּתֵּר בְּשֹׁמְרֵי חֲבִיב טוֹב לְהוֹדוֹת לֵאלֹהֵי וְלִשְׁמֵי

עֲלִיּוֹן הוּא גְדוֹל יְיָ וּמִהוֹלָל מִבְּחַד עוֹר נוֹרָא

בְּבִקֵּר חֲסִידֶיךָ וְחִמּוֹנְתְּךָ בְּלִילוֹת הוּא חֲבִד עֲקוֹבִי

מִי־שָׂרִים בְּשַׁעַר בִּי קְנוֹר עָלֵי עֲשׂוֹה עָלֵי נָבֵל עָלֵי חֲבִיב בְּכֶתֶב

הוּא הוֹרִים יְיָ דְרִכֶּיךָ וְעַד קֶתֶךָ אֲשַׁנֵּן בִּי שְׁמִיחַתְּךָ

בְּפִעֲלֶיךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲרִנֵּן הוּא וְחִנִּי תַפְלִית לְךָ יְיָ

כִּי גָבְהוּ מִבְּחֻשְׁבוֹתֶיךָ מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ מִבְּחַד עֲמִקּוֹבֵי שְׁבוֹנֵתֶיךָ

הוּא קְבוֹר דְּחֲמִיךָ יְיָ מִלְּבָבֶיךָ קוֹמֶה עֲקָרְתָּהּ לָנוּ וּפְדִיטָהּ לִמְנוֹן

חֲסִידֶיךָ הוּא חֲבִיבוֹ יְיָ כִּי עַד אֲכַלְנוּ הִרְאִינוּ יְיָ חֲסִידֶיךָ

וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ הוּא טוֹב יְיָ לִכְלֹל יִשְׂרָאֵל יְשִׁיבוּנִי דַעֲיוֹנִי

וְשִׁיבוּנִי אֲמַדִּי שִׁי וְהַגִּיּוֹן לִבִּי לִפְנֵיךָ יְיָ מִדִּי זִמּוּאִי הוּא

שַׁבָּת קָדֵשׁ הַשָּׁבֵעַ שַׁבָּת קָדֵשׁ הַשָּׁבֵעַ

ב

סְבוּלָה אֵל הַמְּבוּחָה וְהַלְהַבְחָלָה

קָדֵשׁ קָדֵשׁ יְיָ מִבְּחַד חֲזִיק קוֹמֶה יְיָ לִמְנוֹחַתֶּךָ אֲתָה וְאֲרִנֵּן עוֹדֶיךָ

הוּא בְּיוֹם שַׁבָּת קָדֵשׁ תַּעֲבֹד עֲדָה פְּקוּדָה וְנִדְחָה יִתֵּן יְיָ לָנוּ

וּמִנְעֵאן מִכּוּחָה הוּא בְּיוֹם שַׁבָּת קָדֵשׁ הַמְּבִיחָה לְעַמְּךָ

מִכּוּחַ וְשֵׁם יִכּוּחוֹ יִבְרַח פַּח הוּא שׁוֹמְרֵת קָדֵשׁ תִּתֵּן לָנוּ

לְעוֹדֵר וְדוֹדֶךָ אֲתָה הַמְּבוּחָה הַבִּיחָה לְעַמְּךָ הוּא בְּיוֹם שַׁבָּת

קָדֵשׁ חֲבִדֶיךָ עוֹר פּוֹדֶה זִמּוּאִי בְּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר בָּתָן מִבְּחַד לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל

יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי חֵיִשׁ בְּנִי

א

יְשׁוּעָה

וישעו ביום השביעי "ושעה נח שדעו כנפחת מרחבת" . א"י הושיע
 זמן שוקדי אמור קבור ושמח "התקמרים מגמור שיר ליום
 השבת" א"י הושיע נח
 אבא סובב השועי טובך מביע
 וקבל נשבת "א"י הושיע נח" פדורין שחולקדש
 עלי מחול "היום ביום שבת הושיעה נח" א"י הושיע
אנ זהו הושיעה נח

פתח "ורענת ערוץ ותהרום
 לנת" . א"י זהו הושיעה נח שורדי לך שידות
 ונתחזות טהורות "נהללך באם שבת הושיעה נח"
 א"י הושיע
 פהושעת סחופי סוחף ותסגל דוחף ידיך
 שובן נחופך ותעור כבבת "א"י הושיע נח" פועה ידנות ומצגני
 נביות "בתמלה זבתחנות" נהללך ביום שבת כן הושענא "א"י הושיע
 פהושעת נחף פדתיך כן הושיעה את פמייך כפתוב
 הושיעה את עמייך וצרך את זחלתיך ורעם אנשאם עד העולם

זאנא שמיני עזרת

אין בו כחילת לולב אין קומץ ההלל בלבד וזו שני שנים צדקת גהם שיהיה לו חסוד

אשר בגלל קריאת ספר תורה

אבות בנים גדולי תורה נתן

ובעבורים
רוח יי בגלה ומלאכי עבד בלש שנתן
קרא למשה לקבל לוחות דבריהן חי שמעה הארץ ויהי
יתפלעין הטה שמנים וירד בכרוב יורא על כנפי
ויתאן דברים מתוך האש ויתחוקקו על לוחות האבן
קדמו כל בני אלהים שומר תקעו משמעי מרום חרדה לצעצעים
בני עשו כי משעיר יי קרא טפשו בולם בני ישמעאל כי משעיר
יי הופיע כי מורד הלוחות שעה טפחים וטפחים מפודש בין
יד ליד כך משה שמח בגדולתך כי אין למך בכל הנביאים
מי עלה לתוך הענן ומי ראה תמונת אלהים משה עלה לרבוך
הענן והוא ראה תמונת אלהים נשוא נשואים
היה משה רבינו אב להלכמים וראש לנביאים שהוא אב בחנמה אב בתורה אב
בנביאורב
סגר הים בתפלתו ועל יד שלוחו חרון אף השיב ענה יי
ואמר לעמו מכי יי אהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים
פתחו בולם ואמרו כל אשר דבר יי פעשה ונשמע
מעק משה יעקב גדולה בעת שאמר לו המקום עלה מות ב
הרע בגדיי והרים קולו יהושעין טן שמר נח יחב
ראה משה מראש המטה קהלות שבטום עומדים לפניו שם מרת
משה עבד יי מול בית שמר חספו אהינו תפלת משה קדע
הרקיע ונמצא לעמו בעת צרתם יהושע קם אחרי משה תורה
ומצות חוקים ומשפטים את ישראל לימד וגדל פעים בנחלתם בין
נותן התורה וביחוד בנביאים

פירוש קה של בדברי הימים אבי
בדור אבי טובו אבי קבוצ קלו קה משה
שהוא אב בחנמה אב בתורה אב
בנביאורב

תם יקוד

בשמחת תורת משה כי נתנה ברוך למשה
 בשמחת תורת גבור כי נתנה דבול למשה
 בשמחת תורת הדור כי נתנה זעור למשה
 בשמחת תורת לבי כי נתנה חנון למשה
 בשמחת תורת טהור כי נתנה יחיד למשה
 בשמחת תורת כבוד כי נתנה לובש למשה
 בשמחת תורת מלך כי נתנה בורח למשה
 בשמחת תורת סומך כי נתנה עוזר למשה
 בשמחת תורת פודה כי נתנה צדיק למשה
 בשמחת תורת קדוש כי נתנה רחום למשה
 בשמחת תורת שש כי נתנה מקיף למשה
 בשמחת תורת תומך כי נתנה תמים למשה

על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה
 על הד סיני ירד ודבר עם משה

תם יקוד

תבא משה רחמימא

ספרא דמלכא דמא דזכא זקבי

מנא משה רחמימא

חסמא תורה אורה תמלימא על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם על הד סיני בא ימלא זאחית ברוך יקודא על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא
 חסמא חסיד אברהם ברוך שכליל היכליה בסיני גבא קטל ליה על ידי משה רחמימא

שמחו במוקים שמחה נגידים בשמחה
שמחו בגולים שמחו עצורים בשמחת תורה כי היא חורה
שמחת גדוים שמחו יצדיקים בשמחת תורה כי היא חורה
שמחת רחומים שמחו רחומים בשמחת תורה כי היא חורה
שמחת יצדיקים שמחו יצדיקים בשמחת תורה כי היא חורה
שמחת תמימים שמחו תמימים בשמחת תורה כי היא חורה

תם יקול

בשומחת תורה תמימה

החזקת פדיון לעבדים "חידושי דבני"

ד'יפון ד'קט'ו ט'א' ד'א' ד'ע'מ'יה" ח'ח'

בְּמִתְיָוִית מַעֲשֵׂה עַם כּוֹלֵי עֲלָמָא ח'ח'

יור שמשא" חורר חסידין ומלכין

ליווה משהו בן
הוא לא ידע

ה"ח ח"ד ימין דמלא מבעדא ליה

פליטת הלהקה הלאר לטוֹמֵיט

לעמיה יפניס מחרבע דורח
הלחמה חזק ויהודי ודליה

מלחמה יושלח וי

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֲנִי וְעַמִּי וְכָל הָעָם וְאָמְרוּ לֹא-בָרָאנוּ לָנוּ אֱלֹהִים וְאַתָּה עָשִׂיתָ אֵת כָּל-זֶה וְעַתָּה תִּפְדֶּה נַפְשֵׁנוּ מִיָּד חֲזָק

וְשִׁלַּח בָּרֶגֶל עַמִּיָּה" חזק

פְּרִיטָן רַבְרָב עֲנִיךְ לַעֲמִיד

שְׁמִי בְּדַעַת עַמִּי וּמִתִּיהָ חֲזֹרָה

"ה' חלה"

מלות הקדש שמגיע מבורסי יח
מפני שיש להם

החברות

וְיִשְׂרָאֵל וְצִיּוֹן

תם יקור

הללוהו זהללוהו

העלמה

על זמנ

הכל נהנה

על חזת
ההנהגה

777

THE

אסמבלי צענדלי אפגאסעס און אפגאסעס

המחיר

23

חפץ יפה לעיני

וְיָגֵד עָלֶיךָ אֶת־הַמִּשְׁפָּט

דמיתה לתמר

וְכָל הַיּוֹם יִשְׁמְעוּ מִלִּפְנֵי ה' וְיִזְכְּרוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵיהֶם לֵאמֹר

המלחמה

שם ה' יתברך בפתחיה

"הנהיגו את ישראל בלילה הזה"

[illegible]

על יסודות עמיתים

כִּתְּתָהּ שָׁמָּה שֶׁכָּתוּב וְחָזַק כִּנְיָן

המחלקה לטיפול במשפחה

ה'תש"ח

1945

הביאנו אל בית ה'י"ן

זחפר פייז הטוב

זה עלי דמיה

חומה אני ושדרי פתוחים

בפעם ודא פ' צוויי

וְשִׁמְרוּ מִצְוֹת פִּי'הוּ"

מוֹכֵךְ יִפְקֵד עֲלֵי וְעַל מִסֵּס חֵיבָר

לחיינו בעדיונת הדפוסים

[illegible]

במחנה למחנה צה"ל

THE

11

11-1-1944

התאחדות העובדים הכללית

[illegible]

קוֹנְדִּירִי אֵלֶּה זֶה
 לְהַמְדִּיקוֹת

הנהגת המוסדות

החלפת המעטות בלד"ק
סגולה

תום יקול

תפוחי"ן" ו"בשלום חובלן"

יִמְעוּלֵכֶם דָּבָר וְכָל עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְשָׁחוּכֶם

ח וַעֲשֵׂם צִדִּיק תּוֹבֵלֹה

אין זשעס דבול תעלה" כ' בשבט ה'ת"ש

פֶּלֶא וְשֵׁם וְעַד הַיּוֹמָה" "כִּי בִשְׂמֹחָה"

כי בשמחה

... ..

כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון
 כי בשם מלך תצאון ובשם מלך תובלון

כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה
 כי בשמחה

ההרים והגבעות יפאחו לפניכם רנה וכל עמי השדה ימנחו כפ"א אג"י רנבו
 כל עמי יעד בואו בשתחוו ונכדעה נברכה לפני יי' עושינו" נבואה למשכנותיו
 בשתחוו להדום דגליו" רוממו יי' אלהינו והשתחו להדום דגליו קדוש היום
 באלהים הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה באלהים אהלל דבר ביי' אהלל
 דבר באלהים בשחתי לא אירא מנה יעשה אדם לי" שאו שערים ראשיכם
 והגשו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מניקה מלך הכבוד יי' עזוז וגבור
 יי' גבור מלחמה" שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך
 הכבוד מני הוא זה מלך הכבוד יי' עבדות הוא מלך הכבוד סלה

וזאת ברכה לרבים

יקום מורכב מן שמיא וחנה ומסדא ח"י וישי בני ישראל
 וגופא בריא ונחשא נהורא ויחא וקדעה חייא וקיימא עמיא
 פטר ודילא פסיק מפתגמי אוריתא לכל קהלא קדישא
 רביהון ועד קעריהון קדשא בריך הוא יוסף לבן דוד

ושבין על שניבון ומקובין על מקובין ותפריש עליבון מבולתא דשולמנ
כמה דתפריש על אבהתא במדברא
וכן קודשא בריך הוא
דאמר לשכלאא היכליה ולמבני קדשיה ויהים עליבון ברחמניה ויתרוק יתבון
בגודתיה ויכניש בליתבון במא דכתיב במתגמי אוריתיה ושבי אהיך אהיך
שמואל דהמלך ושבי אהיך מלכא דמלכא אהיך אהיך ויכניש אהיך
אם יהיה נדחך בקנה השמים משם יקבעך אהיך ומשם יקבעך
ויהיים עליבם מקרא שכתוב
הבוסתים בלי כהר
יחזקאל יחזקאל לעולם ושבי ירושלם הרים סביב לה ויכניש לעמא מעתה ועד
עולם
ושבי יקיים עליבם מקרא שכתוב
ועבדים ורשו אדם
מפנינו על רוב שלום ותשועת צדיקים מליכא בשעת צרה ויעקב
אברהם יצחק מלשם מלשם וישועם כי חסדו וצדיקים ישמחו ויעלמו
לפני אלהים וישמחו בשמחה שגורו בלי אגילו צדיקים והרעו כל אשר
לפני חנה מלך אהיך סביב לידאיו ויהיים עליבם אהיך אהיך ויכניש
אהיך שועתם כדירה נפש עבדי אהיך וישמחו כל החוסים בו
ויהיים עליבם מקרא שכתוב
אל תירא תולעת תהיה
מתי ויבא אהיך עזרתך כהן יי מלך קדוש ישראל הנה שכתוב
לשם אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך
כל אלהים עליך לא ינצח לא ינצח לא ינצח לא ינצח לא ינצח לא ינצח
נחבד עבדי אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך
אברהם אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך
מרחמי יי
ויהיים עליבם מקרא שכתוב
ועתה
שמואל ויבא עבדי ישראל בחרתי בו אהיך אהיך אהיך אהיך
אברהם אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך
נחבד עבדי אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך
אברהם אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך אהיך

וְהָיָה יְהוָה בְּשֵׁם יְעֻקֵּב וְזֶה יִכְתֹּב יְדוּלַיִי וּבִשְׁם יִשְׂרָאֵל יִכְתֹּב
 וְיִקְרֹא עָלֵיכֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב וְכִנִּיתִי אֲלֵיכֶם וְהִמְרִיתִי אֶת כָּבֹד
 וְהִרְבִּיתִי אֶתכֶּם וְהִקְיִמְנוּתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי
 לָכֶם לְאֱלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה תִּקְרְאוּ מִשְׁחַתִּי לְאֱלֹהֵינוּ יִתְעַבֵּר
 לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תִּתְּנוּ כָלֹו וּבְכֹדֹשׁ תִּתְּנוּ מִלֵּךְ וְתִתְּנוּ בְּשֵׁתְכֶם מַשְׁכָּה וּכְלִי מִשְׁחָה
 חֲלִיקָה לָכֶם בְּאֶרֶץ מִשְׁכָּה וְיִרְשׁוּ וְשִׁמְחֻת מָלֵךְ תִּהְיֶה לָכֶם
 וְיִקְרֹא עָלֵיכֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
 מִלָּכֶם הַיּוֹם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתכֶּם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם כְּבוֹדִי הַשְׁמִיט לָכֶם
 יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יוֹסֵף עָלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעֻמִּים וַיִּבְרַךְ אֶתכֶּם כַּחַשְׁדָּה
 לָכֶם וְיִקְרֹא עָלֵיכֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב בְּיוֹם הַהוּא עָנָן יְיָ בַּעַד
 וְנִשְׁבַּח יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנִּכְשֵׁל בְּיוֹם הַהוּא כָּדוֹד וּבֵית דָּוִד כְּאֵלִים כְּמַלְאָכָא
 יְיָ לְפָנֵיהֶם הִנֵּה יָמִים בָּאִים בָּאִים יְיָ וְהִקְיִמְנוּתִי לְדָוִד עַמְּךָ צְדִיק וְנִלְכָּךְ
 מִלֵּךְ וְהִשְׁכִּיל וְעָשָׂה מַשְׁמָט וּמִדָּקָה בְּהַלֵּךְ בְּיָמָיו תִּשְׁמַע יְהוָה הַשְׁמָטָה
 וְשִׁכּוֹן לְבָבָהּ וְזֶה שִׁמְנוּ אֲשֶׁר יִקְרְאוּ יְיָ צְדִיקֵינוּ וְכִין קָדְשָׁהּ בְּדִין הָאֵל
 כְּמַלְאָךְ צְדִיק יִתְכַּוֵּן מִשְׁעַבְדֵּךְ מִיֵּדָאֵי וְחֲמִיק יִתְכַּוֵּן בְּחִילֵי תְקִימָה
 כִּין הוּא יִפְרֹק יִתְכַּוֵּן מִגְּזֵי יָדָי מִלֵּכָה וְדַבְרֵנוּהִי דִי רַבָּה שׁוֹלֵמֻתָּהּ בְּכָד
 אֲרֵעָה וְיִשְׁלִיב יִתְכַּוֵּן מִכָּל דְּבַר בְּנוֹהִי וּבְנוֹהִי וְסִרְפוּהִי וְפִתְחוּתָהּ וְיִתְקַדֵּשׁ
 מִכָּל דִּיחְשִׁיב עָלֵינוּ מִהַשְׁכֵּן בִּישָׁן וְיִתְקַדֵּשׁ יְהוָה מִלֵּאחֲזָקָה לָכֶן וְיִתְקַדֵּשׁ
 נִירָהוֹן מִכָּל עוֹרֵינוּ לָכֶן וְיִתְקַדֵּשׁ מִכָּל נִירָהוֹן וְיִתְקַדֵּשׁ לָכֶן מִשְׁעַבְדֵּי הָאֵל
 וְיִתְקַדֵּשׁ לָכֶן חֲנָא וְחֲסִידָא וְרַחֲמֵינוּ צְדִיקֵינוּ וְיִתְקַדֵּשׁ לָכֶן בִּיבִיהוֹן שְׁלֵמָה שְׁלֵמָה
 שְׁלֵמָה דְּכִתִּיב בְּפִתְחֵי אֲדָרִיתָהּ וְדָבָר אֶת שְׁלוֹם הָעִיר אֲשֶׁר הִגְדִּיתִי
 שְׁלֵמָה וְהִתְשַׁלְּלוּ בִּי בְּשִׁלּוּמָה יְהִי לָכֶם שְׁלוֹם וְהָיָה כַּחַשְׁדָּה הֵייתֶם מְלָכָה
 בְּיוֹם בֵּית יְהוָה וּבֵית יִשְׂרָאֵל כִּן אֲשֶׁר אֶתְּכֶם וְהֵייתֶם צְדִיקֵינוּ
 תִּתְקַדֵּשׁ יְיָ לָכֶם וְיִקְרֹא עָלֵיכֶם מִקְרָא שְׂכָתוֹב
 לְאֱלֹהֵינוּ אֲדָם לְעִשְׂקָם וְיִוָּכַח עֲלֵיהֶם מִלֵּכִים וְעִתָּה מִלֵּכִים הַשְׁכִּיר

דודי לבן
 שלמה
 בשלמה

לעם אחר לא תשתבץ תדיוק ותסיר כל חלין מלכותא והיא תקום לעלמייא
ויהיום קודשא בריך הוא על דמית קדד מנח דגזיר עליה ון
בחדיון מן קל מליא הדבבתא דיקדנא ממללא חזה הוית עד דו קטולת
חיותא והובד גשמיה ויהיבת ליה ידת אשא "מן קדמיהי משתלח מלאך
מנותא ונפיק בשלהובית אשתא ממיליה" ואחיד קשתא לא יקום ודקל
בדגלניה לא ימותיגב ורכיב לוסא לא ישיגב נפשיה "ודתקיף לביר
בגדייא ער טלחה דלא חן יעדוק בעדנא הוא אמר יג'
וידבר לבון קודשא בריך הוא בגלותכון קימיהי דכתיבין במתגמי חורשיו
ואת גם זאת בהיותם בארץ חויניהם לא נחשתים לא געלותם לכלותם
להפר בריתי אתם כי את יי אלהים" ויעמח פורקניה בקדמיה
בהייכון וביומייכון כמח דכתיב במתגמי גבויהי ביום ההוא יהי
עמח יי לעצ ולכבוד וכדי הארץ לגאון ולתמחרת לפליטת ישראל כי
כל העמים ילכו איש בשם אהיו ואמחו כלך בשם יי אהיו לעולם ועד
ישראל בושע בלי תשועת עולמים לא תבושו ולא תכלמו עד עולמים
בירכנוכם מבית יי ברוכום אתם ליי עושה שמנים וארץ
ועל קיימכם יתקיום מקדא שבתוב ואברהם לקן בא בימים ויי
בך את אברהם בכל" ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל
גוי הארץ כי ידעו למען אשר יצו את בניו ואת ביתו אחרי
ושמרו דרך יי לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי על אברהם ארת
אשר דבר עליו "על דת קטנים בני בניו ותמחרת בניו אבותם יבונן
בשונה דשנים ורעננים יהיו" ועד קנה את הוא ועד שיבה אתי אסבול
אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול ואמלט
ועל ישישכם יתקיים מקדא שבתוב בישושים שבתוב ואורך
ימים תבונה את יבקע פשחך אורך וארובתך מחרה תעמח והלך
למנוך צדקך בבוד יי יאסמך ונחך יי תמיר וישעב אמה צדקת

כַּעֲשֵׂיךָ וְעַמְּמוֹתֶיךָ יִחְלִיטוּ וְהָיִיתָ כְּגֵר דָּוָה וְכַמְּנוּעָא מִיָּמֵי אֲשֶׁר לֹא יִכָּזֵב
מִיָּמֵינוּ וְעַל צָרֵינוּ יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר
אֲשֶׁר יִבְטַח בְּנֵי דָהִיָּה וְיִבְטַחוּ וְהָיִיתָ כְּעַמֵּן שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵלֵי שָׁמַיָא
שֶׁרֶשִׁי וְלֹא יִבָּהֱ כִּי יִבּוֹחַ חֹם וְהָיִיתָ עֲלֵהוּ לְעֵנֶךָ וְבִשְׁנֵת בְּעֹרֶת לֹא יִדְאָה
וְלֹא יִשְׁמַע מַעֲשֵׂוֹת כְּלִי "גִּבּוֹר בְּאַרְצֵךָ יִהְיֶה לְדַעְמוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבּוֹדֶךָ" הֵן
וְעַל מַעֲשֵׂוֹתֵינוּ וְעַד קִתּוּ עֹקְמֹתֵינוּ לְעַד
שְׂפָתֶיךָ תִּסְמְרֵת בְּחֹרִים בּוֹחִים וְהָדָר קָנִים שִׁיבָה "כִּי בִי יִדְבוּ יַמְיָךְ
וְיִסְמְרֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים" אֵל דְּבִרְתָּ בְּהָלֵן לְחַסֵּי דִיךָ וְתִמְלֵךְ שׁוֹתֵינוּ עַל
עַל גִּבּוֹר הַרִימוֹתֵינוּ בְּחַד מַעַם "כִּי תִלָּךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִפּוֹה וְלֹא בָהּ לֹא
וְעַל כְּעַרְיוֹכֶם יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ

וְעַל מַעֲשֵׂוֹתֵינוּ וְעַד קִתּוּ עֹקְמֹתֵינוּ לְעַד
שְׂפָתֶיךָ תִּסְמְרֵת בְּחֹרִים בּוֹחִים וְהָדָר קָנִים שִׁיבָה "כִּי בִי יִדְבוּ יַמְיָךְ
וְיִסְמְרֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים" אֵל דְּבִרְתָּ בְּהָלֵן לְחַסֵּי דִיךָ וְתִמְלֵךְ שׁוֹתֵינוּ עַל
עַל גִּבּוֹר הַרִימוֹתֵינוּ בְּחַד מַעַם "כִּי תִלָּךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִפּוֹה וְלֹא בָהּ לֹא
וְעַל כְּעַרְיוֹכֶם יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ
וְעַל מַעֲשֵׂוֹתֵינוּ וְעַד קִתּוּ עֹקְמֹתֵינוּ לְעַד
שְׂפָתֶיךָ תִּסְמְרֵת בְּחֹרִים בּוֹחִים וְהָדָר קָנִים שִׁיבָה "כִּי בִי יִדְבוּ יַמְיָךְ
וְיִסְמְרֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים" אֵל דְּבִרְתָּ בְּהָלֵן לְחַסֵּי דִיךָ וְתִמְלֵךְ שׁוֹתֵינוּ עַל
עַל גִּבּוֹר הַרִימוֹתֵינוּ בְּחַד מַעַם "כִּי תִלָּךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִפּוֹה וְלֹא בָהּ לֹא
וְעַל כְּעַרְיוֹכֶם יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ

וְעַל מַעֲשֵׂוֹתֵינוּ וְעַד קִתּוּ עֹקְמֹתֵינוּ לְעַד
שְׂפָתֶיךָ תִּסְמְרֵת בְּחֹרִים בּוֹחִים וְהָדָר קָנִים שִׁיבָה "כִּי בִי יִדְבוּ יַמְיָךְ
וְיִסְמְרֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים" אֵל דְּבִרְתָּ בְּהָלֵן לְחַסֵּי דִיךָ וְתִמְלֵךְ שׁוֹתֵינוּ עַל
עַל גִּבּוֹר הַרִימוֹתֵינוּ בְּחַד מַעַם "כִּי תִלָּךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִפּוֹה וְלֹא בָהּ לֹא
וְעַל כְּעַרְיוֹכֶם יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ

וְעַל מַעֲשֵׂוֹתֵינוּ וְעַד קִתּוּ עֹקְמֹתֵינוּ לְעַד
שְׂפָתֶיךָ תִּסְמְרֵת בְּחֹרִים בּוֹחִים וְהָדָר קָנִים שִׁיבָה "כִּי בִי יִדְבוּ יַמְיָךְ
וְיִסְמְרֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים" אֵל דְּבִרְתָּ בְּהָלֵן לְחַסֵּי דִיךָ וְתִמְלֵךְ שׁוֹתֵינוּ עַל
עַל גִּבּוֹר הַרִימוֹתֵינוּ בְּחַד מַעַם "כִּי תִלָּךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִפּוֹה וְלֹא בָהּ לֹא
וְעַל כְּעַרְיוֹכֶם יִתְקַיֵּם מִקְרָא שְׂפָתֶיךָ

והלכת בדרכיו" זהו כל עמיה ארץ כי שם יי נקרא עליך יי אומן
 כי ארץ אומן יי ארץ לא ידעך ולא ישתחיתך ולא ישתבח את ברית אבותיך
 אשר נשבעתם להם והיה שם יי בעריך וכסף תועפות לך כי ארץ על שם
 התענה ותשא אל אלה עניך" תעתיב אליו וישמעניך ויגדלך תשלם
 ותגדל אומר יתקם לך ועל דרכיך כנה אור כי תעבור במים אתך אבן ונמדות
 לא ישתחיתך" אל יתן למוט רגליך אל יכנס שומריך הנה לא יכנס ואלו יתן
 שומר ושם יי שומר יי יי עלך על יי יי יי" ויגם השומר לא יפנה
 ויהיה בלילה יי שומר מכל רע ושומר את דרכיך יי שומר יי ויגדלך
 מעתה ועד עולם" ידרכך יי ושומר יי יי פניו אל יי ויחונך יי ויגדלך
 פניו אל יי וישם לך שלום" ידרכך יי מעין עושה שמים וארץ ידרכך
 יי מעין עושה בטוב וירושלם כל ימי חיך ורמה בנים לבניך שלום על כל
 כלל הברכות האמורות בתורה ובמקרא ובמשכיל
 ובפי כל חכמי חבורה יתקיימון כפון ובגד עפון ובגד עפון וארץ עפון
 נצח בלה ועד כן תהיה רעוא מן שמיים ואמרו אמן
 ומתקיר הספר ואומר קדיש ומיניא ספר שני
 קורין בו בראשית אי אשר ברא אלהים לעשות ומחזירין ואומן קדיש ומיניא
 ספר שלישי קורין בו וציום השמיני עד סוף סדרה ויפטר ויהי אחרי פיות
 משה ויתם עליו אלכאם כמא ביחא פוק"

סדר העשייה בשמחת תורה

קופרים אן אסרג עלי אמוחב פי תמנא בלא
 אחיבה אוולתן לולה לא בצכסל ואסומן בלא
 תברכו את בני ישראל ואסנה אומן
 אן ישעלו מי כל ביתי אלה אמוחב פי אלה אומן

פירוש חבורה בצכסל
 פירוש חבורה בצכסל
 חל שמואל ברות ביה
 בצכסל

וְשִׁשִּׁים בֵּית עֶשְׂרִי אֲנֹכִיךְ עֲשִׂיתָ לְךָ שֶׁמֶן בְּהֵן וְקִדְשָׁהּ לְמִנְיָן וְלִמְנִיךְ
יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ כְּלִימֵי שֶׁמֶן שֶׁשֶּׁשֶּׁת עֶשְׂרִי אֲנֹכִיךְ עֲשִׂיתָ עֲלֵיהֶם
נְסִיב וּגְבוּרֹת כְּלִימֵי שֶׁמֶן אֲנֹכִיךְ כֹּל כֹּלֵם אֵי אֲנֹכִיךְ מִזֵּדִים לֶךְ אֲנֹכִיךְ

וְבִשְׁעָה גַם בְּנוֹסֶפֶת שֶׁמֶן וְאֵשׁ
חֲדָשׁ עֲרִיךְ לְהַקְדִּיךְ מִלֵּחַ נִכְבָּה אֲנִי
שֶׁמֶן מְנוֹסֶפֶת בְּהַנּוֹכָה

וְיָתֵם עַל כִּבְיָלָהּ
וְהַפְדִּי יִקְדֵּי עַל הַנְּסִיב בְּעֶרְבִית וְשֶׁחֶרֶת

וּמִנְחָה וְאֲדִי מִרְגָּ שֶׁמֶן מִן מְנוֹה אֲתִמִּיד כִּי קִדְשָׁהּ אֶל לֵל בִּיא מִלֵּחַ נִכְבָּה
קִבְלָהּ וְבַעֲדָה וִיקוּל קִדִּישׁ וְיִכְרַג סִמְרָתוֹרָה יִקְדוּ פִיהָ גְבִיר מִן בִּיה
תִּכְדְּכוּ אֲתִבְנִי יִשְׂרָאֵל אִי קֵה קִרְבֵּן בַּחֲשׁוֹן בִּן עֲמִינֹדָב וְיִרְדֵּי אֲסִתָּהּ אִי מִנְחָה
וִיקוּל קִדִּישׁ וְהוֹאֲדָהוּם תִּהְיֶה לְדָדִי וְסִדְרֵי הַיּוֹם וּמִזְמֹר אֲתִמִּיד הַיּוֹם וּבִשְׁעָה
מִזְמֹר אֲתִמִּיד וְהוֹ

אֲדוּמִיךְ יִיבִי דְלִיתָנִי וְלֹא שֶׁמֶן מִנְחָה אֲחִיבִי אִי אֲהִי שֶׁוֹתִי אֲלִיךְ וְאֲתִמִּיד
יִי הַעֲלִיתָ מִן שֶׁמֶן כִּפְשִׁי תִיִּיתָנִי מִיִּרְדִּי בֹר קִמְדוּ לִי חֲסִידִי וְכִדּוּ לִי
קִדְשׁוֹ כִּי דָגַע בְּאֲמֻחִים בְּרִיעוּבוֹ בְּסִבֵּי לִין בְּכִי תִלְבָּקֵךְ דָּבָה וְאֲנִי אֲתִמִּיד
בְּשִׁלּוֹי בִל אֲמֻט לְעוֹלָם אִי בְרִיעוּבֵךְ הַעֲמִידָה לְהִירְדֵי עוֹד הַסִּמְרָתָה מִנְיָן
הַיּוֹתִי נִבְהַל אֲלִיךְ יִשְׁ אֲקִדָּה וְאֲהִי אֲתִתְחַנֵּן מִה בִּיעַן בְּרִמִּי בְרִדִּירִי
אֲלִשְׁחַת הַיּוֹדֵךְ עֲפִי הַיּוֹדֵךְ אֲתִתְחַנֵּן שֶׁמֶן עֲפִי הַיּוֹתִי עוֹדָה לִי
הַתִּכְתָּה מִסְפָּדִי לְמַחֲוֹל לִי פִתְחָה שֶׁקִּי וְתִתֵּן אֲדָה לְמַחֲוֹל לְמַחֲוֹל יִקְדִּירָךְ
כִּי לֹא יִדּוּם אִי אֲהִי לְעוֹלָם אֲוִדֵךְ

לְקִדְשֵׁי הַקְדָּשִׁים וְבִקֵּן שְׁעָרִים אֵה בָּהֶם מִה עֲשִׂיתָ שֶׁלֹּמֶת הַבִּיא אֲדוּמִיךְ שֶׁלֹּמֶת לְבִית הַמִּקְדָּשׁ וְחִיָּה דְלִיד
בְּחִוְתָה שְׁעָה וּכְן הוּא אֲוִל חִיִּיתָ כִּי לִידִי בֹר וְגַם בְּנֵי בְרִיךְ אֲתִתְחַנֵּן הַתִּכְתָּה מִסְפָּדִי לְמַחֲוֹל לִי וְגַם

לְדוּךְ אֲלִיךְ וְאֲוִל קִדִּישׁ וְבִתְרִם וְנִכְבָּה וְגַם
וְאִין כִּמְלֵת אֲמִים בְּהַנּוֹכָה וְכִי אֲלִיךְ מְנוֹה בִּיאָה אִי אֲהִי
אֲתִמִּיד עַל מִי וְנִכְבָּה וְנִכְבָּה וְנִכְבָּה אֲקִדָּה בְּכִמְלֵת מִיָּה כִּי אֲהִי
שֶׁלֹּמֶת מִסְפָּדִי וְאֲתִתְחַנֵּן לִי וְנִכְבָּה מִי שֶׁקִּי אֲהִי
בְּסִמְרָתוֹרָה בְּשֶׁמֶן יִמִּי מִנְחָה כֹּל יוֹם מִן קִדְשׁוֹתָהּ שֶׁלֹּמֶת
וְיִי אֲהִי אֲתִתְחַנֵּן אִי אֲהִי אֲתִתְחַנֵּן

וְאִי לֵל

[illegible]

בְּנֵי לֵוִי לֵשִׁי מִחֲכָה זֹאדָה לֹו בֶּנֶס חֲנוּכָה

[illegible]

הלא ידעתן עמנו דו ביהוד בינתא לאהבא לא פלחין ונמוקנא לא עבדו
 ודתי מלכא שבקין למעבד דתיהון "מחבתא וקא לריוסא חמבא
 תעלמין חן אקום אמבנדין איהוד אלו פימא בינכא לאהבא לא עבדו
 ונמוקנא לא יענען וסנן אמבנדין ליענען בסנתם
 ואח אמן מעבדין לאום תבר פלחין ושלטונא ונמוקנא חמבא
 עלנא מלכא ונשלטונא וביבשתא וכל עלמא יתמכר בידא
 לית דבות מלכותא למשבק חלין על אמי ארעא "ואינא ד
 מרתאן איזום אנכסאר אמלך ואסלאטין וקחילין מנתא ימלך עלו
 מלכא ונתמלט עלי אבחר ואיבאס וסאיר אעאס יסלם מי אידכא
 מן שרה אטמלכה תרכהם עלי וגה ארעא "חיתו וניסק על חילותיה
 מנהון קומא דגיר עליהון שבתא וידחא ומה ולתא
 תעא נעמד עליהם ונעמל מבהם אעאד אמקטוע פלחיהם אסנת
 ואכתאבה "ושמר פתגמא דמא בעיני דברבנוהי ובעיני כל חילותיה
 מחסן כל אמה ענד ריוסא וסאיר גושה "בה שעתא קם
 אנטיוכס מלכא ושלח בנוקמד תכניית בהולדב ועססני וחרת
 למד ינתא גרושלם "פי דין אוקב חסס אנטיוכס אמלך וארסל
 בנוקמד וסירה בגיש טעים וחוס כתיב וואתא מדוצה אסלאם
 קטל בה קטלא סג ונעב עלמא בביתא דמקדשא באחרא די אמר
 אה שמניא לעבדוהי פלחין תמן אשוי שכינת לעלם "קתל פהא
 מבקתלה עניכנה ונעב ינכא מי בית אלה אמקדס פי אמניע אדיק
 אלה לעבדה אסבביא תם אחל סכינתו אי אסב "ביה קימבא
 נכסו חזירא ואובילו מדמיה לעשרתא דיוחס
 דבחו כנקירא ואדכלום דמא אי אמניע אסבביא
 יוחסין בר מתתיה עקת ליה לחרא וחתתלי דב
 אכסמי חסבני וחשיב כלביה נכא למעבד ונמוקנא

כמה סמני יוחנן בן מתתיה נאחזים בה אהבה גדולה ואהבת לא דגש וחמישה
 וסחבה ובהם תגידת וספור מי קלבה איש יצבע פחדיון סחבן עבד
 ליה חרבא תרתי קרתי אהבה אהבה קרת חדא ותחות לבושה יעשה
 חינוד אעלה לה יוחנן חרבא שמהא שבלין ערעהא שבר וגעלה מה
 תחת תיבה "עליוסולם אתה אהבם בתרע קרתא וקרא לתרע עיין
 ולגדייה ומהל לחן אהב יוחנן בר מתתיה להבא רבא די יהוד
 פה אהבתי למיעל קדם פקדור" ומה אי מדינה אסלאם ווקעבאב
 אהבתי ונחדא באבואבין ואהפאץ וקאלהם אבא יוחנן בן מתתיה
 אהבתי אי יהוד אבדי ואקע באבאב קאלהם יך
 אהבתי תרעתיא ונפארתיא ואהבתי

[illegible]

95

בן אסרואל ללא וסמטון אפי' דוד צמח ד' אף פיהבטני באהמרה ואסאך
אן יכרז כל אבאם מקבין ידוד ללא פמרי' אחדא בדאך פמדיין ביקבור
הנפיק כל אבאם מן קדמתי חיינ' אבדג צוקנור כל אבאם מן בין ידיה
אדיון יוחנן דקק עיניה לשעריא וסדר יכלותיה פדס דבון עלמא ואמר
אהי ואהא דאבתי אברהם יצחק ויעקב פמדי' דאך שן יוחנן עיניה לא
אסמא ופנר עלמתה בין ידי סייך אעאם וקן יא אהי ואהא אבדג
אברהם יצחק ואסרואל ופין אמר לא תמסרנני בי' ערמאד
דלמא וקטלונ' דך ושתבא בבית דבון לעיותיה וימר לעותי מכותי
בידי' וכדא פמא תסלמני פי יד דאך אהקלף ללא יקתלב חכמא
וימסרה פי בון מעבודה זיקול מעבורי אסלמא פי ידי' אה
פמעלותיה פמדין תלתה ודקר חדבא בלביה ודמא יתי' אה
דקדשא פמן סמעתה ותב איה ג' פטא וזג אחרבה פי דלבה ופמדי' אה
קתילא פי אמו' ע' אמהדס' ענ' יוחנן קדם אה שמי' אמהדס' אה
לא תשו' עלאי חוב' דקמלותיה לער לא הדין בבית פקדשא כען
תמסר כל עממייא די צירושלם תם אבדא יוחנן בין ידי דב
אסמא וקן יא רב לא תגעל עליי' דבא בקתלי להי' אהקלף
אקדם אהן אסאך אהתסלם גביע אשעוב אדין גאו ליטבו איהוד
אדי' פי מדינה אסלמא אדיין פסק יוחנן בן מתתיה ביוסא פדס
ואגיה קדבא בעממיה אבון וקטל ביהן קטל אסאך חני' אה
יוחנן בן מתתיה פ' אף איום ותאמר אולאך אשעוב וקתל מנחם
מקתלה ע' אהמס' זהו מנין קטליי' דאמהדס' אהמדי' אה
שבע מנאך אשבעין ותדין אפי' אהי' אהמדי' אהמדי' אה
וכאן ערד אקתבא אדי' קתלו ש' דאך איום ס' אהמדי' אהמדי' אה
אבדג אסאך לאמהם פאדו וקתלו אשעוב אהמדי' אהמדי' אה
במתבותיה בבא מברתא על שמיה וקדא לא פמדי' אהמדי' אה

וְכִי רְבוּעָה בָנָה אֶת טוֹמָה עָלֶי אֶמְנָה וְסִמְנָהּ מִקֶּבֶץ קֶטֶל
 וְחֶתְקִין " וְכִי שָׁמַע אֶבְטָי וְכִי מִלְכָּא דְּאַתְקָטִיל בִּיקְנוֹר וְכִי יִפְדֵּי
 עֲקָת לִי לְחֶדְא וְשִׁלַּח וְקִרְא לְבַגְדָּם הֵיבָא מִטְעֵי עֲמִינָה " מִלְכָּא סִמְנָע
 אֶבְטָי וְכִי אֶמְנָךְ אֵין קִד קֶטֶל וְזִירָה יַעֲבֵב עָלֶיהָ גִּדָּא וְזַעַת וְזַעַת בְּגָדָם
 אֶבְטָי מִיַּעַל קוֹמָה " עַם אֶבְטָי וְכִי מִלְכָּא וְחֵמֶר לְבַגְדָּם הֵלָא יִדְעָתָא
 אֵם לֹא שָׁמַעְתָּא מִנָּה דְּעַבְדִּי לִי בְנִי יִשְׂרָאֵל קֶטֶל וְחֵמֶר וְזַעַת מִשְׁרֵי יִתִּי
 וְדִמְיוֹבִי " אֶבְטָי אֶבְטָי וְכִי אֶמְנָךְ וְקִד לְבַגְדָּם אֶמְנָה עַל מִתְּחֵמָה
 סִמְנָע מִיַּעַל עֲנֵנוּ לִי בְנִי אֶסְרָאִיל קֶטֶל וְחֵמֶר וְזַעַת עַם אֶבְטָי וְדִמְיוֹבִי
 עַם אֶבְטָי וְכִי אֶמְנָךְ דְּחֵי יִתִּי אֶמְנָל בְּתִיכּוֹן דִּילְכּוֹן כֶּשֶׁן אֵיתֵי וְכִי סִק
 עַל מִן וְכִי אֶבְטָי מִיַּעַל קוֹמָה דְּגִיד עַל מִן שְׁבַתָּא וִירְחָא וְמִהֻלְתָּא
 אֶמְנָה עַל אֶמְנָלְכֶם אֶתְמָם מִתּוֹכְכֶם הֵוֹתְקִדְדִין אֵין בִּיּוֹתְבָם הֵי לֹכֶם אֵין
 אֶמְנָה עַל מִן וְזַעַת מִנְהֶם אֶמְנָה אֶמְנָה עַל מִן אֶסְבַּת וְאֶשְׁדִּי
 וְאֶמְנָה " אֶדִּין יָם בְּגָדָם הֵיבָא וְכִי מִשְׁרֵי יִתִּי וְאֶתְמָ לִירְשָׁלַם
 חֵיבִיד קֶטֶל בְּגָדָם אֶבְטָי וְסִמְנָה עַם אֶמְנָה וְחֵמֶר מִדִּיבָה אֶמְנָה " קֶטֶל
 בִּה קֶטֶל סִמְנָה וְגִיד בִּה גִּידָת גִּמִּידָה עַל שְׁבַתָּא וִירְחָא וְמִהֻלְתָּא " קֶטֶל
 פִּי הֵא מִקְפִּלָּה עֲרִימָה וְקֶטֶל פִּי הֵא אֶמְנָה עַל מִן וְחֵמֶר אֶסְבַּת
 וְאֶשְׁדִּי וְאֶמְנָה " כֹּל קֶטֶל דְּבָא מִן דִּי מִלְכָּא מִהֻלְתָּא כֹּל דִּי
 יִבְדֵּי בְּרִיָּה אֵיתֵי וְגִידָה וְחֵמֶר וְכִי אֶמְנָךְ יִבְדֵּי כֹּחַ " פֶּעַקְדִּי
 דִּילְכּוֹן מִלְכָּא אֶמְנָךְ אֶמְנָךְ כֹּחַ דְּגִיד כֹּחַ וְלִדָּה גִּדָּה בִּירְגִל וְזִמְנָה
 וְאֶמְנָה מִיַּעַל בְּחֵדָה אֶמְנָה " וְחֵמֶר אֶתְמָ יִלִּידָת בִּירְגִל דְּמִיִּידָה
 אֶמְנָה דְּמִיִּידָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר עַל שׁוֹרָא דְּמִיִּידָה וְבִירְגִל
 וְחֵמֶר גִּידָה " וְחֵמֶר בְּגִידָה אֶמְנָה וְלִדָּת אֶמְנָה בְּעֵד מִוֹת אֶבְטָי
 אֶמְנָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר עַל מִן אֶמְנָה וְחֵמֶר אֶמְנָה
 אֶמְנָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר עַל מִן אֶמְנָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר אֶמְנָה
 אֶמְנָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר עַל מִן אֶמְנָה לִי מִיִּידָה וְחֵמֶר אֶמְנָה

וְכִי מִלְכָּא

וּנְמַלְתָּ בְּתוֹרָהּ וּמִיתוּ תְּרוּיָהּ סְגִי אֵין מַעֲבֵי יִשְׂרָאֵל הוּן עֲבָדִין כְּדִין וְלֹא
מִשְׁחָן קִיטָּה בְּהִתְהוֹן " אֲבִיחָה וְקִלְתָּ לֶךְ יִקָּל יֵאָבֵד בְּגָדָם אֲכֹמְטִי יֵתָן
עַד אֲבִיחָה לֹא יָקוּל מִנְּכָה וְלֹא מִן בְּנֵי בְּנִיכָה וְאִקְתָּ וְלֹדָהּ תִּחְרַב
אֶסֶד וּרְמֵת בְּכִפְסָהּ וּרְחָה וּמִחָתָה גְּמִיעָה וּבְתִירָן מִן בְּנֵי אֶסְדָּה יִרְ-
בֹּאבוּ יִעֲבֹנוּ כְּדִין וְלֹא יִגִּידוּן סִנֵּן אֲבִיחָה " בִּיה זִימְנָה אֲמִרָן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גָּבַר לַחֲבִירָה אִיתוּ וּבְשִׁבוֹת בְּמַעֲרֵתָה דְּלִמָּה כֹּחַ לִיל יִתְּנוּ וְלֹא
דְּשִׁבְתָּה וְאֲבִילוּ קִדְעִיהוּ דִּיהוּדָה קִדְם בְּגָרָם " מִי דִין אִוְקַת קִלְתָּהּ
בְּנֵי אֶסְדָּה לְבַעֲיָהֶם בְּמִן תִּשָּׁח מִסְבַּת מִי בַעֲן אֲמִנָּה יִרְלָלָה בְּבִיחָה
יִם אִסְבַּת מִסְבַּת בְּהֶם אִי בְּגָרָם " אֲדִין שֶׁלַּח בְּגָרָם הִי יִבְתָּ בְּבִיחָה
מִרְיָ קִינָה וְאִתּוּ לְמִסַּם מַעֲרֵתָה וְאֲמִרָן לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל מִי קוֹל לְוִתְּנָהּ לִיל
מִן לַחֲמָנָה וּשְׁתִּי מִן חֲמָרָה וְעוֹבְדָהּ אִתּוּן עֲבָדִין " חִינִי דְּבַעֲתָ בְּגָרָם
בְּרָגָל דִּי סִלְחָה מִגִּחוּ וּקְמוּ בְּבִיחָה אֲמִנָּה וְקִלְתָּ יִהוּדָה אֲמִנָּה יִרְלָלָה
כְּלוּ מִן שְׁמִיחָה וְאֲשִׁרְבוּ מִן שְׁרִיחָה וְאֲעֲבֹנוּ מִן כֹּחַן עֲמִיחָה
עֲבָדִין וְאֲמִרָן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲדָה לַחֲבִירָה דְּכִירָן אֲבִיחָה מִן דְּאִתְּכִידָה
עַל טוֹרָה דְּסִי שִׁתָּה יוֹמִין תְּעֲבָדִין עֲבִידֵתָן וּבִיּוֹמָה דְּשִׁבְתָּה אֲתִנְחוּן
כְּעֵן טֹב לִבָּה דְּבִיחָה לִיל יִתְּנוּ מִן דְּשִׁבְתָּה " אֲבִיחָה בְּ-
אֶסְדָּה יִל וְקִלְתָּ בְּעִיָּהֶם לְבַעֲן אֲמִנָּה דְּאֶסְדָּה מִן וְעִינָה בִּיה עַל בְּבִיחָה
כִּתָּה אִיחָה תִּעֲבֹד אֲבִיחָה וּמִי אִיוֹם אֲבִיחָה תִּסְתְּרִיחַ פִּלְאֵן אֲמִנָּה
לְבִיחָה בְּבִיחָה מִן אֲבִיחָה יוֹם אִסְבַּת " כִּל קִינָה דְּבִיחָה כִּל לִיל
לְהוֹם אִיחָה אֲעִין דְּטוֹבִין וְאִוְקִידוּ עַל מִסַּם מַעֲרֵתָה אֲתִנְחוּן
גָּבַר וְאִתָּה " מִעֲבָד דִּין כִּמָּה לִם יִקְבְּלוּ מִכְּסָה
דְּבִיחָה וְאֲשִׁעֲלוּ מִכְּסָה אֲמִנָּה מִכְּסָה מִכְּסָה
בְּתִרָה דְּבִיחָה מִכְּסָה בְּנֵי מִתְּתִיחַ יוֹחֲנָן אֲמִנָּה
קִדְמָה בְּעִיחָה אֲמִנָּה " פִּעֵר דִּין לִיל לִיל לִיל
יוֹחֲנָן וְאֲבִיחָה אֲבִיחָה וְאֲבִיחָה אֲבִיחָה

[illegible]

זוהי מדינה' אסלאם פנג' פ'יחא' ש'י' סווד' א'קדס' וק'ע' מ'נ'א'ר'ה'א'
ו'א'ח'ד'ק' ב'ע'י'נ'ה'א' ח'ת' ע'א'ר' ב'א'ת'ר'א'ב' ח'ש'י'ב' ב'ל'ג'י'ה' ו'א'מ'ל'א' ה'ד'א' ל'י' מ'נ'כ'ד'ה'
ל'א' פ'ה'ל'י'ן' ל'י' ח'ר'י' ד'ב' ח'י'ל'י' ו'ת'ק'ו'ת' י'ד'י' ס'ג' ו'א'ה' ש'מ'י'ו'ח' ל'א' ח'ש'י'ב' פ'י'ן' -
ק'ד'ר' ע'י' ק'ל'ב'ה' ו'ק'א' פ'י' ה'ד'ה' א'כ'ל'ה' ל'א' י'ט'י'ק'ו'ל'י' ח'ד'ג'ע'ש'י' ע'ע'נ'ס' ו'י'ח' ע'א'ד'ה'
ו'ד'ב' א'ס'מ'א' ל'א' ק'ד'ר' פ'ד'י'ן' - א'כ'ד'י' ש'מ'ע'ו' ח'מ'ס'ה' ב'נ'י' מ'ת'ת'י'ה' ק'ג'ל'ו' א'ר'ש'ט'
ל'מ'נ'ע'פ'י'ח' ד'ג'ל'ע'ר' ב'א'ת'ר'א' ד'ה'ז'ה' ל'ה'ק' ש'י'כ'ב'א' ב'י'ח'ס' ש'מ'ו'ן' כ'פ'י'א' - ו'פ'ד'ח'א'
ס'מ'ע'ו' כ'מ'ס'ה' ב'נ'י' מ'ת'ת'י'ה' ק'ח'מ'ו' ו'כ'פ'י'ן' ל'א' מ'ש'ל'ע' ב'ל'ע'ד' ו'ה'ו' א'מ'י'ן' ע'ל' א'י'ס'ט'ו'ן'
ל'ה'ם' כ'ע'ר'ה' ע'ל'י' ע'ה' ש'מ'ו'ן' א'נ'כ'י' - י'ט'ג'ר'ד'י'ת'ה' ו'י'ח'י'ו' ע'ל' ק'ח'מ'א' ל'מ'נ'ע'ר' -
ד'ח'מ'י'ק' מ'ג'ן' א'ה' ש'ג'ע'ל'א' ש'ק'ד'ו' מ'ו'ס' ו'ג'ל'ס'ו' ע'ל'י' א'ר'מ'מ'ד' ל'י' ט'ל'ב'ר' א'ס'ח'מ'ד'ג'ן' מ'י'ן'
י'ד'י' ד'ב' א'ס'מ'א' - פ'א'ד'י'ן' נ'מ'ל'ב'ל'ע'ד'ו'ן' מ'ל'כ'א' ע'ב'א' ו'ה'ו' ש'ל'מ'ו'ת' מ'ל'כ'א' -
ב'ו'כ'ר'א' ש'מ'ע'ו' ת'נ'י'כ'ד' י'ח'ס'ק'ל'י'ת'ה' - י'ו'ת'ק'ד' ב'י'ע'ח'ק' א'ע'ג'ר' ח'מ'ס'ה' -
ח'ע'י'ל' ו'ק'ע' פ'י' ק'ל'ב'ה' ח'ס'ד'י'ח' ב'י'ד'א' - ו'כ'א'ת'ת'י'ח' ס'מ'א'י'ה'ם' - י'ח'ו'ד'ה' א'פ'ר' ש'מ'ע'ו'ן'
א'ת'מ'י' ח'ח'נ'ן' א'ת'ל'ת' ח'נ'ת'ן' א'ר'מ'ע'ן' א'ע'ג'ר' - א'כ'א'מ'ש' - פ'ד'י'ן' ו'ת' -
ח'ז'י'ה'ו'ן' ק'ד'ם' ש'א'ש'ל'ח' ו'ת'ה'ו'ן' כ'ק'ח'ב'א' ו'ח'מ'ד' ל'ה'ו'ן' ח'ו'ד'י' ע'ו'ב'ד'ך' ב'י'ח'ו'ד'ג'ר' ב'ר'י' ע'ק'ב'
ד'מ'ת'ל'ב'א'ר'י'א' - ו'א'ת' ש'מ'ע'ו'ן' ב'נ'י' ח'ו'ד'י' ע'ו'ב'ד'ך' כ'ש'מ'ע'י'ך'ג'ר' י'ע'ק'ב' ד'י' ק'ט'ל'
י'ת' י'ת'ב'י' ש'פ'ס'ד'ח'ב'ז' ע'ל' ד'י'ת'ה' ח'ח'ו'ת'ה' - ו'א'ת' ו'ח'ת'ן' ב'ר'י' ח'ו'ד'י' ע'ו'ב'ד'ך'
פ'י'ו'כ'ת'ן' ב'ר' ש'א'ח'ו'ל' ד'י' ק'ט'ל' י'ת'פ'ל'ע'ת'ה' - ו'א'ת' ח'ח'נ'ן' ב'ר'י' ח'ו'ד'י' ע'ו'ב'ד'ך'
כ'א'ב'נ'ר' ב'ר'ג'ר' ל'א' ח'ח'א'ח'א'ט'ד'י' - ג'א'ת' ו'ע'ג'ר' ב'ש'ח'ו'ד'י' ע'ו'ב'ד'ך' כ'ש'מ'ע'י'ך' -
ב'ר' י'א'ע'ג'ר' ד'ק'נ'י' ק'ד'ם' א'ה'י'ה' ו'פ'ג'א'ב' י'ת' ב'נ'י'ש'ל'ח' - ו'א'ת' -
נ'ק'ב'ל' ח'ן' מ'כ'ד'ה'ס' מ'ב'י'ה'ם' ל'א'ח'ד'ב'ד' ע'א'ג'ל'ש' י'ת' ל'ה'ם' י'ח'ו'ד'ה' ח'ח'ו'ת'ה' -
ח'ש'ב'ר' פ'ס'א'ך' כ'י'ח'ו'ד'ה'ב'ן' ש'ע'ג' א'י' כ'א'ן' מ'ש'ב'ר' ח'ח'ו'ת'ה' - ו'א'ת' -
י'ח' ש'מ'ע'ו'ן' ח'ח'נ'ן' ח'ש'ב'ר' פ'ס'א'ך' כ'ש'מ'ע'י'ך' י'ת' ב'נ'י'ש'ל'ח' - ו'א'ת' -
ל'מ'א' ח'ח'ט'ו' ע'ל'י' ד'י' נ'כ'א'ח'ו'ת'ה' - ו'א'ת' - י'ח' ח'ח'נ'ן' ח'ש'ב'ר' ח'ח'ו'ת'ה' -
כ'א'ב'נ'ר' ב'ו'נ'ר' ד'י'ס' ג'י'ט'ב'כ' ח'ס'ד'י'ח' - ו'א'ת' - י'ח' ח'ח'נ'ן' ח'ש'ב'ר' ח'ח'ו'ת'ה' -
פ'ס'א'ך' פ'י'ו'כ'ת'ן' ב'ן' ש'א'ח'ו'ל' א'י' ק'ט'ל' א'ת'ל'ס'ט'י'נ'י'ך' - ו'א'ת' -

תקון פורים לדברי יהודה הלוי בקשמו

שעל

שלכני מרים

אומדין אותו בשבת

מי כמור ואין כמור מי דומה לך ואין דומה לך
חסדך כל יחדל חסדך נבצר עתה נבצר כל פי היות מעט לך ומה חסדך
לאביון בעד לו בימי הדפי מקדמוני דבי רוח מי ויהי
גירטוני עוני דודי לי ואם לו - גמלתי מאח טובות גלויות צדקות
ללצבות גם אם יהי חסרות קרובות אשרי כל חופי לו דמי מתקומת
אזה ודגלי אלים בדבר כל חוקה אזה אהינו זה קוינו לו
אביעה חידות הידמי קדם עתידות נמלא בם המבין אמוני סודות
יוצרי מבטן לעבד לו יהי בימי אחשורוש מלך חוקם עי
כדוש נשאורם על כל קיין וראש וימי חביה לו קימק בשלש
למלכותו להראות לכל עבדיו תמותו ואבני נזר מתנוססות עי
אדמת נאמרות זהב לו חלק לכל בני שושן נתן והקדיש קרואו
כרתך בחיך גנת ביתך אזה למושב לו שעם עשות כעון כל
איש קימרו ואין אדם לאיש יין עבדו ולתת לכל שוץ די מחסדו אשר
יהמר לו יחד אסמו כל הנדר שום גם ושתה המלכה עשתה
משתה נשים ומשתה הנשים כאנשים שבעת ימים וימרו
כטוב לב מלך ביש אמר להביו לעבד אהבה ויהי
בדברו לאהבה אהן משה מנה ותאמר לם
על כן שש ויעלה ממנו הוה הנדל עיניו ויהי
מעצותיו פשענות ופנות יהי אהבה ויהי
כי לולי אהבה ראשונת גם של עתה אהבה
בועט לקרוא לכל המנוי לאביו כל יסת רוח

תִּסַּב בְּעֵינָיו מֵהָר וּמֵהָרְנָה לוֹ ॥ כִּמְנַח לַיָּמִים הָאֵלֶּיךָ וְקָרָח וְעִישׁ
 כִּגְבוּר לִרְאוֹן אֲוִירָה ॥ טָרָם כִּי פִּתְחֵיךָ כִּי הִתְפַּלֵּה לִי חֲמִיד לוֹ ॥
 עָמְלוֹ בְּאֵמֶנֶה הָרְסָה תִּמְנָה ॥ הִיא אֲסֻחַת בֵּת דָּוִד בְּרִיה כַּחֲמִיד ॥
 וּבְמִזֹּת אֲבִיה וְאִמָּה לִקְחָה מִדָּבָר לוֹ ॥ פָּגַעָה חֵן וְתֵלֶךְ וְהָרָא ॥
 וְכִי אֲסֻחַת אֲלֵבִית הַמֶּלֶךְ גִּלְגָּלִית יִהְיוּ ॥ וְכִי מִדָּבָר מִנֹּה לִפִּי לְשֹׁלוֹ ॥
 וְכִי מִדָּבָר זֶה שֶׁחֲחִי לוֹ ॥ יִתְּנֶךָ לְבִשָּׁה בְּמִלְכָּתָהּ לֹא הִגִּידָהּ
 וְכִי מִדָּבָר זֶה ॥ וְכִי תִּפְתָּחֶנּוּ כִּי שֶׁחֲחִי לוֹ ॥

מגבור לריון חורח "טדס מסיצין פוהעלסד פי העלה מי חמיד לו"

עליו נאמנה הדסה תמה"ה היא הסתובבת וזו בזה כחמ"ה

וּבְמִזֵּת אֲבִיהֶם יִחַם לָקַח מִדָּבָר לֵוִי

וְכִי תִּשְׁכַּח אֶת-כָּל-אֵלֶּיךָ אֶת-הַמֶּלֶךְ גְּדִלְתָּהּ יְהוֹלֹם וְיִמְרָדְתָּ מִנֶּה לְכִי לְשָׁלוֹם

וְהָיָה כִּי יֵרָאֶה אֶת הַמֶּלֶךְ וְנִשְׁכַּח עַד לְבָבוֹ

[illegible]

שבת יום טוב

[illegible]

חושבים על המלך כאמר הבא בתחנמה לו

בְּיָמֵינוּ שֶׁמֶר בְּשֵׁם מַלְכֵנוּ וְנִפְתָּח בְּקֶמֶר בּוֹקֶשׁ וְנִמְצָא לִפְנֵי עֵינֵי עוֹמֵר

כִּי בֹלֵה הָרִים יִשְׁאוּ לוֹ" שְׁנֵהֶם נִתְּלוּ עַל הָעֵץ" כִּי שָׁמַע מֶלֶךְ כִּי

לשונם ביה ועמך נשדקה למלך סם המיות דועמך אולי יפותה ופלה לו

תשובה זאת ימונה לדור אחדיו יכתבה על ספר הדבר

להיות לו כמו המלך הנבון ויתרון" כי פועל אדם יעלה לו

וְהַיְתָּאֵלֶּיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁמָח בְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְנִשְׂמָח בְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

אחר
בבית הדין האשכנזי
בבית הדין האשכנזי
בבית הדין האשכנזי

המקדשים ויגמולו
מבער בבהמדים ותועמות הדלים לו

לְהַחֲזִיק בְּכָל הַיּוֹם בְּכָל הַיָּמִים בְּכָל הַיָּמִים בְּכָל הַיָּמִים

השופט (שעל כתיבתו יש מלוא כבוד) ופניו מוארים.

[illegible]

הנהגתו של מנחם בגין, ראש הממשלה, ושל יצחק מרדכי, שר החינוך, היתה נכונה. הנהגתו של משה דיין, שר החינוך, היתה נכונה. הנהגתו של משה דיין, שר החינוך, היתה נכונה.

החברות הממשלתיות והחברות הממשלתיות

הוא נשאל: "האם אתה יכול להגיד לי מה אתה עושה?"

דעם זעלבסטענדיגן פארשטאנד פון דעם
זיפל פאר זיך

[illegible]

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְלֹא יִשְׁכַּח לְעַד

וַיִּשְׁאַל שְׂאֵל מֵהָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁמְעוּן שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה
הֵן עִם אַחֲרֵי כִּנְיָן שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה שֶׁנֶּחֱמָה
וְמוֹסְתָהּ יִקְצֹדוּ קָמָה הֵן לֵ"ה הַכִּיּוֹתִי כְּפֹה לִבְנִיךָ יַעֲקֹב לֵאמֹר
קָה הַנָּזִי הַגָּמֵל כֹּל הַבְּרִיּוֹת אֲשֶׁר לֹא כָדְרוּ לַעֲבֹד וְכָל הָאֵל אֲשֶׁר לֹא
נָשָׂה לוֹ לֵאמֹר אֵל גָּמֵל הַמֶּלֶךְ הוֹסֵף עֲשֵׂה לְאִפְסֵי כְּפֹה כְּפֹה וְנָשָׂה
אִפְסֵי לְכָל בֵּית יוֹסֵף טַעַם אַחֲתָה וְלֹא אֲשֶׁנָּה לוֹ וְיִשְׁמְעוּן לֹא הַמֶּלֶךְ
יְהִי לְךָ קִנְיָן וְזִמְתָּ טַעַמְתִּי עַל יָד יַעֲקֹב וְהָעַם לַעֲשׂוֹת בְּיָדָם
בְּעִינֶיךָ וְבֹא עִד קִינִי וְאִין עִקֵּר לוֹ וְיִשְׁמְעוּן הַמֶּלֶךְ כִּי יִשְׁמְעוּן
וַיִּתְּבוּ כָּל אֲשֶׁר הוֹדְאוּ וְכָל עַם דְּרִינִים יִתְּבוּ שְׂדֵי הַדְּבָשׁ אֲשֶׁר לוֹ
הָיָה דְּבָרוֹ וְחֵן לֵאמֹר כָּדָם הַגָּד בְּיוֹם אַחֲרֵי לְשִׁמּוֹת בְּשִׁלְשִׁי
עֲשֵׂה בְּאֲדָר הַחֹל וְגִמְעוֹר לֹא חוֹסִין עוֹד עֲבוֹר לוֹ קָדְעַת מִלְּדָד כִּי
בְּגָדֵי לְפָנֶיךָ וְיִתְּנָה מֶלֶךְ עַל גִּלְגָּלִת אֲרִיִּל הַבְּנִים אִין לוֹשֶׁרֶץ אִם יִדְעוּ
אִין לוֹ טָרוֹף כְּזֹדֶף שֶׁאֵד הַמֶּלֶךְ מִי נָתַן לַמֶּשֶׁשָׁה יַעֲקֹב וְיִשְׁמְעוּן
לְבֹדָה יִם הַלֵּא יֵלֶךְ לוֹ תִּתְּנֵה לוֹ כְּעֵדוֹת אֲסִתֵּר הַגִּזְיוֹה דְּבָדָה
שֶׁמֶנְעוּ יַעֲקֹב כִּי עִנִּים מִמֶּדְבָּר וְכִי בְּלָבוֹשׁ שֶׁקֶ עֲבָר לֹא יִדְעוּ
מֶה הָיָה לוֹ בְּגָדִים שֶׁלָּחָה לְהַלְבִּישׁוֹ וְלֹא קָבַל מִמֶּדְבָּר וְנָשָׂה
כְּפֹה וְתִשְׁלַח לְהִתֵּן לְאֲחֵרֵי וְלִדְרִישׁוֹ לְדָעָה מֶה יַעֲשֶׂה לוֹ
דְּוָה הוֹמִיָּה לְהִתֵּן וְחֹה וְכִי שֶׁתִּכְסֶּת לְפָנֶיךָ שֶׁתִּכְסֶּת לְפָנֶיךָ
וְעַל אֲסִתֵּר יִתְּנָה לְבֹא אֵל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וְיִשְׁמְעוּן הַמֶּלֶךְ
לְהַשְׁמִיכוֹ דְּעַיִן בֵּין מַנּוֹת אֲשֶׁר לֹא יִקְרָא וְיִתְּנָה לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה
הַמֶּלֶךְ אֵת שֶׁרְבִיט קָהָבוֹ בְּקֶדֶם אֵי שֶׁלֹּא שֶׁתִּתְּנֵה לְבֹדָה
כְּשֶׁמֶנְעוּ דְּבָדִי הַדְּמָה קָעֵקֶה אֲהֵה בִּי אִין כְּפֹה וְיִתְּנָה לְבֹדָה
הַמֶּלֶךְ לוֹ שֶׁלָּחָה לְהַלְבִּישׁוֹ אֲהֵה לְהַלְבִּישׁוֹ לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה
כְּפֹה לְאִמִּי כִי אֵת הַמֶּלֶךְ וְאֵת לִי עֲבָר אֲהֵה לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה
כְּפֹה לְאִמִּי אֲהֵה לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה וְיִתְּנָה לְבֹדָה

להקיני נני "ולא דאד פייבא יזכירא ויחזק לו" פדים פלוות נעשתה
היון "אמר המלך אל יסע ענין" שאלו כל לנגדך כאין ותבן ותתחנן
לו "ונתן לי נעשי צעמלתי" ונמי איונ המלך בצק שותי כי נמכר בוי
לעורר ולא נבד ית שאלות לבו נחת לו "ט גנה חסני אחד זה הניע
ונלי הקדב שות שותו השער" הישאג אדיה ביסר ונלחמין לו
נני הוא זה נכלל הנעו "ואיזה הוא נכלל נעשי" אונני נניושי אשד
נכריתי מתכם לו "נבירה לענות הנקן זה הרע" אשר נכריתי מתכם
נרע "אוי להשע דע כי נבירה ונעשה לו" נמלא חנה וקם את הני
ובשונו דאדו נותל על כנו" יכלו נמים עונו "אחדין נעתיק נעתיק לו
נרים אחד גלה חמאתו" הן עין עשה לכרדכי בביתו זינא הנקן לתלוות
על העין אשר הפין לו "נבירה חסתי לבקש על עמך להשיב אשרי
האח והחמה" כי ניהם ילי על נכר ענומה" ושב דיכא לו "נעתיק
אסתב להבתן דת" להריג בשנאיהם עתידים" כי נכלל נחך נכרדי כי עי
המורדים ושלום היה לו "נזה נכרדי כי על עם לא יתן נעתיק
ורב ונכרד ונחמן" והמקד על בית הנמן" ועל כל אשר יש לו
קדשתי למורדי נקבה" ואכין לבניו נבטבה בעון הננים המורדים
ואלה שגזות הילודים לו "נעתיק נכרדיתא דלמן אסתב
נכרדיתא אדליא אדיתא" נכרדיתא אדיתא אדיתא אדיתא אדיתא
לא היתה לו "שוללתי שוללתי ואדיתא ליע" כי נכלל נחך
אכין גויס" ונכלל עני נעתיק" ויתום ואח עקד לו
נחת לנור אחרין ולבני נכרדיתא תהיה לנכרדיתא" וכל הנכרדיתא
אשרי העם שפכה לו
אכלו
נעתיק נכרדיתא אדיתא אדיתא אדיתא אדיתא
נכרדיתא אדיתא אדיתא אדיתא אדיתא

ויתם עלי סבלות ובעד יאך בעד פראנס נין תכלת
ערבית יקום אחזן יקרא אלהים ויהי כבודו כבודו
ווקת קראתה לים כו פי יום כבודו כל על פדניה מוקפת חומה
מימות יהושע סאסור ענדהם יום טו באדר יהו יום הקדישה
אנאם יום יד באדר יהו יום הקדישה ועדינה חן תקרא אמר לה
באליל ובאמהר לקז כזכרים ונעשים מי באדר קבלתה יתקן בא
ליל שלש בדכות בא יי א מנה אשר קד שנו במסורתו יתקן
על מקרא מגלה בא יי א מנה שעשה פס ים לאבותינו ונעם יתקן
בזמן הזה בא יי א מנה שהיה לנו וקיימנו והנענו לזמן הזה
ויקרא אמר לה ובאמהר יפתח שהיה יום
ויבאדר בעד אקדישה בא יי יאך מנה היל
הרב את דיכיו והלן את דיכיו והנחם את נקמתו והנחם לנו מנה
והמשלם גמול לכל אויבי נפשינו בא יי היל הנחם לעמו וילך מנה
עדיהם היל הנחם ונשע אחר קדישת הנה
בערבית חוב ואתה קדוש ואם חל במותאי שבת חוב ויהי נאעם קור
ואתה קדוש ונחמה לעבד מנחם ויהי איהם בזימרה עדי
הבקים במגודים ואין קודין בו כלל ואין נוסחן על פניה
ועבד מנחם עליה עבד מנחם ויהי יתקן באעלות יתקן עדי
וקודין בו ג בני אדם ויבא עמלק ופוליס סוק יתקן באעלות עדי
פסוקים ויקול קדוש והוא רחום מנחם לדור ודור ויהי יתקן
אותו היום ובעדה מנחם אסור והו
לאספ איהם אל דיכיו לך את תחדש ואל תחדש את
ומנחם יתקן נשחורחש על מנחם יתקן עדי יתקן
לנו ונכה יום מנחם ולא יקבר שם יתקן עדי
ברית יתקן אלהי אדום וישמעלים פתח ויהי יתקן

[illegible]

אברהם אבינו "ויקח לו אשה" קריש' דייב' תתקבל ג' עושה ש' ב' א'

וְיָקֵדָה אֶת־כָּל־יְצֵאֵי־קִבְלָהָ וּבַעֲדָהּ וּבְנֵיהֶּ

ועל זה אכתובה סוד-אמרוה' אלל"ה ואין נפילת פנים בפרושים

וְיִקְרָא אֶת־שְׁמֹנֶה עָשָׂר וְעַד־אַרְבָּעֵים

והעלם את לים אהבתו יצדקטן ומגבר.

אם כן היתה פתיבה על עור מעובד בספר

ואינה יודעת עבודה לשמה

מלדים בשלחן ערוך - אודא אדם אתה מעלה בין עומד בין יושב אכל

לא יקרא בעבוד יוֹסֵב לכתחלה עַמֵּט כְּבוֹד הַעֲבוֹד "אמיל"

לפיכך נראה כי המושג "השקפה" הוא מושג מרכזי במחשבת ישראל, ויש להבין אותו כמושג המאפשר להבין את המציאות כולה, ואת המציאות האנושית בפרט, כמציאות אחת ושלמה.

וְעַתָּה יֵצֵא אֶתְּכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעָלִיתֶם אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָלִיתֶם אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת וְעַתָּה יֵצֵא אֶתְכֶם מִן הָאָרֶץ הַזֹּאת וְעָלִיתֶם אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עָלִיתֶם אֶל הָאֲדָמָה הַזֹּאת

וְשֵׁנִי שֶׁהָיָה בְּהַגְיָתוֹ תִּיבוֹת אֶפְּלוֹ עַד חֲתִיָּה וְקִדְּאָם הִקְדֵּרָא עַל־כֵּן

על חציה ופלוין מתובות לא שהן מטשטשות ואין רישומן ניכר

וְהָיָה כִּי יֵשְׁבֶנּוּ בְּאֶרֶץ אֲדָמָה וְעָלְתָה עַל הָאָדָם מְכַלְכֵּל שֹׂמֵר

[illegible]

"ה' שומר צדקה וחסד"

הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ וְיִשְׁמְרֵנוּ וְיִשְׁכְּלֵנוּ

ואם כולם יודעים כל השמחה והשעשועים כפי שטוב להביא קטנים וקטנות לשמחה
מקדח מגלה הקדח וההנהלה כפי שימצא דמות ואם הקדח שלח יצא
מסתמא דעתו על כל השומעים מפניהם את ידי בית הכנסת ואין מדקדק בשמחה ויש
אומדן דוקא בשמחה שלשון והענין אחד בהחזק טובה דתורת למידי דהו יתבי במה
דב חד קדי יהודים וחד קדי יהודיים ולא ההדר חד מניה אבל לעשות סוד אחד לא

נדיך לומר עשרת בני המין ועשרת הכל בשמינה אחת
להודיע שכולם נהדבו ונתלכדו אחד נדיך שיאמר אדור כמין בדין מדין
אדור קדש בדוכה אסתר אדורים כל עובדי כוכבים ומגלות בדוכים
ישדן נדיך שיאמר הרבונה קבור לטוב

בגדה כל ישדן שהקדח קודא ופושט באגדת להרחות
וכשיגמור הקדח זכורה כולה ומגדך יחין כותבין המעלה לא בדא על הקדח אלא
הקל כספר תורה ואם כתבה במלעפא וקנקנתוס כשרה כתבה בשאר מיני
עבדונן כסולה ועריכת שם כספר תורה ענינה ואין העוד שלה נדיך לעבד לשמי
ויש אומדן שני נדיך עבוד לשמי הינה כתובה על הכייד או על עוד שאינו מעשה
או שכתבה עמוס או אמוקבום כסולה ודינה כספר תורה לענין היקף גויל והפחותה
חיתין ותליית האין וקופין וכל גופות האותיות בערותן ובחסדות וביתדות ועריכת
עמוד בסופה וחלק בדאשה כדי להקיפה בו ויא שער יפה תבין ויש אומדן שהיפה
נדיפה עשרה בני המין נדיך לכתבם כשרה ולא כשאר שירות שחלק על
גבי כתב לא מניח חלק בין כתב לכתב ואם לא עשה כן כסולה נדיך להאריך
וידן וזתא נדיך לכתוב איש בדאש דפא ואת בסופא אם תשרה בדין
פשתן כסולה אם הטילה שלשה חופין גוים כשרה וכלב שיהיה משתמש
ומפני שיש בו מידושים שונים נדיך לעאת ידי בולב וזתא כסולה ודין
בדאשה ושלש בסופה ושלש באמצעיתה וזתא כסולה חלק הרב ענין
זה ותפירה אחת בחלק הרביעי טמט האחה נדיך לכתוב
בדאש הידיעה ובסופה כשתומרים יחד וכתבהו טב נדיך לכתוב

במטה

12

1. The first part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the President of the United States since the year 1789.

2. The second part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Vice President of the United States since the year 1789.

3. The third part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Speaker of the House of Representatives since the year 1789.

4. The fourth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the President of the Senate since the year 1789.

5. The fifth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Chief Justice of the United States since the year 1789.

6. The sixth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Associate Justice of the United States since the year 1789.

7. The seventh part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the United States since the year 1789.

8. The eighth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Treasurer of the United States since the year 1789.

9. The ninth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Comptroller of the United States since the year 1789.

10. The tenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Auditor of the United States since the year 1789.

11. The eleventh part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the Navy since the year 1789.

12. The twelfth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the War since the year 1789.

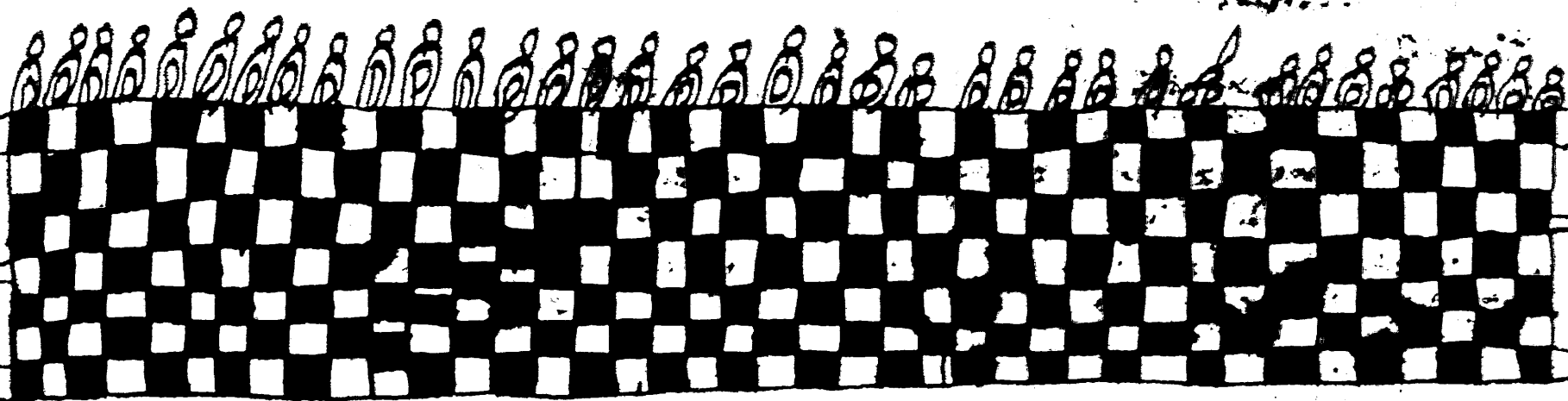
13. The thirteenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the Interior since the year 1789.

14. The fourteenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the State since the year 1789.

15. The fifteenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the Treasury since the year 1789.

16. The sixteenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the War since the year 1789.

17. The seventeenth part of the paper is a list of the names of the persons who have been elected to the office of the Secretary of the Navy since the year 1789.

חֲסִידֵי יְיָ הֵם כִּיד תְּהִלָּתוֹ יְיָ כְּעֹלָם אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ יְיָ וְדָבָר טוֹב לְבָבִית וְשִׁירָא
אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּדָחֲמִין וּכְרוֹב חֲסִידֵי יְיָ וְיִחְמֹד אֲדָךְ עַמִּי הַמֶּלֶךְ צִוִּים לֹא יִשְׁקֹרוּ וְיִהְיֶה
לָהֶם לְבָבוֹשׁ וְשִׁירָא צָבָל מִתְּתִים לֹא יִתֵּן וְיִבְלֹחַ אֲדָךְ שֶׁנֶּאֱמַר הוֹשִׁיעַם צָהֳבִיתוֹ וְצָהֳבִיתוֹ הוּא
הַצֶּלֶם וְיִשְׁקֹם כְּלִימֵי עוֹלָם אֲדָךְ אֲתֵּבֶךְ אֲמֵרִים אֲמֵרֵךְ יִשְׁרָאֵל מִן אֲתֵּבֶךְ
מִיָּהּ אֲשֶׁר יִתֵּן כְּמִצְוֵי יְיָ כִּי לְבִי יִחַד בְּכַמְרֵי בִּי הוֹמֵר לֹא אֶעֱשֶׂה חֲדָן אֲפִי
לְמַעַן אֲמֵרִים כִּי לֹא אֲנִי וְלֹא אִישׁ בְּקִרְבִּי קָדוֹשׁ וְלֹא אֲנִי בְּעוֹר הַחֵטִּי עֵינֵי יְיָ אֵלֵינוּ
לְמַעַן אֲמֵרִים וְהַשְׁמַדְתִּי אֹהֶל מִעַלְמֵי הָאָרֶץ מִיָּהּ לֹא אֶשְׁמַד אֶשְׁמַד
אֲתֵּבֶךְ יַעֲקֹב אֲדָךְ וְצָבָל כֹּת אֲשֶׁר לֹא בְּתַחֲלֹת מַלְכֻתוֹ כְּתָבָא שְׁמֵהּ עַל יוֹשֵׁן
אֲדָךְ וְיִשְׁלֹם קָדֶשׁ עֲמִלָּה דְּרִשְׁעָא שְׂבַע עַל הָאֲדָרִים לְאֲבָדִים וְהַפִּלְפֹּר הוּא
לְאֵל לְהוֹמֵם וְלְאֲבָדִים לֹא אֵהָא אֵלִים אֲתֵּבֶךְ אֲשֶׁר קָנִים וְיִדְעַ בְּעֵינֵינוּ הַפִּלְפֹּר אֲתֵּבֶךְ לֹא
אֲדָךְ עֵתָא וְיִשְׁבַּגְמֻלוֹ בְּרִאשׁוֹ הַפִּלְפֹּר עֵתָא מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ מִיָּהּ
אֲתֵּבֶךְ לֹא הֵנָּה אֲדָךְ לְעֵשְׂקֵם וְיִחַד עֲלֵיהֶם מַלְכֻסִּים כִּי לֹא יִשְׁלֹם אֲתֵּבֶךְ עֵתָא בְּעוֹר
שֶׁנֶּאֱמַר כִּי הָאֵל יְיָ לְעֵשׂוֹת אֲתֵּבֶךְ לֹא לְעֵם אֲדָךְ יְיָ כִּי לֹא תִמְנֹן כִּי לֹא
אֲתֵּבֶךְ לֹא אֲדָךְ יְיָ עֵתָא וְלֹא כְּלֹא דְּחֵמִין מִכְּמֹן קָדֶשׁ בְּרִיתוֹ אֲתֵּבֶךְ עַל
עֵתָא יְיָ אֲתֵּבֶךְ בְּרִיתוֹ כְּתוּב עַל יְדֵי מַעֲשֵׂה צְדָקָה וְאֲתֵּבֶךְ גַּם לְאֲדָךְ
בְּרִיתוֹ לְאֲדָךְ אֲתֵּבֶךְ לֹא מִחֲסִידֵי יְיָ לְכָל תִּתִּים לְכָל תִּתִּים לְכָל תִּתִּים לְכָל תִּתִּים
אֲתֵּבֶךְ כִּי אֲדָךְ יְיָ אֲתֵּבֶךְ לְעוֹלָם

אֲתֵּבֶךְ לְהֵם חֲסִידֵי

בְּרִיתוֹ בְּרִיתוֹ

לְהֵם חֲסִידֵי

בְּרִיתוֹ

ויהי כי בני אהשורוש ויהי
אהשורוש המלך מיהו ועד
בני שבט ועשרים ומאה
מדינה וימים ההם פשבר
המלך אהשורוש על פסד
מלכותו אשר בשושן הבירה
בשנת שלש למלכו עשר
משנה לכל עריו ועבדיו חילום
ומדי הפרתמים ושרי המדינות
לפניו וברכ אתו את עשר
כבוד מלכותו ואת יקר תפארת
גדולתו ימים רבים שמונים
ומאת יום ובמלכות
הימים האלה עשה המלך
לכל העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד קטן
משנה שבעת ימים בחצר
גת בית המלך ויהיו
מדרגם ותכלת ארבעה חבלי בוש
וארבעה על גליליון ועמודי
שש מעות זהב ורגל ער
רימת בהט ושש ודד וסחרות
והשקות בגלי זהב וכלי
מפלים שונים ויון מלכות רב

2
כיד המלך והשתיה בדת
הם כי כן יסד המלך על כל
רצותו לעשות כדיון איש
ואיש וגם ושרי המלכה עשו
משנה גשים בית המלך כור
אשר למלך אהשורוש
ביום השביעי בשב
לב המלך ביון אמר למדינות
בזתא חרבונא בנתא ואבגרתא
זתר וכרכם שבעת הסרים
המשרתים את פני המלך
אהשורוש להביא את ושרי
המלכה לפני המלך בפסד
להדלות העמים והשרים את
ימיה כי טובת מראה היא ושר
המלכה ושרי לבוא בדבר המלך
אשר ביד הסרים ויקצת המלך
מאד וחמתו בערה בו
ויאמר המלך
לחכמים ידעו העתים כי כן דבר
המלך לפני כל ידע דת ודין
והקדש אליו פרשנא שת
אדמתא תרשיש מדרג
מדרסנא ממנוכן שבט
שרי פרגס ומדי ראי פני המלך

היטבים ראשונה במלכו
 פדת מה לעשות במלכה ושתי
 עלי אשר לא עשתה את מאמר
 המלך אחשוורוש כי הקריסו
 ויצאמר מומכן
 לפני המלך והשלים לא ענה מלך
 לבד עותה ושתי המלכה כי על
 כל העמים ועל כל העמים אשר
 בכל מדינות המלך אחשוורוש
 כי יצא דבר המלכה על כל הנשים
 להבדיל בעליהן בעניהם באמנם
 המלך אחשוורוש אמר להביא
 את שתי המלכה לפניו ולא נאה
 והיום הזה תאמרנה שרות פרס
 ונבדו אשר שמעו את דבר
 המלכה לכל שרי המלך ובעדי
 בזמן זקננו אם על המלך טוב
 יצא דבר מלכות מלכנו ויפתח
 בדות פרס ולא יעבור אשר לא
 תצו ושתי לפני המלך אחשוורוש
 ומלכתה יתן המלך לרעותה
 הטובה ממנה ונשבע
 סתם המלך אשר יצא דבר
 מפי המלכה היא אכלה נשים
 יתן יקל לצעלהן במלך

ממזכר

ומה

ועד קטן ויטב הדבר בעיני
 המלך והשרים ויעש המלך
 סדבר ממוכן וישלח ספר יב
 אל כל מדינות המלך אל מדינה
 ומדינה ככתבה ואמר עם ועם
 כלשנו להיות כל איש שדר בביתו
 ומדבר כלשון עמו

אחר הדבר יב
 האלה כשך חמת המלך אחשוורוש
 דבר את ושתי ואת אשר עשתה
 ואת אשר בגדר עיניה ויאמרו
 בערי המלך משרתיו יבדקו
 למלך בעדות שתלזות טובות
 מראה ויסקד המלך מקידיים
 במל מדינות מלכותו ויקבלו את
 כל בערה בתומה טובת מראה
 אל שושן הציה אל בית הנשים
 אל יד המלך סתם המלך שמר
 הנשים ופתח מלכותו ויהיו
 אשר תיטב ימיני המלך תמלך
 תחת ושתי טוב הדבר בעיני
 במלך ויזכר

איש יהודי היה
 בשושן הצירה ושמו מרדכי בן
 יאיר בן שמעי בן גלש איש ימיני

אשר הגלה מירושלם עבדו אשר
הגלה עם יכניה מלך יהודה אשר
הגלה בבבל נמר מלך בבל ויהי
אמן את הדסה היא אסתר בת דוד פי
אין לה אב ואם והנערה יפת תואר
וטובת מראה ונמנית אביה ואמה
לקחה מרדכי לו לבת ויהי
בהשמוע דבר המלך ודתו ובהקצין
נערות רבות אל שושן הבירה אל
יד המלך ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד המלך שומר הנשים ותיטב
הנערה בעיניו ותשם חסד לפניו
ויבהל את המרזקה ואת מכותיה
לתת לה מבית המלך ואת שבע
הנערות הדאיות לתת לה מבית
המלך וישנה ואת נערה זיה
לטוב בית הנשים ו לא הצדה
אסתר את עמה ואת מולדתה
פי מרדכי ענה עליה אשר לא
תמיד ו בכל יום ויום מרדכי
מתהלך לפני הער בית הנשים
לדעת את שלום אסתר ומיה
יעשה בה ובהגיע תד נערה
ונעלה לבוא אל המלך אחשוורוש
מקץ היות לה פדת הנשים שנים

עשר חדש כי פני מלכו יכניה
מרוק יהן ששה חדשים בשנה
המנוח וששה חדשים בפני מלכו
ובת מדינה הנשים ונפשה הנערה
באה אל המלך את כל אשר
תאמר ובתן כל לבוא עמה מעת
הנשים עד בית המלך ו בער
היא אמה ונפשה היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד שמשנה
סדים המלך שומר הנשים
לא תבוא עוד אל המלך פי אב
חפץ בה ונקראה בשם ובהגיע
תד אסתר בת אביה אל יד מרדכי
אשר לקח לו לבת לבוא אל
המלך לא בקשה דבר פי אב
את אשר יאמר המלך מרדכי
שומר הנשים ותהי אסתר
נשאת חן בעיניו כל ראה
ותלקח אסתר אל המלך
אחשוורוש אל בית מלכותו
בחדש העשירי הוא חדש
טבת בשנת שבע למלכותו
ויאמר המלך את אסתר
מכל הנשים ואת אסתר
אסתר וחסד לפניו מכל

הבתולה וישם כתר מלכות
 מלשה וימליכה תחת ושת
 וישם המלך משתה גדול לכל
 שריו ועבדיו את משתה אסתר
 והנחה למדינות עשה ויהי
 משתה ביד המלך ובהקבץ
 בתולות שניות ומרדכי ישב
 בשער המלך אין אסתר נאמדת
 מלכותה ואת עמיה פאשו מנה
 עליה מרדכי ואת מנהג
 מרדכי אסתר עשה פאשו
 היתה באמנה אתו

ביום ההוא
 מרדכי ישב בשער המלך
 קנה בנות ותרש שנים קרובים
 המלך משמר יחזק ויבקשו
 לשלח יד במלך אחשוורוש
 ויבקשו הצבא וימלא ויהיו
 שניהם עליהם ויפתו בספר
 דברי המלך לפני המלך
 ויורע הדבר למרדכי ויהי
 לאסתר המלכה ותאמר
 אסתר למלך ששם מרדכי
 אחד הדברים
 הייתה גדל המלך אחשוורוש

ביום ההוא
 מרדכי ישב בשער המלך
 קנה בנות ותרש שנים קרובים
 המלך משמר יחזק ויבקשו
 לשלח יד במלך אחשוורוש
 ויבקשו הצבא וימלא ויהיו
 שניהם עליהם ויפתו בספר
 דברי המלך לפני המלך
 ויורע הדבר למרדכי ויהי
 לאסתר המלכה ותאמר
 אסתר למלך ששם מרדכי
 אחד הדברים
 הייתה גדל המלך אחשוורוש

את המן בן המדתא האגגי וינשאו
 וישם את המן מלך מל השמים
 אשר אסתר וכל עבדי המלך
 אשר בשער המלך פדעו
 ומשתחוים להמן כי כן צוה לו
 המלך ומרדכי לא יכרע ולא
 ישתחוה ויהי מרדכי עבד המלך
 אשר בשער המלך למרדכי
 מרדכי אתה עבד את מצור
 המלך ויהי ב' אמרם אליו
 יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו
 להמן לראות היעמדו דבר
 מרדכי כי היה צד להם אשר
 הוא יהודי וידיח המן כי אין
 מרדכי פדע ומשתחוה לו וימלא
 המן חמה ויצא בעיניו לשלח
 יד במרדכי לבדו כי הגידו לו
 את עם מרדכי ויצקש המן
 להשמיד את כל היהודים אשר
 בכל מלכות אחשוורוש עם
 מרדכי בחדש הר'אשון
 הוא חדש ניסן בשנת שתים
 עשרה למלך אחשוורוש הפיל
 סור הוא הגורל לפני המן ביום
 ליום ומרדכי לאחדש שנים עשר

ב
 לאמרס
 I

הוא חדש אחד ו
ויאמר המלך
אחשורוש ישבו עם אחד
ומתורץ בין העמים בכל מדינות
מלכותי ודתיאם שבות מפלעם
ואת דתי המלך אינם עושין
ולמלך אין שוה להפיהם
אם על המלך טוב ומתב לאדם
ועשרת אלפים כפר פסק אשוקול
על ידי עשי המלכה להביא אל
גבאי המלך ויאמר המלך את
טבעתו מעל ידיו ויתנה לה כגן
בן המרתא האבנא ערך היהודים
ויאמר המלך להמן המפקד
לך והלם לעשות בו כטוב בעיניך
ויקראו ספרי המלך בחדש
הראשון בשלשה עשר יום בו
ויפתב בכל אשר יורה הלמן אל
אחשורוש פני המלך ואל הפחות
אשר על מדינה ומדינה ואר
שרי עם ועם מדינה ומדינה
בפתבה ועם ועם פלשו בשם
המלך אחשורוש ככה
ובחתם בטבעת המלך ונשלחו
ספלים בידי הרעים אל כל

מדינות המלך להשמיד להרג
ולאמר את כל היהודים מבשר
ועד קצן טק ונשים פיום אחד
בשלשה עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש אחד ושללם
לבוז פתשגן המתב להפיה
את בכל מדינה ומדינה גלוי
לכל העמים להיות עתיד
ליום הזה והאלים יתעון
דחופים בדבר המלך וההת
בתבה בשושן הצירה והמלך
והמן ישבו לשמות ויהי ערב
שושן נבוכד

ומרדכי ידע את
כל אשר פעשה ויקרע מרדכי
את בגדיו וילבש שק ואמר ויח
בתוך העיר ויקעק עמקה בלילה
ומרה ויאמר עד לפני שער
המלך כי אין לבוא אל שער
המלך בלבוש שק ובכר
מדינה ומדינה וסר עי
ועיר מנחם אשר המלך
ודתו מגיע אל כל גוי
ליהודים ויום ובפי ומסמך שם
ואמר יתעבבים ואתחיה

גערות וסתר זכר יסוד ויגידו
לה ותתחלל המלכה מחד
ותלבש בגדים להלביש ארז
מדרבני ולהסיד שני מעלי ולא
קפל : ותקרא אסתר להתך
סמסיו המלך אשר העמיד
לעביו ותענהו על צדד כס
לדעת מה זה ועל מה זה
ויבא התך אל מדרבני ארז
רחוב העיר אשר לפני שער
המלך : ויגיד לו מדרבני את
כל אשר קרהו ואת פרשת
הספר אשר אמר המן לשון
על גוגי המלך ביהודים
לאפרם : ואת פתשגן כתב
הדת אשר כתב בשושן
להשמידם נתן לו להראות
את אסתר ונחמיה לה ונאות
עליה לבוא אל המלך להתע
ל ולבקש מלפניו על ענה
ויבא התך יגיד לאסתר את
דברי מלכיו : ותאמר
אסתר לתוך ותענהו ארז
מדרבני : כל עבדי המלך
ועם מדינות המלך ידעים

ותלבש

המלך
אמר
ששון

ותקרא
אסתר
למלך

אשר סמסיו וחסה אשר יבוא
אל המלך אל החצר הפנימית
אשר לא יקרא אחת דתו להמית
לפני מלכו עשית לו המלך את
שרביט הזהב ויהיה ואני לא
נקראתי לבוא אל המלך קה
שלושים יום : וימידו למרדכי
את דברי אסתר : ויאמר
מרדכי להשיב אל אסתר אל
תדמי בנפשך להמלט ביהוד
המלך מפני היהודים : כי אם
החדש תחריש צעת הקצרת
רוח והמלך יעמוד ליהודים
ממקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם לעת פקדת
הגעת למלכות : ותאמר
אסתר להשיב אל מרדכי :
לך פנים את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי
שלשת ימים לילה ויום גם
אני ונעודתי איום בן ובני
אבוא אל המלך אשר לא
כדת וכאשר אבדתי אבדתי
ויעבור מרדכי ויעש ככל
אשר צוהו עביו אסתר :

ויהי ביום השלישי ותקם אהרן
מלכותו ותעמד בחצר מול
הפנימית נכח בית המלך והמלך
ישב על כסא מלכותו בבית
המלכות נכח פתח הבית ויהי
כראות המלך את אסתר המלכה
עמדתה חצר בשאחן בעיניו וישט
המלך לאסתר המלכה את שרבו
הזהב אשר בידו ותקרב אסתר
ותגע בראש השרביט ויאמר
לה המלך מה לך אסתר המלכה
ומה בקשתך עד חצי המלכות
וינתן לה ונתאמר אסתר אעל
המלך טוב יבוא המלך והכבן
היום אל המנשה אשר עשיתי
לו ויאמר המלך מהדיו ארד
המן לעשות את דבר אסתר
ויבוא המלך והמן אל המנשה
אשר עשתה אסתר ויאמר
המלך לאסתר במנשה היון מה
שאלתך וינתן לה ומה בקשתך
עד חצי המלכות ותעש ונתען
אסתר ונתאמר שאלתי ובקשתי
אם מינחתי חן בעיני המלך
אם על המלך טוב לתת ארד

שאלתי ולעשות את בק שרבי
יבוא המלך והמן אל המנשה
אשר עשתה להם ויבוא
אעשה כדבר המלך ויבוא
ביום ההוא שמח וטוב
וכראות המן את מרדכי בשער
המלך ולא קם ולא קע מלכו
ויבוא המן על מרדכי חמה
ויתאפק המן ויבוא אל ביתו
וישלה יבא את אהבה ואת
דרש אשתו ויספר להם המן
את סבור עשרו ודב בניו ואת
כל אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על השרים ועבדי המלך
ויאמר המן את לא הביאה אסתר
המלכה עם המלך אל המנשה
אשר עשתה כי אם אותי וגם
למחר אני קדמך לה עם המלך
וככל זה איבנו שוה לי בכר
עת אשר אני דואה את מרדכי
היהודי ישב בשער המלך
ותאמר לו לרש אשתו וכר
אהביו יעשו עץ בצבא משים
אמה וצבאך אסתר למלך
יתלו את מרדכי עליוצבא

עם המלך אל המושבה שמה
ויושב הדבר לפני המן וישב
השן :

בלי לה יהיה נדדה שנת
המלך ויאמר להצוא מן
ספר הדברות דברי הימים
שמואל וספר שם לפני המלך ו
ויבטח פתח אשר הגיו
כד יבין על צבתה ותרשע
מדין המלך משמרי הסף
אשר פקדו שלח יד במלך
המלך ויאמר המלך
בדמיונה יקר וגדולה למד
עליו ויאמר בערי המלך
משדתי לא עשה עמו דבר
ויאמר המלך מי בחצר והמן
בא לסוד בית המלך החיונה
לאמר למלך לתלות את
מדין על העין אשר הבין
לו ויאמר בערי המלך
אליו הכה סמן עמו בחצר
ויאמר המלך יבוא ויבא
המן ויאמר לו המלך מה
לעשות באיש אשר המלך
חפץ ביקרו ויאמר המלך

מלך שמואל ויאמר המלך לעשו
ויאמר המלך ויאמר המלך
המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו
ויבין לבוש מלכות אשר לבוש
המלך וסוס אשר רכב ע
המלך ואשר בתן סתר מלכות
בדמיונה ונתן הלבוש והסוס על
יד איש משדתי המלך הפרתמים
והלבוש את האיש אשר המלך
חפץ ביקרו והרפיוהו על הסוס
ברחוב העיר וקראו לפניו ככה
יעשה לאיש אשר המלך חפץ
ביקרו ויאמר המלך להכין
מדרקח את הלבוש ואת הסוס
באשר צדקת ועשה כן למדין
היה ויאמר המלך המלך אל
תפל דבר מפל אשר צדקת
ויקח המן את הלבוש ואת הסוס
וילבש את מדין וירפיהו ברחוב
העיר ויקרא לפניו ככה יעשה
לאיש אשר המלך חפץ ביקרו
וישם מדין אל שער המלך
והמן בדחמ אל ביתו אבל וחפץ
דמיו ויספר המן לדש אשר
ולפל אהביו את פל אשר

קרהו ויאמרו ליהוה בן יצחק
 אשתו אם מקדש היה חסדך
 אשר החלית לבסול לפניך לא תוכל
 לא פי בקול תפול לפניך עורבם
 מדברים עמנו וסריסי המלך הגשו
 ויבולו להביא את המן אל המעשה
 אשר עשתה אסתר ויצא המלך
 והמן לשמות עם אסתר המלכה
 ויאמר המלך לאסתר גם ביחד
 השני במשנה היון מה שאלתך
 אסתר המלכה ותכתוב לי ומי
 בקשתך עד חצי המלכות ותעש
 ותען אסתר המלכה ותאמר ^{המלך} ~~אם~~
 מצאתי חן בעיניך ואם על המלך
 טוב תנתן לי בפשי בשאלתי ועמי
 בבקשתי כי צמרנו חנו ועמי
 להשמיד להרג ולחבד זאלו לעצמי
 ולשמותי במלכו הורשתי
 אין ימי שוה בבקש המלך
 ויאמר
 המלך אחשוורוש ויאמר לאסתר
 המלכה מי הוא זה ואיזה הוא
 אשר מלאו לבו לעשות כן
 ותאמר אסתר איש ירד ואויב
 המן ודעה זה והמן נבער

מלכנו המלך והמלכה וזה מלך
 קם בחמתו ממשנה היון
 גנת הבית והמן עמד לבקש
 על עתמו מהסתר המלכה
 דחה פילותה אליו הרעה מזה
 המלך וזה מלך שם נגמל
 הבית אל בית משנה היון והמן
 נפל על המטה אשר אסתר עליה
 ויאמר המלך גם לבד שאלת
 המלכה עמי בבית החד יעני
 מי המלך ופני המן חנו וזאת
 חרבויה אחד מן הסריסים לפני
 המלך גם הנה העץ אשר עמד
 המן למרדכי אשר דבר טוב
 על המלך עמד בבית המן גבה
 חכמים אמה ויאמר המלך
 תלהו עליו ויתלו את המן על
 העץ אשר הפין למרדכי וזאת
 המלך שפכה
 ביום ההוא בל
 המלך אחשוורוש לאסתר
 המלכה את בית המן עדי
 היהודים ומרדכי בא לפני
 המלך פיה מורה אסתר מה הוא
 זה וזכר המלך את גבעתו

אשר העביר מהלך ויתב
למדידכי ותשם אסתר אר
מדידכי על בית המן ותוסף
אסתר ותדבר לפני המלך ותפ
לפני דגליו ותבין ותתחנן
להעביר את דעת המן האגני
ואת מחשבתו אשר חשב על
היהודים וישלח המלך
לאסתר את שר צהלה
ותקם אסתר ותעמד בדש
לפני המלך ותאמר אם על
המלך טוב ואם מניתי
לפני בשר הדבר לפני המלך
בזוה אני בעיניו יפלא
למשיב את הספרים מחשבת
המן בן המיתה האגני אשר
סתר לאפי את כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך
פי חיבה אוכל ודאי יתי
ברעה אשר מצא את עמי
ואיבה אוכל ודאי יתי
באפי מעבדתי

ויאמר
המלך אחשוורוש לאסתר
המלכה ולמדידכי היהודי

אשר ביהמין נתתי לאסתר ואתו
תלו של המלך על אשר שלח יהו
ביהודים ואתם פתחו ער
היהודים פטוב בעיניכם בשם
המלך ותתנו בטבעת המלך
פי כתב אשר נכתב בשם המלך
ונחתום בטבעת המלך יתין
להשיב וינקהו ספרי המלך
בעתה היא אחדש השלישי
הוא חדש סיון בטלושה ועשרים
בו ויפאב פכל אשר מן
מדידכי אל היהודים ואת
האחשורפים והפחות ושרי
המדינות אשר מהדו ועד פוש
שבע ועשרים ומאה מדינה
מדינה ומדינה כפתבה ועם
ועם כל שבן ואל היהודים
כבתבם וכל שונם ויכתב
בשם המלך אחשוורוש ויחתם
בטבעת המלך וישלח ספרים
אל כל מדינות המלך ביד
הדעים בקוסים דכפי הלש
האחשורנים בני הדמכים
אשר נתן המלך ליהודים
אשר בכל עיר ועיר להקהל

ציהוויס

לפני
המלך

וְלַעֲמֹד עַל כְּטָם לְהַשְׁמִיד לְחַיִּים
וְלִמְצֹד אֶת כָּל חַיִּים שֶׁמֶלֶךְ יְהוָה
הַמְּלִיכִים אֶתְּם שֶׁמֶל וְכַשִּׁים וְשִׁלָּם
לְבֹזֶז : בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מַדְיָנוֹת
וּמִלֵּךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי
לְחֹדֶשׁ שְׁנִים עֶשְׂרִי הוּא חֹדֶשׁ אֶחָד :
פִּתְשֵׁן הַפֶּתַח לְהַנְתֵּן דָּת בְּכָל
מַדְיָנָה וּמַדְיָנָה מִלֵּי לְכָל הָעַמִּים
וְלִהְיוֹת מַעֲלָדִים לְיוֹם הַגָּה לְהַנְקָם
מֵאִי־בִיבָם : הַרְאִים רַב־בִּי הַיִּצְטָו
הָאֲחֻשְׁתָּרִים יִמְחוּ מִבֹּהֶל לֵיב
וְדַחֲוִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ זְהִירָת
נִתְּנָה בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה :

וּמַדְיָנִי יִמְחוּ
מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּלִבְנֵשׁ מִלִּפְנֵי
תַּכְלֵת וְחֹדֶר וְעֹטָרֵת קָהֶב גְּדוּלָּה
וְתַבְרִיךְ בִּזְיוֹן וְאֶרְגָּמָן עַל גְּלִימָה
כַּסְּתָּ וְעִמְּדָה שֶׁעַל הַיָּדִים שֶׁנֶּשֶׁן עֲהֵלָה
לִיהוּדִים הֵיטָה אֲנִי וְשִׁמְחָה
וְשִׁשְׁוֹן וִיקָר : וּבְכָל מַדְיָנָה
וּמַדְיָנָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מִקּוֹם
אֶשֶׁר צִבְרָה מִלֵּךְ וְדָתוֹ מִגִּיטָה
אֶתְּם מִלִּפְנֵי לִיהוּדִים מִשְׁמֵה
וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מִמֶּנִּי הָאֵלֶּיךָ
שֶׁתִּיהוּדִים כִּי כָּל פֶּתַח הַיְּהוּדִים

הַיְּהוּדִים

וְשִׁמְחָה

אֶתְּם מִלִּפְנֵי

עֲלֵיהֶם : וּבְשִׁנִּים עֶשְׂרִי חֹדֶשׁ
הוּא חֹדֶשׁ אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי
יוֹם בּוֹ אֶשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר הַמֶּלֶךְ
וְדָתוֹ לֵה עֲשׂוֹת בְּיוֹם אֶחָד
שֶׁבָּרָא אִי־בִי הַיְּהוּדִים לְשִׁלְשׁוֹת
בָּהֶם וְנֶהֱפֹךְ הוּא אֶשֶׁר יִשְׁלַח
הַיְּהוּדִים הַמֶּלֶךְ שֶׁאֵי־הֶם :

נִתְּנָה לִלֵּי הַיְּהוּדִים בְּעִירֵיהֶם בְּכָל
מַדְיָנוֹת הַמֶּלֶךְ אֶחָד שׁוֹרֵשׁ
לְשִׁלְשׁוֹת יוֹם בְּמִבְּקָשֵׁי דַעֲתָם
וְאִישׁ לֹא עָמַד לְפָנֵיהֶם מִי־כֹפֶר
פָּחַדָם עַל כָּל הָעַמִּים : וְכָל
שָׂרֵי הַמַּדְיָנוֹת וְהָאֲחֻשְׁתָּרִים
וְהַפָּחוֹת וְעָשִׂי הַמִּלְחָמָה אֶשֶׁר
לְמִלֵּךְ מִבְּשָׂאִים אֶת הַיְּהוּדִים
כִּי צָכַל פָּחַד מַדְיָנִי עֲלֵיהֶם :
כִּי גְדוּלַּת מַדְיָנִי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וְשִׁמְחָה הוֹלֵךְ בְּכָל הַמַּדְיָנוֹת
כִּי הָאִישׁ מַדְיָנִי הוֹלֵךְ וּגְדוּלָּה
וְיוֹם הַיְּהוּדִים בְּכָל אִי־בֵיהֶם מִפֶּתַח
חֹדֶר וְהַרְגָּו וְאֶבְדָּן וְיִשְׁלַח שְׁמָאִי־נָם

כִּי יִנָּסֶה : וּבְשִׁנִּים הַבִּירָה
הַרְגָּו הַיְּהוּדִים
וְאֶתְּם
חֲכָמֵשׁ מִמֶּנִּי

איש ו
 פר שנתה
 דלמן
 חספתה
 פרתה
 חרליה
 חרדתה
 פדנשתה
 אריוסי
 אריוסי
 ונתה
 עשרת

פנתה מן המדות האברה
 נדר היהודים הרגו ובבילה
 לא שלחו את ידם : ביום
 התוא לא נספר היה ימים
 בשושן הצירה לתע המלך
 ויחמם המלך לא סתר המלכה
 בשושן הצירה הרגו היהודים
 ואברהם נעש מחות איש ואת
 עשרת בני המן בשאר מגדיות
 המלך נה עשו ונה שאלתך
 ונתן לך ונה בקשתך עזר
 ותעש : ותאמר חסתר אב
 עבד המלך טוב ינתן גם מח
 ליהודים אשר בשושן לעשות

המלך
 חסתר

ביום קדש את עשרת בני המן
 ותלם על המלך ויחמם המלך
 להעשות פן ותנתן דת בשושן
 ואת עשרת בני המן תלון ויקהלו
 היהודים אשר בשושן גם ביום
 חרבעה אשר לחדש אדר
 ויהרגו בשושן שלש מאות איש
 ובבילה לא שלחו את ידם :
 ושאר היהודים אשר במגדיות
 אשר במגדיות המלך נקה לו
 ועמד על כסעם וזוה מחיביהם
 והרגו בשנתיהם חמשה ושבעים
 אלף ובבילה לא שלחו את ידם
 ביום שלשה אשר לחדש אדר
 וזוה בארבעה אשר צו ועשה
 אותו יום משתה ושמחה : על כן
 היהודים הפרזים הישבים
 בערי הפרזות עשים את יום
 ארבעה אשר לחדש אדר
 שמחה ומשתה ויום טוב ומשע
 מנות איש לרעהו : ויפחד
 מרחבי את הדברים האלה
 וישלח ספרים אל כל היהודים
 אשר בכל מגדיות המלך
 אחשוורוש הקרוי

והרחוקים

והרחוקים : לקיים את ימי הפורים
 להיות עשים את יום המנוח אשר
 לחדש אדר זאת יום המנוח אשר
 בו בכל שנה ושנה : כימים אשר
 בחוזהם היהודים מאז ביהם
 והחדש אשר בהפך להם מגיד
 לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות
 אתם ימי משתה ושמחה ומשלח
 מנות איש עד עמו ומתנו
 לאביבים : וקבל היהודים את
 אשר החלו לעשות זאת אשר
 כתב מרדכי אליהם : כי המצב
 המדתא האגמי גדל על היהודים
 חשב על היהודים לאבדם והפך
 פור הוא הגדל להמם ולאבדם
 ובצאה לפני המלך אמר עם
 הספר טוב מהשבתו הרעה
 אשר חשב על היהודים על
 ראשו ותלו אותו ואת בניו על
 העץ : על פן קראו לימים
 האלה פורים על שם הפור
 על פן על כל דברי האגרת
 הזאת ומהדאנו על פכה ומה
 הגיע אליהם : קימו וקבלו
 היהודים עליהם ועל קרעם

וכל כל הנלוים עליהם ו
 יצאור להיות עשים את שם
 הימים האלה בכתבם ופזמנם
 בכל שנה ושנה : והימים האלה
 נקפלים ונעשים בכל דור ודור
 משפחה ומשפחה מד יב
 ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים
 האלה לא יעברו מתוך היהודים
 וזכרם לא יסוף מזרעם
 וכתב
 אסתר המלכה בת אביה
 ומרדכי היהודי את כל ימי
 לקיים את אגדת הפרים הזאת
 השנית : וישלח ספרים אל כל
 היהודים אל שבע ושערים
 ומאה מדינה מכל בית אש
 אחשוורוש דברי שלום ואמת
 לקיים את ימי הפורים האלה
 בקמניהם פאשר קים עליהם
 מרדכי היהודי ואסתר המלכה
 ובאשר קימו על כמסם ועל
 קרעם דברי היצמיות וקמיתם
 ומאמר אסתר קים דברי
 הפורים האלה ונכח
 בספר

וְנָשָׂא הַלֵּלִי
אֶחָדָם שֶׁכָּס על הַחֲדָשׁ וְיָתִי
הַיּוֹם וְכָל מַעֲשֵׂה יְיָ קִבְּלוּ
וְנִצְרָתוֹ וְנִדְרָתוֹ גְּדוּלָּתוֹ
מִדְּדֵם אֶתֶר גְּדוּלָּתוֹ הַמִּלֵּךְ
הַלֵּא הֵם פְּתוּבִים עַל כָּסֵם

דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכִי מַדְי וְקָרָם
שֶׁכָּסֵם יִיחָדִי מַשְׁנֵה לְמַלְכִּי
אֶחָדָם שֶׁכָּסֵם אֶדְוֹל לִיהוָה וְיָתִי
לְרַם אֶחָדִי דְּרַם טוֹב לְעַמּוֹ וְדָבָר
שֶׁלֹּא לִפְנֵי קָרָם עָלוּ
בְּזִלְזוּל תִּשְׁלַבֵּעַ

סכום הפסוקים של ספר מנחה ונשיים ונשיה ס' קס"ח

בדיוך מרדכי	ג' זימב"	מדיח המן
בדוכה אסתר	ג' זימב"	מדיח אש
בדוכים נשי	ג' זימב"	מדיח נשיים
חריבונה זכור לטוב		

והיה מקדמה

עלוה' אמיית

תקל קבל

לֹאֵה אֶתֶר אֶמְרֵת וְאֶתֶר עֲשִׂית וְגִדְרֵת מְנוֹת עַל כָּל הַחַיִּים גְּדֵרֵת אֶמְרֵת
אֶתֶר עֲבֵלָה וְלֹא בִּזְלָה מַעֲרִיד שֶׁאֵוֹל וְעֵלָה וְכַח כְּמֵתֶךְ טָמֵת הַמְּנוֹת
כּוֹס מְקִיָּה לְבַל סוֹף בְּהִמָּה לְשִׁחִיטָה וְסוֹף אֲדָם לְמֵנוֹת בִּזְלָה הַכָּל לְמֵנוֹת
וְהַכָּל לְמֵנוֹת מִיִּצְבָּר יִתְּנָה וְלֹא יִדְאָה מְנוֹת יִמְלֵל כְּפִשׁוֹ מִיִּד שֶׁאֵוֹל
סָלָה "אֵחַ מֵדָה לֹא יִסְדָּה אִישׁ וְלֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפִרּוֹ" וְיִשְׁלֹכוֹ לְהִתְחַבֵּן
וְלִהְיוֹת לֵל עַל דָּאֵת בְּכִתּוּב עַל קִדְמֵת יִתְפַּלֵּל כָּל חֵסֶד מְלִיךְ לְעַן
מִיִּצְבָּר דֵּק לְשִׁמְלֵת מִיִּם רָצִים אֵלָיו לֹא יִבְיָעוּ

תפילת המגת

לדכ' אמיית
אחריהם יקול

אד'י אגתמנו עשרה
כבעד פרחגהם יקום
יתגדל ויתקדש שמייה רבא דעתיד

לחמית

להדתא עלמא ולאחיהא מיתא ולאחיהא קדמא ואלמנא קדמא ואלמנא קדמא
 ולשכללא היכלא קדמא ואלמנא קדמא ואלמנא קדמא ואלמנא קדמא
 ולאחיהא קדמא ואלמנא קדמא ואלמנא קדמא ואלמנא קדמא
 מלכותיה ויעמא פודקניה ויעמא קדמא ויעמא קדמא ויעמא קדמא
 ובחייכון ובחייכון דכל בית ישראל בעמא ובחייכון ובחייכון
 תתבני קדמא וירושלם ויתבני פולחנא דיעמא לאחיהא בחייכון ובחייכון
 ובחייכון דכל בית ישראל בעמא ובחייכון ובחייכון ובחייכון
 ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין
 שביא בכמא מותא מותא מותא מותא מותא מותא מותא מותא
 צדיק הוא הדין הפיה מנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין ומנכין
 דכל בית ישראל בעמא ובחייכון ובחייכון ובחייכון
 ומה מדר"ה ומה מדר"ה ומה מדר"ה ומה מדר"ה ומה מדר"ה
 להקים ולשלוש ואמר מנ"ה עושה שלום ובעד דאך
 יאדו לניחוס וינערפו ומה דאך מן אהבים יעמדו בשורה
 והעם נשמעין אחד אחד ואומרים תבואתנו מן השמים והאבות שנין מנ"ה

בשלח ערוך אין המבזמנים דשחים לפתוח עד שיפסח האבל תחלה האבל מיסב בראש וכו' ש
 שבעה האבל בראשו בענין שברחה שפוטרה את המבזמנים אינם דשחים לישב אצלו ה"בא לבד אר"ב
 חבירו ולקום מבין אומד לו שב אהם בן הוא אבל או חולה דממשכע שב באבילות שלך שב בחיל שלך
 מנת שאין לו אבלים להתבסס באים עשרה בני אדם פשרים ויושבים במקומם כל שבעת ימי האבילות
 ושאר העם מתקבצים עליהם ואם לא היו שם עשרה קבוצים בכל יום ויום מתקבצים עשרה משאר העם
 ויושבים במקומם עכשיו בזה שם שחור שגמר סתימת הקבר מעפר חולעים מגעל סנדל
 ומדחוקן בבית הקברות ואומרים קדיש זהו עתיד להיות עלמא ואחר כך תושן עפר
 ותולשים עשבים ומשליכים אחרי גווס וירחמים ידיהם במי

והולא **מספדות** תעודתנים מעלי
 כי כל דדכין משפט א' אמונה ואין עול
 יעדיק וישיר הוא תנוח בשלום תמעה שלום

וְהָיָה זִכְרוֹן לְחַיִּים חַיִּים אֲחֵרִים וְעַם יִשְׂרָאֵל מִכֵּתָה
מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד
 כְּעַל מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד
 אֲבִרָהּ זִשְׁרָה מִנְשָׁה וְאַפְרָיִם וְעַם שְׁהוּיָהוּ עֵת מִוִּקְצוֹ מִמִּצְרַיִם
מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד
 וְיִשְׂרָאֵל לֹא מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד
 אֲבִרָהּ זִשְׁרָה מִנְשָׁה וְאַפְרָיִם וְעַם שְׁהוּיָהוּ עֵת מִוִּקְצוֹ מִמִּצְרַיִם
 אֲהֹב הוּא יְיָ אֱלֹהִים אֲמֵת שְׁדִינֵי דִין אֲמֵת בְּדִין
 וְגִדְרוֹתָיו גִּדְרוֹת אֲמֵת וְעַל מִשְׁעָהוּ בִּאֲמֵת לִפְנֵי יַעֲקֹב רַע אֲמֵת בְּדִין
 דִּינֵי אֲמֵת **מִסְכָּד** מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד מִסְכָּד
 נִשְׁאֵר בִּי כֹחַ וְכֶסֶד
 וְאַשְׁתַּחֲוִיָּה וְאַלְכָּה שְׁחֹחַ אֲהֹב יְרַחֵם הַנְּחֹמֵךְ וְיִרְבֶּה לְעַלְמָה בְּדִין גִּדְרוֹת
 יִיעֲלֶה לְכָרוֹבוֹ כְּרִיחַ כִּיחֹחַ לִבָּן עֵדֶן יִבֹּא וְיִסְמְנֶה מִנְּחֹה אֲשֶׁר שָׁם יִכְחוּ
 יִגְעִי כֹחַ בְּלֶע הַמְּזוֹת לִנְעֹחַ וְהַחֲהִי יְיָ אֱלֹהִים דְּמַעֲנָה וְגו' שׁוֹשׁוֹלֵט

סְלִיחוֹת לֹא רַחֲמִים

אֲחֻל מִמִּי יָבִיב
 זֶמֶן בְּרוֹב חֲסִדִּךָ אֲחֻל בִּיתְךָ אֲשֶׁתְּחֹה חֵל הַיֵּל קִדְשֶׁךָ
 בִּיד אֲחֻלִּי זֶמֶן בְּחִסְדֶּךָ בְּחִסְדֶּךָ יִבֹּל לִבִּי בִּישׁוֹנֵתֶיךָ הִי יִבֹּל לִבִּי
 וְאֲנִי תַמְיִד אֲחֻל אֲחֻלִּי הַחֲסִדִּי לִבִּי יִבֹּל לִבִּי וְאֲנִי תַמְיִד אֲחֻלִּי
 וְהוֹסַסְתִּי עַל כָּל תַּהֲלֻתְךָ זֶמֶן יִבֹּל לִבִּי יִשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה שׁוֹמֵעַ
 תִּמְלֶה עֲדִיךָ כָּל בְּשֶׁר יִבֹּא שׁוֹמֵעַ קוֹל תַּחֲנוּנֵי בְּשׂוֹעֵי אֲחֻלִּי בְּשׂוֹעֵי יְיָ

אל דביר קדשך בי שומע אל חביונים קיוות חבירי ולא בזה
 כי לא בזה ולא שקן ענות עם ולא חסיד פסגה בזה ובשועו חלו
 שמי"ע שמעני קולי הקדח זמני ועני בלתיים אהלל דבר
 אהלל דבר בלתיים אהלל כל היום ושמך לעולם בודה סלה גן ים
 בעשה חסד והוא יבוס ידני בואו נשתחוו ונכדעה נפרצה לפני ימי
 ניש"ט בואה למשכנותי נשתחוו להדום רגלי בואו שעריו בפתחיה
 חתמתי בנה לה הודיו לו ברכו שמו

תום, בתי, בתי, בתי

[illegible]

בעירך זכסו זגון ואנחה תבנה עיר קדשן בימינו ונמצא דוחה
 תם יקראו **אל תלך יושב** על צד
 רחמים מתנהג בחסידות מנוחל שון

עמנו נבסיר ה' נא יר' איו מעביר ראשון ראשון מרבה סליחה לחוטאים
 ומחילה לפושעים עושה עדיקות עם כל בשר ורוח ולא מעולם לבם כדעתו
 א הורתנו לומד לפכך שלש עשרה בעבוד שלש עשרה קטור לנו ברית
 שלש עשרה מדות שלש חמנים שחלה גם מצולפכך מקדם ופן כתוב
 בתורתך ירד י' בענן ויתיעב עמנו שם יקרא בשם י' ושם נאמר ויעבדו
 י' על פניו ויקרא שם י' א ראם והנן ארך אפים ורב חסד ואמת בור
 חסד לאמים נושא פון אפשע וחטאה ונקח וכלחת לעוננו ולאטאד י' ו
 ומהלכנו **תם יקול מן הדף אהקול מה אדמד**

מ'וש לומד לפכך שלש עשרה מדות שלש חמנים בעבוד שלש עשרה מענן חותנות שמות האבות י' חברה
 ונחך ויעבדו בברית שלש עשרה קד שנהגה אנכי בורית ברית אדמד חכמים ברית כדוחה לשלש עשרה
 מדות שלש חמנים שאינן חזקות ליקם

שלומי עליין ישמי מעפלה מה לכב
 לחשות מהרבבות תפלה אבירה גורלה בענכם בגולה אלדמי לכם פכ
 שופן גבולה אד ימדה ויהיש פדות פורה וגולה עד ישנן ועד ישום אד
 וישלם תפלה **פכ** ידוד א הכחלם מלהב חסידה עכ
 פדום חסידה להעולה מהפיכה עמיתיה מרו בחמה שפונה מקומה
 מדות ומקשות דיופה **חל פכ** א להמעיאם ארומה צורא עלולה
 עקוד הכחנן במלאך משחקים עתדת הרביה **פכ**
 ודעלך להק יפאדנם עדי אובד כי בקקום צוקקים סמו מתלאוד
 ומתגדת המעיקים **חל פכ** א לקצנם נפגד חקים תחויפיד
 ונאחת תפלה **פכ** תם אל תתעלם מלבוש בשרי
 כי הם בניך ואתה הוא יולדם נעת ערה היא ליעקב ועתה פנה לך נדוד

פ צוקקים א מכתביהן שנ דנה י' צוקק הדין ונלקה

אל מלך

אזל מלך

729

וְעַתָּה הִנֵּנִי מִלְּפָנֶיךָ מֶלֶךְ עֶדְדִי אֲשֶׁק מֵאֲהָבָה מִדָּדִיךָ כְּעַמִּי
 כִּי אֲנִי כִּלְכִּילִיךָ יִטְוֶה עֶדְדִי וְכִלְכִּילִיךָ חֲשִׁיבִיךָ יִגְן בְּעֶדְדִי שׂוֹמֵר אֶל חֶפְצִי
 מִבֶּחַ מִוֶּעֲדֶךָ דְּבָרֵי שְׂמִיךָ וְכִלְכִּילִיךָ יִטְוֶה עֶדְדִי וְכִלְכִּילִיךָ חֲשִׁיבִיךָ יִגְן בְּעֶדְדִי שׂוֹמֵר אֶל חֶפְצִי
 עֲבַד כֶּנִּי הִדְדִּיתָ הָרָסִיתָ וְכִלְכִּילִיךָ יִטְוֶה עֶדְדִי וְכִלְכִּילִיךָ חֲשִׁיבִיךָ יִגְן בְּעֶדְדִי שׂוֹמֵר אֶל חֶפְצִי
 וְכִלְכִּילִיךָ יִטְוֶה עֶדְדִי וְכִלְכִּילִיךָ חֲשִׁיבִיךָ יִגְן בְּעֶדְדִי שׂוֹמֵר אֶל חֶפְצִי

אל מלך

לָכֵן בְּעֵינֵי הַכּוֹהֲנִים
 לָכֵן דְּמַעוֹת עֵינֵי שׂוֹמְרֵי
 אֶת מִדָּה
 פֶּס' יִקְרַע סִגוֹר לְבִי חָק מְנוּחָתִי עֵד כִּי מָלֵא חוּבֵי אֶד לְוַחֲתִי מִדָּד חֲשׂוֹ
 גָּבִי לְמַנְחָתִי כָּל יוֹם מַדּוּדוֹת עָלַי כּוֹתֵבִים לְצוּחַ יִנְיַעִי יִחַד עָלַי סוֹבְבִים
 פֶּס' הֵלֶךְ בָּלֵא חֲמִידָה כָּל מַחֲמָד עֵינִי וְהוֹחֲדָה חֲדָב שֶׁמֶד
 עָלַי וְחֵן כְּנֻחָה לִי מִעֲמָד בֵּין לֹוֹהֵפִים עֲמִלְלִי שׁוֹכְבִים וְצִנֵּי אֲמִתָּה בָהֶם לִוְהָבִים
 פֶּס' יִיתְנוּ עָלַי קוֹלֵכָאִי מִכָּל דְּעִים אֱלֹהֵי אֲפֹלָ מִיִּי חֲשִׁשְׁתִּי
 חֶק שׁוֹר כְּנֻחָה וְלֹוֹהֵפִים יִתְמִיד חוֹשְׁבִים לָכֵן בְּקִרְבִּי קִבְּרֵי חוֹתֵבִים
 פֶּס' דָּרוּ בַּתּוֹךְ בֵּיתִי וְגַם יִשְׁבּוּ שִׁכְנוּ מַגּוֹרֹותִי וְגַם קִיְּנוּ כִּי יִהְיֶה
 לְחַבְדֵּינִי כְּמִחְדָּה כִּי אֶסְבֵּחַ רִחוֹת יוֹשֵׁר עוֹקְבִים לְלִבִּית בְּדִדְתִי חֲשׂוֹ
 תּוֹמָבִים פֶּס' מִנֵּה וְחַם אֲתַכֵּם שְׁתֵּי שָׁבִי עוֹד אֲקַכְרֶה לָכֵן
 בְּרִית אֲוֵהֵבִי אֲשֶׁר לֹוֹהֵבִים לְכַסֵּם אֲרִמְךָ עָבִי וְצִלֵּאת בַּחֲתִיכֶם בֵּין
 חוֹיָבִים לְרִאוּתֶכֶם אִם יִשְׁכֶּם אֲוֵהֵבִים
 פֶּס' מִיִּי

אל מלך

אלהים בן עמרם וזוהר
 תורת מן מלך עמרם
 מרומות "לח תמולה ברא מות וזוהר
 בקרית מלך עמרם וזוהר
 יעקב "מלך עמרם וזוהר
 חבל מלך עמרם וזוהר

הטבעו על כל מה ארצה ותבין מדן על מבוטא
ספר אבות ועפרות זהב
והשור בעל אוקימוס ויעש לו קר להם
והשקה מן הדמה והלביש תכל דקמה
בזיוס חקן דלות במרום מלבוש ערפל לפחם במנורה קבועה נקשה אחת קה
פוען ימים שרץ ומיני חיה מארץ ויקם שופטים בארץ
פנים מרובים זהב פק יתקם פחותם בטבעת בין עסקה חיים ועם
שערת פק ומקום בהרות מדבעת אשר שם הזהב פק
בתום סבב בשעה עיטר שפועי בקדושה לעולם השפיר והשעה והשעה
בכלי זהב פק לא עמדו בדמיון ויוצאם לילה נמון מהיבדל
עונם ואכדיון רפידתו זהב פק
וירועו ואל עריון נמון ערביהם כספ זהב פק
להוציא מהור מפנים וארחות חיים להשיג מעורף לבסע ובור לקהב
פק פיהם פליטה הנשחרת בקשת וסנן למקדדת בדחוחם ארת
למה ואת לשון הזהב פק נושאים אלהים פה לכל דוח קודם
מחבא המין כאדם אשר מעא פלי זהב פק
קדושים וציערו בנחלת מנור שים במקום היבוסים וההבשים תהיה
הנחשת אביא זהב פק עקד יחידו ליה ויענהו מעשה
מעוז יקר פותו בעיני חיה יועם זהב פק פקדו בשוקד
פ וחקל זהב ששבו וחקל
דשד יקם וכל תכל וזהב
ואת פתח אקמה חקל
מן תכל וילך וקן ולי
ולחמל יד יד ברו ליה זה
יערב שכל חקל ולי עמו
שכל חקל חקל ולי עמו
זה לשון שכל חקל ולי עמו
השפיר משפחין אותו לעמלל ביום הבפורים ופידוש איש שעיר גבר שדין
במחצית אחד ושעירים ידקדושם

השפיר

השפיר

השפיר

השפיר

מלכות

מלכות וכו' וזהו ה' של חתונה וכו' קים מעליהם הזהב
פז' של חתונה וכו' וזהו ה' של חתונה וכו' קים מעליהם הזהב
לשכור הנחמדים וכו' פז' תנן העד המענה מי לעבד
ותאנה אשר העשרתים לי במקנה כפסח וכו' פז' יראה כבודו
וגדלי אין על עמך משלי וכו' פז' פסח וכו' פז'
היתפאר גופל למשואות ועל אלהים ידבר כפלאות כה אמר יי' עבדות לי
הפסח וכו' פז' ואחרי השיאך קדונוך להעביר בני חינוך הלא
אתה תלבישם עדניך וכו' פז' דחה מנבע לכבד
ויקרה כבודו עת וכו' ויקרא לכנו כדנע כדו כפסח בוקו זהב פז'
הסיע חבילות שלון כשמהה ובשירים וכו' ולכניהם משה וכו' פז'
שני עתירות הזהב פז' הלך יור לכניהם וכו' וכן הקיף על יתה
ואשכנציות מחניהם ואשה מאת לעותה פלי כפסח וכו' פז'
פז' לבם עליהם סוף יהים חרדים ממלות ותמיהים עד הושיטאמט
האלהים את שרביט הזהב פז' זייבשהו ברוח חסו עד יעבור
קהל מעמיו אהרנה כפתור וסמיו ותרוץ גולת הזהב פז'
ועוד משה וכו' פז' וזהו ה' של חתונה וכו' קים מעליהם הזהב

אל מלך

אבאר קצת פלאי אלהים חכם לב מאמין כפסח
גבוהים בעקת בית הרים דגלי ואורי גבוהים בחכמה יבנה בית שמי
השמים לא יכללוהו חכמי הבית פז' ביומים קדם חמין עד לא
בנה בית וארמון ועד לא ימלא שרש ואגמון ואין איש מאנשי הבית
פז' גבהי שחקים ברא ויסורי ארקים קרה ועל בלי מלך
תבן וידה מבנים יקרות לוסף הבית פז'
דלה אפני מרומי ושכלל פגוד עולמו שמי

11-22-74-2014-14-1000

11-11-68 120239 11-11-68 11-11-68

החלפתו של מנחם בגין על ידי יצחק מורד, שגם הוא היה חסיד של אהרן, לא שינתה את המצב. מורד, שגם הוא היה חסיד של אהרן, לא שינתה את המצב. מורד, שגם הוא היה חסיד של אהרן, לא שינתה את המצב.

מלכות ישראל יתעלה על כל המלכות

72
יִתְקוּ הַמַּיִם לִדְבַר יֵשׁוּעַ לֵאמֹר

במחמלי "קסבי על הבית" פנ

ה'תשנ"ב

ת"הבדיל בין יום ובין לילה להורות זעמם

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה

ה'תש"ח

עופות טמאים וטהורים - להטא את הבית

יְהוָה בְּעוֹלָם אֱלֹהֵי דוֹמֵם לֹא מֵלֶכֶת וְלֹא מֵלֶכֶת

תורת רצות

תורת הבית **מחבר** **הרב משה שניידמן**

יהם להרחותם מנזורה כי נעתי נפש חסיד לשמור

על דם זבת דם וזבונותיה

ענדעם ופתרעם ופעלען האָרן

המשפחה החדשה

ה'תש"ח
ה'תש"ח

וְהַעֲוִרִים עַד אֲשֶׁל תִּסִּית בְּדַבְרִים קָדְשׁ

מִי עָשׂוּ בְּעַדְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

ד' לו ה'בית" 79

ד' כ"ה

וְיִשְׂרָאֵל בֶּן מִיכָאֵל מֶלֶךְ כְּנָעַן וְנִגְעַנְדָּהָהּ

עַל יְהוָה מְחַלְלֵי הָאֵשֶׁת אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי וְיָיִם

כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹלִי הָאֵשׁ אֶתֵּן וְלֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלִי הָאֵשׁ אֶתֵּן

לחש"י"ז וזמנך ביום אחרון

לחש"י ואלהי העם לכבוש צלחש"י אחד

פְּשַׁעְתֶּם בִּי וְלֹא תָבוּשׁוּ לְחַקֵּן מִן הַר

גַּחַת חוֹשׁוֹ הַכְּעֵלֶה הַפְּיִימִים הַיּוֹדִים

בית חורשו המעדרת פרייטים היה הבית
בן עמרם ברחובות מלחמה

בְּעֵתֵּנוּ בְּהַתְּחִילָתוֹ מִמַּעַל קִשְׁרוֹ נִזְכָּר—

77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 59

חַתָּן בְּלֵד מִנְחָתוֹ יֵלֵךְ יָדָע פִּי דְבָרָא

א. בתקנה מיוחדת ולא ידענו להציע

חטאתו יסורו ~~לפניו~~ פור בזה כפלו באמר
שם יובם בעצמו ~~לפניו~~ פשוט מבית ~~פז~~
שוכני ארץ בראותם ~~לפניו~~ פשה כה אש ישר ותרם לבנות הבית
תמנודו דשע שאוני ~~לפניו~~ ונמלט כה בחסד שופן מעוני יידי
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
בדבת יי כל אשר יש לו בבית ~~פז~~
מגדל ונסכלו כי בונים שוא עמלו ~~לפניו~~ אם יי לא יבנה בית ~~פז~~
מסומו מעשם כולם בנקידת אזה עולם ~~לפניו~~ לבד תקום עתת מעולם ~~לפניו~~
חזק את ברה הבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
עין יגמול מרה נמיל בבית ~~לפניו~~ וכאור דרח ~~לפניו~~ וכל אנשי ביתו ילוי ~~לפניו~~
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
לא עבדים עמלות בבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
בשני ילדים תומים בשני עמודים אשר עליהם כפון הבית ~~פז~~
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
גדל הבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
בדור יי למח שנתו ~~לפניו~~ ואנכי פניתי הבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
ברדתו וימת אמת וכל יודי עולדתו ~~לפניו~~ ויהם כלך אחר על מעלתו לארץ
הכבירו עולם איונים ~~לפניו~~ והעמידום בחומה
הזאת ולבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
ובלבנים עזה טור לעיר אמונים ~~לפניו~~ הגד את בית ישראל את הבית ~~פז~~
למדי מוסתים ~~לפניו~~ א מושיעני ~~לפניו~~ ויבטחו בחסד ישעו
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
ולך ויתקב לפני פרעה ~~לפניו~~ ויתנבא בתוך הבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
כה אמר תמים דעים ~~לפניו~~ שלח את בני הידועים ~~לפניו~~ בשדה אפד בנגעים
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
ביום שיוצאו שומרי הבית ~~פז~~ ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
לוי יהודי ואני עשיתי ~~לפניו~~ והא אשר אמר אין פנינו חינו גדול בבית
פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז ~~לפניו~~ פז
ידעתיו ולא יבין שאני עשיתי ~~לפניו~~ ולא ידע אתי מה בבית

וְהָיָה עֵתָה תִּתְמַעַל שִׁינְךָ מִדָּרְי
 וְלֹא שָׁלַם אֶת נִשְׁכֹּךְ שִׁבְעֵי מִדְּיָן וְהָיָה קִשְׁיֶךָ בְּדוֹדוֹיֶיךָ הָיָה
 שְׁמִיעַךְ בְּכִיךָ וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּכִיךָ וְנִשְׁכֹּךְ עֲוֹנוֹתֶיךָ
 כְּבָרִי עֲוֹנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא שָׁד עֲבָדוֹ גָּמָה לִבְכֹּךְ יְהִסְגֶּה וְנִבְדָּו
 אִם יִשְׁכַּר לִבְכֹּךְ וְשָׁבִירוֹ הָיָה חִים מִקֶּדֶךָ וְנִהְיָ אֶת חִינֶךָ וְהָיָה לִבְכֹּךְ
 חֶסֶד לִבְכֹּךְ וְדָמְעָךְ כְּכֹפִי פֶּסֶק הֵכֵךְ יִפֹּה לִחְמָה מִגְשָׁלִית
 וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּדָמִים מִתְגַּלְגֶּלֶת לֹא מִטְוֶה לֹא מִתְגַּלְגֶּלֶת וְהָיָה כְּנִסְלִית
 שְׁמָה כְּנִסְלִית הָיָה לֹךְ מִדָּרְי וְנִבְקָשׁ הָאֲחֵרִית וְהָיָה בְּדָרְי וְהָיָה שְׁמָה
 אֶל־יִהְיֶה קִבְּיָה מִדְּבָרֶיךָ

אֵל מֶלֶךְ

וְהָיָה עֵתָה תִּתְמַעַל שִׁינְךָ מִדָּרְי
 וְלֹא שָׁלַם אֶת נִשְׁכֹּךְ שִׁבְעֵי מִדְּיָן וְהָיָה קִשְׁיֶךָ בְּדוֹדוֹיֶיךָ הָיָה
 שְׁמִיעַךְ בְּכִיךָ וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּכִיךָ וְנִשְׁכֹּךְ עֲוֹנוֹתֶיךָ
 כְּבָרִי עֲוֹנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא שָׁד עֲבָדוֹ גָּמָה לִבְכֹּךְ יְהִסְגֶּה וְנִבְדָּו
 אִם יִשְׁכַּר לִבְכֹּךְ וְשָׁבִירוֹ הָיָה חִים מִקֶּדֶךָ וְנִהְיָ אֶת חִינֶךָ וְהָיָה לִבְכֹּךְ
 חֶסֶד לִבְכֹּךְ וְדָמְעָךְ כְּכֹפִי פֶּסֶק הֵכֵךְ יִפֹּה לִחְמָה מִגְשָׁלִית
 וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּדָמִים מִתְגַּלְגֶּלֶת לֹא מִטְוֶה לֹא מִתְגַּלְגֶּלֶת וְהָיָה כְּנִסְלִית
 שְׁמָה כְּנִסְלִית הָיָה לֹךְ מִדָּרְי וְנִבְקָשׁ הָאֲחֵרִית וְהָיָה בְּדָרְי וְהָיָה שְׁמָה
 אֶל־יִהְיֶה קִבְּיָה מִדְּבָרֶיךָ
 וְהָיָה עֵתָה תִּתְמַעַל שִׁינְךָ מִדָּרְי
 וְלֹא שָׁלַם אֶת נִשְׁכֹּךְ שִׁבְעֵי מִדְּיָן וְהָיָה קִשְׁיֶךָ בְּדוֹדוֹיֶיךָ הָיָה
 שְׁמִיעַךְ בְּכִיךָ וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּכִיךָ וְנִשְׁכֹּךְ עֲוֹנוֹתֶיךָ
 כְּבָרִי עֲוֹנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא שָׁד עֲבָדוֹ גָּמָה לִבְכֹּךְ יְהִסְגֶּה וְנִבְדָּו
 אִם יִשְׁכַּר לִבְכֹּךְ וְשָׁבִירוֹ הָיָה חִים מִקֶּדֶךָ וְנִהְיָ אֶת חִינֶךָ וְהָיָה לִבְכֹּךְ
 חֶסֶד לִבְכֹּךְ וְדָמְעָךְ כְּכֹפִי פֶּסֶק הֵכֵךְ יִפֹּה לִחְמָה מִגְשָׁלִית
 וְלֹא הָיָה חֶסֶד בְּדָמִים מִתְגַּלְגֶּלֶת לֹא מִטְוֶה לֹא מִתְגַּלְגֶּלֶת וְהָיָה כְּנִסְלִית
 שְׁמָה כְּנִסְלִית הָיָה לֹךְ מִדָּרְי וְנִבְקָשׁ הָאֲחֵרִית וְהָיָה בְּדָרְי וְהָיָה שְׁמָה
 אֶל־יִהְיֶה קִבְּיָה מִדְּבָרֶיךָ

אל מלך

אתה חמון אתה
בבית אתה כורא אתה
חזק אתה תולה הדקים רבית עשית אתה יין
חזק אתה בחין גבול כחצב אתה בכל צלב חסם שמים ששאתה
אתה שדי בלום ערג אתה שוכן בחין קדמ אתה שליט
כל האדמ יצמן כסאך מאח צעזעלס אתה
אתה גדולה חבשת אתה גדולות כבשת אתה גדול אתה
אתה דחום רב ישע אתה חונה מנחת פשע אתה לחוק מדרשע
פילא חפץ דשע אתה
מנחות אתה דברי עדיקות קד וישר אתה
אתה קטן קדחתני אתה קדם כשחתני
אתה הדוקות להב אתה הסבת דקב אתה הגות בזהב
קדחתני בשמך לי אתה
אתה יצחק עבדיך כי תסדרת ענינו אתה
אתה חבט ענינו אתה וגאל שבינו כי גול אתה
פליטות תכדיר אתה פשעים תטהר אתה כדון תמחר ואמרת לכל עמי
נמי אתה
גדולים תשיב לאמר לארון עמי אתה
אתה עדין תכלמ אתה שנות תכלמ חומרים לעץ חבי אתה
אתה חלל נדעית אתה חזק כוקעית אתה חתוף קשרת
אויבך עדין אתה
פושע גדושה אתה חסד מידושה כי בן אשה חזרת אתה
אתה כחש תקבץ אתה מדוכים תדבץ אתה טידי
אתה חסד אתה חסד

[illegible]

[illegible]

城下

הַמִּצְוָה אֲשֶׁר לֹא
 נִתְּנָה לָנוּ וְגַבְרָה לָךְ דֹּמִיָּה תִהְיֶה
 אֵלֶיךָ בְּעֶמְדַּת אֶתְּרֵךְ תִּקְוַת דָּחַס
 צִיּוֹן פֶּקֶדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ טָרְפִי מִלְּמוֹנֵי וְהִוָּלָה
 בְּדִבְבוֹת אִפִּי הַמָּוֶה עֲבָחִי יְרוּשָׁלַּיִם הִלְלִי אֵלֶיךָ צִיּוֹן
 כִּי יִדְּרֶה שֵׁם בְּסוֹמֶה וּבְשׁוֹמֶה דִּרְכּוֹ מִיֵּלָל
 בְּעִבְרֵי דִרְחֹן עֲרֻכּוֹ זִיֵּי בְשָׁלֵם שׁוּפּוֹ וְנִמְנָתוֹ בְּעִיּוֹן
 דְּלִית מִמְּנִידִים גִּמְן וְהַסַּעַת וְעֲלִית מִמְּלִיכִים וְהוֹפַעַת

[illegible]

אל מלך

אֶת־כֹּתֵבֵי־דַעַיִן הַכּוֹנֵן בְּמַעֲשֵׂהוּ אֶת־כַּלְהוּתוֹ לַדַּעַת וְלַהֲתַכּוֹחַ
לִפְנֵי הַלִּבִּים כָּל־עוֹבְדֵי־דָרֶךְ פֶּסֶק בַּשָּׁמַיִם הַשְׁלִים חֲסִידוֹ וְקִנְיָן מַלְאֲכָיו
בְּקֶעַף־הָרִי בִּינְיוֹנוֹ לַהֲחִיד־לָהֶם הַדָּרֶךְ פֶּסֶק גְּלוּלֵי־יָצִיד חֲוֹנֵי־בְּנֵי־יָם
לַמַּעֲשׂוֹל עַל־יִצְרוֹתָיו וְקִנְיָנוֹ וְיִקְרָא אֶבְרָךְ לַפֶּטֶן וְחֲמַד פָּלוֹ פָּלוֹ פֶּסֶק דָּרֶךְ
פֶּסֶק דַּמּוּתוֹ הַכִּין וְתַבְעוּתוֹ וְדַעַתוֹ הוֹשִׁיב לַעֲוֹנוֹתָיו לַבִּלְתִּי־סוֹר מִן
הַמַּעֲוָה אֲשֶׁר־נָצְהָ אֹתוֹ אֲשֶׁר־יִתְּנֵנִי דָרֶךְ פֶּסֶק הַשָּׁמַיִם עֲרוֹם
הַשִּׁיחָה יַעֲזֹן הַשְׁמָה הַשִּׁיחָה בְּחֶלֶק שְׁפָתָיו הַדִּיחָה וְקִרְיָה לַהֲשׁוֹרָה
הַדָּרֶךְ פֶּסֶק וְיִשְׁקֹף עֲטָהֶם צוֹר מַלְעוֹנוֹ וְיִשְׁעֵם עֲלוֹ בַּעֲזָתוֹ וְיִקְרָא לַמַּעֲשֵׂה
נִזְמָה וְיִתֵּן עָרוֹם הַזֶּכֶךְ עַל־בְּחֹנוֹ כָּחַט עַל־דָּרֶךְ פֶּסֶק שְׁעָרִים כְּעֵבֶן עֲרוֹךְ
כְּכֹלֵם בְּרַחֲמֵיךְ וְחֲסִידֶיךָ הַדִּיחָה הַטּוֹב עַבְדֶּיךָ וְהוֹדַעַת לָהֶם הַדָּרֶךְ פֶּסֶק
חֲסִידוֹ לְמִן בְּמִיָּה וְהַשָּׁה מִן־חֲטָאת מִן־הַשְׁמָה סֶפֶק עַל־רֵשָׁעִים לְכֹפִים
לְעוֹבְדֵי־דָרֶךְ פֶּסֶק פִּירָה הַשֶּׁם וְכַלֵּן בְּכִינֵם וְכָלֵל שְׁפָתָם וְשׁוֹנֵם
הַשֶּׁם וְהוֹמַדוֹ וְהַיָּבֵם וְיִתְּנֵם בְּתֵחוֹ לֹא־דָרֶךְ פֶּסֶק יִדְיָה עַל־יוֹן כְּשׁוֹשׁ
בְּרַח וְכַשֵּׁם יִקְרָא עֲשֵׂה הַטּוֹב בַּעֲזָתוֹ וְהוֹדַה חֲסִידִים בְּדָרֶךְ
פֶּסֶק כְּכִיתוֹ אֶבְרָחָם גְּלוּס וְנִשְׁתָּה בִּיחִיד אֱלֹהִים חַיִּים לְשִׁמּוֹךְ דָּם
כְּקִיּוֹם לְעַבְדוֹ וְשׁוֹרֵי־דָרֶךְ פֶּסֶק בְּכֵן אֱלֹהִים עֶקֶד אֹתוֹ וְלִקְרָא
הַמַּלְאֲכִית לַהֲמִיתוֹ בְּכַמְדוֹ רַחֲמָיו וְנִתַּב לַסְּדוּתוֹ מַלְאֲכֵי יְיָ בְּדָרֶךְ
פֶּסֶק מַעֲבָדִים כְּסִדָּה יִחִידוֹ וְיִרְשָׁה אִישׁ יָדָם אֶת־כְּבוֹדוֹ לְכַמְדָּהּ
שׁוֹרֵי־אֱלֹהֵי־יָדוֹ אֵל וְתִלְגָּם בְּדָרֶךְ פֶּסֶק נִשְׁחָה לְאִשׁ עָרִים לַהֲכַחֲדוֹ
כִּי־כִדוֹ וְרָבוֹ מַלְאֲכֵי־הַשָּׁם לְקִנְיָן עִמָּךְ הַחַיִּים שְׁלֵמִין יָדָם וְהוֹדַה כָּל־עַבְדֵּי־
דָּרֶךְ פֶּסֶק סוֹדוֹ הוֹדַעַת לְיִדְיָה לְכַדוֹת עַם מַדְעִיתוֹ וְחֲסִידוֹ יִדְיָה
וְלִהְיוֹתָ מַעֲבָל עַבְדוֹ וְלֹתֵת לָהֶם מַדָּה לְדָרֶךְ פֶּסֶק עֲמַדָּה לְכַפֵּי
מַדָּה וְכַשֵּׁם אֶת־הַשָּׁם וְכַמְדָּה מַלְאֲכָיו מַדְעִיתוֹ לַעֲוֹנוֹתוֹ וְחֲשׂוֹ הַדָּרֶךְ
שְׁלֵמִים עַבְדֵי־דָרֶךְ פֶּסֶק מִיָּה יִתְּנֵם אֹתוֹ עֲתִידָה תִּדְעוֹ גְּלוּלָתוֹ
כְּכִידָה וְכַלְלָתוֹ מִן־יָמָיו וְתִלְגָּם דָּרֶךְ פֶּסֶק מִיָּה עַל־כֵּן

המנוע "לשמוע צדיקים לוי" כי תכרת ענף מן חללך בדרך
 פס' קדושי פס' ער' "ע"י שבתך לשמור" פס' ישחיתו קדושים יקדו
 וקדוהו אסון בדרך פס' לדתו מנדרים אחריהם ועל הים השיג
 אתהם השקוף מור וישם להם מעמקי ים דרך פס' שבט דשע עב
 מן יקום לא יבוח ויעבדו בתוך שביל פתוח ומנדרים לודך דוח תעז במדבר
 בישומון דרך פס' רתבה כבודך למען ותראה חודך לעיני מעבדות
 ימחתי ומלחך יג' בעב לקדושי בדרך פס' שמחה גדולה שמחה תעב
 עבדות שלהם במדבר לאט הנחם בעמוד ענן לבחותם הדרך פס'
 שורדו שירה חדשה קדוש נעדה קדושה לא נעש עבד קדושה הנותן בים דרך

אל מלך

עליפי פס' יקרה מיוקר ימרה לבחור
 קומי כי לא קאת המנוחה האורח רב קחי לך ארוחה עת לעשות חתן
 עושיפי פס' הנה תושב חצי פהבותי וכמל עובר יתר שכותי אסלא
 עתה אמרי אימתי תפרי מעשה חיופי פס' ואם תהיי יומרך דורשת
 ומטומאתך מתקדשת קדבי אל תירחי מעגשת ויקריבך אלן מעשיפי
 פס' דורכת עוז רצנ עלומך ואחל יבטיחוך שפדי חלומך קתר יומך
 ורחק מקומך דעו מה תאמרו לארנופי פס' הלחזות בנועם יגי
 למית ולשרת פנו עולמית שובי שובי ה שולמית אל בית חבין שמועתי

אל מלך

ושן אל תרדם ועזוב התלהלהיך ההחך דרי אדם
 ושור דרפי גבוהיך ורוח לעבד מור קדם כדון פוכבי בגלגל מדה לך
 נדדם קום קלא אל אלהיך פס' הקן לדחות שממז ואת מעשי
 מעבדותיו והבט אהלי מדרומי תלונם בגל ועותיו ופוכבים חותמיו
 פתוחי פאבעותיו ומחר במען אימצי ויחל רוב ישועותיו פן זמן יגבור
 ורם לבבך בגבהיך פס' לאשר עמר יסורם החבמה יחז
 ומותר האדם מן הבהמה חן דין לדחות מור כבודם ראות לב לא

עין ומנח מענין פורס ה' פורס מעין" כי בו בשר ודם תמנח את אהיך
 פס" וינח ב' חני' ה' לילות מעבדות חנשו מעבדות אשר בלשונם
 תהלות ואין תורם תוך אמר מעיות לילותיהם תמנח וימנחיהם תורמות ללא
 בלבים במנחות ולהם בבסאן כמקומות דרכם פורס לעלות אל י' אהיך
 פס" יהי אהיה אשר אהיה אשר חפצו פעל"ה מעמית והמעיה
 מעורר שחול וועל עמור למשפחו אחיה ועמור מעורר ומעל לאמר מעורר
 אחיה מעה למענה ומעה למעל"ה אולם תמנח תהיה עם י' אהיך

אל מלך

ה' מלך מלך מלך מלך
 מלך מלך מלך מלך

יזבות הושתו פס"ה
 ב'ה' ערצה ושוחה" פ' ומנה לא שחיה
 מנחותכם ונתת ב'יתכם משולחה שבנה אל ב'יתכם וחתכם לגבול המור
 ויבוחה" יתן י' לכם ומנח מעבדות פס"ה הנה מניס דודנו מעולם
 גבוחה" ומעל מין נפרדנו אנשפח כל ב'ה' ותיה" אהכנו פלחים נרדנו זה י' א
 ד' יתה את שבתותיה" אך על תקוה עוקדנו ולא נגדע לא שוחה
 פס" וי' יתן אבר כיודה העושה ואשכונה" חשוש תימן וי' וי' וי' וי'
 ואשחך אל עור מנח" וכל השונה אחרונה חקים שבעה ושמונה ועל תופש
 חרב יונה חרב חרב פתוחה פס" דורבן צבתי תקוה תוחלתך לא
 נכבדה" אם צינכם תופר אחוה" אהבתי לא נעלבה" אהבתי אהבתי הנחיה
 נעוריה תהי שבה" נדרוב ישע ארצה" לתור לכם מעבדות פס"
 ה' מעל מנחם תנחומות" יהיו כטל בב'גרות" להשיב נחלות שונות מעבדות
 ועל תלה חרס קרת" נגדור ופחיש מלחמות יעור קנאה מעסותדת המושני
 עקדת אם הצניכשמה" פס"

אל מלך

מנח מענין ונכלה
 פס" וי' יתן אבר כיודה העושה ואשכונה" חשוש תימן וי' וי' וי' וי'
 ואשחך אל עור מנח" וכל השונה אחרונה חקים שבעה ושמונה ועל תופש
 חרב יונה חרב חרב פתוחה פס" דורבן צבתי תקוה תוחלתך לא
 נכבדה" אם צינכם תופר אחוה" אהבתי לא נעלבה" אהבתי אהבתי הנחיה
 נעוריה תהי שבה" נדרוב ישע ארצה" לתור לכם מעבדות פס"
 ה' מעל מנחם תנחומות" יהיו כטל בב'גרות" להשיב נחלות שונות מעבדות
 ועל תלה חרס קרת" נגדור ופחיש מלחמות יעור קנאה מעסותדת המושני
 עקדת אם הצניכשמה" פס"

פס"ה

פס"ה

פס"ה

פס"ה

פס"ה

שוה פיהם ערב לנשיאיהם ארום לאוניהם ומגשך וכלשת נתנו על פיהם
 ונבדלו הן לבדן ואין עוזר כבדן פז ונביות ובושים
 בהמונים והניחום דבושים בכל פנה דבושים גדוליהם דבושים ובתייהם
 בלושים ונשיים ונשים בכל דגע עמושים ומרוב הכחשים דלקתם כחשים
 והניחום חבושים ובושה מלובשים נתונה על מדן כמו עורן ועדן
 פז וזוים דבוי הימים כסתרו להכמים וקני בעלמים סתומים וחתומים
 ואין נביאים ואין אורים ותומים ותרך עולמים כחלק בקסמים ונכונת מלכיים
 שפחות לעמים פרקו הנקמים וזרקו הבשמים ועבדן יתעבדן בקנזומן ונדרין
 פז העבד טבעתם מעל יד געתם ומעל לאש קדר את פחד
 מנבעתם וזוהבי מעל תם השוקם קובעתם ונלה קן נחתם והאר חור בעתם
 וזגלך הרם על דגלי משמעתם ומחנה כהניך תכה בעד חרבעתם וייצעו
 מרצון באר שבע ועד דין

אל מלך

הלבתי צפנת חזקת תחומיך עד מאנת להשקיט שאן קמין
 עד מתי השכנת עלי ענג דעמין עד מתי עשנת בתולת עמין
 ש התיאש מחשבותי פתך לראות כפ אחח עתתי וכל הערות
 באות לקול מר מללי שפתי לך אלהי הצחות יי עד מתי
 חיון קן הפלחות כמזם באסמין וחתום בחותמין פז גבן שמיך
 מושבו מעל כוכבי נגוהים חייך אפל כוכבו ומחולותיו כהים ומתוך דוי משכנו
 נחם לביתך יוהים מתי צורי אבוא ואפאה פני אלהים לשקוד באולמין ולחזור
 ממעמין פז דלותי חייך אכסה אחרי אשר נבליתי ומלכות ארום תתנע
 ותשפל מלכותי וישיר חיל עושה ונתגבר בקחמתי מתי צורי חעשה
 גם אנכי לביתי בית הרום לפעמין ואחוז במלומין פז הן שומרי
 לחינם ואעלא אנשנו ארך בחטאי העצום כרוב שכול אפגשנו מתי
 ואשוי נחום ועת לזון חדר שטי מתי צורי חקום חוסין עוד אבקשנו
 בקחתך לשממין ולשדך ולעמין

אל מלך

לא חנה אמצאך מקומך נעלה אעלם ואנה

בְּדֹרֶךְ מַלְאֲכֵי עוֹלָם כִּי הִנֵּמְנוּ בְּקִרְבָּם חֲמִי אֶרֶץ מִיָּסִים הַמִּשְׁגָּב לְקִרְוֵבִים
הַמִּבְטָח לְרִחוּקִים אֶתְּךָ יוֹשֵׁב כְּרֻבִים אֶתְּךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים וְעַתָּה לֹכֵךְ בְּעֶבְרָתָם וְאֶת עַבְדְּךָ
וְהַמִּמְלָכָה לְכֹל יִשְׂרָאֵל וְאֶתְּךָ כִּי חֲדָרִי חֹלֶם כִּי וְהַנִּשְׁאָר עֲלֵיהֶם עַל כֵּן נִשְׁאָר
אֶתְּךָ קָרָב אֲלֵיהֶם מְרוֹחֶם וְנִשְׁרָם מִיָּהִם יַעֲרֵךְ בָּהֶם כִּי אֵין בְּיָתְךָ עֲרֹם מִיָּדָה לֹא יִרְאֶה
וְעוֹל מִלְכּוּתְךָ עוֹלָם חֹמֵי לֹא יִרְאֶה וְהַתּוֹשֵׁטִים אֲכָלִים כִּי דְרֹשׁוֹת עֲרֵיתְךָ וְבִלְבָּלִים

קִרְאֹתֶיךָ וְנִשְׁמָתִי לְקִרְאֹתֶיךָ לְקִרְאֹתֶיךָ וְנִשְׁמָתִי לְקִרְאֹתֶיךָ בְּקִדְשׁ חֲזִיתֶיךָ
מִי יֵאמָר לֹא יִרְאֶה הֵן שְׂמִים וְהָאֵלִים יִמְחֶה מִזֶּרְחָם וְכֹל נִשְׁמָתֵי קוֹלָם כִּי הָאֵלִים
כִּי יֵשֶׁב אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וְמִה יִשְׁכֹּב כָּל חֹשֶׁב אֲשֶׁר בְּעֵמֶר יִסְוֶה וְאֶתְּךָ קִדְשׁוֹ
תִּהְיֶינָה וְכִבּוּדָם חֵיוֹת יוֹרֵי מִדֵּם עֲמֻדוֹת בָּכֻם עוֹלָם עַל רִאשֵׁיהֶם כִּסֵּיךָ וְהָאֵלִים
נִשְׁאָר אֶת כוֹלָם

אֵל מֶלֶךְ

וְאֵל שִׁיחֵם יִקְרְמוּ אֶת פִּנֵּי יוֹעֲרֵם
מִלֵּה שִׁיחֵם כִּי כִמְדָם אֲכָל בְּרוּחָם
עַם נִבְדָּל הוֹלֵךְ וְדָל וְשִׁיחֵם הוֹלֵךְ וְדָל בְּקִוְעֵדָם בְּבֵית מוֹעֵדָם וְבִגְרוּנָם לֹא מִמּוֹח
לְהַקְדִּישׁ אֶת קְרוֹשׁ יַעֲקֹב וְאֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי הָאֵל אִם סָף דְּבִיר וְסָף וְאֵין חֵן
וְתִרְמִים וְפִרְוֹת וְמַעֲרֹבֶת וְתִמְדִּין וְמוֹקֶטֶן וְאֵין קְטֹרֶת וְכַפֵּרֶת לְכַמֵּר עַל נִגְפוֹ
קְרוֹשׁ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְהַדְמֹת לְשִׁרְפִים וְנִשְׁמָתֵם בְּבֵית שְׂבִים לְהוֹדוֹת אֱלֹהִים וְאֵין
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַלְיָהּ כִּי הָאֵל נִשְׁאָר וְעוֹר מַחֲסֶה חֲזִי הֵייתָ לָהֶם עַל פִּרְוִים
אֲכָלִים הָרִימוֹת דְּגֻלָּהֶם וְבִשְׁמֶךָ מִמְרוֹמְךָ גִּזְרֶת יְהוָה עֲלֵיהֶם רָחֵם עֲתֵה כִי חֵן
מִלֵּב וְחֵילֵיהֶם וְמִלֵּבֵיהֶם עֲבָדִים שְׂמֵת נִשְׁמָתֵם בְּלֵיהֶם וְאֵל יִדְשֶׁם וְהוֹכִיחֵם הָאֵל
אֵין לְיִשְׂרָאֵל כִּי דְרֹךְ יִחוּשָׁה דְרֹךְ יִחוּשָׁה מִדְּרוֹנִים וְמִדְּרוֹנִים חֵילֹתָה מִשׁוֹךְ
מִמֵּם שִׁיחֵם וְאֵין לְיִשְׂרָאֵל שְׂבִים אֲדֹת רִאשִׁים וְיִמְקֹךְ דָּל שׁוֹכֵךְ לְכַמֵּר
תַּחֲנוּנִים דְּרֹךְ אֲבֹתֶךָ וְכָל מִתִּין חֵיהּ בְּקִרְבֵּי שְׂנִים כִּמּוֹ נִמְתָּ וְהִבְטַחְתָּ לְשִׁרְעֵבֵי
הַמִּבּוֹרֶךְ בְּכָל מַעֲרֵךְ בְּכָל מַעֲלָה בְּכָל מַעֲלָה חֵשׁ אֱמִים וְשְׂמִים וְהָאֵל
חֵלֵה יַעֲרֹן עַל אֲשֶׁר מַעַל כִּי מִהָרֶם וְמִהָרֶם וְעַבְדִּין וְנָח יִחֵן לְיִחוּשׁ עוֹמְדִים
בְּיוֹם מִקְרָאֵי חֵלֵה תִקְרַח מִיָּה עֲלֵה וְכֹן יִסְדְּקוּ וְיִתְּהֵלֵל בְּלִי שְׂדֵה יִשְׂרָאֵל

אֵל מֶלֶךְ

יְהִי מִלְכֶּךָ שְׂמֶךָ בְּקִרְבֵּי לֵת
יְהִי מִלְכֶּךָ שְׂמֶךָ בְּקִרְבֵּי לֵת
יְהִי מִלְכֶּךָ שְׂמֶךָ בְּקִרְבֵּי לֵת
יְהִי מִלְכֶּךָ שְׂמֶךָ בְּקִרְבֵּי לֵת

יידיש לבי דעווד "זי זידי דזדי זי עזור אקדדו עווד" פס
 המנה נמשע עלי בקדרי את מהללי עלות ארבעת דגלי להג בשלש דגלי
 וזכור תוך היכלי ועמך על הוהלי "אחמד אחלי ואולי ואין מי יפנה חלי איהים
 פה מעלי ולא ענני עווד" פס "זכמה הענק חמם ואי חנק ואיחנה פסל
 דגרי ונר מנס" ומלום לארמך נדח" ידע לבי יומם לא ישקט ולא ידח" כמה חיה
 למנס בזכור גלות מונח" הלעלמים ידח ולא יוסת יד" עות עווד" פס
 דרובי דגל באוה ידוע שווד ושדד" איכח יחוו תאוה וסח יקוט בכל עזר
 זחם ויסת כלוה להכחיד את בני עבד" זכמנטא אבדה תקוה זכשו מן הסבר חללים
 שוכני עבד אשר לא עברתם עווד" פס "הלכות קדוריות בידי יאזיר
 ופושיות" המאריכות מעצות על גב מחלות ופושיות" ומעשלה קדמוניות
 יבחנו מלך ראשיות ואני פעם ופניות עניות בנפשי ראשיות" מנת ח"י
 שליטות" אומות אבקשו עווד"

אל מלך עליך משפוח

הלך יחלפה זעני למעונך בלב נשע
 חלד מונך" גר ותושב באהליך למעונך" הציחותיו אליך והתגבר
 לפניך" פס" דלקוט אהביך ואחריך דלקותי" היותי מקדובך מקדו
 דחקתי" ואחא בעקצך קל ולא אתחפקותי" לעמלוב עוזצך ואני בך החזקתי
 חוסה בעל שוכניך ליחוד באור פניך" פס" טוב יום על אדמת
 מלך באדמת קר ידידות הרבות הדא מעמד מען כל מגדר כי באלה חגאל
 וצקה העבוד הכשר לך לצדך חנישוא ולא בביתך חנישוא" מעש
 בימיניך ומחקה למחמיניך" פס" קורא לאחד וגולל ערבים
 מעני בקרים" דב מהיות מתחלל שמך במי דובר שקרים שם אשר
 זו בתהלל מחוללים מדוקרים תמכור יקר לגולל צנו מרון היתרים
 והבנים צדיך וגם היתא מלכך" פס" נפשי כחורב צנון
 אל טל חורב וצון" סתרי סתר עליון לגור לצנון וטרון" עני כעני חביון
 לחלות מלח חזון" פס חלה חביון מקום לוחות ומליון" ערור גנזי חרובך
 סביב לשלחניך" פס
 בעמלו וזכורו" בהצל בהצמיו

אל מלך

ובהשך בהכרדו" תמונ בוח

ולמחר רבבו מן הפסח" מזה קרוב יום אחד מיום פסח" ויום המצות מיום
הח"ו" פס" קרוב מן יום אחד מן הפסח" ויום המצות מיום
ומה תעשה ה' אמר חומר ליומנו" כל מעשה לעשר שנה ח"ו וזה קב"ו
קתיר מות כי בשל לא יתאחר קוטר"ו ואין מנגן ביום מנגנה" ומה שאלו ביום
שאלו" לא יקטור הן בע"ו והוד לא יהיה סתור" ואח"כ לא יגאלו ח"ו וזה
בן ח"ו" פס" בתי"ו נמשל כמות בשרם בוא מהומתו" כל אדם לאדם
ולשאר יום נשמתו" ואיש יען שנת עולם היוקם מתנולמתו" ח"ו לנגדו אדם
ורבבו מלעומתו" ביום מושלך לאדם מדרתו ועמיתו" ואין רק טוהר פס"ו
מאדם תלומדתו" ומה יוכל להסיר את מוסר כלמתו אשר בעת יסודם
תע"י שכן בע"ו" פס" יע"ד רוח אדם יפין ענני קעמו לבחתי יבוא
ממנו" עם ימרי פס"ו" כי מה אדם למבול ולתכלית את קמנו" אך הוא חס
יבוא אשר נשמה בח"ו" ולא יעור כל חמתו" והרבה להשיב ח"ו" וכל
חמתו יודע לכבדות שביצי קמנו" ויום למשטב יעמידו עליו יתן ח"ו
רחמיך שאלתי וכלו לישעך

אל מלך

ע"י חלתי
בוחלתי וקמתי וקדו"ו
החלתי וקמתי וקדו"ו
חיותיך ורוחי לך שואפת" ונגדי שויתך למול עיני מושפת" ויום מר קויתך
בעין לך ולפת" לעומת מלכותיך שואפת" חושפת" חושפת" כי קדושתך בנפש
לך נכספת" נשיב שי תחמתי המושב ל"י" פס" ופעשועי בבית
שב"י ב"ה ישובתי" מעלה תעלה לחל"י ומגדש לשועתי" מעביריך ש"
ומרוי ומנו חת את רשעתי" ישים בנאח בכ"י וחל"י חש כל מעותי וזה
ידחה בעניי ואל אדמה ברעתי" ופך בדהמים וימחה דמעה מעל פני
פס" דרשותיך במחשבי מלכותיך בשעפי" ושיחיתך ערבי לילי
שחרי ונשפי" מעורר דעון לבי ואל יחש לי מעותי" וזה ידחה בעני
ובל אחשוק אמרי פי" ומה קרב דמי וחל"י חש כל את כפי" כל עור
נשמת בי ורוח אלים באפי ואיפה מלחת רוחי עבד רוחי" פס"

מק"ל

דל על פתחך שאל לבקש ספקנים ונאן איבה יגאל ובהטאתו
מנא דברתו שם על א דבשמואל ושל יחמר ידקי מן היש לו בלתי גא
ומי זה אחי ישיא חו מי בלתי יגאל למי משפחה גולה בלתי לא יג

אל מלך

נשיח רב
ושדא בחירי א עבדיך ועידיך
ומלתם מיתקדים שם כבודיך מתאווים
ומחווים תהלתך והודיך גדלת מאד חתה הוא יג לבדיך פס

היך יוכל אנט שכל לחות את הדריך ונעלית ונעלית יען לאת שורך
ושל פים מקיפים את כסא יקריך ובגבורה ותפארה מכלכל את ימוריך
לך הכל בך הכל ועל הכל חסדיך פס ואם חכי אנוש עני ונבא
ושפל דוח בלי חכמה ואין עתקה ואין חוכים ואין כוח הדל יושד מעט
כושד אצל כסמך ובלוח להודות לך כלוב גדלך ערוב שיחי כביח
א אחד בלי כחד בלוי שם כבודיך פס דרביך ואוקיך
הבינוי וחנני דעה אותי עדי מנתי געעפר תלמידי גבור אהבה
מאד רבה אשר מאז אהבתני ויום תלה לך אקדא ליתא שיח ומנתי
והיאיבה והשיבה לעיון בן עבדיך פס הדמוני הלא מאני גני
עשו וישמעאל זה לאורח וזה מחרף וזה מואס וזה גועל השמים
והמים כמנו סיסמא ביד יעל והיאיבה והשיבה מגורשה ותבעל
ותגדני ושימני לראש גוים והודיך

אל מלך

יקירים אדירים משרתי א בהדומי העומדים
החרדים להכל דת נאומי ושל פים מקיפים סובלי כס תענומו ונבליס לון בקל
גלון לא כמאר במדומי הוד והדר לתנו עוז והדרה במקומו פס
הדרתם ויפעתם בעין קרת הכורא ונאומתם במדאומתם בלהב אש בוערה
ומראיהם ורגליהם בעומדים דגל ישראל בחתכים ולא קשים איש ממקומי
פס ומיכא וגבדיא מימינו ומשמאלו בדבאש ואסמי אש
נעבים להגדילו ומגועש בקול דעש אומלים שור בהיכלו וזה מזה וזה
לזה שואים איה במקומו פס דהרותם ומחכותם בקול דעש

המון מים זורין ורעל וכל מנה השמים כלול פגור אף יסגור ונפלים על
אפים לא דואה ולא כדאה ולא כדאה כדקחמו פג' הוד עורפים
ומעבדים לא נחמד בגבורה בלן יחד צפה אחד ובשפה בדורה פקדישים
ומעלשים קדוש קדוש קדוש קדוש בטהרה יתמלו ויאמלו בלון

אל מלך

פג' י' במקומו
יתן ה' לך של שנה ויהיו דלתיו סתוחות
לא אלה הדחות אשר יקרא בעת יידא משפטים ותוכחות לאי לא יבו
הרחמים והסליחות פג' הימנא חן בעין בוחן כליות איש כגלא
מרמה אשר חולל זהתגלל בדם חן ומי אשמה ומח שברו בבית קברו
שור מש נמות רמה קיתגבר ללא דבר ישמח וכל ידע מה ופי יכסוף
לאסוף ולא ידע למי ולמה קישכח יום בלי פדיוס יהי קודר בר
חמה יום מגלות נסתחות קיתגבר נשפחות פג' ואיך יגבר
אשר חובר בריר טפה ודם גדה אשר נחשב לגר תישב קילך בלי חמדה
אספספיו וגם מי ידקק קמיו במו מדה ואיך דגע בלי נגע ולא סגע
נבא חרדה ואיך תמים בלי דמים ואין איש משאול נמדה אבר
בריה חן מינא אשר חטא והתורה וקדם שיר ותושפחות מקום ארון
ומגלות פג' ויורק עוז אשר יעוז במעלתו ומרצבו נשם
במלו ימי הבלו ברוב חילון ובגהבו ולא יזכור קמן יעבור הדל גבהו ומ
ומתבו ואיך ישלח אשר במכאוב על לשכבו בעת ידאב וגם יכאב
ואין מרפה למכאובו זעת ימש מאור שמש ואין הדל ללכבו וספרן
בשוק אכחות משפחות משפחות פג' הדל תכל פניק דונל
ואחרייתה באר שחת לבד לבתם לא נחתם ואור מוסנ שמו נחת זעור
יסבול ולא יבול לא יקון בתוכחת וממאקשו תהא נמשו פמו שפחה
בגדחת ונתנשא עדי כסא ותסור משאול תחת זגוף בעקב פמו אכעב
זכאמר אשר נשחת תמונת תמלו נמחית והם על פס מפורת ויהי
לאט הא בעם נדכה ומכאוביב

אל מלך

כל ימיו יפחד ליליו ויזמו מתגלות ימי קמיו בך יבסח בעת יפסח ער דשרת
 למעמיו גפלה נח ביד ילי כי לבס דחמיו פז והריק דשע ער יימ
 המתעלה באחרח ואם חן בכו מעשים ומשפט פראש פרח וקרנו מע דר
 זה טיבו מאורח באח אל תוכיחו ויעשה למען אחרח בחוקותיך אחרח והלך
 מימי עלומיו פז יה אם על ימיו עול הששע נשקד אותו כסיה
 עבדו בן פשה לטבח בעקד ופז חפץ קדבות ואת כל חילו פקד במשמיו שלח דגון
 ותחת כבודו ייקד יקוד ביקוד אש אפיך ויה פכו כל דמיו פז חסדך פרוש
 ואל תהרום זבירה אל תעלים קבור ברייתך לאהובך תם יושב אוהלים קטנים עבדו
 תרחם ותחן על עוללים זמנו אכזר תפדה עניים החמיללים וחרסתו תשיב לו יישוב
 עליו דמיו משהתחיים להדדת קדשה הר אריאל

אל מלך

לפנת יקרת מוסד ההרהר התקדשו למחרת וכלו סאפני
 אל הפק לקדחת אהיך ישראל פז תבו עוז באיים וכבדו באורים ומלשמות
 ויום הבדלו באורים זה יתם בקיום ביום הכפורים מפל חטא פלויים ומעון שמואים
 ליל שמורים לכל בני ישראל פז וקרעו הלכבות והשפילו גבהם ושאו גבות
 גבות זהתהלכו בגבהם וקראו מול עדבות בקול כים ינהם לגבור בקדבות לאנס ורא
 וזה אלה אברהם יצחק וישראל פז דלתי קבלה פתח אל שואיהם זרמאור
 בקח אל מלחיהם ופז דין וחמלה האירה אליהם ובספר מחילה תכתוב מיהליהם ומתחת
 גליהם שמות בני ישראל פז המינח לישע עדרך הנשבה ומנחתו תישע
 וס מעט ואם הרבה פשע פדות עמך הרבה ולשבי פשע גלה חור נחבה אל
 חפך תכבה את בני ישראל

אל מלך

ופן גבוהים ויתחנן לכבד המון תבאות קדושים ועת ידה יצר
 צד לעם בואב ונאים קוס קרא אל אהיך אולי יתעשותה אלים פז הלמדנו
 גלות חמת פתן ועכשוב ונד מנו מנחם ישעיהו ישוב ואין לנו בגלות אנוש כהדר
 ישוב להתפלל ושיחו יהי נשמע וקשוב וקדע יעקב שב פקש שער ונשוב ולכן נתת
 אל לכל הולך וישוב מי יודע ישוב ונחם האלים פז ואל מי עוד דעק
 בנודר עוליו ומי יהיה מחנן לעליון בעדינו והנה בן חמתי באפי שפמינו
 וקדש עור לעשו וקדש עור יטרפנו ונקרא אל אלים והן לא מעמנו וכל זה חך למען

משובת מעלינו וחס לא בתשובה נדפא מחלינו אוכלנו מי יעלינו מיד האלים
 פס' בידך א קבר נא ואל תחדש ותחשה ביען כי אבחנו בעול כלבד וקשה
 דרסנו אריות וקבנו כנושה ואמר עקדם יסד ואין דולה ומושה לאבדהם קבר נא
 ואל תשכח ותנשה קבר יתחק ויעקב וגם אהרן ומושה לך נקרא בביתך תמור
 דאשה תעלה למשה איש האלים פס' הלא אתה אזה לאבדהם ונבנו וק
 יתחק ויעקב ואל נבדו ונבנו ושמית שכנך אה באופט מעונו ואין גלה ופלה בנלא
 כל מענו וכן הגר יהמן קשי ערש ופנו ויכבד עול ומושה על יתר המנוי קחה משה
 בידך וגדע את קדנו והגישו אדונו אל האלים

אל מלך

יתורים ופנו חובם בחומר בימינוך דזה חדש בקרבם
 להשיג את דיונוך ועת קדשם תדעם זימאון בעינוך תפין לבם תקשיב אהניך
 פס' המעט לו עון פוער ועוד לא הטהרתי ושמיות לב נבער אשר חרתי
 נדרתי וגלות וחי יער בגללם כמהרתי ומות פקאב יער לפנו ולא נהרתי וזדתי ולא
 נזברתי וס עמדי לפנוך פס' קוה לי לב פחד אחרי צענו בוסה ועין
 תתגורר ותקנה על ותשמה ואין לא תתעורר כי חס לבדרי חופא ייד תאקב
 להשתרר ומה בגלה בוסה ואיפלה אתבדר ואין העמוד בדינוך פס'
 דם וזשד אין יתא שלם מתוך לבא חס אתה לא תמנה ותכליא לעשות סבה מר
 תמינא סליחה לאשמה לבא מוכר בעולם ונא את העולם הבא וצמה זה יתרא
 ויפיק תהנוך פס' הועתד יה למעתיד כך ליילי שמודי ואת בית קר
 הכתיר לפמר בו פטרי פנוך אל תסתיר להנילו במגוריו ומסת ירך תתיר להיו
 בביתך מגוריו בשופט משפנוך ואוכלי שלחנוך

אל מלך

ישעך יקבירו עם בק יבתידי שיר פשינו
 וקדוש פס' העלו על לבם שרר הכעס
 תוך חובם משמך שעשועים וכלי כח לבם שרר מביעים חוש לאיש ית
 משפטיא יורו מימתים ופלוטו בק ולא יבשו פס' אשר לא
 פועלו להיות בעבדינו מלכבס ויחדא ואין מבלעדיו חס בפיהו כיחד
 דין בחרבם עדין חין יתורים ואמלן פו בליא נוצרו אשר בן פיהו
 דחמנו ודוש פס' והרות משמעתו מחנות עליות גס

מאת כס שבת יחצוב בנותי מעשה מרבתו שם בארבע חיות זאת על זאת גדוהך
מחזי חוצו קור בחוס יחצו שם ולא יחצו פז הדרי עולמים כבדו שם
שם משפחות כל עמים בקדו שם קדשו לובשי פות חומים סחרו מאשו מעדי ימיו
דו ומשרתיו מהדו מהלל הדו שלשו קדשו פז מזן

אל מלך

יפס יחסים אומץ בא עלינו חובים לקול תפוס
פדיון גולים ונפלים קוראים אלינו מן העם
יך מתק לשוננו אם אשכחך תשכח ימינו פז הן אם בכל תכל פז
לך ובהדות כל נעשת ביך ממאמר כל בחזק בשולך את חוצי כדחך קדו
נעם גם למשיחך יעבור למנו פז ולמחנך נכספ עמך ואם נחשף ונעים
יך ספ ומנעך אספ כי קול כהי כספ תחת מחול אספ ומקום ערוץ לקחך תנים
יכו ונמקבך עורבים יקנינו פז דברי נביאיך חוו ברוב טובך קדו
יחך וגמי במשגבך הנה יבאיך דנים אלי דפנך משתחוים נכחך מזכור שחוננו
ממזרח כסא אדונינו פז הולכים למרחקים ילכו למרחקים שוכבים
יתקים יחזו שערך קוראים במעמקים מכל עברך לא נחשף ידך מקדש מעוננו
הזרחך שלח לעינו

אל מלך

שבי הנני פז
נלגור בבית עקרב ומעוננו בבית
תאשה נפשי עלות שחר קוה למחר אחרי מחר בי אהבי מה אומרה אחר היה אדום
יח בארמונו וידי ערב שלטו בארמונו יירד בי עם כלבי יאני פז ושמי אשר
ה להגיון נהפך ביך דרים לבגיון מתמארים עלי בחזיון חגלי אמוחני ועמונו בודי
קדשי ופלמוני ואחל נביאי השקר יטוב פז דודי לך נסוב עלי גמל ללקול
ים בם ושושנים כמה תהי יעלה בבית תנים הקץ לכמורי ופעמוני ונסות ליון דקחי
מוני והעבי תשובב למעוני פז התעתי ליקן ואם יוחר כי
חותך בעם אחר בחרת בי גם בך אני אבחר מי גוי בתימני ובעמוני כבני עקור
יוראש חוני ואותבי ומיא פמוני

אל מלך

אשמים אנחנו חן קדענו ועמל קדענו
לשוננו אל יתרינו כי הוא ידע יתרינו שבור כי עמר אנחנו פז
לעבד עומד לפני אדוני כי יראה שמים לא שבו בעינו והמלאכים לא

[illegible]

שוכן חביון - שעה תחזק עמך זה מעתה סדין טוב להודות לך ולזמר לשמך עליו
ירושלים למותך השקי את כוס מרוריך

אל מלך

תענובך ישוב הניב אל חדריך שמע צהמון מ
חגגך שלום מכל עבריך חג יהודה חגך שלמי צריך פז הבטיחי
לב בבלים ואמני ברכי כנענים כי עוד ארבעת דגלים יבואוך בשלש דגלים
יהודים האמילים אשר מזהבך חולים מתאבלך ונבך החוננים אר
עריך פז ואמרו מבבידי עולי כי קר מעלי עלי ואני ידעתי גולי
לך זהו לעשות יתליא בקדם יום הרים דגלי לשש מחות אלמ דגלי כן יאסוף
לך זהק בריחי שעריך פז אל בן המלך למה תחת יד לוחץ
וחק בע וכר על פני האדמה ונת אדום שוכבת בחיק הוא יבנה ובן האמה
העדות בגדו מתחק כל זה לתרום סיגך להשיבך אל עורריך פז

זה העין בריחה וני בעמו רעה ולפש קתרה וקנה יד ותרעה ימנה ודוח
אמרו רעה אל כל עמך מקנה לפחת בהלויבך ולשלח את אסיריך
יה שמך הרוממך ותרקתך לא אכסה
האמנות לא השחל ולא אכסה ואיך יאמר כל

אל מלך

אמר אלי יונתו מה תעשה דרשתיהו פגשתיהו למגדל עוז ימור מכסה חביו
מזה יד בלי מסך ולא מכסה ישתבח ויתפאר ויתרומם ויתכשא
הדר כבדך קענך ירך מהמרים השמים בעת עלותם ועת סכרם
תשחותם אפים ומלכאים כהללים בתוך אבני חש ומים יעידוך יורוך בורא
שפתים קבי תסביל לא תבול בלי קדוע ידים תחתיות קוליות והפסא
ומי ימלל כבוד מחולל שהקים באמונתו חי עולם אשר בעלס אגני
מנונתו ובריותו בבן ביתו באהלו שם שכינתו שם מרחות לנבואות
מחל תמונתו ואין תבנית ואין קין לתבניתו דק מר און
אמר נביאין כמלך דם ומתכשא פז
אמר ימי יספר תהלותיו אשרי איש אשר יחיש להקפיד את גדולתו

וְיִסְמַךְ בְּאֵזְרוֹתָיִם מְלָכִים עַל גְּבוּלוֹתָיו וְיִעַרְיָמוּ שׁוֹבֵב וְדִמְיוֹ יִקְדֵּם עַל לִוְדָיו
וְיִזְדָּה עַל אֲשֶׁר כָּעַל בִּי לִמְעַנּוֹ מַעֲלֹתָיו וְכִי יֵשׁ יוֹם לֹא אֲהִי־יָדִיק עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים
פס' הַשְׁתִּינֵן וְהַכִּינֵן וְהַתְּכַנֵּן בְּסוּדֵיךָ וְהַצַּת מֶלֶךְ אֶתְּהָ וְאֶמְחִין יִסּוּדֵיךָ
וְאִמִּי הַכִּינֵךְ וְאִמִּי הַבִּינֵךְ וְכִפּוֹחַ מִי יִכִּידֵיךָ וְהַצַּחֵל גְּבוּלוֹתַי וְהַעֲבִידָה כְּבוֹדֵיךָ חֲקוֹךְ
מַעֲלִיו כִּי אֵלֶּךָ אֵל תִּשְׁלַח יָדֶיךָ כִּי תִדְרֹשׁ בְּסוֹף וְדֹאֵשׁ בְּמוֹסָלָה וּבְמִכּוֹסָה
וְדָדִן שָׁמִי כְּבָדִי הִיא לִי עַל־יָהִם מִיָּם בְּרֹאשׁ מַלְאִכָּי

אֵל מֶלֶךְ

פס' הִנֵּן רַעֲיוֹת עֲבָדִים וְנֹת מַשְׁכָּנֵיהֶם אֵיפֹה בִּי
יַעֲבִין אֶת־בְּנֵיהֶם בְּמַתִּי בְּאֵשׁ וְאִמִּי יִדָּה לִי מַשְׁנֵיהֶם עַל־לֵבִי כְּבָדִי הִיא מִנְחָלָה
עַבְדִּי שְׁמוֹנִים הִיא מִנְחָלָה פס' וְהַקְדֵּדָה לְכַסְשֵׁי רוֹבֵי שְׁגָגָתִי הִיא
שְׁלַח לְחַפְשֵׁי פֶדֶה בֵּן אֲמָתִי וְיִחַלְלוּ בְּקֶדְשִׁי קִדְשֵׁי עֲדֹתִי אֲשֶׁת וּמִמֶּנִּי בְּאִידִי
אִידֵךְ עַל־לֵבִי הִיא בְּעַבְדִּי בְּנֵי חֲנֻמִּים בְּבִנֵי מַעֲלֵיהֶם פס' דִּי בְּבוֹד יִגְוִבוּ
וְחִדְדֹת כְּשֹׁפִין יִקְבֹּד בְּעִים אֲדוֹמִין וְנַעֲשִׂים יִלְכְּדוּ בְּכַפֵּי יִנְעֹק בְּמֶדֶד לִפְנֵי מַמְוִקֶךָ
וְשֹׁפִין עֲנָפִי כְּמַעֲיָדִי אִידִי אִידִי מִלְּלֵיהֶם חֲבָלִי שְׁמוֹל מַשְׁוֹפִים מִיִּתְרִי הַחֲלִילָה
פס' הֵאֵן מִיָּה קְלִיָּה לִפְתָּעִי פִשְׁעִי מִהֶדֶד מִתּוֹא מִכּוֹחַה לְדָגֵל יִגִּיעִי וְ
בְּשִׁמְחָה יִלְדִי שֶׁעָשׂוֹתִי הַיּוֹם חֲנִי לְדוּדִי יַעֲבֹד שְׁוֹלֵיהֶם כִּי הִלְכִי חֲטָאִים אֲדוֹרִי
יִמִּי חֲרִיף עֲבָדִים בְּנֹקְתִי וְעַל אֶבֶר
עַל־יָהִם

אֵל מֶלֶךְ

פס' אֲמִידִר בְּתַעֲקוֹתִי
עַקְבִּי וְאִמִּי סֶדֶד חֹלֶת דֹּהֲבָה חֲנִי פס' הִמָּחֵתוּ דַּעַה כְּלִתָּה אֲדִי
אֲשֶׁר קִשְׁתּוֹ דְּרֹכָה כֹּחֵךְ עָלַי חֲנִי בִּתּוֹ מִתִּי אֲעִידָה כָּלִי כְּסוֹת אֲבָלִי מִיָּה
הַמִּידָנִי וְלִבִּי סֶדֶד כֹּחֵךְ חֲנִי מִתְּחִנִּי פס' וְהַנְּפִי בְּכָל־עֵת מִיִּחְלָתִי דָבָר
עוֹד אֲשׁוּב לִמְמַטְלָתִי וְאִם בְּבִי בֵּית עֵינִי מִגּוֹלָלָתִי הִלֵּךְ לִבִּי דַּכִּים יִשְׁוִי
וְעַמִּיד שֶׁדֶד תִּתֵּן יָדִי הַחֲמִנִי פס' דִּרְבִּי לֹא יִכְוֹנוּ פִּנֵּי דוּדִי אֲעִי
עֵינִי לֹא בִּיּוֹם אֲדוּדִי וְעֵשׂ גָּלוּ יִשְׁוִי בָּם לְבִיתִּי סוּדִי עֲשֵׂה יִתְלַח כֹּחֵךְ יוֹם גִּמּוּלִי
שֶׁדֶד וְעַבְדִּי קִדְמִי פס' הִלֵּךְ אִם בָּם מְלֹא מַעֲלָה לִאֲשִׁי יִהְיִי עוֹד כְּסוֹתִי
כְּמִי בְּעוֹד שְׂנֵם מִתְּכִי בִּהֶד קֶדְשִׁי פֶּה דָבָר הַיּוֹם כִּי קִבְּרִי וְאֵלִי

אל מלך

עֲתָה יֵאָהָבֵנִי

פְּלִיחִיךָ פִּי פִּוְחוֹ יֵשׁוּ

יֵחֹוּ לְשׁוֹן חֲלוֹת אִישׁוֹן אֲשֶׁר יִחְזֶרֶה
שׁוֹיְחוֹ וְלֹא כִפּוֹ מוֹדֵחִיךָ לֵךְ מִעֵגֶל בְּרוֹם

גִּלְגָּל יִהְיֶה לֹא יִשְׁחִיךְ וְכָל בּוֹעֵר זֶהֱסֵב נִבְעָר מִתַּחַת לְכַסְחִיךָ וּמִמַּעַלְךָ יִיעִיד לְךָ לִנְגֹד כָּל
בְּרוּחִיךָ וְעִנְיָדוֹתָם כִּי בִרְאֵתָם אֲבָל לֹא יִדְעוּ אֵיכָּה בְּרַח שׁוֹנִים בְּאַחֲדוֹנִים בְּאִמָּה יִירָאָה
עוֹנִים הוּא אֵלֵהֶם אֱלֹהִים זֶהֱדוֹנִי הָאֲדוֹנִים פֶּה הָעֲמִינִים מִשְׁתַּנֵּנִים וְהוֹדוּ לֹא יִשְׁתַּנֵּנִי

הַמִּקְרָה שְׁתִּים עֲשָׂרָה מַעֲלֹת לְשֹׁבְעָה בְּנוֹהֶה זֶה שְׁמֵשׁ כִּי יִמָּשׁ עַל מִוֹ יִסַּע וְיִחַנֶּה וְיִתְחַלֵּךְ
כִּמּוֹ מֶלֶךְ מִמַּחֲנֶה אֵל מִחֲנֶה זֶהוּ סֶהֱר לְטוֹהֵר בְּמִרְכָּבָת הַמַּשְׁנָה וְסַבְנִי בְּזִכְרִי

לְבָלִים מִסַּפֵּר מוֹנֶה וְזֶהֱבִימָה בְּנוֹת כִּימָה שֹׁבְעָה עוֹלִים בָּקֶנֶה וְתֵלֵךְ לִבְלִימָה מִעֲרֵב סַמֵּם
בְּבָל יוֹם יִסְנֶה מִשְׁתַּחֲוִיָּה וְמַחֲוָה כִּי לִכְלִי יֵשׁ קוֹנֶה זֶהֱסֵב נִפְלָה הֵלֵךְ נִפְלָה בְּמַעֲשָׁיו פֶּה

בְּנִינִים פֶּה יִשָּׁם קוֹבָה בְּמִסְכָּה וְתֵלָה בְּתוֹכָהּ אֲדָמָה וְתֵלַע מוֹר עַל לֹא יִסְוֹר אֲבָל
תֵּלָהֶּה עַל בְּלִימָה כִּי כִבְדָּה לִכְן יִרְדָּה וְזֶהֱשָׁה לְמַטָּה מִקּוֹמָה זֶהֱשָׁה לְמַטָּה אֶת־שָׁרֵשׁ

וְתֵעֲלֶה לְמַחֲמָה וְתוֹךְ שְׁנִינֵהֶם וְזִינֵיהֶם הָאֲוִיר וְהַמִּימָה כָּל מַרְדּוֹת וְיַמּוֹדוֹת וְהַ
יִסּוֹדוֹת לְהַמָּה זֶהֱסֵב מַלְאָךְ מַלְאָךְ זֶהֱאֲדָם וְהַבְּהֵמָה זֶהֱיָד יַעֲלֶה וְיִפְלָה לְרַחֲמִים אֲנוּ לְנִקְמָה

כִּי חֲמִיו בְּלִבְ מִנְהֲמִיו וְחֲנוּכִיו הֵם חֲנוּכִים פֶּה דוֹר כְּשֹׁמֵר וְדוֹר עֹמֵד זֶהוּ
קוֹיִם לְדוֹר דּוֹרִים בְּרַחֲשׁ כָּל הוּא הֵאָז וְאַחֲרָי כָּל הַדְּבָרִים לֹא בְּפֹח כִּי בְּרִיחַ יִתֵּר

כָּל הַיִּצּוֹרִים וְהַנְּשִׁמּוֹת הַחֲכָמּוֹת וְהַשְׁפָּל הַמַּעֲרִים וְהַקִּיעָרִים וְהַקִּיעָרִים וְהַקִּיעָרִים וְהַקִּיעָרִים
וְהַמִּינִיּוֹת וְהַמִּינִיּוֹת עֲלֵי הָרֵץ מִקְהֵלִים וְהַמִּינִיּוֹת כְּהִלְכִים שֶׁם כְּבוֹדוֹ מִקְהֵלִים

וְהַמִּינִיּוֹת מִקְהֵלִים שֶׁם הַמִּינִיּוֹת שֶׁם הַמִּינִיּוֹת שֶׁם הַמִּינִיּוֹת שֶׁם הַמִּינִיּוֹת שֶׁם הַמִּינִיּוֹת
וְהַמִּינִיּוֹת פֶּה הַמִּינִיּוֹת וְהַמִּינִיּוֹת הַמִּינִיּוֹת הַמִּינִיּוֹת הַמִּינִיּוֹת הַמִּינִיּוֹת הַמִּינִיּוֹת

לְהַיּוֹת אֲסוֹף עַד־דֶּךְ לְתוֹךְ הָרֵץ מִבֵּין שְׁנֵי הָרִיזוֹת הַשְׁיֹוֹת הַדְּחִיּוֹת אֵלֵי קֶדֶר וְנִצְיוֹת
בְּבִהֲנָתָם וְיִרְשָׁתָם זֶהוּ דִּרְשָׁתָם תַּחֲנוּנוֹת וְהֵם בְּכָל־זֶמֶן אֲוַחֲזוֹת וְלִישַׁעֲךָ מִן־פִּיּוֹת

קְרוֹשֶׁת שֶׁמֶךְ בְּשֶׁלֶמֶךְ קוֹרְאוֹת בְּרַחֲשׁ הוֹמִיּוֹת קוֹל מַרְיָמוֹת לְהַדְמּוֹת לְכִלּוֹבִים
וְלִחְיּוֹת מִקְדָּשִׁים וְעֵשֶׂה לְשִׁים וְכֹתֵר לְאִוֶּלֶם בּוֹתֵנִים פֶּה מוֹן

אל מלך

וְהַמִּינִיּוֹת

בְּתַפְלַת בְּעִילָה אֲוַמְרִין יִדִּיךָ מִחֲמַשׁ חֵיִן

קֶדְרִי וְכַסְלִי חוֹת חֲטָאִתָּם לְךָ אֶת־בְּעֵשֶׂם מִכְּרִי
עֲנֵה אֲוַתָּם בְּרַחֲמֶיךָ אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם גִּבְרִי תִּזְכְּנוּ לְעֹנִים רַבּוֹת תִּיעַתְרוּ

פֶּה הַמִּפְלִיחַ מִמַּעֲלֵיו מוֹר יִשְׁרָף קְרוֹשֶׁת תֵּן לְשִׁבּוֹר לְמַעֲלֵיו לֹא יִרְיֵם אֶת־רֹאשׁוֹ

שָׁמַר בְּמִדְוָר בְּנֵי חָלָו הוּא מִשָּׁח אֶת כִּשְׁמוֹ קָלַח לִידָאִים נִדְבָדְרוּ בָּקָה הַיּוֹם אֲשֶׁר
 שָׁבְרוּ פֶ"ג זָדָל בָּא לְהוֹדוֹת מַמְהָר עַל כְּבֹלָה אֲשֶׁר כָּלָל אֶל טוֹבָךְ יְיָ
 בֹהֵר עַל מַשְׁתֵּה וְעַל מַחֲכָל וְבֵא הַשֶּׁמֶשׁ וְטָהֵר וְאַחֵר יֵאָכֵל וְהַשֶּׁלֶךְ עוֹנֹת
 גָּבְרוּ בְּמַעֲלֵנֹת תְּהוֹם יִסְכְּרוּ פֶ"ג דָּלִינוּ מִחֲטָאָה יוֹטֵב טַמִּים כְּבֹא
 הַשֶּׁמֶשׁ קָדָה לֵבֵא בִּשְׁמֵשׁ וְבַמִּים לְשֹׁנָה הַבָּאָה תִּהְיֶה בִּידוּשְׁלֹיִם וְזָרִים צָכֵם
 גָּעִזוּ מִחֲדָשׁ וְיִדְעוּ פֶ"ג הִימָנוּתָהּ בָּא חֲדָשָׁה לִקְדוּשָׁה לְעַמּוּסִיךְ לֵךְ אֲכֹל
 וְשֹׁנָה בְּדִימָה לְחֶמֶךְ זַעֲמִיךְ וְשֶׁמֶח בִּיבְבֵר רִיעָה הָאֵלִים אֶת מַעֲשֵׂיךְ דָּחָה
 חַיִּים אֲשֶׁר שָׁפְרוּ וְמָרֹב לֹא יִסְכְּרוּ פֶ"ג קָדָה בָּא טוֹב לֵדָל מְוַעַד
 אֲשֶׁרִיו מִמְהָרִים מֵאֵל מִחֲטָאִים רוּעַד וְנִמְלִיעַ כְּפִים כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מְוַעַד
 יִמְאָתְךָ מִמְהָרִים חֲדָה כִּי הוֹתֵךְ אֲשֶׁר וְדָבָרִים לִפְנֵי כְּשֹׁרוֹ פֶ"ג מֵן
 יִבֹּשֶׁד עִם לֹא אִמֵּן בְּהַגְלוֹת קֶץ נִטְמָן

אֵל מֶלֶךְ

זֶנֶשְׁעִין עַל
 הַעִיר דִּין בְּנֵי חָלָו וְנִדְבָדְרוּ עַבְדֵי עֲבָדֵי וְנִשְׁלָב יֵי לִבְדֹּ בְּיוֹם הַהוּא
 פֶ"ג זִיחֲשׁוּפֵי קְרוּעוֹ לַעֲנִי עֵת יִדְאוּ גְאוּבֵי אֶת מַעֲשֵׂה יֵי כִי
 נִזְרָה הוּא פֶ"ג דָּלָת יִסְתַּח לְשׁוֹן אֲסוּר קָדָר וְנִגְדִינֵי הַעֲבָד יִשְׁלָא
 אִם יִלִּיד בֵּית הוּא פֶ"ג הִדְדִּין יִשְׁבֵּי לְלוֹבֶשׁוֹ יִינִכִּיךְ שֶׁד קְדוּשָׁה וְקָדָשׁ
 אֶת דֹּאשׁוֹ בְּיוֹם הַהוּא פֶ"ג לְטוֹב אִמֵּן שְׁמֹו תִקְוֹב יוֹם אֲצוּד הוֹרֵאֵב
 עֲקֵב לֹא כִּמְלָה חֶלֶק יַעֲקֹב כִּי וְיִנְרֵה כָּל הוּא פֶ"ג זָבָנִים בְּנֵי קָדִי יִקְוֹם
 שְׁמֵךְ וְקָדָמוֹ עֵת יִמְנִיקוֹם בִּי יֵי מִי יִקְוֹם יַעֲקֹב כִּי קִטָּן הוּא פֶ"ג יְהִי חֶסֶדְךָ
 עַל יִתְרֵהּ תְּלִיטָה בֵּן פֹּדֶת וְיִדְעֵה כִּי עֲשֵׂהְתָּ חֲבוּתִיכֹם מַעֲלֹם אֶתְהָ הוּא פֶ"ג מֵן
 עִם יֵי הַשֶּׁלָּחָה לָכֶם בְּשׁוּלָה כֹּד

אֵל מֶלֶךְ

חֲטָאָה
 זָדָה לָכֶם חוֹרָה זִמְלָחַךְ יֵי בְשִׁמְחָה יַעֲן אֲתָכֶם וְיִקְלָא תִבְּוֹשְׁרוֹ בְּסִלִּי חֲדָה
 זִמְחִילָה וְכִפְרָה פֶ"ג הַשֶּׁמֶשׁ יַעֲלֶה בְּיוֹם תִּפְתָּרוּ תִּתְּנוּ וְיִמְנִיקוֹם
 לְהַבּוֹת בְּיוֹם הַשְׁבּוֹן תִּסְתְּרוּ וְכִתְרֵךְ עֲמֵךְ נִדְבָדְרוּ בְּיוֹם תִּפְתָּרוּ תִּתְּנוּ לְשׁוֹן
 רַבּוֹת תִּיַּעֲנוּ וְתִיַּעֲחָדוּ תִּבְּלוּ יַמִּיכֶם בְּשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקְלָא חוֹרָה
 פֶ"ג שְׁמֵחֹו בָּא אִיתֵי עוֹנֵכֶם הוֹסֵר עוֹלֹו וְהַשֶּׁמֶשׁ מִתֵּם כִּי מִנֵּי בְּנֵיכֶם

וחבלו "תגלו לשמחת דגני בהיכל כבוד כולו" בהנחה ומנוחה בחיך חוש
 זעזלה "פז" עמי חונן ופזי הסר מחה דמעין" כי משיחי ונסיכי
 השלח להושיעין "יבשרך מלאכי לחזק חזקו עין" לאמר כי אנכי העברתי
 פשעין "עונך כי נמחה וחסדך לא חזרה" פז "בשרו עמי לעלות
 נר סליחה במושבותם" מי כמרה לרלות ממעני ישועתם" תם פשעם עד
 לכלות במחקו עונותם "זה שלכתי במחלות ים כל חטאתם ומעלה לרוח
 יצאו בקול גמלה"

אל מלך

לחייבים טובות בשור
 רבות "פז" אהים נבחות שוב זל הוראות תבעה "שפתיה יפה
 אגדך קשובות" פז "התמא לישוע רב לעין דחמין יקרב ונא
 לשאוב לעת ערב לעת מאת השומות" פז "רעה מפרדך לעין
 זעור לא לחטוא בוש" ונדיב כד יבות יען "זהו יקום על כד יבות
 פז" נשא חטא נס מחמש" דחור בלתי ומש" בוקר יזרח שמש בקר לא
 עבות" פז חרבה לבבות נודר "נעילת שער סודר" ויקרח לך גודר
 פדך משובב בתובות" פז בלעתי חותך חשים" מהכלים בך שטם עומדים
 מן ההדסים" אמירי ענק עץ עבות" פז לוחות לך תשחנה" קולך
 אלת בונה" עד לעב תעופנה" אפונם חל חרובות
 בגשך קדמתי ולביתא עליתי ועד

אל מלך

ערב נעבתי ופליחה
 לחם לא חבלתי וזמם לא שתיני" פז מדיך לא סרתי וזאת טהור
 נאיתי" פי יתק חלכתי כפיהם זסוך לא סכתי "ומאשה נשמרתי כד בריהם
 אנגרותי" בכל זאת התעבתי "ודבר אלהימותי" פז "שפע כבדי
 ולבי חסד יחיד שטן" שתכתי לי לחובי מעול פחד יעמו" קבל דמי וחלבי
 כי בעומי מיעטו" ואם לאכול סבותי פת חטא חסר חפיתי" פז
 הנה בפיהו נכונה וכל שונא מהמש" ודבר שיר ותחנה על יד תמנות
 חמש" זהיו ידיו חמונות עד בוא השמש" ענה לקולו שמעתי ועל ענני

אל מלך

בסותי
 משחת שיר וקמירות

וְאֵת מַחְמַד מַלְכָּה שֶׁלָּחַן לִרְאֵשׁ אֲשֶׁר מִלִּישׁוֹן לִילָה הָעֲתִידִים
 אֵל הָעֲדוּת הָאֵל וּבֵית הַתְּפִלָּה בְּיָמָיו שֶׁעָלָיו בְּגוּדָה הָעֲדוּתִיו בַּתְּפִלָּה פ"ג
 שֶׁקָּדוּ עַל דִּלְתוֹתָיו וְשִׁמְרוּ מִקְדָּשׁוֹת פִּתְחוֹ וְזִבְאוֹ עַל הָעֲדוּתִיו
 וְסוּלוֹ סָלוֹ אֲרָחִיו לְשִׁיחַ בְּנִפְלְאוֹתָיו וְיִמְיָהּ יִשְׁיֵב שֶׁבְּהִיו וְכַבּוֹד אֵין לוֹ
 תְּחִלָּה אֵיכָּה הָיָה לוֹ תְּכִלָּה פ"ג הִקְרִיבוּ בָטוֹב לְחֶשְׁוֹן אֶת פְּרִי שְׁלֹתָיו
 וְהִקְרִיבוּ מִי אִישׁוֹן וְזִמְלִי עֲפֻעָפִים וְהָיוּ שֶׁעָנָה לְשׁוֹן לְיוֹשֵׁב בְּשֹׁמְרֵי
 אֲוֵלִי תִשְׁמַע קֹהֵלָה דֹּחַ וְהָעֲלָה

אֵל מֶלֶךְ

הָיָה מוֹשֶׁה
 אֲנִי הַנֶּשֶׂא וְהַעֲדִיר פְּלִאוֹת וְהַטָּח בֵּין
 וּמַחֲהָ עֲדוּנוֹת בְּנֶשֶׁף הַכֶּסֶף בָּא לְהִירָאוֹת לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ עֲבָדוֹת
 פ"ג מַחְמַדִּי שִׁירֹת בְּלִילָה יְרִימוֹן וְלִרְאֵשׁ אֲשֶׁר מִמְדּוֹת לְהוֹדוֹת
 יְקוֹמֹן וְיִמְיָהּ בְּשׁוֹדוֹת בְּפִיהֶם יִשְׁיֵב מוֹן כִּי נִשְׁכָּחוּ הָעֲדוּת וְכָל הַתְּפִלָּאוֹת
 פ"ג שֶׁהוֹלָה וְנִחָה שְׁלֹפֶת הָרֶם אֲמִידָת תְּקוּהָ לְעִיר הָרֶם
 גִּדְסָה מִתְחַוָּה בְּפֶשֶׁת גִּדָּס וְכָל הַיּוֹם דוּחַ וְיִנְדוּת פְּלִאוֹת פ"ג
 הָעֲלָה בֵּין לְדוּמָה וְשֶׁאֵוֹל מוֹחֵר וְבֵת בְּרָה בְּחֶמֶץ בְּחִיק אִישׁ אֲרָד
 עוֹלָה יוֹם נִקְמָה אֲלֵכָּה תִּתְחַר וְכִי אִישׁ מִלְחָמָה קִנְאוֹת

אֵל מֶלֶךְ

לְמַקְבֵּץ פְּדוּרִיךְ
 יוֹנָה עֲמִידִיךְ הָרַבִּי יִשְׁרָאֵל
 אֵל מִבְּעִירִיךְ אֲוֵלִי אֵלֶיךָ יִקְרָא בְּאֶזְנִיךָ
 לְמַקְבֵּץ פְּדוּרִיךְ פ"ג מִדְּלָג וּמִקֶּסֶן בְּפִתְחוֹ יִקְרִיב פ"ג
 עֲבָדֶיךָ לֶךְ חֶסֶד בְּעוֹרִיךָ וְלִרְאֵשׁ אֲשֶׁר מִמְדּוֹת לְהוֹדוֹת
 יִשׁ לְכָל חֶסֶד עֵת שְׁלוֹהָ וְעֵת רִיב וְלִרְאֵשׁ אֲשֶׁר מִמְדּוֹת לְהוֹדוֹת
 וְאֶפֶן יִמִּי גִידֶךָ וְהִקְרִיב וְלִקְלַע אֲנִיךְ אֶת עוֹלָלֶיךָ פ"ג שֶׁכָּבוֹ לָב
 כְּמִים בְּלִילָה כֹּהֶם וְחִילוֹ וְיִמְעַפְּעִים דְּמַעַתְכֶם הָיָה לוֹ וְיִמְיָהּ עֲתִידִים
 בְּרַעְיָה גִילוֹ וְלִמְחֻלָּת מַחְכִּים שְׁלוֹמִים תִּשְׁאָלוּ יְדוּשָׁלַם יִשְׁלַח אֲוֵהֶיךָ
 פ"ג הֵנָּה מִבְּשֶׁר דָּנָה מִשְׁמִיעַ שׁוֹמֵחַ בְּלִילָה לִכְנָה אֲשֶׁר בָּאָשׁ

אֵל מֶלֶךְ

בְּמִוֶּחֶם כִּי סָפָה מִנְגָּה וְהִיתָה הָרֹחָה וּכְבָּאֵר אֲשׁוּנָה אֲשִׁיבָה שׁוֹפְטִיךָ
 מִדְּמִי הַלְבָּבוֹת וְחִלָּבִי
 מִבְּחֻת לֹא וּמִנִּיחַת הִיטָה לוֹ
 הַפְּלִיחַת שְׁלֹחֹו
 עֲרִיבוֹת וְלִפְנֵי דִּיּוֹת כִּימִי עוֹלָם וְכַשְׁפִּים קֶדְמוֹנוֹת פ"ג
 שׁוֹמְכִים

שואבים מי ד' מעשר למען א' שופטים יחשבו בנבי משה נאבים
 וזכרון מהמרים אשר קוברים ונזכרים "זכור בעד חובים עלי עתמם
 ערובים" קיתעשות ליונים בגלותם נבוכים "עניניהם תלויות כפשיהם להחיות"
 פ' "החסד תחמוץ ולא קבץ לעלות" קדעת האהים תדעה מעולות
 והעניע לבית ממנחות בלילות" נא מור לו לבדו נתכנו העלילות קרא ישע
 לדרי מין האבלות" אשר כמהשנים נחלקו נחלות בין גורי אריות זפרית
 חיות" אל דמי לכם ילדי איתע מהפול
אל מלך
 שועלים למען מור
 ממונ" המלכים ימים אהני" פ' "מבוס חסדמתם ולבית אל
 נחתם עשירה קוררתם זרון האהיתם" קמי ישע שאהבתם וקד תם ושחיתתם בליל
 קה ונדכרתם למען יל" פ' "שחיון גאות מענם חסד וחרפתם" פ'
 מפרם חנם והמטה גאולתם למענך ולא למענכם עשה ולמדתם" קדעו פ'
 חותם קברי" פ' "המון חסדו ועובו בליל קה ועודנו" לבן מחד
 אהבו ובעין יכדנו למחות את חובו ודעון יעלדנו זמדי דברי בו קבור הקדנו
 דחם אההמנו נחם יל" שורו ילדי המוני
אל מלך
 שיר תהלות" העומדים בבית יל'
 מדית חסדיו יתנו לעשות" כי משה הוא לנו חז למושעות" זכעים קמירות
 יתנו לא דעות יל' ולו נתפנו עלילות" פ' "שועת מועק הקשב והושעה"
 וזח סליחה נושב הפיעה" קער עלי הכניעה" פי קדוש אתה יושב תהלות
 פ' "הלעד זנשכח אביון בבית כלאים מדעוד מחיל ודפיון צין כלאים"
 עד גיא חזיון מעון כדאים" שמם ודרי מין אבילות" פ' "קמי אש
 הצעירו בעתם" קול עלי העליו מאין דמי" קרי באה הסידו קדר כדמי ובערו
 ולא השאירו עוללות" פ' "טאור לו שובב כמלדשו" זשפתו ישכים
 דובב תירושו" זמן משכח בן חובב דישו" קיני כמאז ינובב בתולות
 פ' "נא קדרש לשון בתחבוכו" ומדרך הטח נא שלח לפנו זגם שבעתים
 אל חיק שפנו ישלם יל' פ' א' במולות
אל מלך
 שופט כל הארץ וההמשפט יעמוד נא חיים וחסד

יחד עלי תמציד "זאת תכלית השחר במקום עולה תמיד עולת הבוקר אשר
 לעולת התמיד" פס' "לעקת עמך הקשב אשר עינו בוכיה" ויד אהב
 מחמתו לפני רב עלי ליה"ח מול עליו חיה לך עינו ירפיה כתובת היים והיה על
 מצחו תמיד" פס' "מטה כלפי חסד לך לבדך היתרון" להעביר ראשון ראשון
 להכריע הכשרון "ואם אין בנו מעשים צדקה ישונו חברין זהם יעלו לזכרון לפני
 ימי תמיד" פס' "היטבה בהמונך למנוח קרית קדוש בני עיון היקרות
 ונצלו מלפני ש" ונתתה יד ושם בביתך למקדשיו" ערובת נד לבן ישי להעלות
 נד תמיד" פס' "שחורה ונחורה

אל מלך

כהנא קדש" לבונה בשושן בין
 לגנה תרד בעוז והדר" הגפן פרח ופתח הסמדר" וינץ הרמון ויפרח מרוח וקוי
 ימי יחליט כוח" פס' "לשופכת דומה בין דומה ומשמע" לעג השחמנו
 תשתה ותגמע" עונה כל היום נגדך תדמע" הטה יי חזק ושמע פקח עיכך
 ורחם שבת פקח קוח" פס' "מעט תדבא ושופט תבוסם" צלישות תהו
 זלזל תבוסם" תתן ליד חייך נם לה תבוסם" והלכו גאולים כמאתם מדעמם
 ובני מעט ילכו שחוח" פס' "היום כמה נקטה רוחי בשבתי מעמדי
 לחילי וגוהי" ויד עתי כי לא אבד געחי" ואולם ענו הרחיק קץ מעשיחי ומלוח
 שחור קמותי להודות

אל מלך

פשעי ברח ברוח
 לך יי תהלתי ואדנך לבוקר
 שפר למעולתי" גפשי בשאלתי ועמי בבקשתי" פס' "לפנים קחתי בש"ו
 למקדשי קרבן" אם חטאת כשני כולו הסך לבן" ואחדיה כל שפתי אע תמי
 על חרב" ואין לי לבד מלתי ועולתי תמלתי" פס' "מגבח בה יור
 לקדשים לקביחה" ונצח איש את כדורו ונפפר במליחה" אבד מני כהן ואי
 קבא ואין מנחה" תורת קביחתי ועולתי מנחתי" פס' "הן ברה יור
 העבודה וכהן על משמרת" הלא חטאת מכשרת והעולה מכשרת ואין חטא
 ואין עולה ללא חלב וזאת" ואשפוך את דבתי ואפיכאת תחבתי"

חן קדם במקדש בקום קדישים באשמורת" טהורים בעב
 להפס החדשים לקטורת" ואין לבונה ואין קטורת ונשחיתי שחר חולת" בהתורו

חפחתי

אל מלך

הטאתי יהי לי כפרתי
אלִי חִיקִי אֵל תִּמְנוּד פִּי
לִלְמוּד עֲזָרָה אֶת גְּבוּרָתְךָ לִבֵּל אֲשַׁמֵּד שְׁמוֹד אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ מִי
יִעֲמוּד פֶּקֶדֶת הִפֵּי דָבוּר אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה שִׁכְחֹתִי וְהִפְרֹתִי לֹא תִשָּׁח וְחֹק
אֲנֹחֲתִי בִכְבוֹד וּבִלֹא תִרְיָח לִיךָ וְהַבֵּל טָחוּתִי וְנִיחָיוֹתִי לֹא תִנָּחַס וְגִבֻּרָה לִקְחֹתִי
וְאִין לִי לִהְשִׁיב מִעֲנֵה בִלֹא תִעַנֶּה וְלֹא תִחְמוּד פֶּקֶדֶת אִם לִשְׁעִתִּי לִהְבוֹת
דֹּת קִדְוָמָה בְּגִנְזוֹת וְהִקְשָׁחוּתִי וְנִוְאֲשֹׁתִי בְנוֹעַם טוֹבֶךָ לִחְלוֹת בְּרַחֲמֶיךָ אֲנִי
נִתְמַךְ וְנִסְמָךְ עַל וְאֶת גִּם אֶת דְּוֹבֵר תַּחֲנוּנִים לְךָ אֲבִלֹא יַעֲבֹד עֲלֹת וְכִן
הָאֵמָה בְּרִגְלָהּ וְכֵל לֹא בִתְמִיד מִמְּנוּד פֶּקֶדֶת אִם עוֹד הִלֵּב עֲקוֹב
קָבוֹד לָנוּ בְּרִית יַעֲקֹב בְּרִית דַּעֲקָד אֲשֶׁר דַּעֲקָד פִּשְׁעֵי וְעוֹן לִנְקוֹב בְּעַל־בֶּרֶךְ
עֲבוֹר אֲהִלֶּךָ וְיִפְלֹה כְּרָקֵב לְקוֹב בְּאֶת תַּעֲוִיר עַל־יָשָׁר עִם לֹא כִנְיָן יִקְוֶה
וְנִמְעַל קִדָּה לֹא עַל הַמֶּלֶךְ אֵל תִּעֲמוּד פֶּקֶדֶת מִלֵּךְ

אל מלך

מִמֶּנּוּ
אִם עֲוֹנוֹת יַעֲנֵנוּ בָנוּ זֶהֱרִיחוּ מִיָּד
נָשׁוּב וְנָשִׁיב וְנִמְלִישׁ לִפְנֵינוּ כְּפִינוּ אֲחִי יִתְעַשֶּׂה
לָנוּ יִימֵיךָ מִחֲדָה אֲלֵינוּ כִּי הוּא יִדְעֵי יִמְלִינוּ קְבוּרָתִי עֲמֵד אֲנַחְנוּ פֶּקֶדֶת קֶה מִמֶּד
תּוֹלְדוֹת אָדָם וְיִמּוֹת חַיִּין וְיִמֵּי תֵּיבֶה נִבְרָא מִטֶּפֶה וְדָם נִדָּה הִיא יִסּוּדָתוֹ בְּשִׁחוּר
וְשִׁכְבֵּי יִדְרָם וְיִמֵּי אֶל לִפְנֵינוּ אֲשַׁמֵּד מִה אֲנִי מִה אֲנִי כִי מִלֵּב נִטְוִי וְיִמֵּינוּ
יְיָ אֱלֹהִים מִה תִּשָּׁיב אֶת שְׁבוּתֵינוּ עַד כִּי אֲהִינֵנו שְׁמָה וְאֶתָּה הוּא מִיָּד
מִלִּפְנֵינוּ כִּמָּה תִּסְתַּר כִּמָּה תִּשְׁכַּיִּבֵינוּ בְּשִׁחוּתֵנוּ כִּי בָלִינוּ בְּאֶתְךָ וּבְחִלּוֹךְ נִבְהִלְנוּ
פֶּקֶדֶת שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים שׁוּבוּ אֲחִי וְאֲשׁוּבָה הִנֵּנוּ אֲתַחֲנוּ שׁוֹבִים בְּלִבְךָ
וְנִשְׁכַּח נִבְהִלְנוּ אֲחִי מִלֵּךְ הַדְּבָרִים עַד תּוֹפִיעַ וְתִקְשׁוּיָהּ כִּי לֹא נִדְעָה מִה נַעֲשֶׂה כִּי
עַל־יָד עֲוִינוּ

אל מלך

כִּפּוּר עוֹנֵנוּ קָחוּ עִמָּכֶם
הַלּוּחוֹת הַגְּבוּרֹת מִמֵּינִי קִרְאֹתִי בְּכָל לֵב עֲנִינִי יְיָ פֶּקֶדֶת בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ
בְּיוֹם חֲמִשָּׁת עֲבוּיִים יִבְשֶׁר מִתְעַנִּיָּהם אֵל מִהוֹלֵל בְּאִיּוֹם יֵאָזֵן מִשְׁכֵּבִי פִשְׁעֵיכֶם אֲשֶׁר
אֲשֶׁר הָיִיתֶם בּוֹ שְׁבוּיִים כִּי חֲמֹתִי עַל גּוֹיִם וְאֶתָּם תִּהְיֶין מְקִיִּים אֵלֶּה אֲשִׁיגֶה אֶת־לִי
וְיִנְוִקוּן כָּל־יִגְוֵי פֶּקֶדֶת בְּעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ יוֹם נִעֲשׂוֹת נִבְהִלְנוּ מִכָּוֶן מִחֻלּוֹת

הבזיות ומה עתה חסרות יום מהילת הדונות יום כפור העונות יום גור
דין בינונים אם להחיות ואם לברות הוניהו לאורות כי לך תלויות עיני
פך ב"עשור להדש הוא יום הכפורים יום הקרב שני שעורים ואחור
שני שעורים להכילה כותבת גסה מפלי תמרים ולשתיה מלאה לוגמיו כי כן
הורו מורים שבנינו בטובך ושומע קולתחנו

אל מלך

תוך ביתך כי
מבשרי לאי יורי אחזה גבורתיך את
בעלה עושה פלא בגדלך וגאוותך כי מה האדם חטאתי מה אפסל לך מור
האדם פך בבואי לקברי חמץ אורי חשך ואפסל הפשע
מרשע לא חלילה כפר פשעי והחיש ישעי לא גודא עלילה עלבני אדם
פך ראה איש נבוב נמשל כקבוב ריח מור יבאיש יושכח סופו יום תוך
גופו המון רמה יפריש ארצה בכו כי חכמי תולעת ולא איש חרפת אדם
פך הכלמו פני יום בוא עוני המונים המונים עת יחספו פשעים
נוספו היום ולפנים א תמים דעה נח הושיעה כי פסו המונים מבני אדם
פך מריו העצב ידק דובר והעולם סובל מלום תראה כי איש
נראה ימיו פניו נובל איך יתנחה או יתגלה וידע כי הכל הם בני אדם
שנותינו סמו בקלות ודלות לאור נעם

אל מלך

והנה בוך ושתנות
היה כי בך אילות ולמען שמך עשה לטובה אות יי עד מהני קץ הכלאות
פך להחוננו קדים מנחלת החוזה השלתי ידי וידם עקה הייתי שמה
לשמה ומזה ונחלמתי כרחל בקחתה לגזה עד ישקית וידה יי נבחות
פך משלנו ששך עד אשר קדם ושלטא בי אחריו מדי ופרס הפיתוי
לעולם ומשך ותידם וגם עוד ישמענו הדא והדם שבע עשרה שנה וחמש
באות פך הנה כל אלה ואם משלנו כי ממך לא נחש לבני יעק כי חתה
יי חבי תשוב תרחם תרפא כחבי תרות ישכחוני ישועות הבחות
פך חשבון קץ הלאשון להבריהם במת ושמך קץ השני לירמיהו
הותר קץ השלישי במהכל במת נעלם כל חלון ונעדרו המרחות

אל מלך

שַׁבָּת מִשְׁוֹשֵׁי הַיָּמִים יִגְדֹּל גָּבֹה שְׁמוֹ
נִמְשָׁךְ קִנְיָ עַל הָרֹב עֹנֵי הַלְעוֹלָמִים

וַיִּתְּנִים "בְּכַף יָדָם" וּבִתְחִנוּנִים תָּשׁוּת

וְעַתָּה מֵחֵן מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכֹחַ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּבְתַחֲנוּנֵינוּ תְּשֻׁבָּה

תִּרְחַם וְתִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתָיִם אֲזִכּוֹר לִי מִדִּלְקַת שׁוֹמֵר אֲמִינוֹתָיִם מַעַם בְּמַעַם יִדְעוּ

מלרם תפן שחקים בקרת "מידי שפחה תתת גברת

וְלִבְּכֶם תִּשְׁקֹף לִי חֶלֶק מֵאֶחָד מֵעֵתָּה דַּת קִפָּרֶת לִפְנֵי יי

פֶּלֶא הַבַּט עִמָּךְ כָּקֵשׁ וְדַענָה" בָּקִי וְשִׁסּוּי אִנֶּה וְאִנֶּה" בְּעֵינֵיכֶם וְאִשְׁחֹרֵף

וְקָמְנוּ דְדָנָה לְכַוְנַת מַלְאָךְ מִקֶּדֶשׁ הַבַּיִת כְּעַצְמוֹ בְּיוֹם הַ

לחם בית ~~הענין~~ דברים ורשעים לחם צד בעולם וזהו חם
 יצא חרשו חורשים "לכבוד לי יצא חרשו חורשים" טוב עם אנשים וטוב

גַּם חֲרָשׁוֹ חֹדְשִׁים קָבוֹעִים בְּיָמֵינוּ
 עַד וְיָמֵינוּ כְּדֹרִים לְמִנְיָן תִּכְנִי
 יוֹם לִי

עם ישי
מבולרים בלא הון

אל מלך

תשובה "תדעת ושם עת משפחות יעקב" להודות ולקבל לשמך עליונות

תָּקוּם תִּרְחֹם מִיּוֹן פֶּחַ לִקְוֵי הַחֹדֶץ תִּחְיֶשׂ שָׁחַת כֶּם יִכּוֹן תִּגְדֹּל וּ

וּמִתְכַּוֵּן תִּשְׁנֶה עִתִּי תִּחְסֹךְ נַפְשִׁי תִּכְנֶנּוּ "תִּחְדָּשׁ אֲחֻלַּת טַחֲנִים וְחֶנֶם יָדִי"

לֹא־בֶשׂ מִדְּקָה בְּשָׂרִיּוֹן פֶּלֶא מִשְׁנֵאֵי יִדְבַר עֲזוֹת בִּסְעַ מִבֶּקֶשׁ שֶׁהָעַשׂ

תקנות המוצ' עניתינו הן כתוב בחזיון המוצ' כי בראש המוצ' יאבדו

מֵעוֹן לִדְלֹל מֵעוֹן לִחְבוּיָן פֶּה"ה הָעֵשֶׂב הַגִּדְּשָׁה כְּבֹאֲמֹכָה לִדְלֹל

וּפְקוּדֵי אֲבוֹנָשָׁה בִּיד יָד עֲנוּשָׁה אֲבוֹנָה בְּכֶלֶה נְתוּנָה בְּפֹשֶׁת וְ

מִדִּקְתָּ אֲבוֹת שְׁלֹשָׁה "וְשָׂמִים חֲרָפִים (אֲדִין חֲרָפָה אֶרֶץ שְׂוֹנָה)
וְשָׂמִים חֲרָפִים" אִם חֲרָפִים חֲרָפִים

פְּחֹדֶב בְּתוֹן
 וְאַחֲרָיו מִלֵּךְ לְנֶפֶשׁ
 אֵל מֵלֶךְ
 אֵם חֹבֵב יִחְמְדוּ
 אֲבֵלָהֶם אֵלֵי וּפְחָד יִתְחַק הָיָה

וַאֲמַרְתִּי מַטֵּה רֹגֶלִי "קִהִי
 מַטֵּה" כִּי יִהְיֶה יָמֵי מַקְדָּלִי יִשְׁעוּהָ וּבְמִכְתָּבוֹ "הֵיוּ לִפְעֵי נִקְלָה"

פִּי קָדוֹךְ יְשׁוּעָה לְבָרֵךְ אֶת עוֹבְדֵי יְהוָה וְעַמּוֹת אֲרָצוֹת וְעַמּוֹת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל בְּמִכְחוּבּוֹ לְכָל

פִּקְדוֹנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֹאֵר הַיְּהוּדִים שֶׁלֹּא יִשְׁכַּחְנוּ
עֲלֵיהֶם יָדֵד וְכַמְלִיחוֹת לִבְבוֹ"י אֲמַר אֶתְנָן בְּחֵל חָם לֹא תִנָּן הַגִּדְּהָ לִּי

פַּח"ל יִהְיֶה קֶלֶד מִלְּאֻת וְעָלֵי דְשֹׁחַת מְשֻׁלִּים" הַבְּקֻשׁוֹת דְּבִרְיָא

וְשִׁלַּת לִבֵּנֵי אֵלִים" עַד מִלֵּי קֶמֶחַ הַמִּלֵּחוֹת" כִּי לֹא בָמָה שָׂבִיב מִמּוֹלִים הַשְׂעִיב

[Illegible handwritten text]

על פי בראות זמנה יש צדק המלכותיים לעשות ויג' העלים ממנו ולא הגיד לו
פ' "מיתן לי ואתה חבר עם דניא איש המדות" אשר ידע פשוט
דבר זה בין כל משל וחדות "אתה חנן לו בלב נשבר ואשאלנו על חודות
הקץ לראות אם פלה עבד" ואם עוד בראות יו' עתידות "אנשי ליבב ואמרו
דע לי מזה עה תשאל והוא פלי"

אל מלך

בספרים אשר
דלתך הלילה לשבי חטא הותרו כחוקת
באמת נקדרו "לא תבושו עמי ולא פניכם יהודי" מבטל את תנכם לפני יג'
תהלו "פ' "זהבא משמך ועלי שדי שובה" עוד מיון א' על יין
בר מונך הויב"ה "דבר עון ואשמה ואשובה ממשובה" הם על דאש עבדו
במעמקים יגה"ו "פ' "יהי שועו כגדיך כקרבן שוי דכמנחה" ולשבים
עדיך נין ושי שליחה לקבץ אחד בעיר ושנים ממשפחה" דכמים אשר
גרו בעוז והוד יגה"ו "פ' "דדוש בא דלוחתכו והאר את פכך"
זלחרים שמלוחתכו שלח היום ימניך "ומחה עונותינו מכבד עיכך"
ואם להאדירים מיה"ו פתמר יתה"ו "פ' "מון"

אל מלך

ופיני עולם
מקדשך תחדש וחון תוקעו שומר
באחד לחדש ביום גבון תרועה ומקרא קדש "פ' "אשר רב
יום עה שוכן מעונים" בו תביא במשפט קדמונים ואחרונים גם הוא נחשב
בראש ארבעה ראשי שנים "פ' "אלפת ארבעה פדקים לא יק
עולמך" הן בחדש האביב על תבואת הדומיך "גבעת רת על האילן ובחג
על מימך" פ' "קפת יום עה לכל באי עולם" חולפים כבני מלון
לפעך כולם הוחדש יחד לבם המבין אל כל מעעלם "פ' "א'
טובס יום עה למתיחת שלשה ספרים" ישרים ובידונים ומושעים
גמורים" כולם למנלך עובדים יתד הרים "פ' "מון"

אל מלך

יקד ישן ביום שלש שרפי חש
את שם הא הקדוש הנקדש בתקף
הוא הנקדש במצאות כולם מעשה ידיו" על כל מעעלם
פ' "שמה"

אות וכלי מה הם עדיין עדינות על כל דוראות כי אין מבדל עדיין תמורת כבוד
יחבש ידו מכל חלקה "ענה למחוק או לחבש לא חבש לה רקה"
פס"ג וכן בשמו מתקרב לקרב עת צדתי הלבנה תאכל הרב
אליו מר קדמתי נגד שיעור ערב ואני בקבולתי "זה יחדוש הוא זה
ואלו תמיד עמי פוקה" הלשונות חין לתלש ממדתו מועקה
פס"ד דלותי צמות בוקר וילול לא ושתנה "חוב הבלי שמו

ביקר ואני בוקר התבנה" אך הוא יפעם בשמך ובקושט יתענה בוס שקו
שם תדחש ויהמר בינה "כוס שקוי" שמתן לוש אך על שמך מתקנה
פס"ה העלה לקנות את אבר אברת כנפי ישע"ה ושלח

לחסידי שבר גואל שבי ישע"ה ופליטת ילדי ערב עמי מידת ישע"ה
לבו כמלקוש למפזיר אחת בחלקה "כיו לא לבית תמוש נפש דלכך חשקה"
דלה שבעה לועים קבור

אל מר

לעם שדכחו
באו סלח נח לעונות ולפעמים שמו ואשחטאו" שומע תפלה עדיך
כל בעל יבואו" פס"ו נקמות מהם ה' ס

והופע ממדרומיך כמה פעמים תימר דרדיתך
ועמייך טובות מהם אל רחםך כי הם קדושים
ברמיך" זה שמו קול מבשר שלום לכם אל תיראו

פס"ז שרל עבדיך אל תסתיר את פדיך
מהם" יהיו פניך נדיך כל עונות שלהם כי הם
קדושים ידידיך ומודיך חסידות להם" אל שבבים עדיך
ענה בכל עת יקראו" פס"ח אמרי האשונה

ושמע קול תחנונים חגיגי בינה דברי
שור גדולים" פס"ט שער ים ברכה
יבוא גוי יצדיק שומר אמרונים

גדלים מגין העבדים לא
העבדים לא ימנעו

למה לנעם תשכחיו תעזבו לאורך ימים ליצה אלהים
 ריביו מיד מורדים וקמים ואחיש כע בימיו וקרב
 עקרו מביין הגוים "למקום שהבטחתנו עמים הר זכרון"

והאדא פנ דאשתא

שומע תפלה דיך כל בשח יבואו לא בחסד ולא במעשים
 טובים באנו אליך בדלים וכלשים דתקנו דלתיך שמע ימי
 קולנו נקרא ונחננו ונענו שמע ימי כול תחנונו בשוענו
 אליך בנשאינו ידינו אל דביר קדשיך שמע תפלתנו
 ימי שועתנו אלתה דש כי גדים אכחנו עמך ותושבים בכל
 אבותינו שמע ימי ונחנו ימי יהיה עוזר לנו הא חי יברך אלה
 תפלתנו ואל תתעלם מלכינו מתחנונו פתח
 שערי שמים לתפלתנו ודלתי מרום לתענותנו ב
 בקראינו ונחנו אלה ישוענו במר הרחבה אלמחנו
 ושמע תפלתנו כי שומע אל אבונים ימי זאת אכיר
 לא בזה צה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם
 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
 ובשועו אליו שמייע חננו ימי חננו כי רב עשענו בוך
 חננו ימי כי אליך נקרא כל היום קומה עקרתה לנו
 וטרינו למען חסדיך עקרינו בשם ימי עושה שמים
 וארץ עקרינו מעם ימי עושה שמים וארץ הבה
 לנו עקרת מנר ושוא תשועת אדם ימי מה אדם
 שתדיר בן חנוש ותחשבהו מה אדם ומה כורחו

האחיזה אל
 דמלכנו
 אל

מִהָאָדָם זֶמְלָה גְבוּרָתוֹ מִהָאָדָם זֶמְלָה עֲדִיקוֹ מִהָאָדָם זֶמְלָה יְשׁוּעָתוֹ מִהָאָדָם
 חֲנוּשׁ כִּי יִשְׁכַּח וְכִי יִמְרָק וְלֹאד חֲשָׁה "הַחֲנוּשׁ מִלִּי וְיִמְרָק אִם מִעֵשְׂיָהּ וְיִשְׁכַּח
 גָּבֵר" אִתָּהּ כִּי חֲנוּשׁ רִמָּה וְכִי אָדָם תּוֹלַעַה "וְהוּא לִקְבָרוֹת יוֹבֵל זֶעַל גְּדִישׁ יִשְׁקוֹד"
 אָדָם יִלְוֶה אֲשֶׁה קִטְרִי זִמְלִים וְשִׁבְעֵי דֹגֶג "כִּי רֹחַ עֲבָרָה בּוֹ וְהִיכְנוּ וְלֹא יִכְדּוּ
 עוֹד מִקּוֹמּוֹ" מִהָבָע בְּדָמֵינוּ בְּרִדְתֵּינוּ אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֶךְ עֶמֶר הַיִּגִּיד
 אֲמַתִּיךָ "הַלְמַתִּים תַּעֲשֶׂה פֶלֶא אִם רַעֲמִים זִקּוּמוֹ יוֹדֶיךָ פֶּלֶא" הִי סוֹפֵר
 בְּקֶבֶר חֲסִידֶיךָ אֲמוֹנֶתְךָ בְּחִבּוֹן "הַיּוֹדֶעַ בְּחֶשֶׁךְ מִלִּיךָ וְיִמְרָקְתָּ בְּחִי
 נְשִׂיָּה" כִּי לֹא שֶׁחֹל תִּוְדֶיךָ מִוֶּתֶת יֵה לֵלֶךְ "לֹא יִשְׁכַּחוּ יוֹדֵי בּוֹר אֶל אֲמַתִּיךָ"
 וְהִכְנוּ בְּבֶרֶךְ יֵה מַעֲתָה זֶעַר עוֹלָם הַלְלוּיָהּ "הִי חֵי הוּא יוֹדֶיךָ כִּמְנֵי הַיּוֹם
 אֲבֻלָּבִים יוֹדֵי עַל אֶל אֲמַתִּיךָ" זֶמְלָה עֲמֶיךָ וְיִמְרָק מִדְּעִיתֶיךָ כּוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם
 לְדוֹד זָדוֹר נִסְפֵר תֵּה לְתִיךָ "מִהָבָע לְפִנֵּיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים"
 כִּי בִשְׁמֵי בְּמַעֲשֵׂינִי "מִהָבָע לְפִנֵּיךָ מִלִּיכֵנוּ כִּי נִכְלַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ" מִהָבָע
 נִחְמֵד לְפִנֵּיךָ שְׁחָקֵינוּ מִהָבָע נִחְמֵד נִחְמֵד "לֵיךְ אֵלֵינוּ הֵרֵחַ מִיָּם
 וְהַסְלִיחוֹת כִּי מִרְדּוֹ בּוֹ" וְחֹמֶר

לֵךְ יְמֵי הַעֲדִיקָה

הָעָה

בְּרֹב אֲשֶׁמַּתִּינוּ " לֵיךְ זָבָה " בְּבִטּוֹי שְׁמַתִּינוּ " לֵיךְ זָבָה "

בְּגִבּוֹת עֵינֵינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּדָבוֹר שְׁמַתִּינוּ	לֵיךְ זָבָה
צִהְרֵהוּר לְבִינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּיִעוֹדֵינוּ לְרַעַה	לֵיךְ זָבָה
בְּגִמַּת בְּשָׂרֵינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּחִמּוֹד עֵינֵינוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּשִׁפּוֹת לְבִינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּיָפִי לְשׁוֹחַ עֵינֵינוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּחִשּׁוֹת שְׁמַתִּינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּלִקְיַחַת יְדֵינוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּמִדּוֹת עֵינֵינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּנִיחַת גְּרוֹנוֹנוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּקוֹר עֵינֵינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּעִזּוֹת מִתְחִינוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּפִרְיָהּ עוֹלֵינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּנִדְיָהּ רַעֲנוּ	לֵיךְ זָבָה
בְּקִשּׁוֹת עֲדִינוּ	לֵיךְ זָבָה	בְּרִיחַת רַגְלֵינוּ	לֵיךְ זָבָה

שְׁמֵעַ אֶת הַקוֹל

שְׁהִינִי

בי עונותיכם

זינער

מַמְלִיכִים תִּתְּנוּנָם לַעֲבָדְךָ בְּעַל־רַחֲמֶיךָ הָאֱלֹהִים

ד'חמנא

דַּחִים עֲלֵי בֶקֶל וְעֵבֶר" רַחֲמָנָה

בְּמִלְיוֹנֵי עַבְדֵּי רַחֲמֵי בְּרַכְתְּךָ אֵתֵּי לֵבָנוּ

גלי גבורתך עליו ב' דברים ברחמך ב' ה' ה' עליו מעד

זַמְּמָה בֹּו"י זַבְּמָה לֵן קַמְדָּר בֹּו"י זַכּוֹן אֶשְׁכַּח חֲפִישׁ לֵן בֹּו"י

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל וְיִשְׁלַח אֶת יָדוֹ וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם וְיִפְּסֶה אֶת הַיָּם

חַמְתָּה אֲרֻגְתָּ מִיֵּנָה בִּן" וְלֵן תִּהְיֶה חֵלִי בִן" וְמִחֹל וְשִׁבּוּק לַחֹבֶב

וְלֹא-טָמֵן בּוֹ " ל' כְּהוֹרָא אַחֶר לֵן בּוֹ " ל' סִמִּיךְ וְשִׁעוֹד הוּי לֵן בּוֹ "

עֲרֵכְנָם בָּא" וְ פְּדִיקֵיכֶם בָּא" וְ מִלֹּחֶם תִּשְׁתַּמֵּעַ קָמֶךָ בָּו" וְ

וְקָדְשִׁיךָ לֹא תַחֲקִינִי בֹ"ה רַחֲמֵי חוּבֶיךָ וְחַטָּאתִי לְעוֹמֵק יָמִי בֹ"ה

שְׁמִיעִיהָ לְקָלָן וְקִבְלֶיהָ לְעֻלּוֹתַי בֹּי ר' תַּנְחִיזֵנוּ לְעֻלּוֹתַי חֲדָה

וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי בְּקַל דְּיִתְעַבְרִי ד'
 דִּימְרִי" ד' מִלָּא דְמַלְיָא וְלִמְלָא דְמַלְיָא ד'
 רַחֲמֵינֵי
 מִלָּא דְתִיבּוֹמֵי
 בְּחִינַת יִתְיָרָא

זימלר" 4 מאז במליל זמלא נאצי

100

סלה

וְתִנֵּה לַמִּקְדָּשׁ קֶמֶךָ לְסִימָנוֹ וְתִקְיֵנוּ חֲטָאֵינוּ
מִחֹל וְשִׁבּוֹק לַחֲבִיבֵינוּ וְלַחֲטָאֵינוּ וְנַחֲלֵנוּ
לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חֲטָאֵנוּ מִחֹל לָנוּ מִלִּצְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ סֵלָה
לַעֲוֹנוֹתֵינוּ כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לַעֲם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם
וְעַד הַנֵּה כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסֵלָה וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹדֶהֶיךָ דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גְּבוּרַת
פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפֹּרֵם כִּי עִמָּךְ הַסְלִיחָה לַמַּעַן תִּזְכֹּר חֶסֶד וְרַחוּם יְיָ אֲדָרַךְ חֲסִיד
וְרַב חֶסֶד וְחַמֻּת הַטָּהוֹת כְּעוֹדֵי וְפִשְׁעֵי אֵל תִּקְבֹּר בַּחֲסֶדְךָ קִבֵּר לָנוּ אַתָּה לַמַּעַן טוֹב יְיָ

זכור

זְכוֹר יְיָ מַה
זִמְנָה לְּ" הַבִּיטָה וְרָאָה אֶת בּוֹשְׁתֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת גְּלוּתֵינוּ זִמְנָה לְ
אֶת דַּחְקֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת הַדִּיּוּתֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת הַקֶּשֶׁב וְדוּיֵינוּ
זִמְנָה לְ אֶת קִנְיַתֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת חֲסוּדֵינוּ זִמְנָה לְ
אֶת טַרְדֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת יַקְשֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת כְּבוֹעֵתֵינוּ
זִמְנָה לְ אֶת לַחֲצֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת מַטְאוּבֵינוּ זִמְנָה לְ
וְשִׁמְעֵנוּ בְּחַקֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת עֲבֵינוּ זִמְנָה לְ
זִמְנָה לְ אֶת קֶבֶץ פְּזוּרֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת עֲקֵקֵתֵינוּ זִמְנָה לְ
וְרָאָה קִרְיַתֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת רַחֲשֵינוּ זִמְנָה לְ אֶת שׁוֹמְמוֹתֵינוּ
זִמְנָה לְ הַבִּיטָה וְרָאָה וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וְרַחֵן אֶת תַּפְלֵתֵינוּ

היזנו

חֲרָפָה לְשִׁכְנוֹנוּ לַעֲגֹק וְקָלָם לְקַבֵּצוֹתֵינוּ הָיִינוּ מִשְׁרֵ-
בְּגוּיִם מִגֹּדֶר רָאשׁ בְּלֹא חוּמִים הָיִינוּ שֹׁחִק לְכָל עַמִּים
נִגְזַתָּם כָּל הַיּוֹם הָיִינוּ כִּי תוֹמִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אֵב וּכְאֲמֵנוֹת אֲשֶׁר יֵין
לָהֶם מִפְּרִדָּם הָיִינוּ כְּעֵץ אֲשֶׁר אֵין לָהֶם לוֹעֵה וְכִאֲנוּיָה אֲשֶׁר אֵין לָהּ מְנַהֵר
הָיִינוּ כְּחֹלֶשׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתָּח פִּיו כָּל הַיּוֹם כָּל מַתֵּינוּ
פִּקְדֵינוּ וְבוֹשֶׁת פְּנֵינוּ בַּסֶּתֶר כִּי עֲלִיךָ הוֹדְגָנוּ כָּל הַיּוֹם כַּאֲשֶׁרנוּ כְּעֵץ טַבַּח
כִּי רַבִּיתנוּ בְּמִקּוֹם תִּנֵּם וְתִכַּס עֲלֵינוּ בַּתְלָמוֹת כִּי שָׁחָה לַעֲמִיר נִפְשֵינוּ וְצָרָה
לְאֲדָמָה בְּטֵנוּ לָמָּה פִּנֵּךְ תִּסְתִּיר תִּשְׁכַּח עֲנֵינוּ וְלֹא חֲסִינוּ לָמָּה לִכְעוֹת תִּשְׁכַּח
תִּמְעַצְבֵינוּ לְאֲדָרַךְ יָמִים לָמָּה אֵלִים קִנְיַת לִכְעוֹת יִשְׁעֶךָ חֶסֶךָ בְּעֵץ מִדְּעִיתֶיךָ

למה יי' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מערים בבוה גדול וביד חזקה
 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו ואתה יי' אבינו ואת
 מעולם שמייך אתה הוא ושנותיך לא יתמו אתה יי' לא תכלה רחמיך ממנו
 חסדך וחסדך תמיד יתנו"ו אתה תקום תרחם ינין כי עת לחננה כי בא
 מועד" שובנו אלהי ישענו והפר כעסך עמנו שובה יי' חלמה נפשינו
 הושוענו למען חסדיך שובה יי' עוד מצתי זהבם על הרעה לעמך שובה
 ישראל עד יי' אלהיך כי בשלח בעוניך קחו עמכם דברים ושובו אל יי'
 ואמרו אליו כל תעו עון וקה טוב ונשלמה פרים שפתינו"ו אקדעו לבבכם
 ואל בגדיכם ושובו אל יי' אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד
 וחסד ורחמים על הרעה דרשו יי' בהמצתו קראוהו בהיותו קרוב יעקב
 רשע דרכו ואיש און מנח שבותיו יושב אל יי' וירחמיהו ואל אהינו כי ידנה
 למלוא בחפשה דרלנו ונחקורה ונשובה עד יי' חוסה יי' על עמך ואל
 תתן כחלתך למשול בם גוים לא לנו יי' לא לנו כי לשמך תן כבוד עד
 חסדך על חמתיך

למה

למה יאמרו הגוים איה אלהיך חסיד בן למ יא ה'ג
 איה המוניאם מעצריים ליה איה הקורע להם את הים ליה
 איה המולכים בתהומות כסוק במדבר ליה איה הממטיר להם את המן
 ליה איה המגיש להם את השלל למ יא ה'ג
 איה המעקף להם ענני כבוד ליה איה המכלכלם במדבר ארבעים
 שנה ליה איה המקלצם לפני הר סיני ליה איה
 המנחילינו את התורה ליה איה המושועם בעת צרה ליה
 וזהינו שבשמים כל אשר חפץ עשה

אלינו שבשמים

אל תעמוד לנו במדת הדין אש
 ברייתך גבורתך עלינו אש
 דרוש דמים מיד יתנו אש
 איה דא קרוב לשוענו אש
 גבור לנו ברית אבותינו אש
 חוס ורחם עלינו אש

טהרינו

המלוכה זמנו של בגנים פהין כמין ישי גדול חתה גדול שמך בגמדה מי לא ידעך
מלך הגנים כי לך יחתה כי בכל חכמי הגנים ובכל מלכותם פהין כמין מי לא כמין
כושא עון קעובר על פשע לשאדית נחלתו לא החזיק לעד הפו כי חפץ חסד הוא
ישוב ידחמינו יכבוש עונותינו ותשליך במעולות ים כל הלאהתם תתן חמדת ליעקב
חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם

עשה למען

שמיך כִּשְׁעֵי הַמִּדְבָּר לְמַעַן כִּמְעַן אֲעֲשֶׂה בְּחַיִּי
לְאַחֵר לֹא אֶחָד" אֵל תִּמְאֹקֶינּוּ וְאֵל תִּגְמְלִינוּ בְּהַרְצוֹת אֲוִיבֵינוּ כִּשְׁעֵי הַמִּדְבָּר
גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּהַרְצֵן אֲוִיבֵיהֶם לֹא מִחֲסָתִים וְלֹא גְעֻלָּתִים לְכָל־וְתָם לְהַמְרִצוֹת
כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם" זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כִּשְׁעֵי הַמִּדְבָּר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִית יִשְׂרָאֵל
וְאֶת אֶת בְּרִית יִצְחָק וְאֶת אֶת בְּרִית אַבְרָהָם אֲזָכֹר וְהָאֵל אֲזָכֹר" זְכוֹר לָנוּ
בְּרִית דָּאֲשׁוּנִים אֲשֶׁר אֲמַדְתָּ וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית דָּאֲשׁוּנִים אֲשֶׁר הִוָּעֵתִי אֲוִיתָם
מִבְּרֵית מִיִּצְחָק לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ" כְּבוֹד עֲקֻבְיָנוּ כִּשְׁעֵי
הַמִּדְבָּר זִכְרֵנוּ אֲנִי הָאֵל אֲזָכֹר שְׂיִבֶּה אֲנִי אֲכַבֵּל אֲנִי עֲשֵׂיתִי וְאֲנִי אֲשֶׁל וְאֲנִי אֲכַבֵּל
מִבְּרֵית אֲבֹתֵינוּ כִּשְׁעֵי הַמִּדְבָּר וְזָכַרְתִּי וְזָכַרְתִּי
וְזָכַרְתִּי" טַהוּרִים וְטַהֲרֵתֶם מִכָּל טֹמְאוֹתֵיכֶם וְ
עֲלִיכֶם מִיָּמִים

קָנָה
 לְשִׁמְךָ יְיָ וְלַעֲמֶךָ וְלֹאֲדַמְיֶךָ כְּמֹא שֶׁכָּחַדְתָּ
 עַל־עַמּוֹ
 קָנָה יְיָ לְאֲדַמְיוֹ וְיִחְזְמוּ
 שְׂכָרָתוֹ אִם־יִהְיֶה כְּדַחֵךְ בְּקִנְיַת הַשָּׂמַיִם מִשֶּׁם יִקְבֹּץ
 אֶת־לִצְבוֹנוֹ כְּמֹא שְׂכָרָתוֹ וְכֵן לִצְבוֹרָתוֹ וְאֶת־לִצְבוֹ
 יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִצְבוֹרָתוֹ וְכֵן לִצְבוֹרָתוֹ לְמַעַן חַיִּיךָ
 לְאַהֲבָה אֶת

עולם במדת רחמים צהר בעמו להודיעם גדלו ה' **נזר**
 כבודיך" תפלה שמע תפלות **שומע**
 קשות מעמך ישי **נחלתיך זה ער פעם זמל גלות**
 רחום רחמן חסדו לעבדך רחם עלינו **ברחמיך הרבים**
 חסדו לעבדך רחם עלינו

אב הרחמן "חטאנו לפניך רחם עלינו
עולם במדת רחמים" חלדע
חלדע "היך אמונת" חלדע
חלדע "הדור בלבוש גאו

חל' דע' זרוב חסד זאמ'ת' חל' דע' קוצר הצדיות' חל' דע'
 חל' דע' טוב זמ'יב' לכל' חל' דע' יושב בצד' זרואה' כל'
 חל' דע' פ'נ'ש' ע'נ'ות' זמ'ש'ל'י' חל' דע' חל' דע' ל'נ'ש' ע'ד'ק'ות'
 חל' דע' מ'נ'ח'ל' ג'מ'ול'ח' חל' דע' נ'ד'א' זמ'ג'ב' חל' דע' פ'נ'מ'ך' נ'נ'ל'ים'
 חל' דע' ע'נ'ד'ה' ע'ש'וק'ים' חל' דע' פ'נ'ד'ה' זמ'ע'י'ל' חל' דע' ע'ד'יק'
 חל' דע' חל' דע' ח'ד'וב' ל'כל' ק'וד'א' ז'אמ'ת' חל' דע' ר'ם' ז'נ'ש'א' חל' דע'
 ע'נ'פ'ן' ע'ח'ק'ים' חל' דע' ת'ם' ז'י'ש'ר' חל' דע'

רחמנא

ח'ט'י'נ'ן' ז' א'ס'כ'ל'נ'ן' ז' א'ר'ש'ע'נ'ן' ז' מ'ר'י'ד'נ'ן'
 ח'ט'י'נ'ן' ז' א'ס'כ'ל'נ'ן' ז' א'ר'ש'ע'נ'ן' מ'ר'י'ד'נ'ן' ק'מ'ך' ז' ע'ב'ר'נ'א' ע'ל' מ'י'מ'ר'ך'
 ל'א' ה'ל'י'כ'נ'א' ב'א'ז'ר'ח'ת'ך' ז' ל'א' ע'ב'ד'נ'א' ז'ש'פ'י'ד' ק'מ'ך' ז' ב'ח'י'נ'א'
 י'ת'י'ד'א' א'ת'י'נ'א' ל'מ'ק'ר'י' ק'מ'ך' ז' ח'ט'א' א'נ'ן' מ'ע'ל'ם' ז' ל'ש'י'ע'י' א'נ'ן' מ'ק'ר'ך'
 ז' ל'א' ת'ש'ל'ים' ל'ן' ב'ח'ז'ח'ן' ז' ל'א' ת'ת'פ'ל'ע' כ'ע'ב'ד'ן' מ'נ'ן' ב'א'ז'ר'ח'ת'ך'
 ל'א' ת'י'ת'י' ב'ד'י'נ'א' ב'ה'ד'ן' ז' ע'נ'ב'ד'י' י'ד'ך' א'נ'ן' ז' א'ת'ק'י'נ'ן' מ'נ'ח' ש'ו'כ'א' ל'נ'ח'ו'א'
 ז' א'ת'ק'י'נ'ן' מ'ע'ק'ת'א' ל'ר'ח'ו'א' ז' פ'ר'נ'ק' ח'י' ז'א'ח'י' מ'י'ת'י' ז' ס'ל'י'ק'
 ת'ק'ל'א' מ'נ'ח'ז'ר'ח'ת'ך' ז' ס'ל'י'ק' ה'ר'ה'ו'ר'י' ד'ש'ע'ל'א' מ'ל'י'ב'ן' ז' ס'ל'י'ק' מ'י'נ'ן' ל'י'נ'א'
 ד'א'ב'נ'א' ז' ז'ה'ב'ל'ן' ל'ב'א' ד'ב'ס'ר'א' ז' ג'ע'ר' ב'י'ה' ב'י'ת'א' ב'י'ש'א' מ'י'נ'ן'
 ז' ג'ל'י'א' ק'ר'מ'ך' ד'ה'ו'א' נ'ר'א' ז'א'נ'ן' ב'ס'ר'א' ז' ז'ת'ה'ן' ה'ד'א' י'ש'ת'א' ד'ע'ר'ק'ט'
 ל'ע'מ'ך' י'ש'ר'א' ז' כ'ת'ו'ב'י'נ'ן' ב'ס'פ'ר'א' ד'ח'י' ז' כ'ת'ו'ב'י'נ'ן' ב'ס'פ'ר'א' ד'מ'ל'א'
 ח'י'ת'י'ה' ל'מ'ש'י'ח'א' ב'ר' ד'נ'י' ב'ח'י'ן' ז' ד'ר'ע' ש'ל'מ'א' ד'ב'א' ב'מ'ו'ת'ב'נ'י' י'ש'ר'א'

רחום

ח'ט'ים' ש'מ'ך' מ'נ'ל'א' ד'ח'מ'ים' ש'מ'ך' ז' א'ר'ח'ום' ש'מ'ך' ד'ח'ם' ע'ל'ינו' ז' א'ר'ח'ום'
 ש'מ'ך' ח'ט'י'נ'ן' ז'ע'נ'ינו' ז' ב'א'נו' ב'ק'ד'א' ש'מ'ך' מ'י' ע'ש'ה' ל'מ'ע'ן' ש'מ'ך' ע'ש'ה'
 ל'מ'ע'ן' ק'ד'ו'ש'ת' ש'מ'ך' ז' ע'ל' א'מ'ת'ך' ז' ע'ל' ב'ר'י'ת'ך' ז' ע'ל' ג'א'ו'ת'ך'
 ע'ל' ד'ת'ך' ז' ע'ל' ה'ו'ד'ך' ז' ע'ל' ז'ע'ד'ך' ז' ע'ל' ק'ב'ד'ך' ז' ע'ל' ח'ס'ד'ך' ז' ע'ל'
 מ'נ'ב'ך' ז' ע'ל' י'ש'ר'ך' ז' ע'ל' י'ק'ד'ך' ז' ע'ל' כ'בו'ד'ך' ז' ע'ל' ל'מ'ח'ך' ז' ע'ל' מ'ל'כ'ו'ת'
 ע'ל' ב'ע'ח'ך' ז' ע'ל' ס'ו'ד'ך' ז' ע'ל' ע'ו'ז'ך' ז' ע'ל' ס'ח'ד'ך' ז' ע'ל' מ'ד'ק'ת'ך' ז' ע'ל' ק'ד'ו'ש'ת'
 ע'ל' ד'ח'מ'ך' ז' ע'ל' ש'ב'ח'ך' ז' ע'ל' ת'פ'א'ר'ת'ך' ז' ע'ל' א'ב'ר'ה'ם' ז' ע'ל' מ'ל'כ'ו'ת' ז' ע'ל'

על ירחק יצק ידו" על עקב ותומתו" על לוי וחסידותו" על
יוסף ונדירותו" על משה ותורתו" על אהרן וכהונתו" על שבח
תנאים" על יהושע ושיירותו" על שמואל ונאמנותו" על דוד ושלמותו
על שלמה וחסדו" על אהרן ותפלתו" על אישעזעתיירותו" על דניאל
וביתו" על עקב וזבלותו" על מרדכי וחסדו" על עשרה
למענך לא למעניו" ברגל רחם תשכור" ברגל רחמיך הרבים שכור"
ענינו אבינו" ענינו אלהינו" ענינו מושיעינו" אלהינו

אברהם" ענינו" סחוד ירחק ע" אביד יעקב ע" עשרת
השבטים" ע" משגב האמהות" ע" הע" ע" הממין" ע" המעונם
ע" המכלכל" ע" מגן אברהם" ע" מגן אברהם" ע" מחייה
המתים" ע" המלך הקדוש" ע" מלך על כל הארץ" ע" מקדש
ישעיהו וחסדו" ע" רותה עבודה" ע" הטוב לך להודות
ע" עושה השלום" ע" מעון הברכות" ע" חסדו השלום" ע"

מחלל בתושבות" ענינו" **כשענית** לאברהם
אבינו בהר המוריה" ע" כשענית

על גבי המזבח" ע" כשענית ליעקב בביתא" ע" כשענית ליוסף
בבית האסורים" ע" כשענית למשה ואהרן וכל ישראל" ע"
כשענית ליהושע במחנה" ע" כשענית למנחם במנחה" ע" כשענית
ליושע בגלגל" ע" כשענית לשמואל במנחה" ע" כשענית
לדוד ולשלמה בזבירועלם" ע" כשענית לאהרן בהר הכרמל" ע"
כשענית לאישעזע ביריחו" ע" כשענית ליונה במעי הדגה"
ע" כשענית לדניאל בגוב האריות" ע" כשענית לחנניה מישאל
ועזריה בתוך כבשן האש" ע" כשענית למרדכי ואסתר בשושן
הבירה" ע" כשענית לעקבא בגולה" ענינו

דענו דענו" ענינו" דענו לעשיקי ענינו" דענו לבגדי
ולמטללי ענינו" דענו לחבירה" ענינו" דענו לחבירה
ענינו" דענו לאילתא בעדן מזכריהו" ענינו" דענו לחבירה" ענינו

יְיָ אֱלֹהֵי מֶלֶךְ כָּל עֲלָמִים אֶתְכֶם בְּעֵינֵי מַבְלַע מִלֵּא "הָרִי
לְקַלְמָא הָאֵל בֵּינָא אֲמִינָא מִדְּתַקַּח עֲלֵיהוֹן סְמִיטָה תּוֹבִיא "וּבְשֵׁרָא דְשִׁקְלֵין עֵין
לְשִׁמְיָא חֹסֶדְהֶם עֲלֵיהוֹן כְּאִבָּא עַל בְּנָא "וְהַבֵּן שְׂחִילְתֵּן וְגו' "

מִרְיָן

אֶתְכֶם בְּעֵמֶךְ דִּבְגָּא מִנֵּה יִקְרִיה "וְהַתּוֹסֵף לֵיה
תְּבַדֵּא עַל תְּבָרִיה "אֵת הָאֵל אֵלֵּךְ דִּין נְטָרִיה "מִסְבִּיר
עֲמִמָּא נְטָרִיה "שְׁלִיטָא בִּיה עֲמִמָּא וְהַתְקִיפוּ נִירִיה "וְמִן הִילִיָּה זַחֲשֵׁךְ
נְהוּרִיה "וְהַתְקִיפוּ כְּחָדָא גְבַר בְּחִבְרִיה "וְקִלִּיל דְּשִׁקִּיף סְמִיטָה דִּי תְּבָרִיה "וְהַתְקִיפוּ
אֲרִי בֵּינָא אֲרִי וְתָא שְׂבָקִיה מִרִּיה "וְלִית דְּעֵין לְחִיבָא בְּחִבְרִיה "לֵיה לְחִיבָא
מִנְעִרִיה "וְלֵעֲלָמָא דְּאֵתִי יְהִי טוֹבָא חֲמִידָה "וְהַתְקִיפוּ אֲרִי דְּשִׁרִי עַל שְׂחִילְתֵּן
דְּחִים עַל עֵמֶךְ אֲרִי תְּקִיף מִנְעִרִיה "וְהַתְקִיפוּ נִיר עֲמִמָּא מִנְעִרִיה "וְהַתְקִיפוּ
יִתְהוֹן כְּלָעִיא דְּרֵעִי עֲרִידָה "וְהַתְקִיפוּ לְוִיתָא תְּבַדֵּא בִּידִירִיה לְחִיבָא דְּקִיפָא
דִּי הוּא מִדִּירִיה "אֲמִינָא לְעֵמֶךְ בְּעֵמֶךְ בְּחִבְרִיה "

מִרְיָן

גְּלִיתִי עֲתִידָה אֵלֶיךָ יְיָ
וְהַתְקִיפוּ לְקִדּוּשִׁי אֲשִׁירָה לְוִיךָ קִדְדֵךְ פִּתְרָא חוֹשָׁה לְעֵקֶדְתִּי מִהַר חֲטָאֵתִי אֲהִים
יְיָ "מִעַל שְׁוֹעֵי כָּל הַיּוֹם בְּשׁוֹעֵי "לְפָנֶיךָ מוֹשִׁיעֵי דְרֵעֵי יְיָ "מִהַר עֲנֵה נָא נִשְׁמָע
בְּמַעֲנֶה סְגוּלַת מִי מִנֵּה לֹא תִשְׁכַּח יְיָ "עֲנֵה דְּחֻקִּים מוֹעֲלִים חֻקִּים מוֹעֲלִים
עֲשׂוּקִים לֹא תִשְׁכַּח יְיָ "קוֹמָה לְמִנְחֹתֶיךָ דְּחִים עֲרִידֶיךָ "שְׂבָטִי כְּחֹלְתֶיךָ לֹא תִשְׁכַּח
יְיָ "תִשְׁקוֹד לְהוֹשִׁיעַ סְגוּלָה מוֹשִׁיעַ עֲדָת מוֹלָנָה תְּמָלָא יְיָ "דְּגוּל בְּסִתְרָה יוֹטָב
בְּשִׁפְרָה הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שׁוֹבָה יְיָ "בְּנִיךָ עֲרִידֶיךָ כְּחֹלְתֶיךָ זְכָרֶיךָ עֲקָרָם
מִמִּדְּרֹמָתָא וְהַלְלֵה תִשְׁחַת יְיָ "וְיִוְדוּ נְפִלְאוֹתֶיךָ אֲהִיבִי תְּשׁוּעֶתֶךָ יְיָ
עֲרִידֶיךָ תוֹשִׁיעֵי יְיָ "וְהַבֵּן

מִרְיָן

חֲמִנָּה אִם עוֹנֵנוּ הַגְּדוֹלִים
לְפָנֶיךָ בְּחַבְיוֹנוֹם וְדָלִים
דְּרֵעִים סְלִיחָה וְמַחֲלָה שׁוֹחֲלִים "אִם הִימָרְדוּ בְּבוֹרֵינוּ בְּבַעֲלִים וְחִילָפִינוּ
וְהִיבֵנוּ בְּלֹא מוֹעֲלִים "עֲקָנוּ אֵלֶיךָ מִמִּנְחֹת מוֹשִׁיעֲלִים חוֹבִים לְפָתְרֶיךָ
שׁוֹחֲלִים בְּעוֹלִים "אִם לֹא מִינֵנוּ שְׂעוֹנֵנוּ כְּכַפֵּלִים יִתְקֵנוּ דְּמִיִּם זְחִירֵינוּ
בְּחִילִים "כְּעֵת עֲלִפְתָּה כְּרֵשִׁים שׂוֹחֲלִים לְפָנֶיךָ בְּאֵנוּ תִּחְנוּנוּ מִפִּילִים "

אם מעלנו בקדשי הלולים נעמדנו לאילים "נמנינו בגלולים" סבובנו יגדור
והננו כבבלים "עורגים אליך בעדוג אילים" אם נמקנו שמה כבבלים "נעדרבו
הלכנו אחרי ההבלים" קדחנוך יור בחסות הבלים "רעה משוכותינו והתר כבלים
אם שקר היעדנו בקבי מעעלים "תמימי דלבים יישרי מסלולים" דנונו שונחיו
זאוי צינו פלילים "זחאיו פנים מהרים הבלים" אם יתומים אשר לשער
עולים "ד"יגם הענם מענינו העלים" ביאה כי פר מונא שאללים "דומר עת לדית
היעלים" אם נממחו שמלותינו בדמים מגללים "ידיו שאלכום והדבנו חללים"
חללנו בושים נמתגסלים מתגדים על חטאותינו זמתפללים יהי דתן מלפניך
דומח חולים חסרך לשבעינו וגם עדנו כחלים "ונהללך במקהלים מי כמך יגי
באילים" והבלין

מדרן

גלותנו גליון שובת מנון "דרשות
ענינו הפק מעני ודמה חנוני יושב ינון
קבדינו פאובה חנוני אלהה" פענינו בחבה בממדות מנון "ישועך הקם כרינך הקם"
למענך תהום תרחם מנון" מלא משאלות בורח עלילות סומך במילות סופת
מנון "עונה עלונים פודה לנק שבים מטה לשבים" פאכליל מנון "קדוש נפאך
רחום בשורך שרי נקמך בשוכך למנון" תקבץ סגולים עוזר דלים יופי
הלולים בשערך מנון "והבלין

מדרן

עם קדוש גאולתי יחדש בקבוצ יעקב
וישמרו חמוע לצור יעקב "שמילות ישירו חנון יפאדיו טהור יזמרו מושיע
יעקב" וטעה תחנונות כולל מעונות להסיר יגונות מקהל יעקב "ממרום
ישקיף נעח להקיף סחובים להזקיף נצרי יעקב" ערה נאמנה פארי
בלנה צור חמונה קדוש יעקב "קדמתי שירות רננות ותפארות
שבחות ושמילות לאביר יעקב" תהלות סובבי עליון דובבי יחור
הקשיבי תולעת יעקב

מדרן

על פשעי בהתאדי בחצות הלילה לפתך בעמדי" גשתי לחלו רבך
סופר נודי "דמעתי שומה בנחדיך עלי אפודי" הביטא נדאה עני
ומדודי "נשא לפשעי כי חטאתי נבי" געקתי אלך בכל מאתדי
חלקי אתה ומחסי ומצודי ציוס פחד" סוף נאס שפחך נעח בהתמודי

ועל למדך שועי נשיך סלודי כתר שזחך אפדינ להרבידי להלבישי כשיש
לעודדי מעיל עפליני עטרה הענדני נהי חתה ובהק הודי סעודת קיסים
פנקיני לממגודי עם שבעה ושמורה חבריני להממדי פשעי דחה מחטאי
להנמדי מיקת שיד חדש לשמך בהגדי קמתי לשווע לפכך בעני עלפתח
בשוקי רחמים קדמיני עלני להנמדי שטחתי אלך כמי קמלשתי ידי תודי יעני
אורח חיים בשמחה לחדי סליחה הממדיני להמליטי ולהשרידי הקשיבה לחול
שועי מלבי זאהי ודודי והבלי יונה בודדת מלך

מרן

שובי לביתך ומקום אהלך הרחיבי שוביבת
חייביו ותגבר ישועה כלביא ונחמה יעש לך ממודיך נינו איש שדה זבני ערבי
עוזי לבשי עוז דיחשכך מנהר יום תקבלי אור נד המעדיני היום הוא לא זבוא
שמעך יום שמעך כהן עם נביא יום קבחי כליל הדמיוס לל דיח ניהח בעוד
הניני יום מלבי דודי ימאו למראתך בן חמון בן אביה בן אבי מלכס לפניה
זבדשם גואלך מושיעך עת תקראי אבי אבי והבלי

מרן

מי דקריב לכלמן דקרי ליה אסתכל בעמך דלית מרחים עליה
הא לכל אומה גלישן חמודא הות ליה וגקירתא על גקירתא אסתחיתא עליה
הא אתר בית ניהא בעלמא לית ליה מרתקח נדיה וסג עוליס אונחח חמך
דחביבא קרית ליה ולא יומרון בעלי דבבא פליקא לית ליה והבלי

מרן

חבן חתה א מסתתר ואלה רשים בשמך יגלון ילדי חמים
גבר עבים והמטור חקיקים דתוק בתוכיט אלה מעוקים היה לנו
מעוק ולא נהיה בלזים ונקום נקמתנו משודדים זבוקים קמירותלך נביע
זבמליבך בגזים חשכינו תנהר זניחדך בעלוקים פוסה תטיסנו ותקדנו
פדחים ידאו זיבשו מלעניקים ומרגזים כהנים יקריבו לפנך כבשום קנזים
לזיום ישודרו צדדי עלוקים מהלה יהיה פן לעיני כל בוזים בתומ ינותנו
לועג בהדיגה ודמיהם יהיו מנותקים סחוב יסחבו המונס לגיהנם וממנה
לא יהיו קדים על פי לא חמו וציטלו דברים מאופקים פתאס תר
לבנת אגזים מעק מומי קבל עשית לי גורל בסעודת לויאן חקיקים
קשטיני בחלק טוב עשית לי כהדים רכוני תרעה ברנני היום בגירויים

שבתך שדי משלה כרושים תמיד בכל יום השני לנחם לבבות פתקים תמלא
משאלותינו ותשפיע לנו שבתך והקדיך הנגלים והב לך

מדר

אכן אתה א מסתתר וגלי דין בנהורא את שדי כמ
כמאמר אהן גלי וידוע קמך דחנהנא בזיזין דמן לאמר
הדא ביני שבעין דובין מדגין הפיכין ותבירין בשעבוד בזיזין זהא אבין
עלנא מתלעבין ומדגין קידי ודעונו נכסן וחילן בזיזין חיבולא מקנני
לן בסגיוות דוגין ליקלהון מיקלין ולחכמתהון מדגין מלך מלכא דמשנא
כדזין כיחא אנה לן וניחדך בעלזין סמוכין בחקך עבד חזיזין עבד
גבן מרקתא ונכתירך כגזין פרוש עלן מטליתא דשלמא ופניקין מבשר
זיזין מדיקא תשתול כשותלא דאדגין קשיטא היכלך בקשולא גזגזין דחמלא
פרוק חיי וחיי מית דגניזין שלח משיחך למערכין לא בדמין ולא בזיזין
תותיבין בירושלם ומנה לא כהי דגין והב לך

מדר

א שוכן רומי הדתה באמי גשעה כהרימ קולי זאקרא
יהבה חבי א גדול מלכי הבו גודל כי שם יי אקרא הוא א עקדות זאלין וצדות
זביום מרתי במך לי אקרא נשכנ קוחל והנני לחכ ותמיד אנ מוחל לראות
מה יקרא איך גבוש ממך וחתה חותמך בקרבינו ושכך עלינו קרא לעסקרוש
חדש בשער הקדש זה שותחוו חדש שבת קרוא מאקרא והומא כגדי צדק
לכמה למעבך אחי כי שוכן נקרא פדה בפש עמי הצאים עמי עדיך וכל
מי כמון יקרא חזה קוראים אל על והנס ממעל כנס אמר ויעפר על
פניו ויקרא והב לך

מדר

קתרי כי כדמית בימי בחורי איך בעוונתי ולעו דברי כי
נשאתי הדסת בעורי מעות שדי לא חמתי ומוסר יולדי לא לקחתי
גם למלמדי לא השכלת ולא שמעתי אל קול מורי שוחח שבת
בכלמתי ודין ערבות עם תאיתי ועלי שמתי את תלונתי כי
הוכחתי אדם אחרי הן שמתינו כפשי לדאוו ונתתני בעין כל
לענוה והשכרתני ביני תאוו ועברתי זה יית בעוברי והב לך

מדר

אדרוש בורח רוחי גויי וגו' אה המלך
דרשותי אי תפקד מלולי וטחתי אללי לי מחמת מלך

תעקתי סלח נא חניני ושוב נא טוב ה' עליה נא ייך שפך
כעסך ה' ער למענך קספד הושיעם המלך משפיע יחידים ביות
חסידים סומך ידידים עתדת המלך עונה עתירות מודה מעלות
מנפה נסתרות בחדרי מלך קבץ עמך רבץ אוכלך שבץ הדומך
כסא מלך תקבץ סחופים עננים דחופים יעלו המופים לשורדך מלך
אלוך אתודה שוכן מעוני

מדר

זהב לין בלב כשבר בתמלה ותחנונים גשתי לחלותך ארון החוננים
דברי פי תאמין ותקשוב רבונים העבר תשעים זהר קדונים
זמחול וסלה על חטא ועל שגוונים קבור רחמך זהר דיך הורשונם
חוסה דרחם על נערים וקננים טהר מטומאה ילדי איתנים ישנם
בגיה טוב זמנחות שחננים כנס גדוהים מכל נדפנס לעד אה
תזכר לנו עונות רחשונים מהר יקדמונו רחמך כי אבחנו
דלים ומסכנים נקדמה כנך בתודה זמירות ורננים שוחתנו
תדעה כקרבן קנים עם עני תושיע עומד לי מין אביונים מועד
עזקות וגולה מעמונים נדקת אבות קבור לבב בנים קדוש
הנקדש בנבא עליונים דחה בעני לחוננים זמנונים שמע שושן
משועים עם אלוך מתחננים תחזירם כבאי מועד לאוהלים
זמשכנים תעלה מושיעים יה מושיעינו מיד מענים בנך
בחסה יועץ ומקים סולה תשעים זמכבר עונים חשופ קדוש
קדושך לישועך כי עליך אנו נשענים אל תעזבנו ואל תטשנו
אל תשיבנו דיקנים כי לך ייך העתיד ואלנו בושתי חתנים

מדר

זהב לין נהוריה בגבורות עלמין אתחפאו שמיא קין יקר יה
גבורת עלמא דיליה דבדלי במימריה דברא כוכביא וסדר

דִּי אֵלֹהִים מִתְעַבְבֵּי חַד מִכִּדְרֵיהֶּ הוּא אֵלֵּי אֵלֵּינָּה מִלְכִּיךָ בְּהִדְרֵיהֶּ וְעַד
זִיגְיָךְ מִלְכִּיךָ מִטְרֵיהֶּ אֵלֵּיךָ וְדִבְרֵיךָ יִשְׁמָעוּ לְשָׁמַיָּה כֹּל חַד מִלְכִּיךָ
וְסִי עַל שִׁמְךָ אֲחֵם עַל שְׁמִיךָ לְבִינֵיךָ בְּרָהֶם לְקִדְעִיהֶּ בְּתִרְיָה יִנְסֵן
אֲתַעְקֹד קִלְמֵךְ לְשִׁמְךָ שְׁמִיךָ בְּמִיךָ "כִּי אֵלֵּיךְ בְּרָחֵמְךָ וְפִדְיוֹן
אֲגִידֶה" לֹךְ מִדְרֵיהֶּ בֶּת לִי אֲמִירֵי שְׁמִיךָ "מִסִּי אֲמִירֵי כִּי שְׁמִיךָ
יִתְּ מִשְׁרֵיהֶּ" בְּיֵה דֵּלֵה קָם כֹּתִיה בְּתִרְיָה "כִּפְרֵה לְבָא דִּישְׁרִי בְּקִדְעִיהֶּ
מֵה בְּחֻטְרֵיהֶּ" עֲמֹךְ פִּדְיוֹן בְּדִילֵה מִחֲדֵע בִּירוֹיָה "פִּדְיוֹן יִתְּן בְּרָחֵמְךָ
בְּרִיָּה" יִנְבִּי יֵי בְּהֵן כֹּהֲבֵה עַל בְּרִיָּה "קִדְשֵׁם דִּישְׁרִי דִּחְתִּמְלִי בִּיקְרִיָּה
יִחִי מִיִּתְּיָה אֲתִיב יִנְעֲרֵנוּ גִבֹּר לְחִבְרִיָּה" שְׁלֵמָה נְשִׁמְעֵנוּ בְּיוֹמָה נִבְעֵ
נְשִׁמְעֵנוּ בְּשׁוֹרֵיהֶּ "תִּקַּע בְּשׁוֹמְרֵהֶּ לְמִפְרֵק יִתְּשִׁיחֵהֶּ דְּעִמִּיהֶּ" וְבִי יִרְ
הִיִּקְרִיהֶּ מִעִיקְרֵיהֶּ "וְהֵבֵלֵךְ" **מִדְרָן** יִנְשֵׁב בְּשָׁמַיִם
וְכִבּוּט עַד קִנְיָה מִיָּם "עֲנִינוּ אֲדָרְךָ" אֲפִים וְתֵן בְּלִבֵּינוּ יִרְחֵת
שְׁמִיךָ "קִבְּנוּ וְנִדְרֵיהֶּ נִקְיִים" וְכִתְּבִינוּ בְּסִפְרֵי הַחַיִּים "יִשְׁבֵּב בְּשָׁמַיִם מִעֲלֵה
מִבִּיטָה בְּעוֹמְקֵי תְּכֵלֵה" עֲנִינוּ כֹּדֵה עֲלִילֵה "וְתֵן בְּלִבֵּינוּ חֲכָמָה מִעוֹלָה
קִבְּנוּ שׁוֹמְעֵת תְּמִילָה" וְכִתְּבִינוּ בְּסִפְרֵי מַחֲיִלָּה "יִנְשֵׁב בְּעֲרֵבּוֹת" וְכִבּוּט
בְּסִפְרֵי לִדּוֹת "עֲנִינוּ אֵלֵּי הַדְּרוֹחֹת וְתֵן בְּלִבֵּינוּ חֲכָמָה וְכִמְנוֹת קִבְּנוּ בְּזָכוֹת אֲבוֹת
וְכִתְּבִינוּ בְּסִפְרֵי קִבְּנוֹת" וְהֵבֵלֵךְ **מִדְרָן** שְׁמִיךָ נִמְעִינְכֶם אֵלֵּי
אֵלֵּיכֶם וְקִרְאוּ אֲבִיכֶם רֹכֵב שְׁמִיךָ עוֹלוּ
וְדִישׁוּ אֶת אֲבוֹרְכֶם רֹכֵב שְׁמִיךָ דִּי יֵין אֲמִנוֹת כְּמֵר עֲנוֹת וְהַשְׁלֵךְ הַקְּדוֹנוֹת
רֹכֵב שְׁמִיךָ "יִנְלוּ הַסְּדִיךְ יִלְדֵי יִדִּיךְ וְכִי עֲבָדִיךְ רֹכֵב שְׁמִיךָ הַקָּם
מִפְּלִתָם וְקִנְיָה אֶת אֲבוֹתָם וְנִהַר שׁוֹמְרֵתָם רֹכֵב שְׁמִיךָ "בְּעֵר גְּלוּלִים
וְהִסֵּר הַעֲלָלִים מֵחֵם וְיִשְׁמְעֵנִים" רֹכֵב שְׁמִיךָ "נִחְקֵנוּ מִפֶּדֶךְ כִּי יִרְט
הַדִּיר "וְקִרְאֵנוּ בְּעוֹרֶךְ" רֹכֵב שְׁמִיךָ "מִלְכּוֹת הַרְשָׁעָה מִגְּדִלֵת רָעָה וְלֹךְ
הִשְׁוֹעָה" רֹכֵב שְׁמִיךָ "כִּדֵּר תַּחֲכִּיתִי לִפְנֵי אֵלֵּינוּ" וְכִלֵּה שְׁמִיךָ
רֹכֵב שְׁמִיךָ "עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ" בְּקִרְאֵנוּ אֲלֵיךְ "מִנֵּה אֵל עֲבָדִיךְ רֹכֵב
שְׁמִיךָ" וְדִין כֹּל קִדְוֹן וְכֹל פִּשְׁעֵי אֲמִדִּין "שְׁמַע לָנוּ אֲדִין" רֹכֵב שְׁמִיךָ
דִּישׁוּ כֹל יִשְׁרָאֵל כִּי יֵי הֵא "וְהוּא לָכֶם גֹּאֲלֵה" רֹכֵב שְׁמִיךָ "וְהֵבֵלֵךְ"

מדרין

אשר ענין אל רם ונשא אשר ורם לי שבת
אל ונשאני בעד כחול ונבוסה ונבוסה ונבוסה
המה דרוסה אל ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
לי משא חנה אלך כדורחך ונבוסה ונבוסה ונבוסה
זה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
בכל עת ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
כי חותה קראת בלה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
ואיומה בדגלה בכל עת ונבוסה ונבוסה ונבוסה
תשובתי ואל אלהי קלסך ונבוסה ונבוסה ונבוסה
כל בעלם ממך לא יתבסס ונבוסה ונבוסה ונבוסה
עשה למען שמך המעולה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
נתבסס ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
בפסא אל ישוב דך בכלם מלסבך ונבוסה ונבוסה
יום יעבדתי לך ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה

מדרין

שובה יע חלתי בפשי יום ערבותי שיר למרתי ונבוסה
לקראתי למרתי הטי הקדך לי שמע אמרתי ממך בעדי מלכי וקדושי
יום את עני כלך בלחתי יום דומם כלך ונבוסה ונבוסה ונבוסה
חלתי העבר עוני מחה את פשעי חלתי לא אשר בפלחתי איחל
במאור ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה

מדרין

מסתרתא ידע הרהור לבא ומחשבת בוליתא
צאר טיבו ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
לעמך קימא דא בלתי ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
דטישתא דמן כיונה שריהתא דא תנסיכו בדהא ממג שוב בלהא
דא ומעוהא ביממא ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
פרישתא ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה
יהיב לבד נשחיי ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה ונבוסה

באשר עתה עקרתה הוא קרי קמך בחלשות דעתה כעניא ממכניא

כחיה מן חיותה זהב לן **מרן** ילי דסגורין דחמוהי

על כל ביותה מתרעה ברעמי ומתעל **מרן** יגלותא עין בפעטך דאון

בארמלותה הוא לבה דין ביטבחה ובלעדיה **מרן** מדת קקעלה עקתה וגן יד תא

ואתרחה מנה יום בחסותה ארחיק מאליה **מרן** בודרתה ולית לה חילא ולא

גברותה **מרן** והב לן **מרן** מאי ומאי במית ומרד

ומסוק מן שאול להי עלמא **מרן** ברא כי חטי אבוהי לקויה חבוח

דחיים ומסי לכיביה עבדא דמרד זנפיל בקולר למריה תחיב ותבד

קולריה **מרן** בלך בוכרך אכן וחטיבן קמך **מרן** הא דואי נפשו בגדן ומרדן הא

עבדך אכן ומרדך קמך **מרן** הא ציטתא נשביא ונא במלך וותא בצעו מיכך

במלכו מיכך דרחמך כפישין אסי לכיבן דא תקמ עלן עד דלא ברה יי

גמירא בשביא **מרן** והב לן **מרן** שלמא למן שחרא

דישרא כל דמבשר מדיש טוריא לכון **מרן** אמרין עממא נפדח

נכון כמלחן עבדיא **מרן** מלכבון יתגלי עליכון ידבר יתבון בניה כעניא

מוכריא **מרן** הא כל אומיא ושלטוניה יושעין מן קדמיכון בסוף יומיא בנבדות

הא עלמין תשלטון על עממין ותדושון מורי כל עממא נכסין סגיאין

נשבין מאדע לוכראין **מרן** ותתובון בשלם לקדון כריביא מיתבתי תבוי

יכרמין תתבון **מרן** ונא תקגדו עוד לשעות עממא **מרן** שדי דליה ארעא יתגב

ידעוה נכסת קודשיוכון וקורבניה **מרן** הוא יקביל תלותכון ויסי יתבון וימרוח

מרן

אשר ענין אל דם ונשא אשר הוא לי משעב
אל תגנבני לעד תגורל ומוסה ביני האריות
המה דרוסה אל תתניני לחרפה ועלי הוסה אם תביס לעוב
לי משא אנה אלך מרוחך גאנה חנוסה אם אסן שומים שם
זה ואיננה שחול הנך אל תעשה תעשה למה לקלן היתה עמוסה
בכל עת וקמן מעונה ומנוסה תן בוקציה לבג קשומיה למשורה
כי אותה קראת כלה וחרוטה למה מעירות רגלים שמחה נשואה
ואינמה בדגלה בכל עת עמוסה בשובי עדיך דרכי אחפיעה רעה
תשובתי ואל אהי קלסה ואם הקשיתי עוד פרוחי גסה חמול עלינו
כל בעלם ממך לא יתכסה ועשה ברחמיך הרבים ואל אהי למשורה
עשה למען שמך המעולה נה מנוסה ולמען אב בעשרה נס יונות
נתכסה ולמען יחיד נעמד על המזבח כשה ולמען תם דיוקנ
בפסא אל ישוב דך נכלם מלסניך אומר ועושה והב לך

מרן

שובה יי חלטה בפשי יום ערכותי שיר למרתי ונור
לקראתי למרתי הט הקבד לי שמע אמרותי ממן בעדי מלכי קדוש
יום את ענין לך נלאתי יום דומם לך נענב באתי לפחה בפשי כי
חלאתי העבר עונ מחה את פשעי חמלתך א אשר נפלאה איהל
במנור ובמריתא באמור רבים איך ישועתה חלקי יי אמרה בפשי
את הוא אהא דגבן קדמך עמיקתא דלא מיטמין

מרן

מסתרתא ידע הרהור לבא ומחשבת כוליתא
צטר טיבו קשביק לענייתא מרתיק רגז ומסג למעבד טבותא ארת
לעמך קימא דאבהתא ושיגיב יתהן מכל עקתא דהיא ביני עממא
דטישתא דמן כיונה שריהתא דאתנסיכו בבהא מנג שובכרה
דא ומעוהא ביממא וכלי לואתא שמע קלהון ברחמתך עביד
פרישתא ופניש יתהן מכל קויתא יי דבידיה אמן לכל מחרתא
יהיב לבד נטחיי ונשמחתא גמיל חסדא ודין ונרקתא חס לעמך

באגדתיה עקתא הא קרי קמך בחלשות דעתא כעניא מסכינא
כחיה מן חיותא זהבלין
על כל בדיחא מתרעה ברחמי ומקביל
מרתא עין בפנשתך דהוה

מרת

בארמלתא הא לבה דיו ביממא ובלי לוחתא מדתקת עלה עקתא ונקי יתא
ואתרחק מנה יום נחמתא ודחק מלגה בדיו באתרתא ולית לה חילא וכלא
בירותא זהבלין
מחי ומסי ממית ומרדיו
ומסיק מן שאול לחי עלמא

מרת

דחייס ומסי לביניה עבדא דמרדיו ונפיל בקולר למריה תחיבות בר
קולריה ברך בוכרך אמן והטיבן קמך הא דואי נפשו בגדין ומרדיו הא
עבדך אמן ומרדיו קמך הא בישתא ושוביא ונא במלכא ונתא בבעו מיכך
גמירא בשביא זהבלין
שלא לא למן שאולא

מרת

דישרא קל דמבשר מריש טוריא לכון
יכון במלחן עבדיא מלכבון יתגלי עליכון ידבר יתבון בניה כעניא
מוכריא הא כל אומיא ושלטוניה יקועין מן קדמיכון בסוף יומיא בגבורות
אז עלמין תשלטון על עממין ותדושון מורי כל עממא נכסין סגיאין
נשבין מחדע לוכדאין ותתובון בשלם לקדיו כריביא מיתבתי תבון
כרמין תבון וכה תסגדיו יגוד לעשות עממא שדי דליה ארעא יתב
דיעוה נכסת קודשיכון וקורבניה הוא יקביל תלותכון ויסי יתבון וימרוק
יתבון לעלם יבמא זהבלין
תורתא דמרביא

מרת

בעולאי וברגבי בשעבי שמעא מדה
אישלמה ביד בקלא אכללא כל יומי ולילי בטלע דדי בה תורתא
מחות טינא עניא זכין אמרה במטותא מדי אקיל מלאול עני לה מדה
זכין קא אמר לה מא אעביד לך רישא דקניני חוצר ברמולך דיכד
תקנו עליך קינא קנועד דמאטי קמך זהבלין

מרת

מרת דבשמא מל על כל מרי אהא מה ימנ
על גבדי את הוא נטל מלך ישרא נחמדי יעובד

גלגליא

רחמי קדמך כל כח דקרי לא תשב קינן מרן בחיי מרן
אנן כמבא דפחרי יחם היוון חובן תקיפי ויקוילי דחם עלן ולא כד
עממיא מסירי ומחוללן על חוב דגלגלי ועל דהאורי זאעדא מינן ליבא
דחבטא והבלין ליבא דבסרי

מרן

דמעות כמיעין ואדעק מקיין אשר
ותחבון אביאה ואליא אקראה יחלן מתבבל יחידתי שובי וינחך הקריב
ותאזה החריבי ביהכל הבלי גורי מיוס דין יום יותק סדון בןאור ורידון
שום יהיה אבלי דדשי סוד מופלא יהי לך במעלה עד עולם סלה כמו מנין
בבבל בנורתיך שמחה וששון ורוחה וקרבן וחדוה ברעון יתקבל
דאי שמחה דבה בעבדך מאהבה תקבלי טובה עמונה לך חבל הלמן חלק
טוב בעולם כולן טוב הודו לישבי טוב שאין פריך בבבל לעולם תמליח וליא
עוד תליחי ותעמדי דוחי הכקדא יובל פריך מפי שון שותה מיקישון ברוחאן
דאשין מעשר מטבלי ויריח דייחך כבישם הנליחך ולעולם שבחך
נשמע עד בבבל נשמח כולנו ביום יתלכנו מיד אויבינו ונשליך הכסא
יש אהא דכל דמיטמר קדמוהי גלי עיינ

מרן

בבבל אתר מטלטל וגלי בסג שקתא כלי זבוע
דבבא בשביא יתיה מכלי והוא במרר קדמך ינוח וצבי ואלי מדעקת
ליה כד מאיך חילי יי אהיס דמתרמי צמי ובעלו וותרני לעבדך
דקדמך מעלי ושמע קליה בתהנונא ונלו ובעקתא ובעביא
גמיר לא יכלי אתה הוא אהא דער

מרן

בדום דקיעיא חקתכל בעמך דקרייתא להון בכייה
דהון חיידי ביני עממיא אתבדרו בבבל אתר מסג חובייה שמע
קליה בר חמיתך אה כל עלמייא ולא תתקרי אחסנתך אחסנת עממיא

מרן

נתתח לעלותן תדעי שמיא והבלי
דאתקרי חסיי יחיש נסין יפרוק לעמוסין
פשו דאתקרי בתרין גבחי ביקורתין יפרוק לעמיה ישראל מידבני
ממנא דאתקרי יתהי ככרועים שבעה יפרוק לעדת מרועה כ
חיי ונשמתא

גלגליא
גלגליא
גלגליא

מלכות הרעה והבל
מרתק עליון סגיות חובות
זרחם עליון בלחם על בניה

מרתק
אדאלי

קמים גדודים אין מספר
קדישים נעידים לא כלם קיעתם נהד דינור חשמים דוממים
טהורים ונקיים יחד מאשמים במלכותם יחד לטוב ורע
דוממים נבדלים מאוממים סליחה דדשונא בעד עם נכלמים פנרו
ואקניו נדקת בא בימים קרבת הנעקד דנת איש תמים שועת יניר
שבה תורה מאדומים שנת מחתת רען אם הקטר סמים בומר המיתא
נא לנבחר מעמים הלנין נא למע בעל הדחמים
מכניסי רחמים הכניסו רחמים למע בעל הדחמים
משמיע תפלה השמיעו תפלתנו למע שומע התפלה מעלה דמעה
העלו דמעתינו למע מתריה בדמעות השתדלו להדב ותחנה ובקשה
למע מלך דם ונשא הזכירו לפני השמיעו לפני תורה ומעשים טובים
שלשוב עמר יזכור אהבתם ויחיה חותם טרם תחבר שאריות יעמן
אמרו לפני מה צנע צבדון יזכור בדיתו וישוב מחרון אפו לעמו
ונחלתו אבינו מלכנו חנינו ונענו ביאן בנו קעשים עשה עמנו נדקה
למען שמך יקולו ואנחנו לא בדע תם יקול
עשה למען שמך הגדל הגבור והנורא שיתגדל ויתקדש שמך
בנוכלם יקול יתגדל ואמר אמין יקול
ישירי וישבוק לכולכון ישראל מכל חוביכון ומכל חמאיכון
דיבכל אתר ואתר ודי באחדא הדין מורשא בדיך הוא ישבוק לחוביכון
ויסלח לחטאיכון ותכתבון כולכון ואנא עמכון בספר החיים ובספר
הזכרון ובספר מחילה וסליחה ופירה למען חנינו שבשמים קיים
ואמרו אמין ישירי וישבוק לכולכון ישראל מכל חוביכון ומכל

ויסלח
לחטאיכון
ואמרו
אמין

חטא יחון די באחרא דין ודי בכל אחר ואחר קודשא בריך הוא ישוב
 לחוביהו ויסלח להטא יחון ויכתבון כול חון ואנא עמיהו במסר החיים
 ובמסר העברון וגו' ואמרו חמון ישימי ויעבוכ
 לכל קהלא קדישא דין מרבהון ועד עיריהו קודשא בריך הוא
 ישוב לחוביהו ויסלח להטא יחון ויכתבון כול חון ואנא עמיהו במסר
 החיים ובמסר העברון ובמסר מחילה ומליחה וכפירה למנא חביו שבעמיהו
 קיים עושה שלום במרומין וגו'

זה דא יקח לאברהם בן עזרא זעל

פי כיום עבודת יום הכיפורים ימאב דין בעד דין תלוי
 מוסר והוא מחנם אבנא מקתמי לאחור אהלכה סוף והוה דא
 אזכירה סדר עבודה אהכירה תהלות
 יי' בקול רנה ותורה גדולים מעשה יי'
 דתו השמלתנו דרשתי ארץ יי' ה' דת השמורה לפנים הגדתי היום ליי'
 גחלת ואירא עמוד דחמך יי' חסדיך יבואונו מהרה חן ורחמים יתן יי'
 כח השכל תן בלבי שכלי חסדך ברחמי ידעתי כי גדולי יי' כח השכל
 לב טהור חרש בקרבי מאתך מהללי בעלמות ומען שכלי נדחה אתה יי'
 מאתך מהללי עניים ומעני שכלי נדחה אתה יי'
 כח השכל תן בלבי פתחתי שערי תהלה מרחקך בשדתי תהלה
 מאתך מהללי קדא חתך בשיר הגונו דבנסהם עונ' דחמך דבוס יי'
 בעלמות ומען שכלי נדחה אתה יי' תח' נשני ותהללך תתענג עלי
 מאתך מהללי שמה יי' עת הגדלך שמה תמלתי יי'
 דבקים בעושים שלם לבי פניתי פי אלש נדיק אתה יי'
 מאתך מהללי קרוב אתה יי' שמה יי' עת הגדלך שמה תמלתי יי'
 מאתך מהללי קרוב אתה יי' שמה יי' עת הגדלך שמה תמלתי יי'

סדר עבודה

מה נדחה סוד נעלים
זאמת יי לעולם

המוני ליבב הבינו
זה דחו זה מלינו

אקדויע נמה בחכמת וישנו מחילו גבר
אך בריחה בדבר קמה מלי יתח הדבר
אמונתו לעד היא הוא אהינו מחוללינו
אמר יהי אור ויהי ימי יאר לנו
בין עליונים ושתלים
הבדיל בדקיע נשא

בפוחו יבשה השולים קשע שמים עשה
בארץ שות מתכונת להוית
דשא ועין רפוב
במחשני ירדן מאוהנת כי יי יתן הטוב
ברא בגבוהים סדרים והויתא במקור מחניהם
בהם המשיח האורים יי עשה
גם שניהם
גדר ממזים שלן ועור פכתוב בדת סיע

עושה כולם מפי
יהללוהו גודיו ונאום
כי ליני עין אדם
ונמלחות שמעו אע"פ
ביום הכיח יי

גם בזה מות מאריך
גדולתו לאין קץ עמדה
גולם על עולם נשמה
גלה ליסוד מערכתו
גמר במקור ששה מלאכתו

אנולדים עמך יי
יי אהינו יי אהינו
לאקדוה בשם עור גם בהמה
כי יי יתן חכמה
זה פירוש שניה במעורר
מחנת יי היתה קדוה
אחד מנע לאכל
לא יאבה יי סלוח לא
ועינו מערלומו חקר
כי דבר יי בקדוה
וגדוה מקטן עמך

דוק ומותק שמהו בחילם
דברים בלי עמה כולם
דעת בלוחה שרת אדם
דרכם ידע והבין קודם
דמה א בעקד לשעשעו
דבק במותאמת מעלעו
השכינם הגן רק עמך
המיתם ערום דע יועץ
האיש המאכל השליו
הדגשון קול גידעו
העמיתו שנים קנידים

חב"א מזמרי כוהנים

ויש לא ריב

וזבדו היצויר עדין שעה א אלמדי" **וזח הדגו ודמיו מעין אותם עבר יי**
אכחע ממחז תיוה יהיר שרי ירוח לב העב **ושבעתים חקס יום יי למבול יעב**
יד עת בני אדם רמה **אז לזי תמים ברו**
זלחמטורי על המדמה **סתח יי את המיר**
מך ממלכ בתבה עשוייה **מכונות רבות גב על גב**
קדע לבא למן החיה **זבוח ביני יעו**
קתורים לבנות עיר חפצו לבינות בחומר הדביקום **שה עם לה התיענו וערת**
שחיה חקום **קעס א צלל טאנס**
קקופי לניב שח גאונם **קופע כל איש לפי חור**
קקופים שמעו קול אומר **קקבה יי עב חור**
קנס יהי א גומר **בני כי עמ לא בוכו**
ממלכ עזק שם יי

זמורו בשושן פרח מבית אביהם חרס יתה ממסלח לוחשי רב יחנו
חכמו בן אדועסורו כי טובו מעללי
הנה עדי ימי יג

קחנה דבדל גלי אהל ל"ק"

טַהוֹר קַח אֵילֵי־תַחֲתֵי בִגְדְךָ וְהַעֲלֵהוּ לִפְנֵי

מוצתך לא נשכחת

הַמָּקוֹם יֵשֵׁי זֶהָ —

חַשְׁמַל
פְּאֻזָּה וְיִמְצִיקָה עֲשֵׂה" וְקִבְּלוּ הַיּוֹם לְעֵתָא מֵהָא" וְ

מורה גלות עדן נשח

בְּרֹאשׁוֹ הָיָה חֶמֶד

יֵלֵךְ לַעֲבֹד בְּהֶמְכְרוֹ" רָעָה רַבָּה עֲנִמְתָּהוּ"

וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל

קִידָא יֵלֵךְ וְיִדְעַב עֵצוֹ

ס' קברים" **פֹּחַ מוֹמְתִים הַגִּיד לַעֲמֹ" וְתַחֵל לִנְיָח לַפַּעַמָּה"**

ב' פקד יי' את עמו

בְּחֶשֶׁד בָּהּ וּבִישָׁר הַמּוֹפִיז

כְּבוֹדוֹ יֵל תִּנֵּן עֲנֵה "שְׁלַח מִסֵּדֶךְ שְׂבוּיָה"

אֵלֵינוּ שָׁמַיָּה

כִּמָּה הֶאֱכֵלְתָּה לַעֲמָה

בְּבִיר לִיטֵב הִתְחַמֵּר לְיוֹמֶךָ לַעֲבוֹת אֱמִינִי

לֹא יִדְעוּ אֵת יְיָ

בַּחֶשֶׁ בְּאֵהִים דַּחֲמֵךְ

"ור' לעתיו כמיל השתגע' בידעה ונחלו דעים"

יְהִי חַת פִּדְעָה בְּגַעִי

לפני עזרא דינמר

לפניו עזבו דינאם
 ואלה חלה בנן כלורו "וצין פמא לטחור הבדיל לים חודך צר וצי ערו" פי ער
 לזן עורח ע

יְיָ הָאֱלֹהִים לְיִצְחָק

הַמֶּלֶךְ אֵלֹהֵינוּ מֵעַתָּה לְעוֹלָם וָעוֹלָם אָמֵן

כַּמְמֵי עֲבָתִים "נִסְעָה עִיר"

החום כי דיין פשטה זאת מקעים

בְּאֵן לִפְנֵי "חֲפִין שְׂמַעוּ מִשְׁמָעִים" פְּנִים בְּפָנִים לִפְנֵי

מִמֶּנּוּ שֶׁשָׁם עָשָׂו לַעֲשֹׂם לְשׁוֹן בְּתוֹכָם תְּהִלָּתוֹ
מִשְׁרָתוֹ שׁוּבָא עֲלֵי שֶׁ"לִּי הוּא בְּחִלָּתוֹ"

מִהַשְׁלֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת "נִבְחַר אַחֲרֵי זֶה בְּדִי לֵאמֹר"
מִקְרִיב עֲלֵיתָ הָדָם מִבְּחֹת" הִלָּל לִי חֲסִיד לֵאמֹר

נִכּוֹן לִלְבוֹשׁ שְׂמֹנֶה תַמְזִימִים מִבְּמֶד בְּיוֹם תְּעֲנִית עֲנִי
נִמְרָשׁ מִשְׁבַּעַת יָמִים לִפְנֵי בֹא יוֹם לִי

נִגְזַר בְּתוֹרַת אֱלֹהֵינוּ "יִשְׁלַח דָּם בְּדָת קִרְבָּנוֹ"
נִדְרֵי עֵת יִקְטֹרֶת קִטְלֵת תַּמִּיד לִפְנֵי יְיָ

נִבְנוּנִים מִרִּים מִזֵּה לִים לְבַשְׂשִׁים בָּם יִדְגָּלוּהוּ עֲקָנִי
נִשְׁמָן רוּחַ לִבִּי יִשְׁמָן כִּי מִלֵּאכָה הִיא לִי

נִסְגַּר כְּהוֹנֶה יִשְׁלַבֵּנוּהוּ "וְעַד יוֹם כְּפֹר לֹא כֹל"
נִשְׁעָרָה רֵבָה יִמְכְּרוּהוּ וְדִעַי לִי לֹא יִחַסְדּוּ כָל

נִבְבָּלוּהוּ מִדָּחִי לֹא יִהְיֶה "בְּחֶזֶק עֲרִידָה יִכּוֹנֶנּוּ"
נִסְדָּרִים סִתְרֵי פִלִּיָּה "יִוָּד לִי חֲסִידוֹ"

נִסְוֹד עֲמֵן הַשְׁחִיטָה יִנְעֵם "יִפְדֶּשׁוּ לִקְדָּשׁ עֲשִׂיָּהוּ"
נִסְדִּין בִּיחַ בִּיחַ וְזִין הָעָם כִּי לִי מִחֲסִידוֹ

נִסְתַּח קִדְשׁוֹ יִדִּין וְדָלִין "עֲשֵׂה דָדִי קִטְלֵת לִפְנֵי"
נִסְתַּח וְנִסְתַּח וְזֶה מִעֲלָלִין "יִשְׁמָנוּ לִי כִּי"

נִסְתַּח בְּגָדִי עָהָב עֲלִין "חֲנֻכָּה בִּמְדָה בְּמִנִּי"
נִסְתַּח יִקְדֶּשׁ יִדִּין וְדָלִין טִי קִדְשׁ הַיּוֹם לִי

נִסְתַּח תַּמִּיד אַחֲרֵי קִדְשׁוֹ "מִיִּדִק אַחֲרֵי מִסְכָּה"
נִסְתַּח שְׁחִיטָה בְּחִמְנוֹ הוּא אֲשֶׁר בְּרָגִי

נִסְתַּח תַּמִּיד יִשְׁלִים "יִשְׁלַח דָּם וְיִקְדֶּשׁ אֶת הַיְּבִרִים"
נִסְתַּח קִטְלֵת וְנִדְרֵי כְּלֹלִים מִקְרִיב לִי יִשְׁלִים

נִסְתַּח מִדָּחִי לִבִּי לִפְנֵי עֲשִׂיָּהוּ
נִסְתַּח מִדָּחִי לִבִּי לִפְנֵי עֲשִׂיָּהוּ

נִסְתַּח מִדָּחִי לִבִּי לִפְנֵי עֲשִׂיָּהוּ
נִסְתַּח מִדָּחִי לִבִּי לִפְנֵי עֲשִׂיָּהוּ

פָּתַח בְּגָדֵי קָהָב לַכַּסּוֹת" עֲדוֹת יְיָ בְּהַמְנֶה

מִדְּבַר מִקְדָּה לְאוֹלָם" סוֹמֵךְ יָדָיו עָלָיו בְּשִׁמְחוֹ

פָּתַח סִיּוֹ בְּשֵׁם אֵל עֲוֹלָם" כִּי יְיָ סוֹמֵךְ יָדָיו

וְסוֹמֵךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְנַדֶּה וּכְךָ הוּא אֹמֵר אֲנִי הֵשֵׁם

הַמַּלְאֲכִי וְעֲוִיּוֹתִי וְשִׁמְעֵתִי לִמְעַךְ אֶנִּי וּבֵיתִי" אֲנִי הֵשֵׁם כִּסֵּי נֹחַ לַחַטָּאִים

וְלַעֲוֹנוֹת וְלַמַּשְׁעִים שֶׁהִטְאֵתִי וְשִׁמְעֵתִי לִמְעַךְ אֶנִּי וּבֵיתִי כִּסֵּי נֹחַ

בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ כִּי בְיוֹם הַלֵּל יִכְפֹּר עַלְיֵכֶם לִפְנֵי אֱתָנָם מִכָּל

הַטְּאֵתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרֻ" זֶה הַכֹּהֲנִים וְהָעַם הָעוֹמְדִים בְּעֶקְלָה

בְּזִמְנֵן שֶׁשׁוֹמְעִים אֶת הֵשֵׁם הַמְּפֹרֶשׁ הַיּוֹמֵה מִפִּי כֹהֵן גָּדוֹל בֶּקֶד וְשֶׁה

וּבִטְהָרָה כּוֹרְעִים וְמוֹשְׁתַּחֲוִים וְמוֹמְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְלִמְעַכֵּי וְהוֹמְדִין בְּלִין

שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם עֶד" וְהוּא מִתְכַּוֵּן לְגִמּוּר אֶת הֵשֵׁם לְנֶגֶד

הַמְּבָרְכִים וְאֶחָד כָּךְ אֹמֵר לָהֶם הִכֵּן תִּטְהָרֻ" וְהֵן אֹמְדִין לוֹ יְהִי רַעְיוֹן

שֶׁיִּתְקַבֵּל קִדְּבָנְךָ בְּרַעְיוֹן" וְאֵתָהּ בְּטוֹבֵךְ תַּעֲוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסִלַּח לֵאלֹהֵי חַסְדֶּיךָ

תִּכְהֵא לִפְנֵי הַעֲשָׂרָה לְגִלּוֹת הַסִּתּוּם וְקִשְׁטוֹ

מִלֵּאֵי בָּוֶד קִלְפִּינִקְרָא" וְיִמְיָ כָּל מַשְׁפָּחוֹ

מִקִּיד אֲבִי מִשְׁפָּחוֹ לֵאמֹת" וְלִי מִינוֹסָגֵן קְרוֹאִין

מִלֵּאֵי שֵׁם וְעֵשֶׂה לְדֹאוֹת" סוֹךְ יְיָ כִּי־יֵהֱיוּ

עֲנִיִּם כְּבֹדָא מִמֶּנָּה" כִּי הוּא מִנֵּת חֶלֶק וְחִבְלוֹ

מִדִּיק טָרַח בְּקִלְפִי" יוֹדַע יְיָ אֶת־אֱשֶׁר־לוֹ

מִדִּיק יִרְחַק לְמַחֲמִין וְבַעֲלוֹת בִּימִין שֵׁם בַּעֲמָה

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" יִמִּין יְיָ דּוֹמָמָה

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין" מִנְעַם הַגְּבִיָּה יִמִּין

קדמו כנגד בית שלוחו
בָּקָה לֹא בָחַר יְיָ

קדם שעויר השם כנגד בית שחיתא יעמ'דו
קדש עשה לשם יגד
אשר עי יג' יקב'כו

רצוי מליץ על חסידיו אמר זיו בעד כהנ'
רץ וסמך על פ' ידיו
וסמך שתי ידיו עליו וסתודה וכך הוא אומר

אבא השם השמתי ועויתי ופשעתי למנך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך
אבא השם כמד בא לחלאים ולעונות ולבשעים שהטאתי ושעויתי ושפשעתי
למנך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך
כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי'
תטהרו זהבדים והעם העומדים בעקרה בגמלן ששומעים את השם
המפורש יונא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים
וגופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד זה הוא
מתכוין לגמור את השם כנגד המברכים ואחר כך אומר להם הבהן תטהרו
זהו אומר ליו לא יהי רצון שיתקבל קרבנך בלעון

ואתה בטובך תעורר רחמיך ואל תלך לעבט מעשר רבך
דמא קדן תמארתו בשחטו מר וקיצל דמא

רץ הממלך בולקחתו
רץ ונטל המחתה ונלה אל ראש מגבח קרבני
וינח לפני יי'

רץ אחר חתות מלא
שם כח ומחתה הוניהו לו וצמלוא חפניו רב הורו
ועובד ברוך שם כבודו

שם כח הקטרת בשמלו
שם מהתה בין שני בדים האות שמין כמורו
וי מלאך יי' עבדות הוא

שם ככנס איש מהמרים
שמר הדת במסורת למלא עשן הויכל למע
זהו יחיו ביר אהרן יי'
שם על גהלים קטרת

תמים

תמים לחייו יצא לו "ולמען ישמך שייח"ו" תמלה קצרה
 בהתפללו "הושיע נני מעשי" זו

וכך היתה תפלתו של כהן גדול ביום הכפורים
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא שנה הזאת הבאה
 עלינו על עמך בית ישראל שנת גול שנת שובע שנת רצון שנת צדקה
 זמנים היתה שנה שאובה תהיה שנה גשומה שנה טלולה שנת משיח ומרצון
 שנה שלום יצאנו וישראל קה לקה ולא לעם אחר בתוך ברכה במעשה ידיהם
 שנה שלום תפיל בה מעשה מרי בטנה "ועל חשי השיון היה מתפלל יהי רצון שלום
 ויעשו בתיכם קבר יהם ואל יסור שבט מבית יהודה ואל תבוא למנך תמלת עובדי
 דרכים בירי דת גשמים"

תשועה תצרכו בקחתו דם ממרדכי במורד

תשובתו לבית תפארתו כי יש עליך דורא תעודת למעלה גם למטה
 מפל חכם בעלמא

תורת מנחם משפחה תורת יש תמימה את הדם ינה עלי כן
 בעצתו קבואו כהן

את השעיר המזבח אשר יכדדו יי וקורבן קי פר דש
 שחט וקבל את דמו

בכנס ועמד על מקומו מרדת יש עשה ודם פר יטול כדת כי יצא
 ינה דם כדת בערפת

יה במנחם על הערפת את דם זה בדם זה לערות הלכה למשה מסיני
 אשר למצי יי

את המלאכה ברית בתורות מלא אחר יי
 בעצתו למזבח יעשה מעל לחור בפעשו עד ירהב

בשבע חלחות יחזא קדש יי אשר אהב רץ לשעיר גורל עבדיו
 עליו יהודה כחשי

רץ וקמך ידיו עליו יי בפומכי כחשי רץ וקמך ידיו עליו יי בפומכי כחשי

וְאָמַר שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתְוֹדֶה וְכֵן הָיָה אָמַר

הָיָה הָשֵׁם הַמָּאֹרֶת וְעָוָה וְשִׁשְׁעוֹלֵכֶם עָמַד בֵּית יִשְׂרָאֵל כְּכַתֹּב הָיָה הָשֵׁם כְּמִנְחָה
לְהַטָּהִים וְלַעֲזוֹת וְלַמְשָׁעִים שֶׁהָטָהוּ וְשִׁמְעוֹ וְשִׁשְׁעוֹ לַעֲמֹךְ עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
כְּכַתֹּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְרֹם עָלֵיכֶם לָטָהֵר אֶתְכֶם מִכָּל
חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי תַּהֲלֹו "וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בַּעֲדָה בְּזִמְתָּ שְׁשׁ־מֵעוֹס
אֶת הָעָם הַמְּכֹרֵס הָיוּ צָא מִי כֹהֵן גָּדוֹל בְּקִי עֹשֶׂה וְצָהֳרָה וְאַמְשֵׁת חָוִים
וְזוֹפֵלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאַמְרֵיךְ בְּרוּךְ הוּא מִלְּפָנֶיךָ מִלְּפָנֶיךָ לְעוֹלָם אֲדָנִי
וְהָיָה מִתְבָּרֵךְ לְכָל מוֹר אֶת הָשֵׁם כְּכַתֹּב הַמְּבָרָכִים וְאַחֲרָיו כֵּן הָיָה מִרְכָּה לָהֶם
הַכֹּהֵן תַּהֲלֹו וְהָיָה אֶתְכֶם לְכָל דָּבָר שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ שִׁיתֵּק בְּלִי עֲבָדֶיךָ בְּרָצוֹן "וְאַתָּה כְּסוּבֵךְ
תִּעֲזָרֵךְ דָּחֵם מִיךְ וְשִׁלַּחֲתָ לַעֲרֹת יִשְׂרָאֵל "הַזֹּשֶׁה הָיָה לְעֹשֶׂה לְיָשָׁר בְּרָצוֹן מִחֲתִינָה
הַשֶּׁעִיר הָיָה אֶתְכֶם עַל רֹאשׁוֹ עוֹלָה "מִיָּה דְבָרֵינוּ לִי בְּעֹדֹתֵי כִּי נִפְלֵיתִי מִלְּפָנֶיךָ
עֲתָ לַעֲשׂוֹת לִי יְיָ

מִשְׁוֹלָח הוּא בִּיד אִישׁ עֹתִי
בְּהִגִּיעוֹ לְעֹקֶץ לִמְחֹלָה "דָּחֵם מִיךְ וְשִׁלַּחֲתָ לַעֲרֹת יִשְׂרָאֵל
כִּי דָוִיד יְיָ בְּעֹדֹתֵי
בְּאֵמֹת בְּהִתְפַּלֵּל אֶתְכֶם
בְּמִן חוֹק לְכַפֵּשׁ יְדָעִים "הַמְּשִׁיחַ לְרֹאשׁ כֹּהֵן
לְכַלֵּם אֶתְכֶם יְיָ
וְשִׁרְמוֹת וְשִׁעִיר קָרְבָּן
עֲתָ וְיִמְנָה אִימֹרִים נִדְרָה וְדָתָן בְּמִלָּה וּמִקְטֹרֶת בְּעוֹתוֹ
כִּי יְיָ מִחֲרָבוֹ
שֶׁתְּקַלְעֵם וְהוֹמִינָם אֶתְכֶם
כֵּן יִבְרָךְ שְׁמוֹנֶה בְּרָכּוֹת אַחֲרֵי עֲמָדוֹ בְּלֹא שִׁכָּה
בְּמִתְרֵי תוֹרָה יְיָ
לְכַד פְּרִשְׁיָת עֲלֹכּוֹת
לִי לַעֲשׂוֹת מִדְּרָגָה לִי לְכַשׁ בְּגָדִי עֲלֵב בְּבִגְדֵי
בְּגָדִים שְׁשֵׁי יָרֵךְ
דָּחֵם יְדָיו וְהָיָה לִי וְעֵלָה
אֶתְכֶם וְהָיָה לִי שְׁשֵׁי יָרֵךְ
הָיָה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ
אֶתְכֶם וְהָיָה לִי שְׁשֵׁי יָרֵךְ
כִּי יִשְׁעֵי וְשִׁשְׁעוֹ לְכַשׁ בְּגָדִי עֲלֵב בְּבִגְדֵי

קידש

קדש ידיו ורגליו תהיה
ישוב אל ימי

טעמי כח ומחתם הביאם ובין שני בדים שם שניהם
טהור יתלם להוניהם
זמן ימי עליהם
דבר דתק ידוש במשנה ופירש בינה תהלתו

גמור סות קהב יעליו
כח ונת יג דלדליו

חיל גבר פחיש גבורות בהקטיר קטרת ועשן
חש להיטיב את הדלות
אזנא על יג ידושן

קדיר יקדש ונשט קהביו אה ילכש בגדי עמלו
קד יום טוב עשה להוניהם
כיהיה יג עמלו

קול דשאו עדי ונגע שובע שמוחות כגן רטוב
קול חומרים הוליולי
לעולם כי טוב

תם יקול הרה לאקאור

אשרי עין
הלא למשמע חזק דמשינו
אשרי עין ראיה קדשה קדשים וחדות
אשרי עין
ראיה חזק שתיה ועליה חזק כסין יה וכתובו שלהבת יה
אשרי עין
עין ראיה מנצחת המן ושמן המעשה ומטה ההלך אשר פדחה והמחה
אשרי עין
אשרי עין ראיה הילכל מקור שונדא ומזבח הקטרת ושלחן ומזבח
אשרי עין
אשרי עין ראיה חולם ושער הגדול ואת כל מעשה יג הגדול
אשרי עין
אשרי עין ראיה העלרה ומזבח העולה ועמור העשן חולה למעלה
אשרי עין
אשרי עין ראיה גלים מלוחים והדשן ממוינע כתפוחים
אשרי עין
עין ראיה כהנים במשמרותם ולוויים בנגנים בנגינתם ואשרי עין
אשרי עין
אשרי עין ראיה לשבת המדורה הידועה ולשבת פלה דין הקבועה
אשרי עין
אשרי עין ראיה ללשבת חגיות המשותפות
אשרי עין
אשרי עין ראיה שער דיקדור ושער
אשרי עין
אשרי עין ראיה עגלות נשים ומוסקת אכפדירה
אשרי עין
אשרי עין ראיה הר הבית ובזמנה בית

אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵינוּ

תְּשַׁמֵּעַ שְׁלוֹמֵינוּ

תִּתְמוּךְ גְּבוּרָתֵנוּ

תְּדַלֵּה בְּעַנְיֵנוּ תִּקְרַב קֶץ גְּאוּלְתֵּנוּ תִּנְמִיחַ יַמּוֹחַ יַדֵּינוּ בְּיָמֵינוּ

תִּפְאֶרֶ בֵּיתְךָ יְיָ אֱמֻנָנוּ תִּשְׁלַח בְּקִרְבֵּנוּ לֹא רָעָנוּ תִּתְמוּךְ כְּתִילֵנוּ וּבְתֵינוּ

תִּנְהַל עַל־כִּי מִנְחוֹת קֹהֲלֵנוּ תִּמְחֶה דְּמֵנוּ מֵעַל־מִצְנוֹ תִּלְבֵּן שִׁלְגַּא מִדְּמֵנוּ

תִּכְתֹּר כָּל־עוֹנֵתֵנוּ תִּישָׁר דְּרֹכֶךָ לְעַנְנוּ תַּפֵּעַ שְׁלוֹם בְּיָמֵינוּ וְתִשְׁמַעֲנוּ גְּבוּרָתֵנוּ

תִּתְחַדֵּשׁ עֲבוֹדָתְךָ בֵּיתְךָ שְׁיֵנוּ וְתִשְׁמַח רִשְׁתֵּנוּ תִּקְרַב־נָא לְבִיאֵת מַשִּׁיחֵנוּ

תִּתְהַדָּה עַל־מִנְחוֹת קִמְיוֹנוֹ תִּתְפַּיֵּן לְשִׁשְׁן אֲבֹלֵנוּ תִּדְרִיכֵנוּ עַל־צַמּוֹת

אֲוִיבֵנוּ תִּגְדֹּלֵנוּ וְתִלִּים מִדְּנוֹ תִּבְרַכֵּנוּ וְתִתֵּן פֶּתִיךָ אֲרֵצֵנוּ

תִּתְהַדָּךְ אֶפְסֶךָ עִמָּנוּ וְתַעֲשֶׂה לָּנוּ לֹא לְמַעַנְנוּ

תִּשְׁמַחֲנוּ לְעַנְךָ וְהִרְבִּינוּ

אֱמֵנוּ אֱהִי־נָא

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

דְּמֵנוּ יְיָ רַחֵם־נוּ עֲנוּ אֲבוֹתֵנוּ כִּי הִטָּחוּ לָךְ אִם עוֹנוֹת יַעֲנוּ לָנוּ יְיָ

עֲשֵׂה לָנוּ שְׂמִיךְ כִּי דָבוּ מִשְׁנוֹתֵנוּ לָךְ הִטָּחוּ וְהִתָּה יַדֶּיךָ עַל־כָּל־הַבָּא

עָלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְהִנֵּהנוּ הִרְשַׁעְנוּ אֵל תִּנְחֵם לָנוּ שְׂמִיךְ אֵל תִּנְחֵם

כִּמְהָרָה יִדְּוֶךְ קִבּוּר אֵל תִּתֵּן בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ הִישָׁב בְּהַבִּיל מִגְשִׁימִים וְאִם הַשָּׁמַיִם

יִתְּנוּ דְּבָרִים הֵלֵךְ אִתָּהּ הוּא יְיָ אֱהִי־נָא וְנִקְוֶה לָךְ כִּי אִתָּהּ עֲשִׂיתָ אִתָּךְ אֲרֵץ

כִּי לֹא עַל־יְדֵינוּ אִתָּהּנוּ מִמִּיטָה תִּחְנוּנוּנוּ לְעַנְךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּינוּ

אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ

תִּדְרִיכֵנוּ כִּי דָבוּ מִשְׁנוֹתֵנוּ לָךְ הִטָּחוּ וְהִתָּה יַדֶּיךָ עַל־כָּל־הַבָּא

עֲשֵׂה לָנוּ שְׂמִיךְ כִּי דָבוּ מִשְׁנוֹתֵנוּ לָךְ הִטָּחוּ וְהִתָּה יַדֶּיךָ עַל־כָּל־הַבָּא

עָלֵינוּ כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְהִנֵּהנוּ הִרְשַׁעְנוּ אֵל תִּנְחֵם לָנוּ שְׂמִיךְ אֵל תִּנְחֵם

כִּמְהָרָה יִדְּוֶךְ קִבּוּר אֵל תִּתֵּן בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ הִישָׁב בְּהַבִּיל מִגְשִׁימִים וְאִם הַשָּׁמַיִם

יִתְּנוּ דְּבָרִים הֵלֵךְ אִתָּהּ הוּא יְיָ אֱהִי־נָא וְנִקְוֶה לָךְ כִּי אִתָּהּ עֲשִׂיתָ אִתָּךְ אֲרֵץ

כִּי לֹא עַל־יְדֵינוּ אִתָּהּנוּ מִמִּיטָה תִּחְנוּנוּנוּ לְעַנְךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּינוּ

אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ אֱהִי־נָא אֲבוֹתֵנוּ

עבדים אהבנו ובעבדותינו לא עזבנו אהינו ויזעלינו אהינו ויתענו לרחמים
 בשם כל עובדיו
 כן יש אהינו
 תהליך אהינו עמלו
 רחמיך את עמך יך
 ומה לינו ברחמים יכבשו

וְכָל־הַלֵּיכוֹ בְּרַחֲמִים רַבִּים
וְגַלּוּ רַחֲמֶיךָ עָלַי וְתֵן זַחְתָּנִהּ עִמָּנוּ בְּמִדַּת רַחֲמִים וְחַל תִּרְצֶה לִּי
עִמָּנוּ בְּמִדַּת הַדִּין וְהַעֲרֵכֵם וְצַל גְּיוּרָה וְצַל כָּל־גְּזֵרַת קִשּׁוֹת מִמֶּנּוּ
וְהִנֵּן צַעֲדִינוּ כָּמוֹ שֶׁ
וְעַמֶּיךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

[illegible]

כִּי אֲבָרְהָם כָּחַד עֲבָדָה שֶׁל אֱלֹהִים
 יָדִיךָ אֲמַחֲדוּ הֵן הָיָה נִחְמָד כְּדֹלָה" כִּי יֵשׁ שְׂוֹמְטִינִי מִחֻמְקִינִי
 מִלְכִּינִי הוּא יִשְׁמָעֵיִל" יֵשׁ חֲדִינִי לָךְ קוֹינִי הִיָּה חֲדוּעַם לִבְקָרִים אֶחָד
 מְטוֹעַתִּינִי בַּיּוֹם הַזֶּה" יֵשׁ תְּשׁוּמֹת שְׁלוֹם לָנוּ כִּי גַם כָּל מַעֲשֵׂינִי מַעֲלֵת לָנוּ
 וְיִשְׁמָעֵל הַרְבֵּי לָנוּ"

הַרְחֵם יְיָ חֶסֶד דִּידְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ
וְנִפְלֹא מִשְׁמָלוֹס בִּזְיוֹתֵינוּ וְיִצְקוּ שְׂנֵאת חֲבֵב
וְיִמְלֹא מִשְׁמָלוֹת לַבִּינָה וְכִמְשֵׁתֵינוּ וְחֻמֵּי
מִבְּיִנָּנוּ

כִּי יֵשׁוּבָה מִן הַמִּצְרַיִם
עַל כֵּן מִשִּׁיחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנָעִים לְמִירְוֹת יִשְׂרָאֵל אַחַת שְׂמַחַת מִזֶּמֶר
אוֹתָהּ אֲבִקֵּשׁ שׁוֹבֶת בְּבֵית גִּילְיָה חַיִּי לַחַגּוֹת בְּד' י' בְּהִיכְלוֹ כִּי אֶשֶׁר

יִרְאַ וְיִצְאֵם אֲבָרְכוֹת

זהו דא נמצא שברכות

ההכירה
בדכנות
מן ארחד אין חסכל מן אלכז
ממעמול מן חמשות מיני דגן והו אזד ואל
פיבארך קבלה בוא ישי שמה המ
שולם פאסקלה זיחביב

[illegible]

השם כולו
הגדול לא חסר לנו ואל יחסר לנו חסרנו כמזון לעולם ועד כ

3119

LIBRARY

